

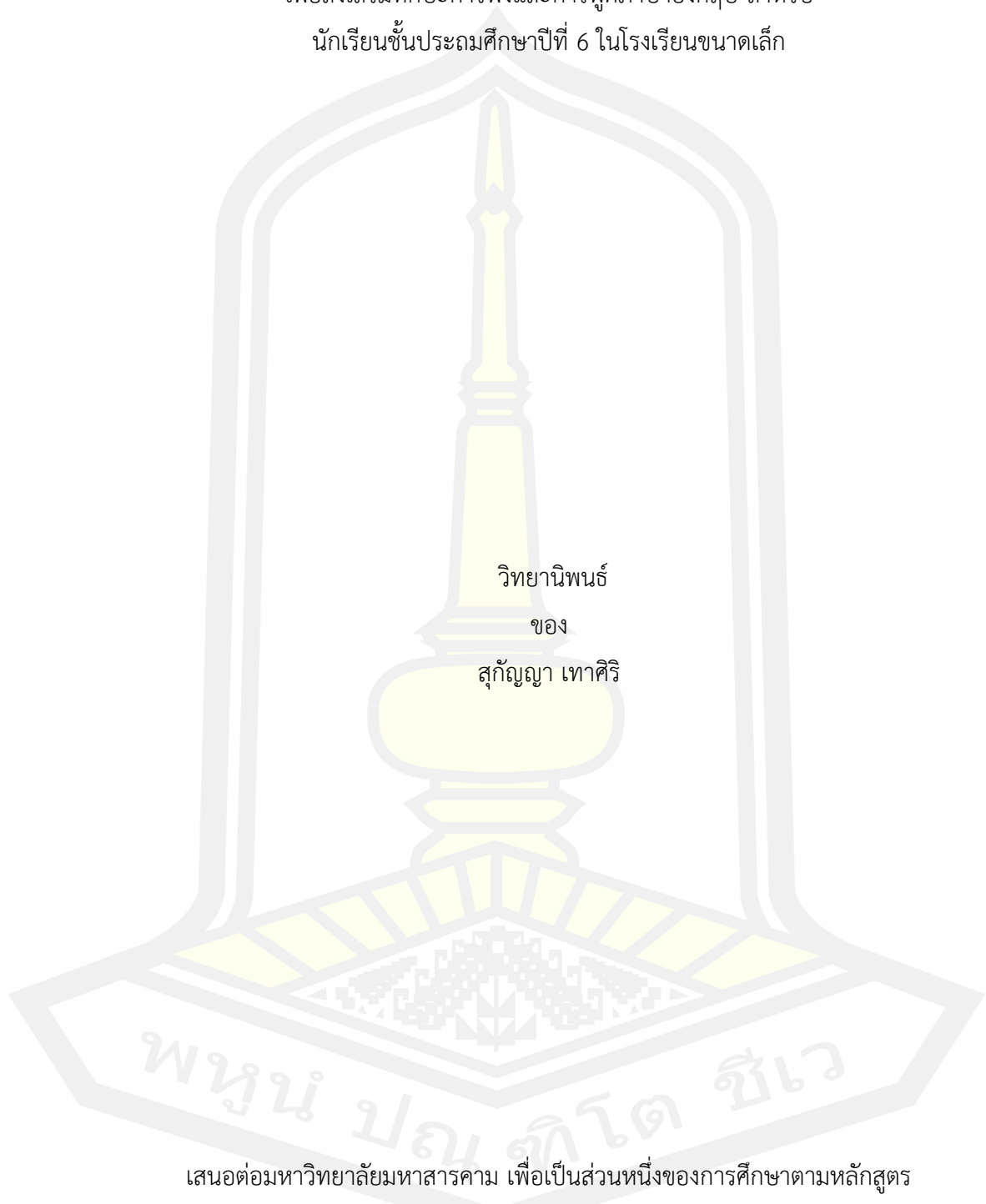
การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

วิทยานิพนธ์
ของ
สุกัญญา เทาศิริ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
เมษายน 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

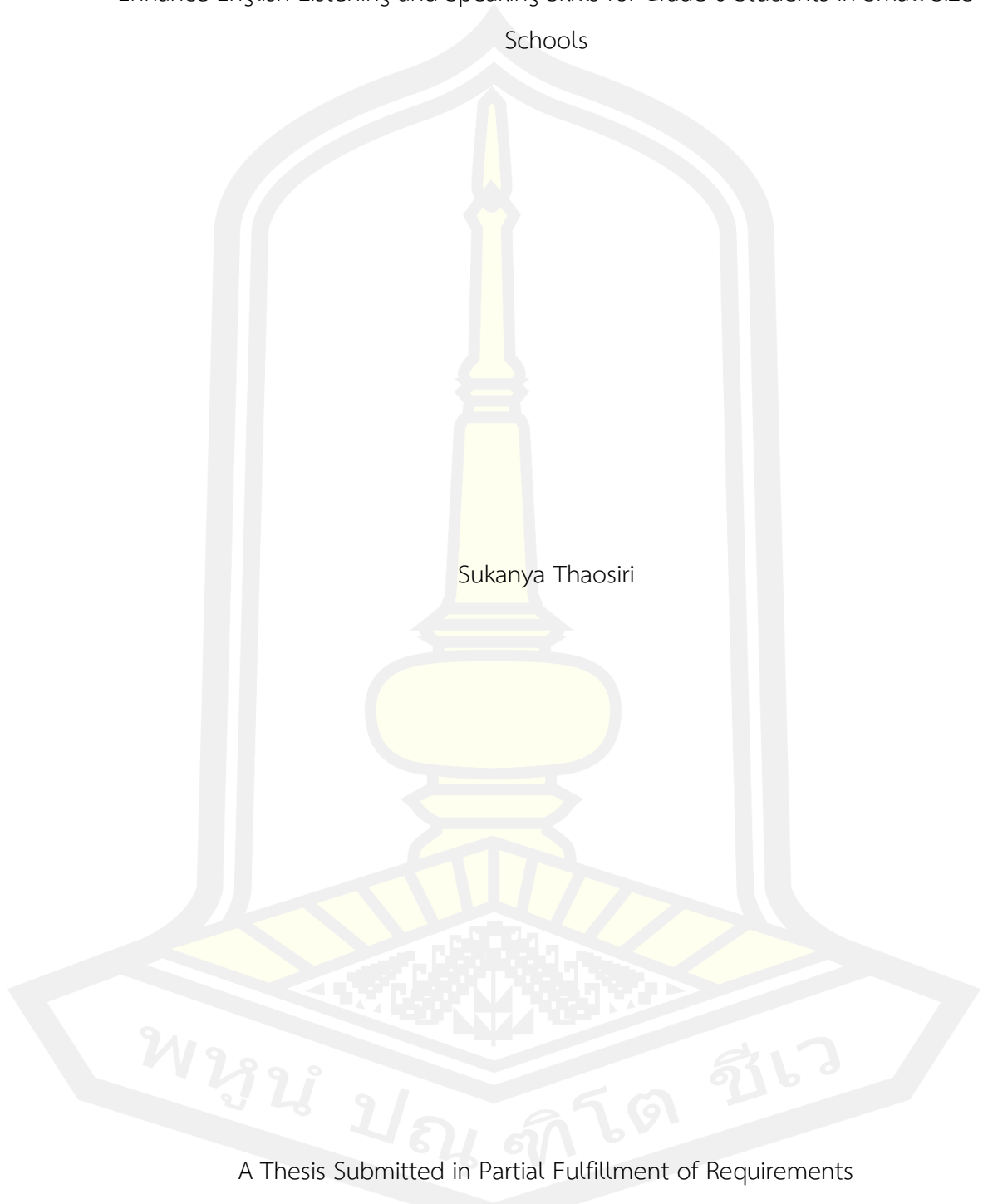

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
เมษายน 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Development of an Instructional Model Based on Social Cognitive Theory to
Enhance English Listening and Speaking Skills for Grade 6 Students in Small Size
Schools

Sukanya Thaosiri

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Doctor of Philosophy (Curriculum and Instruction)

April 2022

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวสุกัญญา เทาศิริ
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ศ. ดร. Bahtiar Bin Mohamad)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

..... กรรมการ

(ผศ. ดร. ญาณภัทร สีหะมงคล)

..... กรรมการ

(รศ. ดร. ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

..... กรรมการ

(อ. ดร. กันยารัตน์ สอนสุภาพ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก		
ผู้วิจัย	สุกัญญา เทาศิริ		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิระพร ชะโน		
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายคือ 1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก 2. เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก 3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้วิจัยใช้รูปแบบจอยส์ เวลล์ และคาลฮัล โดยได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนา แบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราษฎร์ร่วมแรงรัฐ (ก่าจัดอุปถัมภ์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 8 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามนักเรียน แบบสัมภาษณ์ครู คู่มือการใช้รูปแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติทดสอบ Wilcoxon Signed Rank Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า มีการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ครูผู้สอนขาดความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเนื่องจากไม่ใช่สาขาที่เรียนมา ขาดเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและมีภาระงานที่มากเกินไป ครูผู้สอนมีความต้องการในการพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และต้องการสื่อและเทคโนโลยีที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน

2. ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ที่พัฒนาขึ้นมี 6 องค์ประกอบ คือ 2.1 ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน ประกอบด้วย 1) ทฤษฎีปัญญาสังคม 2) แนวคิดกลวิธีในการจัดการเรียนรู้ 2.2 วัตถุประสงค์ 2.3 ขั้นตอนการเรียนรู้ ที่ประกอบด้วย 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 ชั้นก่อนฝึก (Pre-Stage) ชั้นที่ 2 ชั้นระหว่างฝึก (While-Stage) ชั้นที่ 3 ชั้นหลังฝึก (Post-Stage) 2.4 ระบบสังคม 2.5 หลักการตอบสนอง และ 2.6 ระบบสนับสนุน ซึ่งได้รับการยืนยันและสนับสนุนจากการสัมมนาอิงกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และมีผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้พบว่า สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ได้ตามที่กำหนดในรูปแบบ

3. ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปรากฏผล ดังนี้

3.1 นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมและรายด้านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, ทฤษฎีปัญญาสังคม

TITLE	The Development of an Instructional Model Based on Social Cognitive Theory to Enhance English Listening and Speaking Skills for Grade 6 Students in Small Size Schools		
AUTHOR	Sukanya Thaosiri		
ADVISORS	Assistant Professor Jiraporn Chano , Ed.D.		
DEGREE	Doctor of Philosophy	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2022

ABSTRACT

The research aimed to 1) study the basic information and needs for the development of an instructional model based on social cognitive theory to enhance English listening and speaking skills for grade 6 students in small size schools, 2) develop the instructional model based on social cognitive theory to enhance English listening and speaking skills for grade 6 students in small size schools, 3) study the results of implementation of the instructional model based on social cognitive theory to enhance English listening and speaking skills for grade 6 students in small size schools. The instructional model was developed based on Joyce, Weil and Calhoun's systematic approach. The research and development (R&D) process was used to develop the instructional model which was divided into three phases: 1) studying the basic information and needs, 2) developing the instructional model, 3) studying the results of implementation of the instructional model. The sample group was 8 students of Ratuamrangrat (Kamjad Upatham) School in the 2nd semester of the academic year 2019, selected by cluster random sampling. The research instruments consisted of a questionnaire for students, an interviewing form for teachers, a learning management manual, lesson plans, English listening tests, English speaking tests, English listening skill achievement tests, and English speaking skill achievement tests. The statistical analyses were mean, percentage, standard

deviation, and the Wilcoxon Signed Rank Test.

The results of the research were as follows:

1. The current situation of learning English indicated that the total level of students' English listening and speaking skills enhancement was low. In aspects of problems and needs, teachers lacked confidence and techniques in teaching English for communication, and enhancing English listening and speaking skills because they had overloaded teaching and administrative tasks, and also some of them had not taken English as their major of their studies. Therefore, English teacher training courses, instructional materials and teaching aids were strongly required to support their teaching.

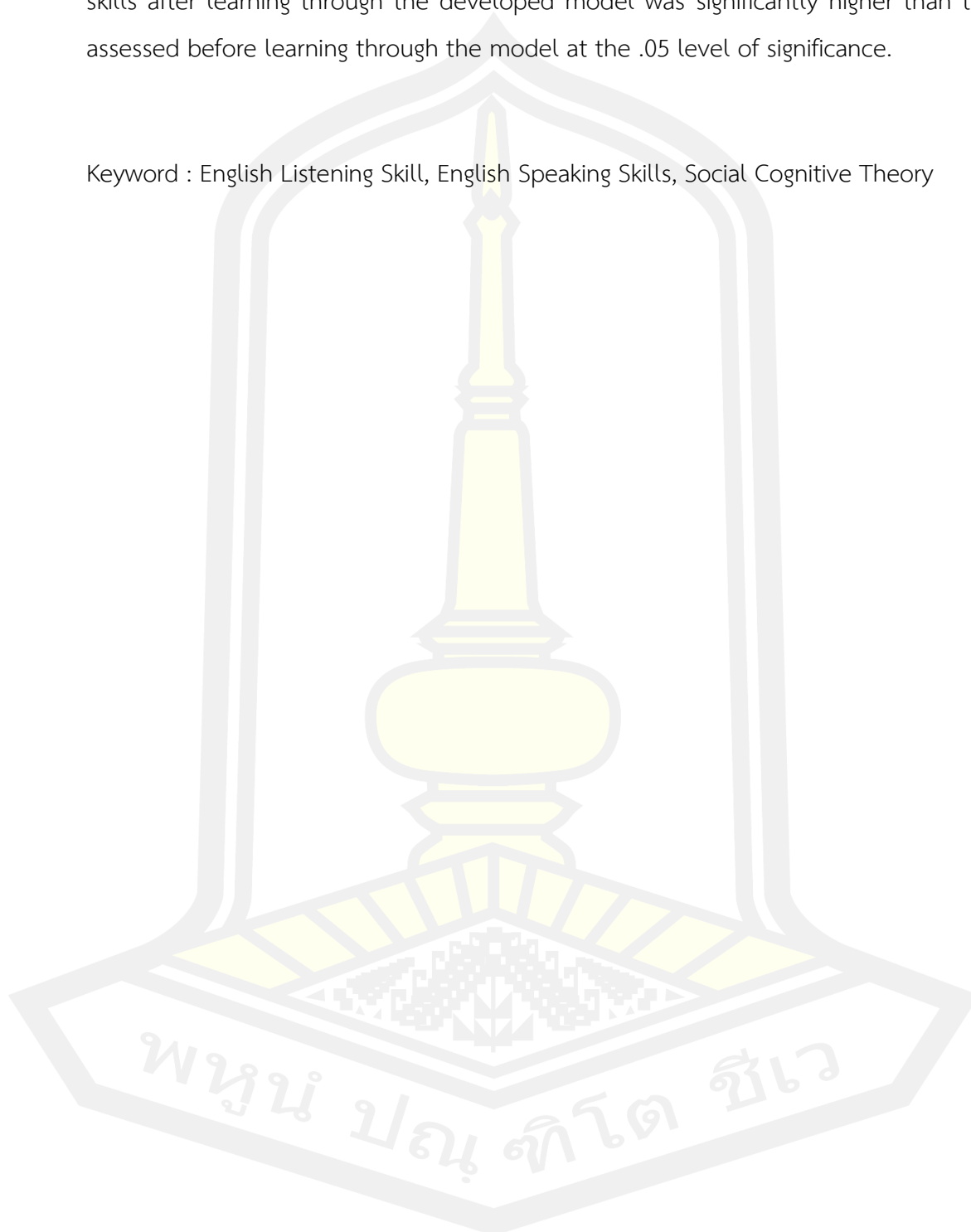
2. The instructional model based on social cognitive theory to enhance English listening and speaking skills for grade 6 students in small size schools consisted of 6 elements: 2.1 principles of the model were 1) social cognitive theory, and 2) learning strategies, 2.2 objectives of the model, 2.3 syntax of the learning with of 3 steps: 1) Pre-Stage, 2) While-Stage, and 3) Post-Stage, 2.4 social system, 2.5 principle of reaction, and 2.6 support system. Furthermore, the model was affirmed with connoisseurship from the experts in developing process. The trying out of model was found that learning process those provided in model had appropriate progression.

3. The results of implementation of the instructional model based on social cognitive theory to enhance English listening and speaking skills for grade 6 students in small size schools revealed the findings as follows:

3.1 The students had a significantly higher improvement of English listening and speaking skills both in overall and each individual aspect at the .05 level of significance.

3.2 The students' learning achievement for both listening and speaking skills after learning through the developed model was significantly higher than that assessed before learning through the model at the .05 level of significance.

Keyword : English Listening Skill, English Speaking Skills, Social Cognitive Theory

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา จากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2563

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ศาสตราจารย์ ดร.Bahthiar Bin Mohammad ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล และอาจารย์ ดร.กันยารัตน์ สอนสุภาพ กรรมการสอบ ที่ให้ความเมตตาให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ให้คำปรึกษาแนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง

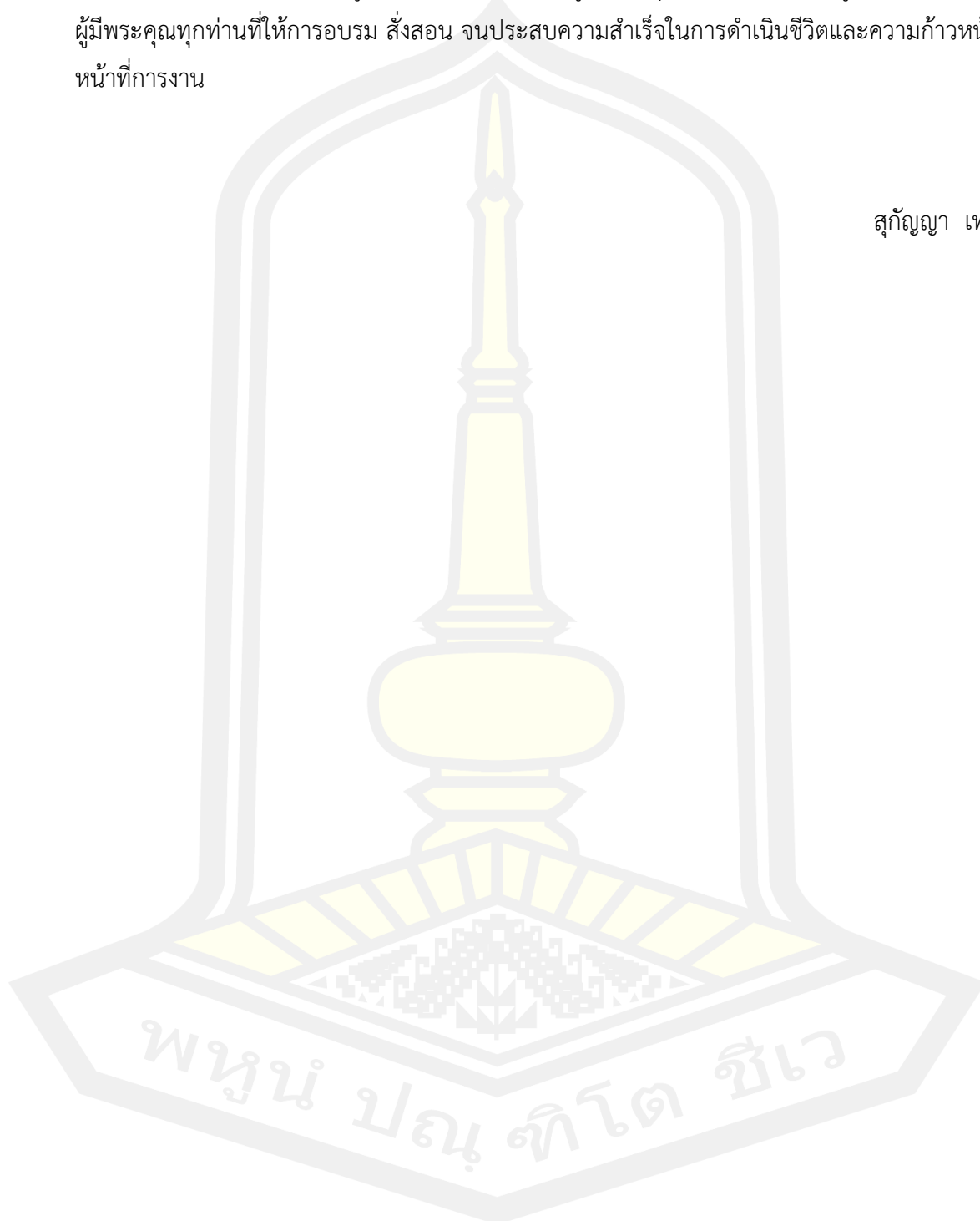
ขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ฐิตียา เรือนนงการ ดร.ชนาภัทร ขาวสะอาด ดร.จินตวีร์ โยสีดา ดร.รุ่งโรจน์ หวังชม ดร.ธนา ฤทธิวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภมรพรรณ ยุระยาตร์ อาจารย์ ดร.รัฐธานี เลาสุรโยธิน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ อาจารย์ ดร.นฤมล อเนกวิทย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจารี ดร.จิรา ลังกา ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย โดยให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญให้งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา คณะครูโรงเรียนราษฎร์ร่วมแรงรัฐ (ก่าจตุพลัมภ์) โรงเรียนบ้านหนองเมื่อน้อย โรงเรียนบ้านบัวยาง โรงเรียนบ้านท่าลาด โรงเรียนบ้านสวนจัว (ราษฎร์ใจดี) โรงเรียนบ้านนาขามดอนด้ว ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย และขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณพี่น้องและเพื่อน นิสิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือและมิตรภาพอันดีงามจนทำให้การทำงานในครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณครอบครัวของผู้วิจัย คุณพ่อไพรัตน์ เทาศิริ คุณแม่สมัย เทาศิริ รองศาสตราจารย์ ดร.ธูปทอง กว้างสวาสดี คุณสิทธิชัย จารุศิลป์ และญาติพี่น้องทุกคน ที่เป็นเบื้องหลังของความสำเร็จและเป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญของผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดาและบูรพาจารย์ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การอบรม สั่งสอน จนประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

สุกัญญา เทาศิริ

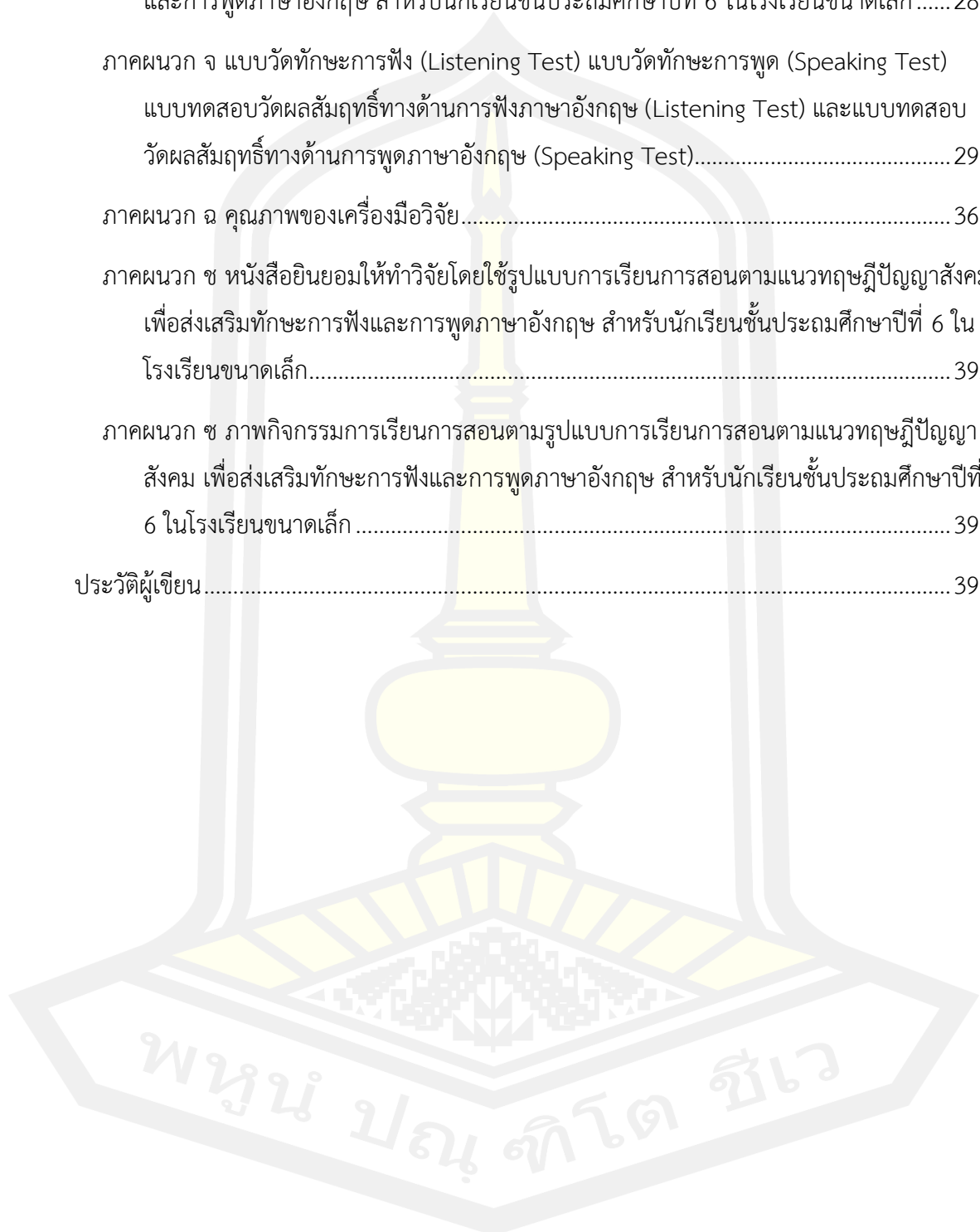

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ช
กิตติกรรมประกาศ.....	ญ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฒ
สารบัญภาพประกอบ.....	ด
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามการวิจัย.....	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	16
ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ.....	28
การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory).....	49
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้.....	85
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	105
งานวิจัยในประเทศ.....	105

งานวิจัยต่างประเทศ.....	109
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	121
การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน.....	127
การวิจัยระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก	135
การวิจัยระยะที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน โรงเรียนขนาดเล็ก.....	155
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	160
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	164
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	164
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	164
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	165
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	190
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	190
สรุปผล	191
อภิปรายผล.....	194
ข้อเสนอแนะ	206
บรรณานุกรม.....	208
ภาคผนวก.....	218
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	219
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล.....	222
ภาคผนวก ค คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก	276

ภาคผนวก ง แผนการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก.....	289
ภาคผนวก จ แบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) แบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test).....	299
ภาคผนวก ฉ คุณภาพของเครื่องมือวิจัย.....	366
ภาคผนวก ช หนังสือยินยอมให้ทำวิจัยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก.....	392
ภาคผนวก ซ ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก	394
ประวัติผู้เขียน.....	399

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 แสดงจำนวนโรงเรียน ปีการศึกษา 2558-2562	22
ตาราง 2 แสดงจำนวนโรงเรียน ปีการศึกษา 2562 จำแนกตามขนาดจำนวนนักเรียน.....	22
ตาราง 3 แสดงจำนวนโรงเรียน ปีการศึกษา 2562 จำแนกตามประเภท.....	23
ตาราง 4 แสดงจำนวนโรงเรียน นักเรียน ครู ห้องเรียน ปีการศึกษา 2562	23
ตาราง 5 แสดงจำนวนนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กในกลุ่มเครือข่ายที่ 19 หนองเมือง-ดุมใหญ่ โรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอม่วงสามสิบ กลุ่มเครือข่ายที่ 19 หนองเมือง-ดุมใหญ่ สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มีผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2559-2561	27
ตาราง 6 แสดงผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชา ภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2559-2561 โรงเรียนขนาดเล็กในกลุ่มเครือข่ายที่ 19 หนองเมือง-ดุมใหญ่	27
ตาราง 7 กระบวนการย่อยของการเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบ.....	54
ตาราง 8 แสดงกระบวนการย่อยในกระบวนการกำกับตนเอง	58
ตาราง 9 วิเคราะห์ความสอดคล้องและความสัมพันธ์ของแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานกับขั้นตอนการ จัดการเรียนรู้.....	90
ตาราง 10 แสดงความสอดคล้อง ความสัมพันธ์ของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้กับบทบาทครู บทบาท นักเรียน ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ วิธีการวัดและประเมิน และเครื่องมือ	102
ตาราง 11 สรุประยะเวลาดำเนินงานวิจัย.....	123
ตาราง 12 นิยามทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษกับตัวชี้วัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก.....	166
ตาราง 13 สภาพการจัดเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก.....	167

ตาราง 14 ผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก.....	177
ตาราง 15 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก.....	178
ตาราง 16 แสดงการปรับปรุงรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ.....	179
ตาราง 17 รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก.....	182
ตาราง 18 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้.....	187
ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก.....	189
ตาราง 20 ผลการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของข้อคำถามในแบบสอบถาม สำหรับใช้สอบถามสภาพการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและ.....	367
ตาราง 21 ผลการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ สำหรับใช้สอบถามปัญหาและความต้องการของครูในการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ.....	372
ตาราง 22 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก.....	373
ตาราง 23 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก.....	374
ตาราง 24 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 1	375

ตาราง 25 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 1.....	376
ตาราง 26 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 2	377
ตาราง 27 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 2.....	378
ตาราง 28 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 3	379
ตาราง 29 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 3.....	380
ตาราง 30 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 1	381
ตาราง 31 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 1	382
ตาราง 32 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 2	383
ตาราง 33 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 2	384
ตาราง 34 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 3	385
ตาราง 35 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 3	386
ตาราง 36 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test).....	387
ตาราง 37 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test).....	388
ตาราง 38 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test)	390
ตาราง 39 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test)	391

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 มุมมองการส่งข้อมูลของการสื่อสาร	33
ภาพประกอบ 2 แสดงโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง 3 องค์ประกอบ ซึ่งเป็นตัวกำหนดที่มีอิทธิพล เชิงเหตุผลซึ่งกันและกัน	50
ภาพประกอบ 3 กลวิธีการเรียนรู้ 6 กลวิธี	71
ภาพประกอบ 4 กลวิธีการเรียนภาษาโดยตรงและกลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม	72
ภาพประกอบ 5 กลวิธีความรู้ความจำ (Memory Strategies)	74
ภาพประกอบ 6 กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies)	76
ภาพประกอบ 7 กลวิธีด้านการทดแทน (Compensation Strategies)	78
ภาพประกอบ 8 กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive strategy)	81
ภาพประกอบ 9 กลวิธีด้านการเสริมแรง (Affective strategies)	83
ภาพประกอบ 10 กลวิธีการเรียนรู้ด้านสังคม (Social strategies)	84
ภาพประกอบ 11 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	100
ภาพประกอบ 12 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	120
ภาพประกอบ 13 แสดงขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญา สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน โรงเรียนขนาดเล็ก	122
ภาพประกอบ 14 กระบวนการดำเนินการวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน	134
ภาพประกอบ 15 การดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	154
ภาพประกอบ 16 การดำเนินการวิจัยระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบ	159
ภาพประกอบ 17 ร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก	174

ภาพประกอบ 18 รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก..... 185

ภาพประกอบ 19 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
 186

ภาพประกอบ 20 ผลค่าเฉลี่ยทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน..... 188

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้ปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ทั้งนี้ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรคำนึงถึงธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา กระบวนการเรียนการสอนควรมีลักษณะเป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่ใกล้เคียงกับการเรียนรู้ภาษาแรก คือ ภาษาไทย ที่เริ่มการเรียนรู้จากการฟัง และการเชื่อมโยงเสียงกับภาพเพื่อสร้างความเข้าใจ แล้วจึงนำไปสู่การเลียนเสียง คือ การพูด และนำไปสู่การอ่านและการเขียนในที่สุด (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

ในปัจจุบันนักเรียนทั่วโลกมีเหตุผลในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันไป นักเรียนบางกลุ่มจำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษด้วยเหตุผลที่ว่า ภาษาอังกฤษถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรพื้นฐานทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ส่วนนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งก็ต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะของตนเอง เพราะว่าภาษาอังกฤษจะเป็นประโยชน์ต่อพวกเขาในการติดต่อสื่อสารกับผู้คนทั่วโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนในปัจจุบันจำเป็นที่จะต้องเรียนภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสามารถนำความรู้มาใช้พัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน (Harmer, 2007)

การเสริมสร้างสมรรถนะและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของคนไทยจัดเป็นความจำเป็นเร่งด่วนของประเทศไทยในปัจจุบันในสถานะที่ระดับความสามารถของคนไทยในด้านภาษาอังกฤษยังอยู่ระดับต่ำมาก ขณะที่ต้องเร่งพัฒนาประเทศให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและรองรับภาวะการลงทุน การเชื่อมโยงระหว่างประเทศ และการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางหรือภาษาที่ใช้ในการทำงาน การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นนโยบายสำคัญ (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Testing : O-NET) การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานเป็นการสอบความรู้รอบยอดปลายช่วงชั้น 6 ภาคเรียน ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยทดสอบความรู้ในกลุ่มสาระต่าง ๆ รวม 4 กลุ่มสาระ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์

และภาษาอังกฤษ จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558-2560 ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 40.31, 34.59 และ 36.34 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าสาระการเรียนรู้อื่น เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า โรงเรียนขนาดเล็กมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 35.07, 29.68 และ 31.18 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจำแนกตามรายสาระพบว่า วิชาภาษาอังกฤษสาระที่มีคะแนนต่ำสุดในปีการศึกษา 2558 และปีการศึกษา 2560 คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ย 39.16 และ 34.97 สาเหตุของความล้มเหลวของการสอนและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอาจเกิดจากคุณภาพของครูที่สอนไม่ตรงสาขา และไม่ได้รับการฝึกอบรม ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ รวมทั้งมีความสามารถที่หลากหลาย ในชั้นเรียนขนาดใหญ่เกินไป และขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน (Dhanasobhon, 2006 ; ONEC, 2003) ในขณะที่รูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารเน้นความจำเป็นในการสอนการฟังเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ แต่ข้อสอบมาตรฐานวัดไม่ตรงตามเกณฑ์การประเมินของรูปแบบนี้ (Zobler, 2010)

ดังนั้น ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพต้องคำนึงเสมอว่าก่อนสอนพูดหรืออ่านต้องสอนฟังก่อน ทักษะการฟังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมต่อไปสู่ทักษะอื่น ๆ โดยเฉพาะผู้เริ่มเรียน สิ่งจำเป็นคือต้องสร้างความเข้าใจโครงสร้างของภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ (รูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2559)

ความสำคัญของการฟังและการสอนฟัง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องคำนึงเสมอว่าก่อนสอนพูดหรืออ่านต้องสอนฟังก่อน ทักษะการฟังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมต่อไปสู่ทักษะอื่น ๆ โดยเฉพาะผู้เริ่มเรียนสิ่งจำเป็นคือต้องทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ทักษะการฟังมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องมากขึ้นเพราะขณะฟังก็จะพยายามทำความเข้าใจและเรียนรู้ไวยากรณ์ไปด้วย ทำให้ยิ่งฟังบ่อยก็ยิ่งทำให้รู้ไวยากรณ์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน พูด อ่าน และเขียนได้ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ด้วยเช่นกัน (รูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2559)

การพัฒนาทักษะทางภาษาการฟัง-พูด จำเป็นต้องพิจารณาถึงธรรมชาติของการพูดคุยและความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูดใน 4 ด้าน คือ 1. ด้านสังคม 2. ด้านการสื่อสาร 3. ด้านวัฒนธรรม 4. ด้านความรู้ (Jones and Hodson, 2012) นอกจากการพิจารณาความสัมพันธ์ในการเรียนรู้แล้ว เพื่อพัฒนาศักยภาพในการส่งเสริมทักษะฟัง-พูดในการเรียนภาษาต่างประเทศให้ประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นมากสำหรับการเรียนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เพราะว่ากลวิธีการเรียนรู้สามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้

ด้วยตนเอง ตลอดจนการทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา (Language Learning Strategies) ได้แก่ กลวิธีความรู้ความจำ (Memory Strategies) กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) กลวิธีด้านการทดแทน (Compensation Strategies) กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) กลวิธีด้านการเสริมแรง (Affective Strategies) กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) (Oxford, 1990)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปัจจุบันโรงเรียนในสังกัด 29,871 แห่ง และเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียนตั้งแต่ 120 คนลงมา จำนวน 15,158 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2562) คิดเป็นจำนวนถึงร้อยละ 50.74 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด ซึ่งจำนวนโรงเรียนขนาดเล็กมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี เนื่องจากอัตราการเกิดของประชากรลดลง ความนิยมของผู้ปกครองที่ต้องการส่งบุตรหลานไปโรงเรียนในเมือง และการย้ายถิ่นตามการประกอบอาชีพของผู้ปกครอง การมีโรงเรียนขนาดเล็กจำนวนมาก ทำให้การจัดการศึกษาไม่สามารถสะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพได้ การบริหารจัดการไม่คุ้มทุน โรงเรียนขนาดเล็กจึงกลายเป็นประเด็นที่สำคัญของระบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2563)

โรงเรียนในฐานะสถาบันหลักในการจัดการศึกษายังคงถูกกล่าวหาจากสังคมบางส่วนว่าเป็นต้นเหตุของการด้อยประสิทธิภาพ ส่วนครูยังขาดความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสาเหตุสำคัญประการหนึ่งของปัญหาในระบบการศึกษามาจากการด้อยประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา นำมาสู่การทำให้โรงเรียน และครูไม่สามารถยกระดับการเรียนการสอนให้ดีขึ้นได้ โดยภาพที่ชัดเจนที่สุดของการจัดสรรทรัพยากรอย่างไร้ประสิทธิภาพเกิดขึ้นในโรงเรียนขนาดเล็ก (Biddle and Berliner, 2002)

ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Testing : O-NET) การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานเป็นการสอบความรู้ รวบรวมอยู่ช่วงชั้น 6 ภาคเรียน ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยทดสอบความรู้ในกลุ่มสาระต่าง ๆ รวม 4 กลุ่มสาระ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558-2560 ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 40.31, 34.59 และ 36.34 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าสาระการเรียนรู้อื่น เมื่อพิจารณาตามขนาด โรงเรียนพบว่า โรงเรียนขนาดเล็กมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 35.07, 29.68 และ 31.18 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจำแนกตามรายสาระพบว่าวิชาภาษาอังกฤษ สาระที่มีคะแนนต่ำสุด ในปีการศึกษา 2558 และปีการศึกษา 2560 คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ย 39.16 และ 34.97

สาเหตุของความล้มเหลวของการสอนและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อาจเกิดจากคุณภาพของครูที่สอนไม่ตรงสาขาและไม่ได้รับการฝึกอบรม ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ รวมทั้งมีความสามารถที่หลากหลายในชั้นเรียนขนาดใหญ่เกินไป และขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน (Dhanasobhon, 2006; ONEC, 2003) ในขณะที่รูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารเน้นความจำเป็นในการสอนการฟังเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ แต่ข้อสอบมาตรฐานวัดไม่ตรงตามเกณฑ์การประเมินของรูปแบบนี้ (Zobler, 2010)

จากสภาพบริบทด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและอื่น ๆ ที่เปลี่ยนแปลง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม รับจ้างและมีฐานะยากจน ทำให้เกิดการย้ายถิ่นบ่อย ผู้ปกครองบางคนนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ประกอบกับอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรวัยเรียนในเขตบริการน้อยลง ส่งผลให้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 มีแนวโน้มเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียน 120 คน ลงมาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้การจัดการศึกษาไม่สามารถสะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพได้อย่างเพียงพอ เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างไม่คุ้มค่า มีข้อจำกัดด้านการใช้ครู หรือไม่สามารถจัดครูได้ครบชั้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1, 2562)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 มีโรงเรียนในสังกัด 5 อำเภอ คือ อำเภอเมืองอุบลราชธานี อำเภอเทืองใน อำเภอม่วงสามสิบ อำเภอเหล่าเสือโก้ก และอำเภอดอนมดแดง มีโรงเรียนในสังกัด 248 โรงเรียน มีโรงเรียนขนาดเล็ก 166 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 66.93 ของโรงเรียนทั้งหมด โรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอม่วงสามสิบ กลุ่มเครือข่ายที่ 19 หนองเมือง-ดุมใหญ่ มีจำนวน 6 โรงเรียน จากผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2559-2561 โรงเรียนขนาดเล็กในกลุ่มเครือข่ายที่ 19 หนองเมือง-ดุมใหญ่ พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กในกลุ่มเครือข่ายที่ 19 หนองเมือง-ดุมใหญ่ ทุกโรงเรียน มีผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2561 คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับเขตพื้นที่ (สพป.อบ.1) ระดับ สพฐ. และระดับประเทศ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อเป็นแนวทางที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อพัฒนาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่จำเป็นต่อการสื่อสาร โดยการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เน้นการปฏิบัติจริง การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน และการช่วยเหลือของครู โดยใช้การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้อตามแนวคิดของจอยส์ เวลล์และคาลฮอลล์ (Joyce, Weil and Calhoun, 2015) โดยมี 6 องค์ประกอบ

คือ 1) หลักการและแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ 4) ระบบสังคม
5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน

คำถามการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กมีลักษณะอย่างไร
2. รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กที่ดีมีลักษณะอย่างไร
3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กมีลักษณะอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก
 - 3.1 เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
 - 3.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ข้อสนเทศสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน ปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อไป
2. ได้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีประสิทธิภาพ
3. เป็นแนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ไปประยุกต์ใช้ในการสอนระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมมีพัฒนาการด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีขอบเขตการวิจัย 4 ด้าน ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และสภาพปัจจุบัน ปัญหาในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

1.1.1 ประชากร ได้แก่

1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มเครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 อำเภอม่วงสามสิบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 โรงเรียน ซึ่งเป็นประชากรที่มีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากตั้งอยู่ในอำเภอเดียวกัน เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกัน มีครูประจำชั้นเป็นเอกเทศ และมีผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ ใกล้เคียงกัน แบ่งเป็น 6 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 45 คน ประกอบด้วย

- 1.1 โรงเรียนบ้านบัวยาง จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 8 คน
- 1.2 โรงเรียนบ้านท่าลาด จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 7 คน
- 1.3 โรงเรียนบ้านสวนจัว(ราษฎร์ใจดี) จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 5 คน
- 1.4 โรงเรียนบ้านหนองเมืองน้อย จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 8 คน
- 1.5 โรงเรียนบ้านนาขามดอนด้ว จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 9 คน
- 1.6 โรงเรียนราษฎร์ร่วมแรงรัฐ (ก่าจัดอุปถัมภ์) จำนวน 1 ห้องเรียน

รวม 8 คน

2) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้น ป.6) ในโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มเครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน จาก 6 โรงเรียน

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มเครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 โรงเรียน แบ่งเป็น 6 ห้อง รวมนักเรียนทั้งสิ้น 45 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการเปิดตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด, 2547) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 40 คน

2) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้น ป.6) ในโรงเรียนขนาดเล็ก เครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน จาก 6 โรงเรียน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2 การวิจัยระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

1.2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มเครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 อำเภอม่วงสามสิบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

อุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 โรงเรียน แบ่งเป็น 6 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 45 คน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเมืองน้อย สังกัดกลุ่มเครือข่ายที่ 19 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 8 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับสลาก

1.3 การวิจัยระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญหาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

1.3.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มเครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 อำเภอม่วงสามสิบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 โรงเรียน แบ่งเป็น 6 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 45 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราษฎร์ร่วมแรงรัฐ (กำจัดอุปถัมภ์) สังกัดกลุ่มเครือข่ายที่ 19 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 8 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับสลาก

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามตัวชี้วัดมาตรฐานและสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ในรูปแบบของแผนการเรียนรู้ จำนวน 18 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 18 ชั่วโมง ได้แก่ 1) Me & My Family 2) My School 3) Around Me

3. ขอบเขตด้านวิธีวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนามีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

3.1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญหาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

3.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.1.2.1 ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

3.1.2.2 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.2 ขั้นตอนการวิจัย มี 3 ระยะ ประกอบด้วย

3.2.1 การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี คำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน ปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อการพัฒนารูปแบบ

3.2.2 ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ร่างรูปแบบการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 2 ปรับโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอนจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษานำร่อง (Pilot study) ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

3.2.3 ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการออกแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นผู้กำกับตนเองในการเรียนรู้ โดยการกำหนดเป้าหมาย การเลือกใช้กลวิธี สามารถประเมินผล และสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเอง โดยการสังเกต การจดจำ การแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่างและแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความสนใจและแก้ปัญหาที่ผู้เรียนพบ ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารโดยการฟังและการพูด ในการรับสาร การพูดตอบโต้ เน้นการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้แนวคิดการพัฒนารูปแบบของ จอยส์ เวลล์ และคาลฮอลล์ (Joyce, Weil and Calhoun, 2011) โดยมี 6 องค์ประกอบ คือ 1) ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน ดังนี้

1.1 ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ประกอบด้วยทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน ดังนี้

1.1.1 ทฤษฎีทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ตามแนวคิดของแบนดูรา (Bandura, 1986) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ เนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวอยู่เสมอ การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (Observational learning) ครูผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจตัวแบบอย่างแท้จริงจนสามารถจดจำและสร้างสัญลักษณ์แทนพฤติกรรมของตัวแบบได้ ประกอบกับการจูงใจอย่างเหมาะสมและเพียงพอ จะทำให้พฤติกรรมการเลียนแบบจากการสังเกตตัวแบบเป็นไปด้วยดี จัดเหตุการณ์ให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจต้องการชี้นำตนเองในการเรียนให้บรรลุตามเป้าหมายโดยใช้การกำกับตนเอง (Self-Regulation) เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับตนเองในการเรียนรู้ มีการเรียนรู้ที่มีระบบ เพื่อที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น นั่นคือ ผู้เรียนมีความพยายามที่จะปฏิบัติให้บรรลุผลตามเป้าหมายโดยใช้ความคิด การกระทำและสร้างแรงจูงใจในตนเองอย่างมีระบบ สอดคล้องกับเงื่อนไขบริบทแวดล้อมผู้เรียนแต่ละคนที่เหมาะสม กำหนดเป้าหมาย เลือกกลวิธี วางแผน ตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนกลวิธีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ เชื่อมโยงกับการคิดและแรงจูงใจ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ผ่านกระบวนการสังเกต และนำเงื่อนไขดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการปรับเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจและ

พฤติกรรมปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จะได้รับอิทธิพลจากการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) ซึ่งเป็นความรู้สึกเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถในเรื่องดังกล่าว และเชื่อว่าตนเองสามารถที่จะปฏิบัติกิจกรรมและเรียนรู้ในข้อมูลความรู้เรื่องนั้นได้บรรลุผล เพราะจะเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้เรียนใช้ความพยายามและความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติงานการเรียนครั้งนั้นให้สำเร็จ ทั้งนี้ผู้สอนจะต้องจัดเนื้อหาบทเรียนและบริบทการเรียนให้สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งบทเรียนควรมีความท้าทายในด้านความยากง่าย ความน่าสนใจและหลากหลายสำหรับผู้เรียนในแต่ละบริบท พร้อมกับสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเนื้อหากิจกรรมที่จูงใจและเสริมสร้างความกระตือรือร้นให้ประสบผลสำเร็จ

1.1.2 แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) ตามแนวคิดของ อ็อกฟอร์ด (Oxford, 1990) และโอโมลลี และชาโมต์ (O'Malley and Chamot, 1990) มีความเหมาะสมที่สามารถนำมาใช้กับการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะภาษาที่เป็นภาษาที่สอง หรือไม่ใช่ภาษาแรกของผู้เรียน การรู้จักใช้กลวิธีในการเรียนที่เหมาะสมจะมีผลต่อการเรียนภาษา กลวิธีการเรียนรู้จะช่วยในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารของผู้เรียนซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุดในการเรียน ช่วยให้การเรียนภาษาง่ายขึ้น เร็วขึ้น สนุกขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่ได้ง่ายขึ้น โดยผู้เรียนสามารถจัดการเรียนได้ด้วยตัวเอง ตลอดจนการทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนโดยใช้ทั้งกลวิธีการเรียนภาษาโดยตรง (Direct Strategies) และกลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม (Indirect Strategies) 6 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีความรู้ความจำ (Memory Strategies) 2) กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) 3) กลวิธีด้านการทดแทน (Compensation Strategies) 4) กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategy) 5) กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) และ 6) กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies)

1.2 วัตถุประสงค์ รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งประกอบไปด้วยทักษะภาษาอังกฤษ 2 ทักษะ ได้แก่

1.2.1 ทักษะการฟัง คือ การที่นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

1.2.2 ทักษะการพูด คือ การที่นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล พูดแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ

ประกอบ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

1.3 ขั้นตอนการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนฝึก (Pre-Stage)

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่นักเรียนโดยเริ่มจากครูและนักเรียนทักทายเป็นภาษาอังกฤษ ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้สื่อ รูปภาพ วิดีโอ การตั้งคำถาม เป้าหมายของกิจกรรมเพื่อเรียกความสนใจของนักเรียน นักเรียนทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ การคาดการณ์เรื่องที่จะได้ดูหรือฟังจากการดูรูปภาพ การใช้สื่อต่าง ๆ เช่น รูปภาพ คลิปเสียง วิดีโอ ให้นักเรียนดูและฟังเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน การใช้คำถามเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ การใช้คลิปเสียงหรือวิดีโอเป็นตัวอย่างที่ดีให้นักเรียนสังเกต จดจำและฝึกการฟังและการพูดตามตัวแบบซ้ำ ๆ จนคล่อง การนำเสนอคำศัพท์และไวยากรณ์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ มีความมั่นใจและพร้อมทำกิจกรรมขั้นระหว่างฝึกต่อไป

ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างฝึก (While-Stage)

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการฟังและการพูด โดยการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม เช่น ฟังแล้วเติมคำ ฟังแล้วจับคู่ สนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล เป็นต้น มีทั้งกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมคู่ ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการสอน ครูอธิบายจุดประสงค์และวิธีการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม นักเรียนสังเกตการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมของคู่หรือเพื่อนที่เก่งเพื่อเป็นตัวอย่าง ครูคอยสนับสนุนชี้แนะให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไขการพูด เช่น การออกเสียง น้ำเสียง สำเนียง ท่าทางให้ถูกต้อง ตรวจสอบ-เฉลยคำตอบและให้คะแนนร่วมกันกับนักเรียน ครูและนักเรียนกล่าวชมเชยนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องมากที่สุด เพื่อให้เป็นตัวอย่างกับนักเรียนและให้กำลังใจนักเรียนที่ทำคะแนนได้น้อย

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังฝึก (Post-Stage)

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาโดยจับคู่หรือแบ่งกลุ่มเพื่อทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม เช่น ฝึกการฟังแล้วเติมคำ ฟังแล้วจับคู่ การสนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล การวาดภาพ แผนผัง ตาราง แล้วแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน ครูอธิบายจุดประสงค์และวิธีการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม ครูหมุนวงล้อสุ่มให้นักเรียนแต่ละคู่/กลุ่มออกมาแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน นักเรียนสังเกตการณ์พูดของเพื่อนเพื่อปรับปรุงการพูดของตนเองให้ถูกต้องหรือดียิ่งขึ้น ครูประเมิน ตรวจสอบและแก้ไขการพูดของนักเรียน

ครูให้นักเรียนโหวตเลือกคู่/กลุ่มที่แสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียนได้ดีที่สุดเพื่อให้รางวัลหรือกล่าวชมเชยเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียน

1.4 ระบบสังคม รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีระบบสังคม ได้แก่ 1) บทบาทครูผู้สอน คือ ผู้จัดการสอนส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน เป็นตัวแบบที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษ ในระหว่างการสอนมีการสังเกตพฤติกรรม แบบสัมภาษณ์ สร้างแรงจูงใจ เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ เชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมกับองค์ความรู้ใหม่ 2) บทบาทผู้เรียน คือ เป็นผู้เรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนการสอน ในการเรียนรู้ผู้เรียนจะต้องใส่ใจ สังเกต จดจำ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่าพูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคลใช้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ

1.5 หลักการตอบสนอง รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีหลักการตอบสนอง คือ ครูสังเกตการทำกิจกรรมของผู้เรียน ชี้แนะให้ผู้เรียนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ใช้การเสริมแรงทางบวกเพื่อให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองและมั่นใจในการทำกิจกรรม ครูและผู้เรียนร่วมกันสะท้อนผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติภาระงานตามกิจกรรม แล้วนำผลการสะท้อนไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตัวเองให้ดีขึ้น

1.6 ระบบสนับสนุน รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีระบบสนับสนุน คือ ครูจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ได้แก่ จัดสื่อการเรียนการสอนเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้นักเรียน เช่น รูปภาพ คลิปเสียง วิดีโอ สื่อนำเสนอ MS PowerPoint จัดเตรียมอุปกรณ์เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาให้พร้อม เช่น โทรทัศน์ ลำโพง เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อใช้สืบค้นข้อมูล เป็นต้น

2. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ซึ่งประกอบด้วย ตัวชี้วัดความสามารถ 2 ประการ ได้แก่ 1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง และ 2) บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า วัดได้จากแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัดความสามารถ 6 ประการ ได้แก่

- 1) พูดสนทนาโต้ตอบสื่อสารระหว่างบุคคลได้
- 2) พูดเพื่อแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ
- 3) พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว
- 4) พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว พร้อมให้เหตุผลประกอบ
- 5) พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว โดยใช้ประโยค และข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน เพื่อน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และ
- 6) พูดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว โดยใช้ข้อความและประโยคที่ถูกต้องเหมาะสม วัดได้จากแบบวัด ทักษะการพูดภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 ความสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ
 - 1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.4 คุณภาพผู้เรียน
 - 1.5 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
 - 1.6 ความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของโรงเรียนขนาดเล็ก
2. ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ทักษะการฟัง
 - 2.2 ทักษะการพูด
3. การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory)
 - 3.1 ทฤษฎีปัญญาสังคมของ Bandura
 - 3.1.1 การเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning)
 - 3.1.2 การกำกับตนเอง (Self-Regulation)
 - 3.1.3 การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy)
 - 3.2 แนวคิดกลวิธีในการจัดการเรียนรู้
4. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีในการพัฒนาการเรียนรู้ออนไลน์
 - 4.1 ความหมายของรูปแบบการเรียนรู้
 - 4.2 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้
 - 4.3 ขั้นตอนการพัฒนาการเรียนรู้ออนไลน์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่น และสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนา ตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ผู้วิจัยได้ศึกษา หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามลำดับหัวข้อ ต่อไปนี้

1. ความสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การประกอบ อาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึง ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรจิตและความร่วมมือระหว่าง ประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจ ความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมถึงเข้าองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษาต่างประเทศเพื่อนบ้าน หรือ ภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลพินิจ ของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2. เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อ ภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรม อันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลก ได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิด รวบรวมและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

4. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า
2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ
3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิและตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว
4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ
5. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
6. เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย
7. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน
8. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา
9. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ
10. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการการซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

11. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences)

สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

5. มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และ
แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน	คำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ	ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน
2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	การอ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ	1. การใช้พจนานุกรมเพื่อการออกเสียงหนัก-เบาของคำศัพท์ 2. การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ 3. การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ 4. การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค 5. การออกเสียงเชื่อมโยง (Linking Sound) ในข้อความ 6. การออกเสียงบทกลอนสั้น ๆ
3. เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน	คำศัพท์ ประโยคหรือข้อความสั้น ๆ	เลือก/ระบุวาดภาพ หรือสัญลักษณ์ เครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่อ่าน
4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า	ทักษะการอ่าน การฟัง เพื่อจับใจความสำคัญและตอบคำถาม	1. สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและอ่าน 2. ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและอ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. พูด/เขียนโต้ตอบใน การสื่อสารระหว่าง บุคคล	การพูดและเขียนสนทนาโต้ตอบ ระหว่างบุคคล	พูด/เขียนสนทนาโต้ตอบสื่อสาร ระหว่างบุคคลได้
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้ คำแนะนำ	คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำ	ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่มี 2-3 ขั้นตอน เช่น Open the book and read. etc.
3. พูด/เขียนแสดงความ ต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ง่าย ๆ	คำศัพท์ สำนวนภาษาเพื่อพูด/ เขียน แสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและ ปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ	พูด/เขียนเพื่อแสดงความ ต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความ ช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ
4. พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ สำนวนภาษา เพื่อพูดและ เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่อง ใกล้ตัว	พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น What do you do? I'm a/an..... etc.
5. พูด/เขียนแสดง ความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	คำศัพท์ สำนวนภาษา เพื่อพูด/ เขียนแสดงความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และ กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผล สั้น ๆ ประกอบ ทำให้ใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารได้	พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของ ตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ เช่น I'm.../ He/She/It is.. You/We/They are... He/She likes.....because....

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	คำศัพท์ สำนวน ภาษาเพื่อพูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	1. พูดและเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว โดยใช้ประโยค และข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน เพื่อน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
2. เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	คำศัพท์ หลักการเขียนแผนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางเพื่อแสดงข้อมูลต่าง ๆ	เขียนแสดงข้อมูลเกี่ยวกับภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางตามที่ฟังหรืออ่าน
3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	คำศัพท์ การแต่งประโยค เพื่อพูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	พูดและเขียนเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว โดยใช้ข้อความและประโยคที่ถูกต้องเหมาะสม

6. ความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของโรงเรียนขนาดเล็ก

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีโรงเรียนในสังกัด จำนวน 29,871 แห่ง และเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียนตั้งแต่ 120 คนลงมาจำนวน 15,158 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2562) คิดเป็นจำนวนถึงร้อยละ 50.74 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด ซึ่งจำนวนโรงเรียนขนาดเล็กมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี เนื่องจากอัตราการเกิดของประชากรลดลง ความนิยมของผู้ปกครองที่ต้องการส่งบุตรหลานไปโรงเรียนในเมือง และการย้ายถิ่นตามการประกอบอาชีพของผู้ปกครอง การมีโรงเรียนขนาดเล็กจำนวนมาก ทำให้การจัดการศึกษาไม่สามารถสะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพได้ การบริหารจัดการไม่คุ้มทุน โรงเรียนขนาดเล็กจึงกลายเป็นประเด็นที่สำคัญของระบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตาราง 1 แสดงจำนวนโรงเรียน ปีการศึกษา 2558-2562

ปีการศึกษา	จำนวนโรงเรียนทั้งหมด	จำนวนโรงเรียนขนาดเล็ก	ร้อยละ
2558	30,816	15,577	50.55
2559	30,717	15,705	51.13
2560	30,405	15,231	50.09
2561	30,112	15,089	50.11
2562	29,871	15,158	50.74

ตาราง 2 แสดงจำนวนโรงเรียน ปีการศึกษา 2562 จำแนกตามขนาดจำนวนนักเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวนนักเรียน	จำนวนโรงเรียน	ร้อยละ
ขนาดที่ 1	0 คน	305	1.02
	1 – 20 คน	812	2.72
	21 – 40 คน	2,164	7.24
	41 – 60 คน	3,445	11.53
	61 – 80 คน	3,431	11.49
	81 – 100 คน	2,813	9.42
	101 – 120 คน	2,188	7.32
	รวม (โรงเรียนขนาดเล็ก)	15,158	50.74
ขนาดที่ 2	121 – 200 คน	6,828	22.86
ขนาดที่ 3	201 – 300 คน	3,392	11.36
ขนาดที่ 4	301 – 499 คน	2,060	6.90
ขนาดที่ 5	500 – 1,499 คน	1,763	5.90
ขนาดที่ 6	1500 – 2,499 คน	397	1.33
ขนาดที่ 7	ตั้งแต่ 2,500 คนขึ้นไป	273	0.91
	รวมทั้งสิ้น	29,871	100.00

ตาราง 3 แสดงจำนวนโรงเรียน ปีการศึกษา 2562 จำแนกตามประเภท

ประเภท	จำนวนโรงเรียนทั้งหมด	จำนวนโรงเรียนขนาดเล็ก	ร้อยละ
ประถม	20,406	14,111	69.15
มัธยม	2,358	182	7.72
ขยายโอกาส	7,008	859	12.26
ศึกษาสงเคราะห์	51	1	1.96
ศึกษาพิเศษ	48	5	10.42

ตาราง 4 แสดงจำนวนโรงเรียน นักเรียน ครู ห้องเรียน ปีการศึกษา 2562

รายการ	โรงเรียนทุกประเภท	โรงเรียนขนาดเล็ก	ร้อยละ
โรงเรียน	29,871	15,158	50.74
นักเรียน	6,653,160	981,831	14.76
ครู	469,708	103,079	21.95
ห้องเรียน	345,559	121,099	35.04

จากข้อมูลทางการศึกษาข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า

1. สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า ปัจจัยด้านผู้รับบริการเป็นโอกาสต่อการพัฒนา คือ ผู้ปกครองพร้อมส่งบุตรหลานให้เรียนในโรงเรียนดีมีคุณภาพ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายของประชากรวัยเรียนจากประเทศเพื่อนบ้านสู่โรงเรียนบริเวณชายขอบหรือโรงเรียนที่ใช้แรงงานจากต่างชาตินานาชาติ ด้านอุปสรรค พบว่า ประชากรวัยเรียนที่เป็นสัญชาติไทยมีแนวโน้มลดลงทุกปี ผู้ปกครองนิยมส่งบุตรหลานไปเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและโรงเรียนเอกชน ส่งผลให้โรงเรียนในชุมชนมีแนวโน้มปรับขนาดเป็นโรงเรียนขนาดเล็กเพิ่มขึ้น

2. ด้านการเมืองและนโยบาย พบว่า มีโอกาสต่อการพัฒนา คือ นโยบายการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็กมีความต่อเนื่อง กำหนดให้มีการควมรวมโรงเรียน มีแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมและการกระจายอำนาจ ส่งเสริมและสนับสนุนให้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการโรงเรียนส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้านอุปสรรค พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียน

นิติบุคคลตามแนวทางการกระจายอำนาจเป็นรูปแบบเดียวกันทุกโรงเรียน ไม่สอดคล้องกับบริบทโรงเรียนขนาดเล็ก นอกจากนี้ด้านการบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ. ที่ส่วนใหญ่เหมือนกันทุกโรงเรียนไม่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานและขวัญกำลังใจของบุคลากรในโรงเรียนขนาดเล็ก)

3. ด้านการเงิน พบว่ารัฐบาลจัดสรรเงินให้โรงเรียนบริหารจัดการลักษณะเงินอุดหนุน ส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กสามารถวางแผนการใช้งบประมาณได้ แต่การจัดสรรงบประมาณอุดหนุนเป็นรายหัวตามจำนวนนักเรียน ส่งผลต่อโรงเรียนขนาดเล็ก ทำให้ขาดแคลนงบประมาณสำหรับบริหารจัดการ และพัฒนาคุณภาพโดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนที่ต้องใช้ค่าสาธารณูปโภคเพิ่มขึ้น

4. ด้านเทคโนโลยี พบว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีส่งผลให้โรงเรียนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อการเรียนการสอนและการบริหารจัดการได้ภายใต้ข้อจำกัดด้านกำลังคนด้านอุปสรรค พบว่า เทคโนโลยีมีราคาสูงและปรับเปลี่ยนบ่อยส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กมีภาระค่าใช้จ่ายสูง

5. ด้านสังคม วัฒนธรรม และประชากร พบว่า ความเข้มแข็งของชุมชน ชุมชนมีส่วนร่วมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน และแหล่งเรียนรู้ ส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กสามารถระดมทรัพยากรและใช้แหล่งเรียนรู้สนับสนุนการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับท้องถิ่น ด้านอุปสรรค พบว่า ชุมชนส่วนใหญ่รอบ ๆ โรงเรียนขนาดเล็กเป็นชุมชนเกษตร ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรรับจ้างฐานะยากจน ส่งผลให้โรงเรียนต้องแสวงหาทรัพยากรเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนอย่างต่อเนื่องจนจบหลักสูตร

6. สภาพแวดล้อมภายใน พบว่า ด้านโครงสร้างของโรงเรียนมีความเข้มแข็งเนื่องจากเป็นโรงเรียนนิติบุคคลได้รับการกระจายอำนาจที่บริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม มีอำนาจในการตัดสินใจในการบริหารจัดการ และสามารถกำหนดแผนการบริหารจัดการโรงเรียนทั้งด้านวิชาการ ด้านบุคคล ด้านการเงิน และด้านบริหารทั่วไป แต่รูปแบบโรงเรียนนิติบุคคลของโรงเรียนขนาดเล็กเป็นจุดอ่อน เนื่องจากขาดแคลนบุคลากรที่ปฏิบัติงานตามโครงสร้างและกรอบงานไม่เพียงพอจึงไม่สามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ด้านผลผลิตและการบริการ พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กสามารถให้โอกาสแก่ประชากรวัยเรียนได้มีโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง เนื่องจากโรงเรียนตั้งอยู่ในทุกชุมชนของประเทศไทยทุกพื้นที่ ทุกสภาพภูมิศาสตร์ แต่มีประเด็นที่เป็นจุดอ่อน คือ ภาพรวมคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากการประเมินของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ) พบว่า ภาพรวมต่ำกว่า

ค่าเฉลี่ยระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับประเทศทุกกลุ่มสาระ เนื่องจากครูไม่ครบตามรายวิชาเอก ครูส่วนใหญ่ขาดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูสอนไม่เต็มเวลา เต็มความสามารถ เพราะครูมีภารกิจอื่นที่นอกเหนือจากการสอนหลักสูตร และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน

8. ด้านบุคลากร พบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนขนาดเล็ก สามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งรู้จักครอบครัวนักเรียน เนื่องจากมีนักเรียนจำนวนน้อย อัตราส่วนครูต่อนักเรียนต่ำ ประเด็นจุดอ่อน คือ การขาดแคลนครูครูไม่ครบตามรายวิชาเอก ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ยังไม่มี ความชำนาญในการบริหารจัดการ เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารบรรจุใหม่ ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายได้ ครูย้ายบ่อย ครูขาดขวัญและกำลังใจ เนื่องจากมีภาระงานที่นอกเหนือการสอนมากและนักเรียนส่วนใหญ่ฐานะยากจน

9. ด้านงบประมาณ พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพ เนื่องจากได้รับจัดสรรงบประมาณเงินอุดหนุนเป็นรายหัว การบริหารจัดการส่วนใหญ่จ่ายเป็นค่าสาธารณูปโภค รวมถึงไม่สามารถระดมทรัพยากรจากภายนอกได้อย่างเพียงพอ เนื่องจากผู้ปกครองส่วนใหญ่ฐานะยากจน จึงเป็นจุดอ่อน

10. วัสดุอุปกรณ์ พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่มีวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่บางส่วนก็ชำรุดไม่สามารถหาทดแทนหรือซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพดีได้ เนื่องจากงบประมาณเงินอุดหนุนที่ได้รับไม่เพียงพอ

11. ด้านการบริหารจัดการ พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ไม่สามารถบริหารจัดการตามขอบข่ายงาน 4 งาน คือ งานวิชาการ งานบริหารงานบุคคล งานอาคารสถานที่ และงานบริหารทั่วไปได้ตามที่กำหนด เนื่องจากขาดแคลนบุคลากร รวมถึงการขาดแคลนข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนขนาดเล็กรายโรงเรียนที่ไม่สามารถนำมาสำหรับการตัดสินใจได้ทันเวลา เนื่องจากไม่มีระบบฐานข้อมูลที่ถูกต้องเพียงพอต่อการใช้งาน โดยเฉพาะข้อมูลด้านบุคลากร จึงเป็นจุดแข็ง พบว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามศักยภาพ จึงเกิดนวัตกรรมการบริหารจัดการที่หลากหลายรูปแบบ

จากสภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กในข้างต้น เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการใช้ทรัพยากรที่ไม่คุ้มค่า การจัดสรรอัตรากำลังครู งบประมาณ และการยกระดับคุณภาพทางการศึกษา ทำให้โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ประสบปัญหา ดังนี้

1. ปัญหาด้านบุคลากร พบว่า ขาดแคลนครู จำนวนครูไม่ครบชั้น ครูไม่ครบตามรายวิชาเอก ครูส่วนใหญ่ขาดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสภาพที่ครูไม่ครบชั้น ครูสอนไม่เต็มเวลาเต็มความสามารถ เพราะครูมีภารกิจอื่นที่นอกเหนือจากการสอนเป็นจำนวนมาก

จึงส่งผลทำให้ประสิทธิภาพและคุณภาพของการจัดการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็กไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

2. ปัญหาด้านการเรียนการสอน พบว่า หลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ค่อยสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้มีจำนวนจำกัด ซึ่งสาเหตุมาจากได้รับงบประมาณน้อย สื่อเทคโนโลยีและการสื่อสารมีใช้อย่างจำกัด และที่มีอยู่ก็ไม่สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ สภาพบริบทของการคมนาคมที่ผ่านมานับว่าไม่ค่อยสะดวกมากนัก รัฐบาลจึงจำเป็นต้องจัดตั้งโรงเรียนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของประชากรที่อาศัยอยู่ แต่ปัจจุบันความจำเป็นดังกล่าวได้ลดลงเนื่องจากการคมนาคมสะดวกขึ้น ประกอบกับประชากรมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลทำให้ขนาดของโรงเรียนปรับเปลี่ยนเป็นโรงเรียนขนาดเล็กเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้อัตราส่วนครูต่อนักเรียน และนักเรียนต่อห้องเรียนต่ำกว่ามาตรฐาน ค่าใช้จ่ายต่อนักเรียน 1 คน สูงกว่าโรงเรียนขนาดอื่น นอกจากนี้โรงเรียนขนาดเล็กจำนวนหนึ่งอยู่ในพื้นที่ลักษณะพิเศษ อยู่ในพื้นที่ห่างไกลความเจริญ อยู่บนภูเขาสูงบนเกาะ นักเรียนมีปัญหาในการเดินทาง นอกจากนี้ ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ขาดทักษะในการบริหารจัดการโรงเรียนและปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ การอพยพเคลื่อนย้ายของประชากรวัยเรียนที่ย้ายติดตามผู้ปกครองไปรับจ้างทำงานต่างถิ่น และอัตราการเกิดของประชากรที่ลดลง ทำให้มีจำนวนนักเรียนน้อยในแต่ละชั้น ส่งผลให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนเป็นอย่างยิ่ง

4. ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่อยู่ในชุมชนขนาดเล็ก ประชากรมีฐานะยากจน ทำให้ไม่มีศักยภาพในการระดมทรัพยากรเพื่อนำมาช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษาให้กับโรงเรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 มีโรงเรียนในสังกัด 5 อำเภอ คือ อำเภอเมืองอุบลราชธานี อำเภอเขื่องใน อำเภอม่วงสามสิบ อำเภอเหล่าเสือโก้ก และอำเภอดอนมดแดง มีโรงเรียนในสังกัด 248 โรงเรียน มีโรงเรียนขนาดเล็ก 166 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 66.93 ของโรงเรียนทั้งหมด โรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอม่วงสามสิบ กลุ่มเครือข่ายที่ 19 หนองเมือง-ดุมใหญ่ มีจำนวน 6 โรงเรียน และจำนวนนักเรียน ดังนี้

ตาราง 5 แสดงจำนวนนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กในกลุ่มเครือข่ายที่ 19 หนองเมือง-ดุมใหญ่
โรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอม่วงสามสิบ กลุ่มเครือข่ายที่ 19 หนองเมือง-ดุมใหญ่
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มีผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ
(O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2559-2561

ที่	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน
1	โรงเรียนบ้านหนองเมืองน้อย	28
2	โรงเรียนบ้านท่าลาด	35
3	โรงเรียนบ้านนาขามดอนดี	73
4	โรงเรียนบ้านสวนจัว(ราษฎร์ใจดี)	77
5	โรงเรียนบ้านบัวยาง	98
6	โรงเรียนราษฎร์ร่วมแรงรัฐ(กำจัดอุปถัมภ์)	112

ตาราง 6 แสดงผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2559-2561 โรงเรียนขนาดเล็กในกลุ่มเครือข่ายที่ 19
หนองเมือง-ดุมใหญ่

ที่	โรงเรียน	จำนวน ผู้เข้าสอบปี กศ.2561	วิชาภาษาอังกฤษ							
			2559	2560	2561	ปี 59-60	ปี 60-61	เทียบ เขต	เทียบ สพฐ.	เทียบ ประเทศ
1	บ้านหนอง เมืองน้อย	7	-	25.00	23.57	-	-1.43	-14.56	-11.90	-15.67
2	บ้านท่าลาด	4	-	27.50	33.75	-	6.25	-4.38	-1.72	-5.49
3	บ้านนาขาม ดอนดี	10	25.75	30.50	31.75	4.75	1.25	-6.38	-3.72	-7.49
4	บ้านสวนจัว (ราษฎร์ใจดี)	6	31.50	32.00	25.00	0.50	-7.00	-13.13	-10.47	-14.24
5	บ้านบัวยาง	10	23.83	32.78	32.25	8.94	-0.53	-5.88	-3.22	-6.99
6	ราษฎร์ร่วม แรงรัฐ(กำจัด อุปถัมภ์)	15	24.17	24.72	28.50	0.55	3.78	-9.63	-6.97	-10.74

จากตาราง พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กในกลุ่มเครือข่ายที่ 19 หนองเมือง-ดุมใหญ่
ทุกโรงเรียนมีผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2561 คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับเขตพื้นที่ (สพป.อบ.1) ระดับ สพฐ. และระดับประเทศ

ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยขอนำเสนอเป็น 2 ส่วน คือ ทักษะการฟัง และทักษะการพูด ดังรายละเอียด
ต่อไปนี้

1. ทักษะการฟัง

1.1 ความหมายของทักษะการฟัง

โรสท์ (Rost, 1994) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังถือว่าเป็นส่วนหนึ่ง
ของการพูด (Oracy) ความสามารถในการกำหนดความคิดด้วยวาจาและสื่อสารกับผู้อื่น

เพอร์ดี และโบริซอฟ (Purdy and Borisoff, 1997) ได้ให้ความหมายของ
การฟังว่า เป็นกระบวนการที่มีการทำงานอยู่ตลอดเวลา ซึ่งจะแฝงอยู่ในการมีส่วนร่วม ประสาทสัมผัส
การแปลความหมาย การจำ การตอบสนองที่ถูกแสดงออกเมื่อมีความต้องการ ความเอาใจใส่ และ
ข้อมูลต่าง ๆ ที่ถูกเสนอของมนุษย์

นูนัน (Nunan, 2003) ได้ให้ความหมายของการฟังว่าเป็นกระบวนการในการทำ
ความเข้าใจในจุดประสงค์ที่เราได้ยิน การตีความหมายจากสิ่งที่ได้ยิน

ซมาลดีโน (Smaldino, 2008) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า เป็นกระบวนการ
ทางจิตวิทยาที่เริ่มต้นด้วยการรับรู้และความสนใจของใครบางคนต่อเสียงหรือรูปแบบคำพูด การรับ
(Receiving) ดำเนินการผ่านการระบุและการรับรู้สัญญาณการได้ยินที่เฉพาะเจาะจง ถอดรหัส
(Decoding) และสิ้นสุดในความเข้าใจ เข้าใจ (Understanding)

Nation และ Newton (2009) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟัง
เป็นแนวทางในการเรียนภาษาที่ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ที่จำเป็นในการนำภาษาไปใช้ เมื่อผู้เรียนมี
องค์ความรู้มากพอ หลังจากนั้นผู้เรียนจะสามารถเริ่มพูดได้ การฟังถือเป็นช่วงเวลาที่มีผู้เรียนได้มีการ
สังเกตและการเรียนรู้ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการต่อยอดทักษะทางภาษาด้านอื่น ๆ

กิร์ลัจการ์นิ และซาบูริ (Gilakjani and Sabouri, 2016) ได้ให้ความหมายของ
การฟังว่าเป็นกระบวนการรับสิ่งที่ผู้พูดพูด การสร้างและการแสดงความหมาย การเจรจาความหมาย
กับผู้พูดและการตอบคำถามและการสร้างสรรค์ความหมายโดยการมีส่วนร่วม ความคิดสร้างสรรค์และ

ความเอาใจใส่ การฟังเป็นกระบวนการตีความที่ซับซ้อนซึ่งผู้ฟังจับคู่สิ่งที่พวกเขาได้ยินกับสิ่งที่พวกเขา
รู้แล้ว

ผู้วิจัยได้ยึดเอามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนิยามความหมายทักษะการฟัง
ภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจและตีความ
เรื่องที่ฟังจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัด
ความสามารถ 2 ประการ ได้แก่ 1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง และ
2) บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

1.2 ความสำคัญของทักษะการฟัง

มอร์เลย์ (Morley, 2001) กล่าวถึงการยกระดับความสำคัญของทักษะการฟัง
เพื่อความเข้าใจโดยอ้างถึงการสัมมนาซึ่ง AILA (international Association of Applied
Linguistic) จัดขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1969 ที่เคมบริดจ์ ประเทศอังกฤษ ในการสัมมนา AILA ได้เสนอให้ทักษะ
การฟังเป็นทักษะพื้นฐานเริ่มตั้งแต่ ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา ทำให้ทักษะการฟังมีความสำคัญมากขึ้น
อย่างไรก็ตาม จากการยืนยันของบราวน์ (Brown) ใน ค.ศ. 1987 พบว่า ในด้านการฟังเพื่อความ
เข้าใจ (Listening comprehension) นั้น โรงเรียนหลาย ๆ ประเทศยังไม่ให้ความสำคัญและฝึกฝน
อย่างจริงจัง มอร์เลย์แสดงถึงความคิดเห็นต่อเรื่องนี้ว่า เราจะไม่สามารถสื่อสารได้ด้วยการพูดได้เลย
ถ้ายังฟังไม่รู้เรื่อง เนื่องจากไม่รู้ว่าคุณสนทนาพูดอะไรจึงไม่รู้ว่าจะโต้ตอบอย่างไร ที่ผ่านมามีเหมือน
ทักษะฟังไม่สำคัญต่อการสื่อสาร เพราะถูกมองว่าเป็นส่วนหนึ่งของการพูด จึงเรียกว่าทักษะฟัง-พูด
ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการฟังนั้นซับซ้อนยากที่จะเข้าใจ ถ้าเป็นเจ้าของภาษาคงไม่มีปัญหา
เพราะในการสนทนาสามารถเข้าใจฟังคู่สนทนาได้อย่างรวดเร็วและโต้ตอบได้ทันที แต่ถ้าในกรณีของผู้ฟัง
ไม่ใช่เจ้าของภาษาย่อมมีปัญหา และในชีวิตจริงมนุษย์ฟังมากกว่าพูด อ่าน และเขียนเสียอีก
แม้ว่าพฤติกรรมฟังดูเหมือนว่าไม่ซับซ้อนอะไร ทั้งนี้เนื่องจากทักษะการฟังเป็นทักษะการรับสาร
(Receptive skill) ต่างจากทักษะการพูดเป็นทักษะการแสดงออกหรือผลิตภาษา (Productive skill)
ด้วยความสำคัญและจำเป็นดังกล่าวในศาสตร์ด้านการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและ
ภาษาต่างประเทศจึงบรรจุ การสอนฟังรวมเป็น 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

ฮาร์มเมอร์ (Harmer, 2007) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ว่า การฟัง
เป็นสิ่งที่ดีสำหรับการอ่านออกเสียงของผู้เรียน เพราะยังผู้เรียนได้ยินก็ยิ่งเข้าใจภาษาอังกฤษที่ผู้อื่นพูด
และผู้เรียนก็จะยิ่งซึมซับระดับเสียง การใช้ น้ำเสียงที่เหมาะสม การเน้นคำ เสียงของคำศัพท์ต่าง ๆ
ซึ่งผสมเข้ากับการพูดที่สัมพันธ์ เนื้อหาในการฟังเป็นต้นแบบที่ดีของอ่านออกเสียง พูดอีกประการหนึ่ง
คือผู้เรียนฟังมากเท่าใดก็จะพัฒนาตัวเองมากเท่านั้น ไม่เพียงแต่เข้าใจในด้านภาษาแต่ในด้านการพูด
ของผู้เรียนก็จะดีขึ้นด้วย

ซมาลดีโน (Smaldino, 2008) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ว่า การฟังทำให้ผู้เรียนคิดล่วงหน้าในขณะที่ได้รับข้อความและใช้ความแตกต่างของเวลาในการจัดระเบียบและทำให้เป็นข้อมูลภายในเพื่อให้พวกเขาสามารถเข้าใจได้

จิลักจาร์นี และอัสมาดิ (Gilakjani and Ahmadi, 2011) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ว่า การฟังเป็นทักษะที่ถูกใช้บ่อยที่สุดในห้องเรียน ทั้งผู้สอนและผู้เรียนต้องยอมรับว่าการฟังอย่างเข้าใจนั้นสามารถทำให้เราประสบผลสำเร็จในด้านวิชาการ การศึกษาค้นคว้าที่หลากหลายนับว่า ประสิทธิภาพด้านการฟังมีความสำคัญมากกว่าทักษะการอ่าน โดยเป็นปัจจัยที่มีส่วนทำให้ประสบความสำเร็จด้านวิชาการ

ฐปทอง กว้างสวัสดิ์ (2559) กล่าวถึงครูผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพต้องคำนึงเสมอว่า ก่อนสอนพูดหรืออ่านต้องสอนฟังก่อน ทักษะการฟังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงต่อไปสู่ทักษะอื่น ๆ โดยเฉพาะผู้เริ่มเรียน สิ่งจำเป็นคือต้องทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ทักษะการฟังมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องมากขึ้น เพราะขณะฟังก็จะพยายามทำความเข้าใจและเรียนรู้ไวยากรณ์ไปด้วย ทำให้ยิ่งฟังบ่อยก็ยิ่งทำให้รู้ไวยากรณ์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนพูดอ่านและเขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ด้วยเช่นกัน จะเห็นได้ว่าทักษะการฟังเป็นฐานสำคัญที่จะทำให้ทักษะอื่น ๆ พัฒนาขึ้นได้ ทฤษฎีการสอนภาษาที่สองบางทฤษฎีเน้นการฟังมาก่อนทักษะอื่น ๆ เช่น วิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio-lingual method) เริ่มที่ฟังก่อนแล้วจึงพูด วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total physical response-TPR) กิจกรรมขั้นแรกผู้เรียนต้องฟังก่อนยังไม่พูด ฟังแล้วให้ผู้เรียนตอบสนองด้วยท่าทาง เพราะผู้เรียนยังไม่พร้อมที่จะพูด และวิธีการสอนตามแนวธรรมชาติ (Natural approach) เป็นช่วงของการฟังก่อนเมื่อพร้อมแล้วจึงเริ่มตอบสนองด้วยการตอบสั้น ๆ 1 คำ หรือวลีสั้น ๆ นักการศึกษาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศหลายคนเชื่อว่า ถ้าให้ผู้เรียนพูดทั้ง ๆ ที่ยังไม่พร้อมจะทำให้พูดไม่ถูก เกิดความวิตกกังวลและมีแนวโน้มที่จะพูดภาษาที่หนึ่งมากกว่าภาษาที่สองหรือพูดผสมภาษาที่สอง

ผู้วิจัยสรุปความสำคัญของการฟังคือ ทักษะพื้นฐานทางภาษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจโครงสร้างทางภาษา การใช้น้ำเสียงที่เหมาะสม การเน้นคำ เสียงของคำศัพท์ต่าง ๆ ยิ่งผู้เรียนฟังมากเท่าใดก็จะพัฒนาตัวเองมากเท่านั้น ไม่เพียงแต่เข้าใจในด้านภาษาแต่ในด้านการพูดของผู้เรียนก็จะดีขึ้นด้วย

1.3 ประเภทของทักษะการฟัง

Lesikar (2005) กล่าวว่า การฟังขึ้นอยู่กับข้อความของผู้ส่งและเจตนาของผู้รับสามารถแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. การฟังข้อมูล
2. การฟังความสัมพันธ์
3. ชื่นชมการฟัง
4. การฟังที่สำคัญ
5. การฟังแบบเลือกปฏิบัติ

ฮาร์เมอร์ (Harmer, 2001) กล่าวว่า ทักษะการฟังแบ่งออกเป็น 6 ประเภทตามวัตถุประสงค์ของการฟัง ดังนี้

1. การระบุหัวข้อ
2. การคาดการณ์และการคาดเดา
3. การฟังเพื่อความเข้าใจทั่วไป
4. การฟังข้อมูลเฉพาะ
5. การฟังข้อมูลรายละเอียด
6. การตีความข้อความ

1.4 กระบวนการของทักษะการฟังในการเรียนรู้ภาษา

ปีเตอร์สัน (Peterson, 2001) แนะนำแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนากระบวนการฟังจากล่างขึ้นบนและกระบวนการฟังจากบนลงล่าง สำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1. กระบวนการฟังจากล่างขึ้นบน

แบบฝึกหัดที่ 1 แยกเสียงเน้นหนักในประโยค

- ครูแจกประโยคที่ยังไม่มีเครื่องหมายอะไรเลย ให้ผู้เรียนฟังประโยค

แล้วใส่เครื่องหมายมหัพภาค (.) ประศนี (?) หรืออัศเจรีย์ (!)

แบบฝึกหัดที่ 2 ฟังแล้วแยกหน่วยเสียง

- ฟังคำแต่ละคู่ที่มีเสียงใกล้เคียงกัน แล้วให้ผู้เรียนวงกลมคำที่ได้ยิน

แบบฝึกหัดที่ 3 ฟังแล้วบอกเสียงท้ายคำ

- ฟังคำกริยาที่ลงท้ายด้วย s หรือ es แล้วเขียนสัญลักษณ์การออกเสียง /z/, /s/ หรือ /ez/

- ฟังประโยคแล้วตัดสินใจว่า คำกริยาที่ได้ยินเป็นคำกริยาช่องที่ 1 หรือคำกริยาที่เติม ed (ช่องที่ 2) โดยให้เขียนสัญลักษณ์การออกเสียงคือ /t/, /d/ หรือ /ed/

แบบฝึกหัดที่ 4 ฟังแล้วนับจำนวนคำและพยางค์ที่ออกเสียงเน้นหนัก

- ฟังรายการโฆษณาสั้น ๆ จากวิทยุ แล้วนับจำนวนพยางค์ด้วยการขีดเส้นใต้แต่พยางค์ หลังจากนั้นฝึกอ่านโฆษณาตามที่ได้ยินในวิทยุ

แบบฝึกหัดที่ 5 ฟังแล้วบอกคำโยงความในประโยค (sentence filler)

- ฟังประโยคแล้วบอกคำโยงความในประโยค เช่น well, I mean, like หรือ you know

แบบฝึกหัดที่ 6 ฟังแล้วเก็บรายละเอียดจากเนื้อหาที่ฟัง

- ฟังเกี่ยวกับโปรแกรมรายภาพยนตร์ ละครหรือรายการแสดงต่าง ๆ แล้วบันทึกข้อมูลที่สำคัญ เช่น วัน เวลา สถานที่ของรายการต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ เรื่องนี้ออกอากาศวันไหน เวลาใด ออกอากาศทางโทรทัศน์ช่องใด

- ฟังบทสนทนาเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยแล้วบันทึก

2. กระบวนการฟังจากบนลงล่าง

แบบฝึกหัดที่ 1 ฟังแล้วบอกอารมณ์ของผู้พูด

- ฟังข้อความเกี่ยวกับการไปพักผ่อนไปวันหยุดแล้วบอกได้ว่าอารมณ์ของผู้พูดสนุกหรือไม่

แบบฝึกหัดที่ 2 ฟังแล้วสรุปใจความสำคัญ

- ฟังบทสนทนาเกี่ยวกับฤดูต่าง ๆ แล้วบอกได้ว่าฤดูใด หรือ ฟังบทสนทนาแล้วเลือกภาพที่สอดคล้องกับบทสนทนา

- ฟังข้อความ 2-3 ข้อความแล้วตั้งชื่อข้อความเหล่านั้น หรือ สรุปใจความสำคัญ

แบบฝึกหัดที่ 3 ฟังแล้วบอกได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

- ฟังบทสนทนาสั้น ๆ ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันแล้วบอกว่า บทสนทนานั้นพูดเกี่ยวกับอะไร

- ฟังขั้นตอนหรือกระบวนการในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ขั้นตอนการปรุงอาหาร แล้วจับคู่ภาพให้ตรงกับประโยค

แบบฝึกหัดที่ 4 เชื่อมโยงคำศัพท์ที่คุ้นเคยกับเรื่องที่ฟัง

- ฟังเนื้อหาเกี่ยวกับสินค้าแล้วทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสินค้าที่ขายในร้านค้าต่าง ๆ

- ฟังข้อความแล้วบอกได้ว่าผู้พูดต้องการซื้อสินค้าใดหรือเลือกภาพตรงกับที่ผู้พูดต้องการซื้อ

แบบฝึกหัดที่ 5 ฟังแล้วเปรียบเทียบข้อมูล

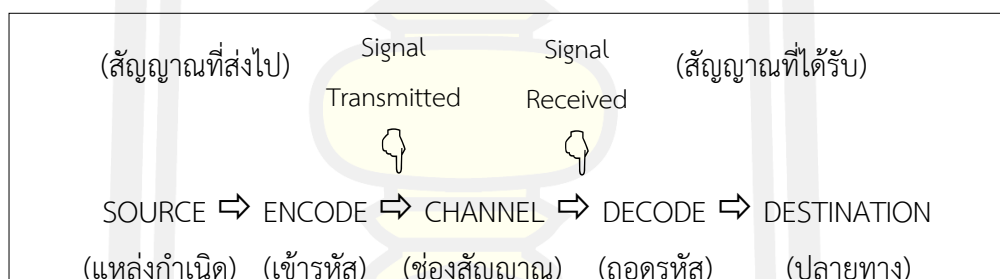
- อ่านประโยคแล้วฟังเสียงประโยคที่ใกล้เคียงกับประโยคที่อ่าน แล้วบอกได้ว่าประโยคทั้งสองเหมือนกันหรือต่างกันตรงไหนบ้าง

แบบฝึกหัดที่ 6 ฟังแล้วเปรียบเทียบข้อมูลกับประสบการณ์ส่วนตัว

- ฟังข้อความเกี่ยวกับการรีไซเคิลในสหรัฐอเมริกาแล้วเปรียบเทียบกับ
การรีไซเคิลในประเทศตนเอง

จอห์น ฟลาวเวอร์ ดิว และมิลเลอร์ (Flowerdew and Miller, 2005) ได้กล่าวถึง
กระบวนการของทักษะการฟังในการเรียนรู้ภาษา มี 3 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบจากล่างสู่บน (The Bottom-Up Model) เป็นรูปแบบแรกของการพัฒนาทักษะการฟัง ผู้ฟังสร้างความเข้าใจโดยเริ่มต้นที่หน่วยเล็กที่สุดของหน่วยเสียง จากนั้นผสมเป็นคำ วลี อนุประโยค และประโยค สุดท้ายจึงรวมประโยคเป็นความคิด แนวคิด และความสัมพันธ์ระหว่างกัน ดังนั้นผู้ฟังจึงต้องมีความรู้ในเรื่องดังกล่าว รูปแบบจากบนสู่ล่างเป็นกระบวนการสื่อสารแบบดั้งเดิมในการถ่ายโอนข้อมูล ผู้ส่งสารเข้ารหัสข้อความ (Encode) ผ่านช่องทางการสื่อสารในรูปแบบของสัญญาณโดยผู้รับสารเป็นผู้ถอดรหัส (Decode) ข้อความนั้น ดังนั้นจึงไม่มีข้อบกพร่องของช่องสัญญาณที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารใช้รหัสเดียวกันส่งผลให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ จากรูปแบบนี้การสื่อสารสามารถเกิดขึ้นโดยปราศจากการอ้างอิงถึงผู้พูด ผู้ฟัง หรือในบริบทที่กว้างขึ้น ดังภาพประกอบ 1 ดังนี้

ที่มา : Shannon and Weaver (1949)

ภาพประกอบ 1 มุมมองการส่งข้อมูลของการสื่อสาร

2. รูปแบบบนสู่ล่าง (The Top-Down model) รูปแบบการฟังแบบบนสู่ล่างเน้นการใช้ความรู้เดิมในการประมวลผลข้อความมากกว่าที่จะยึดตามหน่วยเสียงและคำพูด ยกตัวอย่างเช่น เมื่อออกเสียงคำว่า/mæ/เป็นไปไม่ได้ที่จะคาดการณ์ว่าเสียงที่จะตามมาคือเสียงอะไร อย่างไรก็ตามถ้าออกเสียงนี้ในบริบท เช่น “The cat sat on the/mæ/” ก็จะสามารถคาดเดาว่าเสียงที่ตามมาคือ /t/ ดังนั้นผู้ฟังต้องใช้หน่วยเสียงเพื่อถอดรหัสข้อความที่พูดแล้วผู้ฟังยังต้องใช้ความรู้ด้านบริบทเดิม (Prior contextual knowledge) อีกด้วย

3. รูปแบบปฏิสัมพันธ์ (The Interactive Model) รูปแบบปฏิสัมพันธ์เป็นกระบวนการที่ผสมผสานระหว่างรูปแบบการฟังล่างสู่บน (The Bottom-Up Model) และ

รูปแบบการฟังบนสู่ล่าง (The Top-Down model) เข้าด้วยกัน รูปแบบปฏิสัมพันธ์มีข้อดีในแง่ที่ว่า หากผู้ฟังประสบปัญหาในการฟัง หรือมีข้อบกพร่องในการที่จะใช้กระบวนการหรือกลยุทธ์ในการฟัง ในระดับใดระดับหนึ่ง ผู้ฟังอาจหันไปใช้กลยุทธ์ชนิดอื่นที่ผู้ฟังคิดว่ามีประสิทธิภาพมากกว่าหรือผู้ฟังมีความถนัดมากกว่าเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่เข้าใจในสิ่งที่ฟัง โดยไม่คำนึงถึงว่ากลยุทธ์นั้นจะอยู่ในระดับใด

1.5 การสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาต้องกระทำตามขั้นตอนหรือกระบวนการ คือ เริ่มจากทักษะการฟังและการพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ โดยแนวทางการสอนทักษะการฟังภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย คือ การออกแบบการสอนฟังโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้น ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนะการสอนทักษะการฟังไว้ดังนี้

Nation (1985) นำเสนอแนวคิดการสอนทักษะฟัง แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนฟัง 2) ขั้นระหว่างฟัง และ 3) ขั้นหลังฟัง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นก่อนฟัง (Pre-Listening) เป็นการเตรียมผู้เรียนก่อนการฝึกฟัง โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังบางส่วนเพื่อเป็นความรู้พื้นฐานหรือกระตุ้น ความรู้เดิม (Background knowledge) เพื่อให้ผู้เรียนฟังอย่างมีจุดมุ่งหมายและช่วยสร้างความเข้าใจผ่านกระบวนการสร้างความหมายจากสิ่งที่ได้ฟัง ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยความรู้เดิมในการเดาความหมาย และตีความหมาย ผู้สอนอาจจัดกระตุ้นความรู้เดิมได้หลายวิธี เช่น การสนทนาซักถามเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จะให้ฟัง การดูรูปภาพที่เกี่ยวข้องเพื่ออภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับหัวข้อที่จะฟัง หรือนำเสนอกลุ่มคำศัพท์ที่คัดเลือกมาจากเนื้อหาการฟังเพื่อให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายและคาดการณ์เรื่องที่จะฟัง เป็นต้น

ขั้นระหว่างฟัง (While-Listening) ผู้สอนควรกำหนดภาระงานฝึกฟังที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนเกินไปและไม่ต้องอาศัยทักษะอื่นมากเกินไป เช่น ฟังแล้วจดตาม ฟังแล้วพูดตอบ การกำหนดกิจกรรมระหว่างฝึกฟังควรมีความเหมาะสมกับผู้เรียนในการปฏิบัติ เช่น การเลือกรูปภาพที่ตรงกับข้อความที่ฟัง การเรียงลำดับรูปภาพตามเนื้อเรื่องที่ฟัง การเขียนคำสั้น ๆ หรือเติมคำลงในช่องว่าง เป็นต้น ซึ่งผู้เรียนสามารถปฏิบัติในระหว่างการฟังได้โดยไม่ต้องรอฟังจนจบข้อความ

ขั้นหลังฟัง (Post-Listening) หลังจากผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกฟัง ผู้สอนควรให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนทันที (Immediate feedback) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าตนเองฟังได้ถูกต้องมากน้อยเพียงใด และให้คำอธิบายเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิด การเว้นช่วงระยะเวลาของการให้ข้อมูลป้อนกลับจะทำให้ผู้เรียนรู้สิ่งที่ผิดของตนเองอยากขึ้น เพราะการฟังนั้นได้ผ่านไปแล้วอย่างรวดเร็ว

ผู้สอนและผู้เรียนอาจร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังเพื่อปรับความเข้าใจให้ถูกต้องหรือขยายต่อสิ่งที่เรียนออกไปสู่นี้อาอื่นหรือกิจกรรมอื่น

Wilson (2008) ได้แบ่งขั้นตอนการสอนการฟังไว้ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่การฟัง (Pre-listening) เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมก่อนการฟัง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ในขั้นแรกผู้สอนมักนำองค์ความรู้เดิม (Schemata) ของผู้เรียนมาช่วยในการคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง ขั้นต่อมาผู้สอนตั้งจุดมุ่งหมายในการฟังของผู้เรียน โดยอาจเป็นกิจกรรมการเติมคำในช่องว่าง (Information Gap) หรือกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion Gap) และการตั้งคำถามล่วงหน้า (Pre-set Questions) ที่ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งคำถามที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง

2. ขั้นขณะฟัง (While-listening) การฟังครั้งแรกของผู้เรียนมักเป็นการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ แม้ว่าบางครั้งผู้เรียนต้องฟังเพื่อหารายละเอียดและข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง หลังจากนั้นผู้สอนจึงให้ผู้เรียนตรวจคำตอบโดยการจับคู่หรือจับกลุ่ม ขั้นตอนนี้เป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนตั้งคำถาม จากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนฟังเนื้อหาเป็นครั้งที่สอง เพื่อตรวจสอบหรือตอบคำถามที่มีความละเอียดขึ้น นอกจากนี้ยังถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่ผู้เรียนควรจะได้รับภาระงานที่แตกต่างกันในการฟังแต่ละครั้ง ในขั้นนี้การให้ผู้เรียนได้ฟังเนื้อหาหลายครั้งมีจุดประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาที่เกิดขึ้นจากหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาบทเรียน ได้แก่ ความยากของเนื้อหา ความยาวของเนื้อหา จุดสำคัญในการสอน และความเบื่อหน่ายที่อาจเกิดขึ้นในขณะที่ฟัง อาจมีบางกรณีที่ผู้เรียนต้องการฟังแค่ส่วนที่พบว่ายากอีกครั้ง หากการฟังมุ่งเน้นไปยังการวิเคราะห์ภาษาอย่างใกล้ชิด ผู้สอนอาจจำเป็นต้องเปิดเนื้อหาซ้ำอีกหลายครั้ง แต่ถ้าเป็นการฟังเพื่อจับใจความสำคัญผู้สอนไม่จำเป็นต้องเปิดเนื้อหาซ้ำ ๆ ผู้สอนควรเปิดเนื้อหาให้ผู้เรียนฟังไม่เกิน 3 ครั้งเพื่อไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่าย สำหรับเนื้อหาที่มีความยาวมาก ผู้สอนควรพิจารณาถึงการจัดกลุ่มข้อความโดยการหยุดเนื้อหาเป็นช่วง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้มากขึ้นและหลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้เรียนได้รับภาระมากเกินไป

3. ขั้นหลังการฟัง (Post-listening) ในขั้นนี้ผู้สอนให้ผู้เรียนทุกคนในชั้นเรียนตรวจคำตอบร่วมกัน อภิปรายเกี่ยวกับปัญหาที่พบจากการฟัง เช่น คำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่รู้ ความหมาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา โดยอาจเป็นในรูปแบบการพูดหรือการเขียน ซึ่งผู้สอนอาจให้ผู้เรียนปฏิบัติร่วมกันทั้งชั้นเรียน เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม ในขั้นสุดท้ายนี้ผู้สอนอาจเพิ่มการทำความเข้าใจภาษาที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน เช่น โครงสร้างไวยากรณ์ที่สำคัญ คำศัพท์ หรือเครื่องหมายวาทกรรม (Discourse Markers) เป็นต้น

Field (2008) ได้แบ่งขั้นตอนการสอนการฟังไว้ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่การฟัง (Pre-listening) ขั้นนี้ประกอบด้วย 3 วิธี ดังนี้

1.1 การสอนคำศัพท์ (Pre-teaching Vocabulary) เป็นการสอน

คำศัพท์ที่สำคัญในเนื้อหา ซึ่งหากผู้เรียนไม่รู้ก็จะไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่กำลังจะฟังได้ เช่น ผู้เรียนกำลังฟังเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง jogging ผู้สอนจึงต้องแน่ใจว่าผู้เรียนรู้จักคำว่า jog ที่เป็นคำกริยา หากผู้เรียนไม่รู้จักคำศัพท์นั้นผู้สอนจึงต้องสอนคำศัพท์คำนั้นก่อนเริ่มเข้าสู่บทเรียน ดังนั้นผู้สอนควรสอนคำศัพท์สำคัญอย่างน้อย 4-5 คำในเนื้อหาแต่ละเรื่อง

1.2 การสร้างบริบท (Establishing Context) เป็นการให้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเนื้อหาที่ผู้เรียนกำลังจะฟัง เช่น สถานการณ์ หัวข้อ และประเภทสื่อ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

1.3 การสร้างแรงจูงใจ (Creating Motivation) เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน โดยผู้สอนต้องตั้งจุดมุ่งหมายของการฟังให้ผู้เรียน จากนั้นผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถคาดการณ์เนื้อหาที่กำลังจะฟังได้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถในการฟังของผู้เรียน

2. ขั้นขณะฟัง (During Listening) ขั้นนี้ประกอบด้วย 2 วิธี ดังนี้

2.1 การตั้งคำถามล่วงหน้า (Pre-set Questions) วิธีนี้หากผู้สอนไม่ได้ตั้งคำถามก่อนฟัง ผู้เรียนจะฟังอย่างไร้จุดมุ่งหมาย เนื่องจากผู้เรียนไม่รู้ว่าควรจับประเด็นในส่วนใด และผู้เรียนจะสามารถตอบคำถามได้เพียงส่วนที่ตนให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะการตอบคำถามของผู้เรียนขึ้นอยู่กับสิ่งที่ผู้เรียนจดจำได้ขณะฟังและคำตอบนั้นอาจไม่น่าเชื่อถือ หากเวลาผ่านไปหรือผู้สอนถามคำถามอย่างต่อเนื่อง ในการฟังครั้งต่อไปหากผู้สอนตั้งคำถามล่วงหน้า ผู้เรียนจะมีจุดมุ่งหมายในการฟังและสามารถเขียนบันทึกคำตอบขณะที่ฟังได้ ซึ่งเป็นคำตอบที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการจดจำเนื้อหาของผู้เรียน ในการตั้งคำถามนั้นผู้สอนควรตั้งคำถามเรียงลำดับตามเนื้อหาที่ผู้เรียนจะได้ฟัง

2.2 การตรวจสอบคำตอบ (Checking Answers) วิธีนี้ผู้สอนจะให้ผู้เรียนมีเวลาในการเขียนคำตอบและตรวจคำตอบร่วมกันทั้งชั้นเรียน ในส่วนนี้เป็นส่วนที่มีความยากลำบากเนื่องจากผู้เรียนอาจมีการตอบสนองช้า ส่วนหนึ่งเป็นเพราะผู้เรียนขาดความมั่นใจในการแบ่งปันคำตอบและไม่มี ความมั่นใจในคำตอบของตนเองเนื่องจากผู้เรียนไม่มีโอกาสในการตรวจคำตอบอีกครั้งก่อนที่ยืนยันคำตอบของตน ฉะนั้นผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนได้โดยการให้ผู้เรียนแบ่งปันคำตอบเป็นคู่ก่อนตรวจคำตอบร่วมกันทั้งชั้นเรียน

3. ขั้นหลังการฟัง (Post-listening) ขั้นนี้ประกอบไปด้วย 4 วิธี ดังนี้

3.1 หน้าที่ของภาษา (Functional Language) วิธีนี้ผู้สอนให้ผู้เรียน เรียนรู้หน้าที่ของภาษาโดยการฟังเนื้อหาซ้ำ ๆ เพื่อเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับไวยากรณ์ที่ได้เรียน ก่อนหน้านี้แล้ว

3.2 การอนุมานคำศัพท์ (Inferring Vocabulary) วิธีนี้ผู้สอนเพิ่มเติม คำศัพท์จากขั้นนำเข้าสู่การฟัง โดยผู้สอนนำคำศัพท์ที่เป็นประโยชน์ ซึ่งอาจเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียน ไม่คุ้นเคยและผู้สอนสามารถยกตัวอย่างคำศัพท์ในประโยคที่สัมพันธ์กับบริบทในเนื้อหาได้ จากนั้น ผู้สอนเขียนคำศัพท์เหล่านั้นบนกระดานและเปิดเสียงประโยคที่มีคำศัพท์นั้น ๆ ให้ผู้เรียนฟัง แล้วให้ผู้เรียนเดาความหมายที่เป็นไปได้ของคำศัพท์เหล่านั้น

3.3 การหยุดเสียงชั่วคราว (Paused Play) วิธีนี้มักใช้ในการฝึก รูปแบบการออกเสียงและตรวจสอบว่าผู้เรียนสามารถแบ่งส่วนของประโยคเป็นคำเดี่ยว ๆ ได้หรือไม่

3.4 การเปิดเสียงรอบสุดท้าย (Final Play) วิธีนี้ผู้สอนให้ผู้เรียนฟัง เนื้อหาเป็นครั้งสุดท้ายประกอบกับบทบันทึก (Transcript) เพื่อให้ผู้เรียนตรวจสอบความถูกต้องจาก การฟังของตนเองและยังเป็นการช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์อีกด้วย

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) กล่าวว่า การออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังควรคำนึงถึงสถานการณ์หรือบริบท โดยเลือกเนื้อหา และออกแบบกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ มีข้อควรพิจารณา 2 ประการ คือ

1. สถานการณ์ในการฟัง สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการฟังภาษาอังกฤษ ได้นั้น ควรเป็นสถานการณ์ของการฟังที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง สถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลอง ในห้องเรียน ซึ่งอาจเป็นการฟังคำสั่งครูการฟังเพื่อนสนทนา การฟังบทสนทนาจากบทเรียน การฟัง รายการวิทยุ โทรทัศน์วีดิทัศน์

2. กิจกรรมในการสอนฟัง แบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) กิจกรรมระหว่างการฟัง หรือ ขณะที่สอนฟัง (While-listening) และกิจกรรม หลังการฟัง (Post-listening) แต่ละกิจกรรมอาจใช้เทคนิค ดังนี้

2.1 กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) ผู้เรียนจะฟังข้อความได้ อย่างเข้าใจ ควรต้องมีข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง โดยครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้ มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนการรับฟังสารที่กำหนดให้ เช่น การใช้รูปภาพ อาจให้ผู้เรียนดูรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะฟัง สนทนา อภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ การเขียนรายการคำศัพท์ อาจจะให้ผู้เรียนจัดทำรายการคำศัพท์เดิมที่รู้จัก โดยใช้วิธีการเขียนบันทึก คำศัพท์ที่ได้ยินขณะรับฟังสาร หรือการขีดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่านและฟัง ไปพร้อม ๆ กัน การอ่านคำถาม อาจให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในสารที่จะฟัง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูล

ประกอบการฟัง และค้นหาคำตอบที่จะได้จากการฟังสารนั้น ๆ การทบทวนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง อาจทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ซึ่งจะปรากฏอีกในสารที่จะได้ฟัง เป็นการช่วยทบทวน ข้อมูลส่วนหนึ่งของสารที่จะได้เรียนรู้ใหม่จากการฟัง

2.2 กิจกรรมระหว่างการฟัง หรือกิจกรรมขณะที่สอนฟัง (While-listening) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่ฟังสารนั้น ๆ กิจกรรมนี้มีใช้การทดสอบฟัง แต่เป็นการฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

2.3 กิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียน ได้ฝึกการใช้ภาษาหลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการฟังแล้ว เช่น อาจฝึกทักษะการเขียน สำหรับผู้เรียนระดับต้นโดยให้เขียนตามคำบอก (Dictation) ประโยคที่ได้ฟังมาแล้ว เป็นการ ตรวจสอบความรู้ ความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ของประโยคนั้น ๆ หรือฝึกทักษะการพูด สำหรับผู้เรียนระดับสูงโดยการให้อภิปรายเกี่ยวกับสารที่ได้ฟัง หรืออภิปราย เกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้พูด

จากแนวทางการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังดังกล่าว สรุปได้ว่า การสอนฟัง ประกอบด้วย 3 ขั้น คือ 1) ขั้นก่อนฟัง 2) ขั้นระหว่างฟัง และ 3) ขั้นหลังฟัง ซึ่งเป็นลำดับขั้นตอน กิจกรรมการสอนที่มีจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน กล่าวคือ ในขั้นกิจกรรมการสอนก่อนฟังมีเป้าหมาย เพื่อเตรียมความพร้อมและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและใช้ความรู้พื้นฐานที่มีเกี่ยวกับหัวข้อ การฟังในการทำนาย สร้างเป้าหมายและความคาดหวังเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้ฟัง เพื่อให้ผู้เรียนมีระดับ ความสามารถที่เพียงพอก่อนการรับฟัง ในขั้นกิจกรรมระหว่างฟังเป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนฟังด้วย กิจกรรมที่หลากหลายและตรวจสอบความเข้าใจ หลังจากฟังแล้วผู้สอนสนับสนุนให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น การตอบความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่ฟัง รวมถึงให้ผู้เรียนศึกษาวิเคราะห์ไวยากรณ์ หน้าที่ทาง ภาษาและความหมายของคำศัพท์และสรุปความรู้ความเข้าใจ

1.6 การวัดและประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

Nation และ Newton (2009) ได้อธิบายรูปแบบแบบทดสอบการฟังไว้ว่า รูปแบบแบบทดสอบการฟังที่มีประสิทธิภาพนั้นพิจารณาจากความเชื่อมั่น (Reliability) ความเที่ยงตรง (Validity) และการนำไปใช้ (Practicality) ตัวอย่างรูปแบบแบบทดสอบการฟัง มีดังต่อไปนี้

1. การเขียนตามคำบอก (Dictation) ผู้สอนอ่านเนื้อหาบทเรียนให้ผู้เรียนฟัง ประมาณ 150 คำ โดยอ่านทีละประโยค จากนั้นผู้เรียนเขียนแต่ละประโยคตามที่ได้ยิน ซึ่งการทดสอบ ประเภทนี้นิยมใช้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทั่วไปทางภาษา (Oller, 1979)

2. การเขียนตามคำบอกแบบเติมคำ (Partial Dictation) ผู้สอนให้แบบทดสอบที่มีเนื้อหาบางส่วนที่ขาดหายไปแก่ผู้เรียน จากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนฟังเสียงข้อความและเติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

3. การฟังเรื่องแล้วตอบคำถาม (Text with Questions) ผู้สอนให้แบบทดสอบแบบเลือกตอบหลายตัวเลือกแก่ผู้เรียน จากนั้นผู้เรียนฟังบทสนทนาจากเทปบันทึกเสียงและตอบคำถามตามบทสนทนาที่ได้ฟัง

4. การตอบสนองต่อประโยคที่ได้ยิน (Responding to Statements) ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังเนื้อหาบทเรียนหรือคำถาม และตอบคำถามโดยการเลือกตอบจากแบบทดสอบหลายตัวเลือก ซึ่งอาจเป็นคำหรือรูปภาพ การระบุถูกหรือผิด หรือการให้คำตอบสั้น ๆ

5. การเติมคำจากการฟังเทปบันทึกเสียง (Recorded Cloze) ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังเสียงจากเทปบันทึกเสียงและในทัก ๆ คำที่ 15 จะถูกแทนที่ด้วยเสียงอื่น ๆ ที่ไม่ใช่คำที่มีความหมาย จากนั้นผู้สอนหยุดเสียงเมื่อจบแต่ละประโยคเพื่อให้ผู้เรียนได้เติมคำหรือวลีที่หายไป

6. การถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer) ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังการบรรยายหรือบทสนทนาและให้ผู้เรียนเขียนแผนภาพหรือเติมคำในแผนภูมิหรือตารางในขณะที่ฟัง

Rost (2011) ได้อธิบายถึง รูปแบบการประเมินการฟังขึ้นอยู่กับความสามารถพื้นฐานการฟังของผู้เรียน ซึ่งรวมถึงการใช้เครื่องมือที่หลากหลาย โดยประกอบด้วยสื่อต่าง ๆ เช่น เสียง วิดีโอหรือข้อความ เกณฑ์การให้คะแนนหรือการมีส่วนร่วมในการทำแบบทดสอบ และวิธีการให้คะแนน ซึ่งมีรูปแบบของการประเมินดังนี้

1. แบบทดสอบจุลภาษา (Discrete Item Tests)

1.1 คำถามแบบเลือกตอบหลายคำตอบ (Multiple-choice Questions) โดยให้คะแนนจากการเลือกตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ฟังได้ถูกต้อง

1.2 คำถามปลายเปิด (Open Questions) โดยให้คะแนนจากความถูกต้องและความครบถ้วนของเนื้อหาจากเนื้อเรื่องที่ฟัง

2. แบบทดสอบแบบเน้นภาระงาน (Task-based Tests)

2.1 ภาระงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกใช้อวัยวะภาษาที่เหมาะสมในการตอบสนองต่อเนื้อหาที่ฟัง

2.2 ภาระงานแบบปิด (Closed Tasks) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการฟังแล้วตอบสนองต่อเนื้อหาที่ฟังด้านเดียว

2.3 ภาระงานแบบเปิด (Open Tasks) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการฟังแล้วตอบสนองต่อเนื้อหาที่ฟังหลายด้าน

3. แบบทดสอบเชิงบูรณาการ (Integrative Tests)

3.1 แบบทดสอบด้านความจำ (Memory Test) ผู้สอนทดสอบผู้เรียน ในระหว่างหรือหลังการฟังเนื้อหาบทเรียน เช่น ผู้สอนให้ผู้เรียนจดบันทึกหรือสรุปข้อมูลจากสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งการให้คะแนนอิงเกณฑ์ตามความถูกต้อง การรวบรวมข้อเท็จจริง และความคิดเห็น

3.2 การเขียนตามคำบอก (Dictation) การให้คะแนนอิงเกณฑ์ ตามความถูกต้องในการเติมคำหรือข้อความบางส่วนที่หายไปลงในช่องว่าง

4. แบบทดสอบวัดการสื่อสาร (Communicative Tests)

4.1 การเขียนสื่อสารจากการฟัง (Written Communicative Tasks) โดยให้คะแนนตามผลงานที่ทำส่ง เช่น การเขียนจดหมายร้องเรียนหลังจากมีการร้องทุกข์เกี่ยวกับ ปัญหาจากสิ่งที่ฟัง

4.2 การพูดจากเรื่องที่ฟัง (Oral Tasks) โดยให้คะแนนตามผลงานที่ทำส่ง เช่น การติดตามเส้นทางจากแผนที่

5. แบบทดสอบโดยการสัมภาษณ์ (Interview Tests) การสัมภาษณ์แบบ ตัวต่อตัว (Face-to-face Performances) ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน หรือผู้เรียนคนอื่น ซึ่งให้คะแนน โดยการประเมินตามรายการ เช่น การตอบคำถามได้อย่างเหมาะสม หรือการตั้งคำถามที่มีความ ชัดเจน

6. การประเมินตนเอง (Self-assessment) ผู้เรียนให้คะแนนตนเองตาม เกณฑ์ที่ผู้สอนตั้งไว้ โดยการใช้แบบสอบถามหรือรายการตรวจสอบที่กำหนดให้ในระหว่างหรือ หลังกิจกรรมการฟัง

7. การประเมินผลงาน (Portfolio Assessment) ผู้สอนสังเกตและประเมิน ผู้เรียนเป็นระยะตลอดหลักสูตรในระหว่างการทำงานและกิจกรรมต่าง ๆ โดยการสังเกตอาจเป็นการ บันทึกเสียงหรือวิดีโอ

ในการประเมินผลการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังตามกรอบแนวคิดอภิปัญญา ลารี แวนเดอร์กริฟท์ (Vandergift and Goh, 2012) ได้กล่าวว่า วิธีการที่มีความเหมาะสมที่จะมาใช้ วัดและประเมินทักษะการฟัง ได้แก่ การวัดและประเมินผล เพื่อการพัฒนา (Formative Assessment) เพื่อวัดและประเมินพัฒนาการ การกำกับตนเอง (Self-regulated) ของผู้เรียนภาษา และการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ (Summative Assessment) เพื่อพิจารณาตัดสินระดับของ การพัฒนาการฟังเพื่อวัตถุประสงค์ในการเลื่อนชั้นและวุฒิการศึกษา

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้หลักการวัดและประเมินผลทักษะฟังภาษาอังกฤษ ใช้การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดระดับ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีเครื่องมือในการประเมินได้แก่ 1. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ และ 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

2. ทักษะการพูด

2.1 ความหมายของทักษะการพูด

บราวน์ (Brown, 1994) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นกระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้างและรับข้อมูล โดยขึ้นอยู่กับบริบทการมีส่วนร่วมหรือประสบการณ์ร่วมกับผู้อื่นของผู้พูด

คานีย์ (Chaney, 1998) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นกระบวนการสร้างและการสื่อความหมายผ่านการใช้วจนภาษาและอวัจนภาษา

ไบเลย์ (Bailey, 2000) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า เป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ที่ผู้พูดตั้งใจสร้างความหมายผ่านการผลิต การรับและการประมวลผลข้อมูล

ฟูลเชอร์ (Fulche, 2003) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับบุคคลอื่น

ลูมา (Luoma, 2004) การพูดเป็นการปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมายระหว่างผู้คน
ธอร์นเบอร์รี่ (Thornbury, 2005) ให้คำจำกัดความของการพูดเป็นการปฏิสัมพันธ์และต้องการความสามารถในการร่วมมือในการจัดการการพูดโต้ตอบ

ผู้วิจัยได้ยึดเอามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนิยามความหมายทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัดความสามารถ 6 ประการ ได้แก่ 1) พูดสนทนาโต้ตอบสื่อสารระหว่างบุคคลได้ 2) พูดเพื่อแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ 3) พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว 4) พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว พร้อมให้เหตุผลประกอบ 5) พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว โดยใช้ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน เพื่อน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และ 6) พูดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว โดยใช้ข้อความและประโยคที่ถูกต้องเหมาะสม

2.2 ความสำคัญของทักษะการพูด

เบเกอร์และเวสท์รัพ (Baker and Westrup, 2003) นักการศึกษา รัฐบาลกระทรวงศึกษาธิการและนายจ้างต้องการคนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี บริษัทและองค์กรต่าง

ต้องการพนักงานที่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการตลาดระหว่างประเทศได้ นักเรียนที่พูดภาษาอังกฤษได้ดีมีโอกาสในการศึกษาต่อ การหางานและได้รับการเลื่อนตำแหน่ง นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนเข้าถึงข้อมูลที่ทันสมัย

ฮาร์เมอร์ (Harmer, 2007) ได้กล่าวถึงเหตุผลสำคัญสามประการที่ให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน ประการแรก กิจกรรมการพูดทำให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกฝน โดยได้ฝึกการพูดในสถานการณ์จริงในห้องเรียน ประการที่สอง เมื่อนักเรียนได้ปฏิบัติภาระงาน กิจกรรมการพูด ครูและนักเรียนก็จะได้รับผลสะท้อนกลับ ดังจะเห็นได้จากนักเรียนทำได้ดีแค่ไหน ทั้งประสบความสำเร็จและปัญหาด้านภาษาที่นักเรียนได้พบ ประการสุดท้าย ยิ่งนักเรียนมีโอกาสได้กระตุ้นองค์ประกอบของภาษาที่เก็บไว้ในสมองมากขึ้นเท่าไร นักเรียนยิ่งได้ใช้องค์ประกอบนั้น โดยอัตโนมัติมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งหมายความว่านักเรียนจะสามารถใช้คำและวลีได้อย่างคล่องแคล่ว

แรนสัน (Ranson, 2000) กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการพูดว่าการเรียนรู้ทักษะการพูดทำให้ผู้พูดเป็นผู้สื่อสารได้เก่ง รอบด้านและมีความเชี่ยวชาญในทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะ ความชำนาญดังกล่าวช่วยให้ผู้พูดได้ประโยชน์ที่แตกต่างกันหลายประการ ซึ่งทำให้พวกเขาสนุกกับการแบ่งปันความคิดกับผู้อื่นและจัดการเพื่อทำความเข้าใจและเคารพตนเอง

จากแนวคิดทฤษฎีที่กล่าวไปข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปความสำคัญของทักษะการพูดได้ว่า กิจกรรมการพูดทำให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกฝนโดยได้ฝึกการพูดในสถานการณ์จริงในห้องเรียน เมื่อนักเรียนได้ปฏิบัติภาระงานกิจกรรมการพูดทำให้ผู้พูดเป็นผู้สื่อสารได้เก่ง รอบด้าน และเข้าถึงข้อมูลที่ทันสมัย มีความเชี่ยวชาญในทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนพูด

รีด (Read, 2007) กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนพูดว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่ซับซ้อนและค่อนข้างยากสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ แม้ว่าผู้เรียนจะเลียนเสียงได้ดี และออกเสียงได้ถูกต้องกว่าผู้ใหญ่ก็ตามและอย่าลืมน่าในวัยนี้นอกจากผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศแล้ว ในขณะเดียวกันผู้เรียนก็อยู่ในช่วงพัฒนาภาษาที่หนึ่งด้วย นอกจากนั้นผู้เรียนในวัยนี้ต้องได้รับการพัฒนาด้านอารมณ์ สังคม สติปัญญาไปพร้อม ๆ กัน ดังนั้น ในการเตรียมการสอนพูด ครูจึงต้องตระหนักว่าสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วนั้นต้องพัฒนาไปพร้อม ๆ กันทุกด้าน ทักษะการพูดแบ่งได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ การพูดเพื่อปฏิสัมพันธ์ (Spoken interaction) หมายถึง ความสามารถในการถาม-ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูลกับคนอื่น และทักษะการผลิตภาษาพูด (Spoken production) หมายถึง ความสามารถในการผลิตภาษาพูด เช่น การพูดโคลง กลอน สุนทรพจน์ และการบรรยายเหตุการณ์ และเรื่องราวต่าง ๆ ครูต้องพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งด้านการพูด เพื่อปฏิสัมพันธ์และการผลิตภาษาพูด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นและเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูงขึ้นไป

โดยการจัดกิจกรรมอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งการจัดกิจกรรมในชั้นแรกควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกภาษาซ้ำ ๆ เพื่อให้จำคำศัพท์ วลี และประโยค ตลอดจนการออกเสียงที่เป็นธรรมชาติและใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ประโยคในระดับ ผู้เริ่มเรียนควรเป็นคำศัพท์โดด ๆ หรือคำพูดสั้น ๆ ปัญหาที่พบในการสอนพูดสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาที่สอง (Second language) คือ บางครั้งผู้เรียนพูดปะปนกันระหว่างภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง ธรรมชาติผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศไม่กล้าหรือแม้จะกล้า แต่ก็พูดได้ค่อยข้างช้าและพูดตะกุกตะกักเหมือนยังไม่พร้อมที่จะพูด ครูต้องไม่เร่งให้ผู้เรียนพูด ต้องให้โอกาสผู้เรียนได้ฟังภาษาอังกฤษให้เข้าใจในระดับหนึ่งก่อนจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะพูด และเมื่อผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูต้องให้โอกาสผู้เรียนได้พูดภาษาในบรรยากาศที่รู้สึกว่าจะไม่น่ากลัวและไม่น่าอายเมื่อพูดไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ นอกจากนั้นกิจกรรมต้องสนุกสนาน ไม่ซับซ้อนเกินไปและเหมาะสมกับวัย เช่น การร้องเพลงที่มีเนื้อหาซ้ำ ๆ การร้องเพลงประกอบท่าทาง และเกม สิ่งทีกล่าวมาทั้งหมดช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกล้าและรู้สึกปลอดภัยในการพูดภาษาอังกฤษ ครูต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การกล่าวลา การทักทายในตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนและการกล่าวลาเมื่อหมดเวลาเรียน การขออนุญาตต่าง ๆ เช่น ขออนุญาตออกจากห้องเรียน เข้าห้องเรียน หรือเหลาดินสอ และภาษาที่ใช้ในห้องเรียน (Classroom language) เช่น I don't understand. Can you repeat that please? และวลีที่จำเป็น เช่น I think... , Maybe, I don't know. กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ประโยคเหล่านี้ในชั้นเรียน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ครู : ชี้ไปที่ภาพแล้วพูดว่า Who's behind the bush?

ผู้เรียนคนที่ 1 : I think it's the lion.

ผู้เรียนคนที่ 2 : Maybe it's the elephant.

ผู้เรียนคนที่ 3 : I don't know.

การจัดกิจกรรมการพูดให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์หรือเป้าหมายที่เป็นจริง สัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกระดับชั้น เมื่อผู้เรียนมีความสามารถในการพูดเพิ่มขึ้น ครูก็สามารถจัดกิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม เพื่อฝึกการรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น รู้จักหะในการพูดว่าเมื่อไหร่จะพูดและเมื่อไหร่จะเป็นผู้ฟัง ควรจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดเกี่ยวกับเรื่องของตนเอง และให้โอกาสผู้เรียนได้เลือกเรื่องที่จะพูด ทำให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะร่วมกิจกรรมมากขึ้น สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งครูต้องตั้งจุดประสงค์ให้ชัดเจน กิจกรรมต้องสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน นอกจากนั้น ในการจัดกิจกรรมต้องดำเนินตามขั้นตอนการสอน โดยเฉพาะขั้นตอนที่ครูไม่ควรละเลยคือ ขั้นตอนการสาธิตและยกตัวอย่างก่อนที่จะให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ครูต้องทำ โดยเฉพาะครูที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาคือการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน

สิ่งเหล่านี้ต้องตกลงให้ชัดเจนด้วยการตั้งกฎเกณฑ์ และบอกเหตุผลให้ผู้เรียนเข้าใจว่าต้องใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนภาษาอังกฤษ

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนการพูดว่า การพูดเป็นการสื่อสารความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟังเพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟัง เกิดความเข้าใจโดยอาศัยน้ำเสียง ภาษาและกริยาท่าทางอย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามจรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคม ให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง เป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศการพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face to Face Communication) ระหว่างบุคคล ดังนั้น การพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการพูด ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ โดยการรู้จักใช้ภาษา เสียง อากัปกิริยา และรู้จักสะสมความคิดอ่านที่มีคุณค่า มีประโยชน์ และรวบรวมการเตรียมความคิดต่าง ๆ เหล่านั้นให้เป็นระเบียบเพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ ผู้ฟังก็จะเข้าใจได้ง่าย แจ่มแจ้งและรวดเร็ว

2. สารหรือเนื้อเรื่องที่พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนถนัด และมีความรู้ในด้านนั้นมีการเรียงลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดีและถูกต้อง

3. ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นกระบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้น หากรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง

4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) สิ่งที่ช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกิริยา ท่าทาง และอาจรวมไปถึงสื่อทัศนูปกรณ์อื่น ๆ

5. ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูดการพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

ฮาร์เมอร์ (Harmer, 2007) ได้กล่าวถึงกิจกรรมในการสอนทักษะการพูดไว้ ดังนี้

1. การเล่าเรื่อง (Telling stories) ปัจจุบันผู้เรียนใช้เวลาส่วนมากในการเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันกับคนอื่น ๆ ดังนั้นผู้เรียนจึงจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการพูดเล่าเรื่องในภาษาอังกฤษด้วยวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดเล่าเรื่องคือ การใช้กฎของการเติมคำในช่องว่าง โดยการตั้งหัวข้อให้ผู้เรียนพูดเกี่ยวกับหัวข้อนั้นให้ผู้เรียนพูดคุยกันเป็นกลุ่ม โดยผู้สอนจะให้รูปภาพของสถานการณ์กลุ่มละหนึ่งภาพเพื่อเล่าเรื่องตามรูปภาพ ผู้เรียนจะได้ดูภาพตามเวลาที่กำหนดให้เข้าใจ แล้วบอกเล่าเรื่องราวจากภาพ จากนั้นก็นำภาพที่แตกต่างกันของ

แต่ละกลุ่มมาเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ต่อเนื่องกันให้ถูกต้อง พร้อมกับพูดเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ให้สอดคล้องกับภาพแต่ละภาพได้

2. การนำเสนองาน (Student presentation) กิจกรรมนี้อาจให้ผู้เรียนทำเป็นงานเดี่ยวหรืองานกลุ่มก็ได้ ผู้สอนต้องให้หัวข้อในการค้นหาข้อมูลเพื่อนำเสนอแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่ม โดยผู้สอนต้องแนะนำโครงสร้างในการนำเสนอให้ผู้เรียนได้มีแบบแผนในการนำเสนองานที่ถูกต้อง เช่น มีการกล่าวทักทายและพูดเกริ่นเรื่อง มีการพูดเนื้อหาที่กระชับ เข้าใจง่าย และมีการพูดสรุปเนื้อหาในตอนสุดท้าย เป็นต้น

รีด (Read, 2007) แนะนำกิจกรรมการสอนพูดดังนี้

- Tongue twister

จุดประสงค์	พูดคำที่มีปัญหาในการออกเสียง
ภาษา	เนื้อหาใดก็ได้ที่มีคำศัพท์ที่เป็นปัญหาในการออกเสียง
สื่อ	นาฬิกาเพื่อจับเวลา
เวลา	10 นาที
ขั้นตอน	

1. ครูพูดคำศัพท์ที่เป็นปัญหาในการออกเสียง เช่น เสียง /s/
2. ครูออกเสียง S s s ---snake! หลาย ๆ ครั้ง ผู้เรียนออกเสียงตาม
3. ครูพูด tongue twister ซ้ำ ๆ เช่น Stupid Steve stole sixty scary spiders from a school in Spain. แล้วให้ผู้เรียนพูดตาม
4. ครูให้ผู้เรียนพูด 3 ครั้ง และเพิ่มความเร็วขึ้นเรื่อย ๆ
5. ครูให้ผู้เรียนจับคู่เปลี่ยนกันพูด tongue twister และเปลี่ยนกันจับเวลาพูดถูกต้องกี่ครั้งภายในเวลาที่กำหนดไว้

รูปแบบการสอนทักษะการพูด ของ Florez (1999) ในชั้นเรียนภาษา ประกอบด้วย 5 ขั้น คือ

1. ขั้นเตรียมการ (Preparation) โดยให้ผู้เรียนระดมสมองเกี่ยวกับหัวข้อการพูด หรือสร้างความสนใจเกี่ยวกับหัวข้อ โดยใช้รูปภาพ
2. ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้สอนนำเสนอประโยคหรือสำนวนการพูด เช่น บันทึกภาพการสนทนา ใบงาน บันทึกเสียง เป็นต้น
3. ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ให้ผู้เรียนฝึกการพูดเป็นกลุ่มย่อย หรือฝึกเป็นคู่ โดยใช้ประโยคหรือสำนวนการพูดที่นำเสนอและนำมาสร้างประโยคตามหัวข้อเหตุการณ์สนทนาของกิจกรรมเรียนรู้

4. **ขั้นประเมินผล (Evaluation)** โดยผู้เรียนเปรียบเทียบผลการพูดของตนเอง ในกิจกรรมสื่อสารกับประโยคการพูดที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้

5. **ขั้นขยายผล (Extension)** ผู้เรียนบันทึกผลการปฏิบัติสนทนาใน สถานการณ์สื่อสารจริง เพื่อรายงานสิ่งที่พบและอภิปรายในชั้นเรียน

Millrood (2001) เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะพูดโดยแบ่ง ออกเป็น 3 ระยะ คือ 1) กิจกรรมก่อนการพูด (Pre-speaking activity) 2) กิจกรรมระหว่างพูด (While-speaking activity) และ 3) กิจกรรมหลังการพูด (Post-speaking activity) รายละเอียด มีดังนี้

1. **กิจกรรมก่อนการพูด (Pre-speaking activity)** เป็นกิจกรรมอุ่นเครื่อง (Warm-up) เตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนก่อนเข้าสู่กิจกรรมฝึกพูด มีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นความรู้ ความสามารถทางภาษาของผู้เรียน สร้างแรงจูงใจและเตรียมเนื้อหาการพูดโดยให้ผู้เรียนนำความรู้ พื้นฐานที่มีอยู่ในใช้ในการพูด สำหรับบทเรียนการสอนพูดนั้น ผู้สอนใช้คำถามเพื่อสนับสนุนแนวคิด เกี่ยวกับหัวข้อพูด เช่น กิจกรรมระดมสมอง ในกิจกรรมก่อนการพูดนี้ผู้สอนควรกำหนดรายละเอียด 4 ประการ คือ 1) หัวข้อการพูดของบทเรียน 2) จุดประสงค์การพูดของบทเรียน 3) คุณลักษณะของ ผู้ฟัง และ 4) รูปแบบของการพูดไม่ว่าจะเป็นการพูดแบบสนทนา การอภิปราย การพูดคนเดียว การนำเสนอและการพูดเป็นทางการ

2. **กิจกรรมระหว่างการพูด (While-speaking activity)** ผู้สอนส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพูดสื่อสาร หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างมีปฏิสัมพันธ์ เช่น กิจกรรม สวมบทบาท กิจกรรมการแก้ปัญหา หรือกิจกรรมเกมสื่อสาร ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มีเป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสอย่างเหมาะสมในการพูดแสดงความรู้สึก บรรยายหรืออธิบายสิ่งต่าง ๆ อย่างชัดเจน การตั้งคำถามและอภิปรายในกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่

3. **กิจกรรมหลังการพูด (Post-speaking activity)** เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการ สะท้อนความคิด โดยสนับสนุนให้ผู้เรียนสะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงการพูดสื่อสารของ ตนเอง หลังจากการทำกิจกรรมการพูดที่ผ่านมาแล้ว และศึกษาวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการพูดรวมถึง แนวคิดด้านเนื้อหาการพูด ซึ่งการพูดสื่อสารเป็นการบูรณาการกับทักษะอื่นนอกเหนือจากการผลิต ภาษาพูด กล่าวคือ กิจกรรมหลังการพูดนี้มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทางภาษามากขึ้น

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษว่าควรจัดให้เหมาะสมโดยออกแบบกิจกรรม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดจากง่ายไปหายาก เพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียน กิจกรรมควรเป็นที่ ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดที่เหมาะสมและ

ได้ฝึกบ่อย ๆ เพื่อการสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิด และความต้องการของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้น้ำเสียง อากัปกริยา ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย และพูดให้ถูกต้องและชัดเจนขึ้น การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ขั้นบอกจุดประสงค์และขั้นเนื้อหา ครูควรบอกให้นักเรียนรู้อถึงสิ่งที่จะเรียนโดยการตั้งคำถาม เล่าเรื่อง หรือใช้สื่อต่าง ๆ ช่วงหลังจากนำเสนอเนื้อหา ซึ่งอยู่ในรูปบริบท ครูจะต้องให้นักเรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด เช่น ผู้พูดเป็นใคร พูดเกี่ยวกับอะไร สถานที่พูด และจุดประสงค์ในการพูด

2. ขั้นการฝึก การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะมีฝึกพูดพร้อม ๆ กันหรือเป็นคู่ โดยการฝึกเริ่มจากการฝึกโดยมีกรอบหรือการควบคุม ต่อมาก็ลดการควบคุม ลงจนนักเรียนสามารถใช้เป็นภาษาได้

3. ขั้นการถ่ายโอน เป็นขั้นตอนที่นำความรู้ที่ได้มาใช้ในรูปแบบการใช้ภาษา อย่างอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น การทำบทบาทสมมติ การนำเสนอ การสาธิต เป็นต้น

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การสอนพูดประกอบด้วย 3 ขั้น คือ 1) ขั้นก่อนพูด 2) ขั้นระหว่างพูด และ 3) ขั้นหลังพูด ซึ่งเป็นลำดับขั้นตอนกิจกรรมการสอนที่มีจุดมุ่งหมาย แตกต่างกัน กล่าวคือ ในขั้นกิจกรรมก่อนพูด มีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นความรู้ความสามารถทางภาษา ของผู้เรียน สร้างแรงจูงใจและเตรียมเนื้อหาการพูด โดยให้ผู้เรียนนำความรู้พื้นฐานที่มีอยู่ใช้ในการพูด ในขั้นกิจกรรมระหว่างพูด มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการพูดเป็นกลุ่มย่อย หรือฝึกเป็นคู่ โดยใช้ประโยคหรือสำนวนการพูดที่นำเสนอและนำมาสร้างประโยคตามหัวข้อเหตุการณ์สนทนาของ กิจกรรมเรียนรู้ และในขั้นกิจกรรมหลังพูด มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทางภาษามากขึ้น

2.4 การวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Underhill (1982) แบ่งประเภทของการทดสอบความสามารถในการพูดสื่อสาร เป็น 3 ประเภท คือ

1. การทดสอบแบบวัดตรง (Direct oral test) คือ การวัดการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง เช่น การพูดถามตอบ การสนทนาโต้ตอบ การพูดเล่าเรื่อง

2. การทดสอบแบบวัดกึ่งตรง (Semi direct oral test) เป็นการวัด โดยกำหนดการใช้ภาษาสื่อสารโต้ตอบของผู้เข้ารับการทดสอบ เช่น การตอบคำถามกับ เครื่องบันทึกเสียง

3. การทดสอบแบบวัดอ้อม (Indirect oral test) โดยการแปลง ภาษาที่ใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงให้อยู่ในรูปของสื่อหรือข้อความแทน เช่น ข้อสอบแบบตัวเลือก (Multiple choices) ข้อสอบเติมคำ เป็นต้น

มีด และรูบิน (Mead and Rubin, 1985) ได้ให้วิธีการวัดและประเมินผลทักษะการพูด 2 วิธี ได้แก่ 1) วิธีการสังเกต (Observational Approach) ซึ่งเป็นการสังเกตและประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างเงียบ ๆ วิธีที่ 2 คือ การทดสอบการสื่อสารปากเปล่า (Oral Communication Tests) ซึ่งประเมินการปฏิบัติของผู้เรียน โดยการทดสอบรายบุคคล หรือแบบกลุ่ม วิธีการวัดและประเมินผลเหล่านี้สำคัญในการทำให้รู้ว่าควรจะประเมินผู้เรียนในชั้นเรียนอย่างไร ถ้าครูใช้วิธีการวัดและประเมินผลเหล่านี้ผู้เรียนอาจจะรู้สึกสบายใจและรู้สึกว่าพวกเขากำลังสื่อสาร และเนื้อหาที่พูดมีความหมายกับผู้ฟังจริง ๆ ครูสามารถเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินตามจุดประสงค์ของการประเมิน

Heaton (1990) เสนอแนวทางการทดสอบการพูดในชั้นเรียน และตัวอย่างกิจกรรมการทดสอบการพูดของผู้เรียนภาษาไว้ 5 กิจกรรม ดังนี้

1. การเล่าเรื่องซ้ำ ๆ (Retelling stories) การทดสอบย่อยนี้มีประโยชน์มากกว่าการอ่านออกเสียง คือ ผู้เรียนจะอ่านในใจจากเรื่องที่คุณสอนเตรียมประมาณ 2-3 นาที แล้วนำไปเล่าให้ผู้ฟังอื่นฟัง จุดประสงค์ของการทดสอบนี้เพื่อให้คะแนนผู้ทดสอบในส่วนที่เป็นการออกเสียงเท่านั้น ไม่คำนึงว่าผู้ทดสอบจะเล่าเรื่องถูกหรือไม่
2. การใช้ภาพเพื่อการบรรยาย (Pictures for description) เป็นการทดสอบโดยผู้ทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบบรรยายรูปภาพง่าย ๆ เช่น รูปถ่าย หรือโปสเตอร์ โดยอธิบายว่าสิ่งที่อยู่ในภาพเป็นอย่างไร ผู้เข้ารับการทดสอบอาจพูดจากจินตนาการและผู้ทดสอบไม่ควรถามคำถามจากภาพมากเกินไป
3. การใช้ภาพเพื่อการเปรียบเทียบ (Picture for comparison) เป็นการทดสอบที่น่าสนใจมากขึ้น คือ ผู้ทดสอบจะให้รูปแบบที่คล้ายกันกับผู้เข้ารับการทดสอบ 2 คน ๆ ละหนึ่งใบ ให้ผู้เข้ารับการทดสอบพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อหาสิ่งที่แตกต่างจากภาพที่ตนเองถืออยู่
4. การเรียงลำดับภาพเพื่อการเล่าเรื่อง (Sequences of pictures) เป็นวิธีการทดสอบโดยผู้ทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบเล่าเรื่องจากภาพตามลำดับเหตุการณ์ ซึ่งเป็นการทดสอบรายบุคคล ถ้าผู้ทดสอบต้องการทดสอบเป็นคู่ก็สามารถทำได้โดยนำภาพทั้งหมดมาปนกันให้ผู้เข้ารับการทดสอบทั้งคู่ช่วยกันพูดลำดับเหตุการณ์จากภาพ
5. การสัมภาษณ์ (Oral interview) เป็นการทดสอบความสามารถในการพูดที่ตีความ โดยถามผู้ทดสอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวเช่น ชื่อ งานอดิเรก สิ่งที่ชอบ สิ่งที่ไม่ชอบ ช่วยให้ผู้ทดสอบรู้สึกสบายใจที่จะตอบ และผู้สัมภาษณ์ยังได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ทดสอบอีกด้วย

เออร์ (Ur, 1996) ได้กล่าวถึงการประเมินการทดสอบปากเปล่าว่า ปกติแล้วจะใช้เวลา 10 นาที ซึ่งผู้เรียนจะต้องลงมือปฏิบัติให้ดีที่สุดเพื่อแสดงถึงความสามารถ ในอีกแง่หนึ่งผู้เรียนไม่สามารถแสดงออกถึงที่พวกเขาต้องการได้ นอกจากนั้นผู้เรียนบางคนอาจรู้สึกประหม่าเมื่อได้ยินครูกล่าวถึงการประเมิน เมื่อพิจารณาในเรื่องนี้การวัดและประเมินผลจึงไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับครูเพราะครูต้องตระหนักถึงคุณลักษณะเหล่านี้ทั้งหมด

ฮาร์เมอร์ (Harmer, 2007) กล่าวว่า เราใช้การวัดและประเมินผลเพื่อประเมินความสามารถของผู้เรียน กล่าวคือผู้เรียนแสดงความสามารถให้ครูเห็นและครูให้ผลการเรียนแก่ผู้เรียนตามความสามารถของผู้เรียน ในการประเมินการพูดจำนั้นเป็นต้องพิจารณาถึงการผลิตทางปาก (Oral Production) ซึ่งผู้เรียนต้องพูดให้ครูเข้าใจ

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้หลักการวัดและประเมินผลทักษะฟังภาษาอังกฤษ ใช้การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีเครื่องมือในการประเมินได้แก่ 1. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory)

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) แนวคิดการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) การกำกับตนเอง (Self-Regulation) และการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) นอกจากนั้นยังได้บูรณาการแนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) เพื่อใช้เป็นทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก รายละเอียด ดังนี้

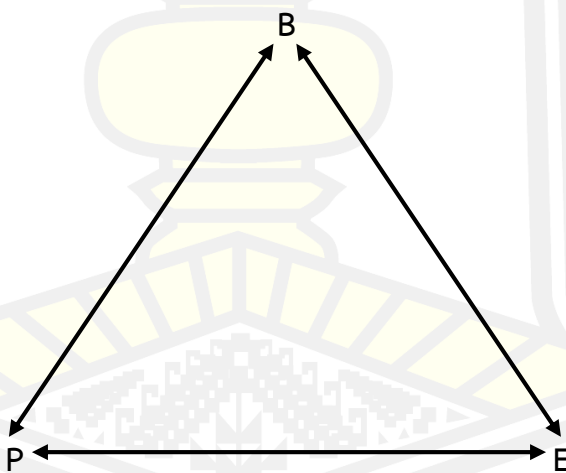
1. ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ของแบนดูรา

ทฤษฎีปัญญาสังคม เป็นแนวคิดที่ผสมผสานกันระหว่างแนวคิดพฤติกรรมนิยมและแนวคิดทางปัญญานิยม นำเสนอโดยนักจิตวิทยาชาวแคนาดา คือ อัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura) ซึ่งแตกต่างกับกลุ่มพฤติกรรมนิยมที่มองการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมในแง่ของการแสดงออก คือ บุคคลจะต้องแสดงออกในพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจึงจะเรียกว่าเกิดการเรียนรู้ แต่แบนดูรามองว่าการเรียนรู้ไม่ได้พิจารณาในแง่การแสดงออกเพียงอย่างเดียว แต่เกิดขึ้นตั้งแต่การได้นำมาซึ่งความรู้ใหม่ ๆ และเก็บไว้ในความทรงจำก็ถือว่าเกิดการเรียนรู้เกิดขึ้นแล้ว แม้ยังไม่ได้

แสดงออกก็ตาม และสามารถแสดงสิ่งที่จำจำนั้นออกมาได้ในภายหลัง ดังนั้น การเรียนรู้ของแบนดูรา (Bandura) นั้น มักจะเน้นที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายใน โดยไม่จำเป็นที่จะต้องมีการแสดงออก และการแสดงออกของพฤติกรรมก็จะสะท้อนให้เห็นถึงการเรียนรู้ที่มีอยู่

แบนดูรา (Bandura) สนใจการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning) โดยการศึกษาจากพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ด้านพฤติกรรมนิยม และยอมรับหลักการส่วนใหญ่ของพฤติกรรมนิยม แต่ให้ความสำคัญต่อผลของการได้ตัวชี้หน้าของพฤติกรรม และกระบวนการคิดภายใน เน้นผลของความคิดที่ได้จากการกระทำ และเน้นการกระทำที่เกิดจากพื้นฐานความคิดทั้งสิ่งที่เป็นที่แบนดูราสนใจ ค้นคว้าจนเป็นที่ยอมรับของวงการจิตวิทยา คือ การเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ

อัลเบิร์ต แบนดูรา เชื่อว่าในการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์จะต้องวิเคราะห์เงื่อนไข และสิ่งเร้าที่จะมาเสริมแรงให้เงื่อนไขนั้นคงอยู่ พฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์ จึงเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ขององค์ประกอบหลายอย่าง โดยมีพันธุกรรม สภาพแวดล้อม สังคม ประสบการณ์ ความสามารถเฉพาะตัวของบุคคล ผสมผสานกันจนยากแก่การตัดสินว่า พฤติกรรมนั้น ๆ เกิดจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ สาเหตุของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจึงมีลักษณะความสัมพันธ์แบบกำหนดซึ่งกันและกัน (Reciprocal Determinism) ระหว่างองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

ภาพประกอบ 2 แสดงโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง 3 องค์ประกอบ ซึ่งเป็นตัวกำหนดที่มีอิทธิพลเชิงเหตุผลซึ่งกันและกัน

P = องค์ประกอบของบุคคล (Cognitive and other Personal factors)

B = พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล (Behavior)

E = องค์ประกอบของสภาพแวดล้อม (Environmental factors)

จากภาพประกอบ 2 แสดงกระบวนการปฏิภิกิริยาสัมพันธ์แบบกำหนดอาศัยซึ่งกันและกันขององค์ประกอบทั้ง 3 (Triadic reciprocal determinism) แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบของบุคคล พฤติกรรม และอิทธิพลของสภาพแวดล้อมนั้นต่างเป็นตัวกำหนดที่มีอิทธิพลเชิงเหตุ-ผลซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ถ้าองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปก็จะมีผลทำให้องค์ประกอบอื่นเปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น เด็กชาย A ตั้งใจเรียนเหมือนกับนักเรียนคนอื่น ๆ (E) เช่นนี้มีผลทำให้เด็กชาย A เชื่อว่า (P) การตั้งใจเรียนเป็นบรรทัดฐานของนักเรียน ซึ่งมีผลทำให้เด็กชาย A มีพฤติกรรม (B) ซึ่งแสดงถึงการตั้งใจเรียน แล้วพฤติกรรมซึ่งแสดงถึงการตั้งใจเรียนก็ทำหน้าที่เป็นสภาพแวดล้อม (E) ให้กับนักเรียนคนอื่น ๆ ด้วย

การที่ปัจจัยทั้ง 3 ทำหน้าที่กำหนดซึ่งกันและกันนั้นไม่ได้หมายความว่าทั้งสามปัจจัยนั้นจะมีอิทธิพลในการกำหนดซึ่งกันและกันอย่างเท่าเทียมกัน บางปัจจัยอาจมีอิทธิพลมากกว่าอีกบางปัจจัย และอิทธิพลของปัจจัยทั้ง 3 ไม่ได้เกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน หากแต่ต้องอาศัยเวลาในการที่ปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งจะมีผลต่อการกำหนดปัจจัย อื่น ๆ (Bandura, 1989)

ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง $P \leftrightarrow B$ แสดงให้เห็นถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความรู้สึก และการกระทำ ความคาดหวัง ความเชื่อ การรับรู้เกี่ยวกับตนเอง เป้าหมาย และความตั้งใจ ปัจจัยดังกล่าวกำหนดลักษณะและทิศทางของพฤติกรรมสิ่งที่บุคคลคิด เชื่อ และรู้สึก จะกำหนดว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมเช่นใด ในขณะที่เดียวกันการกระทำของบุคคลก็จะเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดลักษณะการคิดและการสนองตอบอารมณ์ของเขา ลักษณะของร่างกายและระบบการรับรู้และระบบประสาท และมีผลพฤติกรรม และศักยภาพของบุคคล เช่นเดียวกับระบบการรับรู้และโครงสร้างของสมองก็ปรับเปลี่ยนได้โดยประสบการณ์ทางพฤติกรรมเช่นกัน การกำหนดซึ่งกันและกันของ $E \leftrightarrow P$ เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบุคคลและสภาพแวดล้อม ความคาดหวัง ความเชื่อ อารมณ์ และความสามารถทางปัญญาของบุคคลนั้นจะพัฒนาและเปลี่ยนแปลง โดยอิทธิพลทางสังคมที่ให้ข้อมูลและการกระตุ้นการตอบสนองทางอารมณ์โดยการผ่านตัวแบบ การสอน และการชักจูงทางสังคม ขณะเดียวกันบุคคลจะกระตุ้นปฏิภิกิริยาตอบสนองที่แตกต่างจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เขาอาศัยอยู่ จากลักษณะทางกายภาพของเขา เช่น อายุ ขนาดของร่างกาย เชื้อชาติ เพศ และความน่าสนใจของร่างกายที่ค่อนข้างจะแยกออกจากสิ่งที่เขาพูดและการกระทำ นอกจากนี้ การสนองตอบนั้นยังขึ้นอยู่กับบทบาทและสังคมของเขากอีกด้วย การมีอิทธิพลต่อกันของ $B \leftrightarrow E$ เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม และสภาพแวดล้อมในชีวิตประจำวันของคนเรา พฤติกรรมเปลี่ยนเงื่อนไขสภาพแวดล้อม ในขณะที่เดียวกันเงื่อนไขของสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปนั้นก็ทำให้พฤติกรรมถูกเปลี่ยนไปด้วยสภาพแวดล้อมจะไม่มีอิทธิพลใด ๆ ต่อบุคคล จนกว่าจะมีพฤติกรรมบางอย่างเกิดขึ้น เช่น ครูผู้สอนจะไม่มีอิทธิพลต่อเด็ก จนกว่าเด็กจะเข้าเรียน ผู้ปกครองจะไม่ชมเด็ก

ถ้าเด็กยังไม่แสดงพฤติกรรมที่จะให้ชื่นชม เป็นต้น เนื่องจากทั้งพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน ดังนั้นบุคคลจึงเป็นทั้งผู้ก่อให้เกิดและเป็นทั้งผลิตผลของสภาพแวดล้อม แบนดูรา (Bandura) มีความเห็นว่าทั้งสิ่งแวดล้อม และตัวผู้เรียนมีความสำคัญเท่า ๆ กัน

แบนดูรา (Bandura) กล่าวว่า คนเรามีปฏิสัมพันธ์ (Interact) กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราอยู่เสมอ การเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม ซึ่งทั้งผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน พฤติกรรมของคนเราส่วนมากจะเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) สำหรับตัวแบบไม่จำเป็นต้องเป็นตัวแบบที่มีชีวิตเท่านั้น แต่อาจจะเป็นตัวสัญลักษณ์ เช่น ตัวแบบที่เห็นในโทรทัศน์หรือภาพยนตร์หรืออาจจะเป็นรูปภาพการ์ตูนหนังสือก็ได้ นอกจากนี้ คำบอกเล่าด้วยคำพูดหรือข้อมูลที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรก็เป็นตัวแบบได้ การเรียนรู้โดยการสังเกตไม่ใช่การลอกแบบจากสิ่งที่สังเกตโดยผู้เรียนไม่คิด คุณสมบัติของผู้เรียนมีความสำคัญ เช่น ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถที่จะรับรู้สิ่งเร้า และสามารถสร้างรหัสหรือกำหนดสัญลักษณ์ของสิ่งที่สังเกตเก็บไว้ในความจำระยะยาว และสามารถเรียกใช้ในขณะที่ต้องแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ

ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ของแบนดูรา (Bandura) ได้เน้นแนวคิด 3 ประการ ดังนี้

1. การเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning)

การเรียนรู้ส่วนใหญ่ของคนนั้น เกิดขึ้นจากการสังเกตจากตัวแบบ ซึ่งจะแตกต่างจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่อาศัยการลองผิดลองถูก การรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ของสังคมผ่านมาจากประสบการณ์ของผู้อื่น โดยการได้ยินและได้เห็นโดยไม่มีประสบการณ์ตรงมาเกี่ยวข้อง คนส่วนมากรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ของสังคม โดยการผ่านทางสื่อแทบทั้งสิ้น แบนดูราได้แบ่งตัวแบบออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) ตัวแบบที่เป็นบุคคลจริง (Live Model) คือตัวแบบที่บุคคลได้มีโอกาสสังเกตและปฏิสัมพันธ์โดยตรง 2) ตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Model) คือตัวแบบที่เสนอผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ การ์ตูน หรือหนังสือนวนิยาย เป็นต้น

การเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) ประกอบด้วย

4 กระบวนการ ดังนี้

1. กระบวนการใส่ใจ (Attentional Processes) กระบวนการที่มนุษย์ใส่ใจและสนใจในการรับรู้ตัวแบบ บุคคลจะไม่สามารถเรียนรู้ได้เลยถ้าขาดความใส่ใจ และขาดการรับรู้สิ่งที่ตัวแบบแสดงออกมา กระบวนการนี้เป็นตัวกำหนดว่าบุคคลจะสังเกตอะไรจากตัวแบบ ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการใส่ใจนี้มีอยู่ 2 ประการ ประการแรกคือ ลักษณะของตัวแบบ โดยตัวแบบที่มีความเด่นชัด จดจำได้ง่าย มีความดึงดูดใจสูงมีความซับซ้อนของพฤติกรรมน้อยจะทำให้ผู้สังเกตใส่ใจได้มาก และหากพฤติกรรมที่ตัวแบบแสดงออกมานั้นมีประโยชน์ต่อผู้สังเกต จะโน้มน้าวจิตใจผู้สังเกต

ให้ใส่ใจได้มากขึ้น ส่วนประการที่ 2 คือ ลักษณะของผู้สังเกต โดยบุคคลต้องมีระดับความตื่นตัวในการใส่ใจพฤติกรรมของตัวแบบนั้น จึงจะทำให้การสังเกตจึงเกิดการรับรู้ที่ถูกต้องแม่นยำ

2. กระบวนการจดจำ (Retention Processes) เป็นการรวบรวมรูปแบบพฤติกรรมของตัวแบบที่ได้สังเกตเห็นทุกครั้ง แล้วนำมาวางรูปแบบให้เด่นชัดขึ้น การจดจำจะเป็นในรูปแบบของสัญลักษณ์ซึ่งเป็นมโนภาพหรือภาษา การเก็บรหัสเป็นสัญลักษณ์เพื่อให้แยกแยะการจำ การจัดโครงสร้างทางปัญญา การชักซ้อมลักษณะของตัวแบบที่สังเกตในความคิดของตนเอง การชักซ้อมด้วยการกระทำความสามารถทางปัญญาและโครงสร้างทางปัญญา การจดจำในลักษณะนี้จะทำให้จำได้ง่ายและคงทนกว่า ส่วนการฝึกฝนโดยการทบทวนในใจหรือโดยการกระทำจริงจะส่งเสริมให้จดจำพฤติกรรมของตัวแบบได้ดียิ่งขึ้น

3. กระบวนการกระทำ (Production Processes) เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตดัดแปลงสัญลักษณ์จากการจำมาเป็นการกระทำที่เหมาะสม ซึ่งขั้นนี้เน้นไปที่ความสามารถและความพร้อมทางร่างกายของบุคคลที่จะกระทำตามตัวแบบ สิ่งที่ได้ในการสังเกตการณ์กระทำของตนเอง การได้ข้อมูลย้อนกลับจากการกระทำของตนเอง การเทียบเคียงการกระทำกับภาพที่จำได้ และลักษณะของผู้สังเกต จะทำให้สามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามตัวแบบ ทั้งนี้การดัดแปลงสัญลักษณ์ให้มาเป็นการกระทำที่เหมาะสมนั้นทำได้ยากมากในระยะแรก แต่เมื่อทราบถึงข้อบกพร่องระหว่างสัญลักษณ์กับการดัดแปลงให้เป็นพฤติกรรม จะช่วยให้การกระทำตามตัวแบบในโอกาสต่อไปถูกต้องมากยิ่งขึ้น

4. กระบวนการจูงใจ (Motivational Processes) เป็นกระบวนการที่ทฤษฎีปัญหาสังคมให้ความสำคัญ โดยกล่าวว่า สิ่งที่มีมนุษย์รับมานั้น (Acquisition) ไม่ใช่สิ่งที่มีมนุษย์ปฏิบัติทุกอย่าง (Performance) เพราะว่าคุณคนมิได้กระทำทุกอย่างตามที่เขาได้รับมา เป็นการจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเลียนแบบเหมือนตัวแบบที่ตนสังเกต เนื่องจากความคาดหวังว่าการเลียนแบบจะนำประโยชน์มาให้ เช่น การได้รับแรงเสริม หรือรางวัล รวมทั้งการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบคงจะทำให้บุคคลหลีกเลี่ยงปัญหาได้ หากการกระทำใดที่ตัวแบบกระทำแล้วเกิดผลที่ได้ในทางบวก ในทรรศนะของผู้สังเกต ผลที่ได้รับจากการกระทำนั้น ก็จูงใจให้ผู้สังเกตทำพฤติกรรมตามตัวแบบ หากการกระทำใดที่ตัวแบบกระทำแล้วเกิดผลที่ไม่ได้รับการกระทำทางลบในทรรศนะของผู้สังเกต ผลที่ได้รับจากการกระทำนั้น จูงใจให้ผู้สังเกตลดเว้นการกระทำตามตัวแบบ ดังนั้น การคาดหวังในผลที่ได้รับจากการกระทำจะเป็นจูงใจให้สังเกตกระทำหรือระงับการกระทำในอนาคต

ตาราง 7 กระบวนการย่อยของการเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบ

กระบวนการใส่ใจ	กระบวนการจดจำ	กระบวนการทำตามแม่แบบ	กระบวนการจูงใจ
เหตุการณ์ต้นแบบ - เด่นสุดตา - ความพึงพอใจใน ส่วนประกอบที่เกี่ยวข้อง - ความซับซ้อน ที่มาขององค์ประกอบ - คุณค่าในหน้าที่	- การกำหนดความหมาย - ให้สัญลักษณ์ - การจัดระบบทาง ภูมิปัญญา - องค์ประกอบทาง ภูมิปัญญา ระดับความ กระตือรือร้น	- ตัวแทนทางภูมิปัญญา - การสังเกตการ ปฏิบัติการ - ข้อมูลย้อนกลับ - การยับยั้งความคิด	- สิ่งล่อใจภายนอก - ประสาทสัมผัส - สังคม - ความเป็นธรรมชาติ - สิ่งจูงใจภายนอก/ สิ่งจูงใจภายใน - ความเป็นนามธรรม - การประเมินตนเอง
คุณสมบัติของบุคคล - ความสามารถด้านการ รับรู้ - กลุ่มของสิ่งที่รับรู้ ศักยภาพของภูมิปัญญา ระดับความตื่นตัว การแสดงออกถึง สิ่งที่รับรู้มา	คุณสมบัติของบุคคล - ทักษะทางภูมิปัญญา - โครงสร้างทางภูมิ ปัญญา	คุณสมบัติของบุคคล - องค์ประกอบทาง กายภาพ - ความพร้อมของทักษะ รองรับอื่นๆ	คุณสมบัติของบุคคล - มีการให้คุณค่าในสิ่งล่อ ใจนั้นอคติของสังคม - มาตรฐานภายในของ บุคคล

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า กระบวนการในการเรียนรู้ผ่านการสังเกตหรือการเรียนรู้จากตัวแบบต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบทั้ง 4 ประการดังกล่าวมาแล้ว พฤติกรรม การเลียนแบบที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยการจัดวางรูปแบบขององค์ประกอบของการเรียนรู้จากตัวแบบได้อย่างเหมาะสม โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจตัวแบบอย่างแท้จริงจนสามารถจดจำ และสร้างสัญลักษณ์แทนพฤติกรรมของตัวแบบได้ ประกอบกับการจูงใจอย่างเหมาะสมและเพียงพอจะทำให้พฤติกรรมการเลียนแบบจากการสังเกตตัวแบบเป็นไปด้วยดี

2. การกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulation)

การกำกับตนเองในการเรียนรู้เป็นกระบวนการของผู้เรียนที่ใช้ประโยชน์เพื่อควบคุมการปฏิบัติและความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตน โดยใช้กลวิธีการเรียนที่แตกต่างเพื่อช่วยสนับสนุนการเรียนรู้และการประยุกต์ใช้เนื้อหาบทเรียนนั้น การกำกับตนเองในการเรียนจึงมีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนจะต้องอยู่เหนือหรือสามารถชี้นำพฤติกรรมและการใช้กลวิธี เพื่อส่งผลให้

ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยผู้เรียนจะต้องมีความคงเส้นคงวาหรือแนวโน้มในการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับมิติการให้ข้อมูลป้อนกลับในด้านการรู้คิด ความรู้สึก อารมณ์ แรงจูงใจและพฤติกรรม เพื่อปรับขยายกลวิธีและพฤติกรรมของผู้เรียนที่ตนยังไม่สามารถกระทำได้สำเร็จตามที่ต้องการ

ในระยะแรก ซึ่ง Cleary และ Zimmerman (2001) ได้ออกแบบโครงสร้างกระบวนการกำกับตนเองตามกรอบแนวคิดทฤษฎีการรู้คิดทางสังคม ที่มองว่าการกำกับตนเองในการเรียนรู้ว่าเป็นการคิดสร้างตนเองใหม่ (Self-generated thoughts) ที่ใช้ความรู้สึกและมีการปฏิบัติเพื่อปรับพฤติกรรมหรือการกระทำผ่านขั้นตอนกิจกรรมการคิดล่วงหน้า (Forethoughts) การลงมือปฏิบัติ (Performance) และการสะท้อนผลตัวเอง (Self-reflection) ซึ่งการคิดล่วงหน้าของผู้เรียนจะเป็นการคิดและวางแผน (Thinking and planning) ที่เห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่อการควบคุมการปฏิบัติ โดยใช้ความพยายามในการเรียนรู้ และคาดว่าจะส่งผลต่อการกำกับตนเองของผู้เรียนในระยะต่อไป

ทั้งนี้ผู้เรียนจะแปลความหมายการปฏิบัติของตนและปรับเปลี่ยนความต้องการใหม่ที่จะปฏิบัติเมื่อมีการประเมินผลในระยะสุดท้ายก็จะนำสิ่งที่เกิดขึ้นมาเทียบเคียงกับความต้องการในเบื้องต้น เพื่อตรวจสอบการบรรลุผลเพิ่มขึ้นจากการปฏิบัติและการปรับเปลี่ยนครั้งนั้น กิจกรรมสำคัญในกระบวนการระยะแรกจึงประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย การวางแผนใช้กลวิธีปฏิบัติที่มีคุณภาพภายใต้เงื่อนไขความเชื่อด้านการตั้งใจและการคาดหวังผลปฏิบัติ รวมทั้งการตรวจสอบผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติสำหรับกระบวนการกำกับตนเองในระยะต่อมา หรือระยะที่สองจะเป็นระยะของการปฏิบัติ (Performance phase) ที่มีการควบคุมการปฏิบัติของผู้เรียนและการสังเกตตนเองระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้รับการแนะนำโดยใช้กระบวนการควบคุมตนเองที่ประกอบด้วย การให้ความรู้ความตั้งใจ (Attention focusing) และเลือกใช้กลวิธีการปฏิบัติงาน

เพิ่มพูนความสามารถในการเรียนรู้ ขณะที่การสังเกตตนเองของผู้เรียนเป็นกระบวนการควบคุมการปฏิบัติของตนเพื่อให้ผู้เรียนเลือกใช้กลวิธีปฏิบัติในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และในระยะสุดท้ายของกระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้จะเกี่ยวข้องกับการประเมินผลการปฏิบัติ การอธิบายประสิทธิภาพของการปฏิบัติและการค้นหาวิธีการปรับปรุงตนในกระบวนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพเมื่อเทียบกับมาตรฐาน ซึ่ง Bandura (1986) และ Zimmerman (2000) เห็นว่ากระบวนการย่อยของการสะท้อนผลตนเองของผู้เรียนจะประกอบด้วย การตัดสินลงความเห็นของตน (Self-judgment) และการตอบกลับหรือปฏิบัติย้อนกลับ (Self-reaction) ของผู้เรียน ซึ่งข้อมูลที่ได้รับในกระบวนการระยะนี้จะนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการคิดล่วงหน้าในกิจกรรมวงรอบต่อไป การพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ที่ปรากฏผลในระยะสุดท้ายจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนกลวิธีการวางแผนการเรียนรู้เพิ่มขึ้นในวงรอบต่อไปที่เริ่มต้นด้วยการวางแผนล่วงหน้า การปฏิบัติและการสะท้อนผลตนเอง ถ้าหากกระบวนการเรียนรู้ที่มีความซับซ้อนและได้ใช้ความละเอียดประณีตในกลวิธีการวางแผนก็ย่อมจะส่งผลให้มีการวางแผนการกำกับตนเองและมีความสามารถในตนเองเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

1. องค์ประกอบของการกำกับตนเอง

องค์ประกอบสำคัญของการกำกับตนเอง ได้แก่ 1) มาตรฐาน ที่บ่งชี้ถึงความถูกต้อง สิทธิหน้าที่ หรือความต้องการที่มุ่งหวัง ซึ่งดำเนินการผ่านแนวคิดหรืออุดมการณ์ การกำหนดเป้าหมายหรือระบุข้อความที่มุ่งหวัง 2) การกำกับควบคุม (Monitoring) เป็นการดำเนินการเปรียบเทียบสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ของสิ่งที่มุ่งหวังกับการบรรลุในสิ่งที่ต้องการตามเป้าหมาย 3) ความสามารถในการเปลี่ยนแปลง (Capacity for Change) เป็นการนำเอาสภาพปัจจุบันมาเทียบเคียงในการกำหนดเส้นทางให้ก้าวไปถึงระดับมาตรฐานที่ต้องการ โดยใช้ความสามารถและความพยายามที่ตนเองมีอยู่เพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุผล 4) แรงจูงใจ (Motivation) ของผู้ปฏิบัติในองค์ประกอบด้านมาตรฐาน ควรมีความชัดเจน คงเส้น คงวา และเหมาะสมกับบริบทของผู้ปฏิบัติ เพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งขึ้นภายในตัวบุคคล ส่วนการควบคุมกำกับกับการปฏิบัตินั้น จะต้องมีความสม่ำเสมอและถูกต้อง เพื่อเสริมสร้างการกำกับตนเอง ซึ่งหากดำเนินการที่ยังไม่เหมาะสม อาจมีปัจจัยส่งผลให้การกำกับตนเองเกิดความผิดพลาดล้มเหลวขึ้นได้ และหากผลการประเมินตรวจสอบความแตกต่างของสภาพที่เป็นอยู่กับเป้าหมายที่ต้องการยังไม่บรรลุและเหมาะสม ก็อาจส่งผลให้การกำกับตนเองไม่ประสบผลสำเร็จก็ได้ ดังนั้น หากมีการนำแนวคิดวิธีการประเมินตรวจสอบตามสภาพจริง (Authentic judgment) มาใช้ ก็อาจช่วยลดปัญหาดังกล่าวลงได้ ส่วนปัจจัยด้านสมรรถภาพความสามารถในการปฏิบัติอาจเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการกำกับตนเองของบุคคล เพราะนอกจากจะเป็นความสามารถที่จะนำพฤติกรรมของตนให้บรรลุตามเป้าหมายแล้ว ยังเกี่ยวข้องกับศักยภาพที่จะปฏิบัติและคงไว้ ซึ่งความพยายามในการกำกับตนเองที่อาจเกี่ยวข้องกับขีดจำกัดของสภาพปัจจัยสนับสนุน เช่น แรงกดดันจากความคิดที่ไม่ต้องการปฏิบัติในเรื่องนี้ หรือการควบคุมอารมณ์ตอบสนองในการปฏิบัติให้สำเร็จในลักษณะที่ง่ายเกินไป (Doerr and Baumeister, 2010) ในกรณีที่การกำกับหรือบังคับตนเอง สำหรับผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะบุคลากรของหน่วยงานจะต้องปรับวิธีการปฏิบัติตามความต้องการของหน่วยงาน และบริบทที่เกี่ยวข้องให้สามารถส่งผลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการกำกับตนเองสามารถสนับสนุนส่งเสริมการร่วมมือกับผู้อื่นด้วยความเข้าใจและความรู้สึกพอใจในสิ่งที่คาดหวัง รวมทั้งลักษณะของความเป็นผู้นำที่ปรากฏความรับผิดชอบ ความเชื่อใจและประสิทธิภาพของการจัดการ ในฐานะเป็นผู้สามารถปรับพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความคาดหวังความต้องการของบุคคลอื่น เพื่อตอบสนองบริบทของหน่วยงานที่มีความซับซ้อน และการเปลี่ยนแปลงตามสภาวะปัจจุบันตลอดเวลา

2. กระบวนการในการกำกับตนเอง

การกำกับตนเอง ประกอบด้วย 3 กระบวนการ (Bandura, 1986) ดังนี้

1. กระบวนการสังเกตตนเอง (Self-Observation) บุคคลจะไม่มีอิทธิพลใด ๆ ต่อการกระทำของตนเอง ถ้าเขาไม่สนใจว่าเขากำลังทำอะไรกันอยู่ ดังนั้นจุดเริ่มต้นที่

สำคัญของการกำกับตนเองคือ บุคคลต้องรู้ว่ากำลังทำอะไรอยู่ เพราะความสำเร็จของการกำกับตนเอง นั้นส่วนหนึ่งมาจากความชัดเจน ความสม่ำเสมอ และความแม่นยำของการสังเกตกับการบันทึกตนเอง ในกระบวนการสังเกตนั้น Bandura ได้เสนอว่า ควรมีด้านต่าง ๆ ในการพิจารณาอยู่ด้วยกัน 4 ด้าน คือ ด้านการกระทำ ความสม่ำเสมอ ความใกล้เคียงและความถูกต้อง

2. กระบวนการตัดสินใจ (Judgement Process) ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตตนเองนั้นมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนไม่มากนัก ถ้าปราศจากการตัดสินใจว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นที่พึงพอใจหรือไม่ โดยอาศัยมาตรฐานส่วนบุคคลที่ได้มาจากการถูกสอนโดยตรง การประเมินปฏิกริยาตอบสนองของสังคมต่อพฤติกรรมนั้น ๆ และจากการสังเกตแม่แบบซึ่ง Bandura ให้ความสำคัญอย่างมากต่อการถ่ายทอดมาตรฐานจากกระบวนการของแม่แบบ นอกจากการตัดสินใจที่ต้องอาศัยมาตรฐานส่วนบุคคลแล้ว ปัจจัยอีกตัวหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจคือ การเปรียบเทียบกับกลุ่มอ้างอิงทางสังคมที่ประกอบด้วยการเปรียบเทียบบรรทัดฐานของสังคม การเปรียบเทียบทางสังคม การเปรียบเทียบตนเอง และการเปรียบเทียบกับกลุ่ม กระบวนการตัดสินใจจะไม่ส่งผลใด ๆ ต่อบุคคล ถ้าพฤติกรรมที่ตัดสินใจนั้นยังไม่มีคุณค่าพอ แก่ความสนใจของบุคคล แต่ถ้าพฤติกรรมนั้นมีคุณค่า การประเมินตนเองก็จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลทันที แต่อย่างไรก็ตามการที่บุคคลจะสนองตอบอย่างไรต่อกระบวนการตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับ การอนุমানสาเหตุในการกระทำ บุคคลจะรู้สึกภูมิใจ ถ้าการประเมินความสำเร็จของการกระทำจาก ความสามารถและการกระทำของเขา และจะรู้สึกไม่พึงพอใจเท่าใดนัก ถ้าการกระทำนั้นขึ้นอยู่กับการ ปัจจัยภายนอก

3. การแสดงปฏิกริยาต่อตนเอง (Self-Reaction) การพัฒนามาตรฐาน ในการประเมินและทักษะในการตัดสินใจจากที่กล่าวมาแล้วจะนำไปสู่ปฏิกริยาต่อตนเอง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งล่อใจในการที่จะนำไปสู่แนวทางบวก ทั้งในแง่ผลที่ได้เป็นสิ่งของที่จับต้องได้ หรือในแง่ ความพอใจของตนเอง ส่วนมาตรฐานภายในบุคคลก็จะทำหน้าที่เป็นตัวเกณฑ์ที่จะทำให้บุคคลคง ระดับการแสดงออก อีกทั้งเป็นตัวจูงใจให้บุคคลกระทำพฤติกรรมไปสู่มาตรฐานด้วย

พหุบัณฑิต ชีวะ

ตาราง 8 แสดงกระบวนการย่อยในกระบวนการกำกับตนเอง

กระบวนการสังเกตตนเอง (Self-Observation)	กระบวนการตัดสินใจ (Judgement Process)	กระบวนการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self-Reaction)
ด้านต่างๆ ของการกระทำ - ด้านคุณภาพ - ด้านอัตราความเร็ว - ด้านปริมาณ - ด้านความริเริ่ม - ด้านความสามารถในการ เข้าสังคม - ด้านจริยธรรม - ด้านความเบี่ยงเบน ความสม่ำเสมอ ความใกล้เคียง ความถูกต้อง	มาตรฐานส่วนบุคคล - ทำหาย - แน่นนอน - ระยะสั้น - ใกล้เคียงความเป็นจริง การกระทำเชิงอ้างอิง - บรรทัดฐานที่เป็น มาตรฐาน - การเปรียบเทียบทาง สังคม - การเปรียบเทียบกับ ตนเอง - การเปรียบเทียบกับกลุ่ม คุณค่าของกิจกรรม - มีคุณค่าสูง - มีคุณค่าปานกลาง - ไม่มีคุณค่า การอนุมานสาเหตุในการกระทำ - แหล่งภายในตัวบุคคล - แหล่งภายนอก	การประเมินปฏิกิริยาต่อตนเอง - ทางบวก - ทางลบ ปฏิกิริยาต่อตนเองที่เป็นวัตถุ สิ่งของ - การให้รางวัล - การลงโทษ ไม่มีปฏิกิริยาต่อตนเอง

ที่มา : Bandura (1986)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า วิธีการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาสังคมของ Bandura เป็นวิธีที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับตนเองในการเรียนรู้มีการเรียนรู้ที่มีระบบเพื่อที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น นั่นคือ ผู้เรียนมีความพยายามที่จะปฏิบัติให้บรรลุผลตามเป้าหมายโดยใช้ความคิด การกระทำและสร้างแรงจูงใจในตนเองอย่างมีระบบ สอดคล้องกับเงื่อนไขบริบทแวดล้อมผู้เรียนแต่ละคนที่เหมาะสมโดยการกำกับตนเอง (Self-Regulation) กำหนดเป้าหมาย เลือกกลวิธี วางแผน ตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนกลวิธีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ เชื่อมโยงกับการคิดและแรงจูงใจ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ผ่านกระบวนการ

สังเกต และนำเงื่อนไขดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการปรับเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจ และพฤติกรรม การปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรม เป้าหมายที่พึงประสงค์ ซึ่งผู้เรียนจะมองและคิดเกี่ยวกับบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับตนเอง และต้องการที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและแบบแผนความรู้สึกนึกคิด เพื่อนำไปสู่ความเป็นตัวเอง (Self) และบุคลิกภาพที่เหมาะสมและมีคุณค่าในการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิต เมื่อผู้เรียนได้ กำหนดเป้าหมายที่ต้องการในการเรียนรู้ผ่านการสังเกตตัวเองก็จะใช้ความสามารถของตน สร้างการรู้คิดขึ้นใหม่ผ่านการสังเกตตัวเอง พร้อมกับใช้ความสามารถในการกำกับตนเอง เพื่อให้ บรรลุผลการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนตัวเอง (Self-Reflection) ประกอบกับมีความเชื่อและ การคาดหวังว่าเมื่อตนเองใช้ความสามารถหรือความพยายามที่มีอยู่ในตนเองระดับนี้แล้ว จะสามารถ บรรลุเป้าหมายที่ต้องการตามที่คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าอย่างน้อยเพียงใด โดยสร้างเงื่อนไขการมี ปฏิสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่น เพื่อนำไปสู่ผลด้านการรู้คิด ด้านความรู้สึกอารมณ์ และพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงตัวตนและบุคลิกภาพผู้เรียน จะเกิดจากตัวบุคคลและสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์เหตุการณ์ที่ผู้เรียนเกี่ยวข้อง และความสำเร็จ จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจในการใช้ความคิด ความรู้สึกและแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์ เฉพาะนั้น หากผู้สอนเข้าใจในแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวก็คาดว่า จะสามารถนำไปปรับใช้ในทุกระบบของการ เรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมให้บรรลุผลสำเร็จบังเกิดขึ้นตามมา

3. การรับรู้ความสามารถในตนเอง (Self-Efficacy)

ความเชื่อด้านความสามารถของตนเองของผู้เรียนมีส่วนสนับสนุนให้ เรียนรู้ การใช้กลวิธีเพื่อนำไปปฏิบัติสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากความเชื่อ ด้านความสามารถในตนเองมีผลต่อกระบวนการกำกับตนเอง ซึ่งความสัมพันธ์เกี่ยวข้องดังกล่าว จะช่วยจูงใจให้ผู้เรียนพัฒนา การกำกับตนเองให้สามารถเสริมสร้างการปรับเปลี่ยนการรับรู้ตนเอง เมื่อมีการกำหนดเป้าหมายของการปฏิบัติที่มีผลต่อการรับรู้ความสามารถในตนเอง เพราะเหตุการณ์ ดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ประเมินความก้าวหน้าหรือพัฒนาการด้านการรับรู้ในงานที่ปฏิบัติ ของตนให้สำเร็จ (Schunk and Miller, 2002 ; cited in Erlich, 2011) ดังนั้น จะเห็นว่าการกำกับ ตนเองในการเรียนรู้และการมีความสามารถในตนเอง มีความสำคัญเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งผลในการ เพิ่มประสิทธิภาพซึ่งกันและกัน โดยผู้สอนจะต้องจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้เอื้อต่อผลการเรียนรู้ ที่จะปรากฏตามมา เนื่องจากการคาดการณ์ล่วงหน้าของผู้เรียนจะส่งผลต่อความแข็งแกร่งด้าน ความสามารถในตนเอง เมื่อแต่ละบุคคลจะยึดมั่นและแน่วแน่ในการลงความเห็นทางเลือกพฤติกรรมที่ จะปรากฏ เพราะบุคคลจะห่วงใยในผลของพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นตามมา แต่มีผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า เทคนิควิธีการเสริมสร้างความสามารถตนเองของบุคคลจะไม่มีมีความสำคัญต่อการสร้างผลการปฏิบัติ ตามที่คาดหวังไว้ (Bandura, 1986)

การตัดสินใจเห็นในความสามารถตนเองของคุณ จะส่งผลต่อแบบแผนการคิดและการตอบสนองด้านอารมณ์ ขณะที่ได้ดำเนินการคาดการณ์ล่วงหน้าและการปฏิบัติจริงในสถานการณ์แวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งบุคคลจะรู้สึกว่าคุณมีความสามารถล้มเหลวหรือไม่ประสบความสำเร็จเมื่อใช้ความพยายามมากขึ้น เพื่อจะเอาชนะปัญหาอุปสรรคดังกล่าว ในทางตรงข้าม หากบุคคลอยู่ในสภาพที่ขาดความใส่ใจความพยายามมากขึ้น เพื่อจะเอาชนะปัญหาอุปสรรคดังกล่าว ในทางตรงข้ามหากบุคคลอยู่ในสภาพที่ขาดความสามารถในตนเองก็จะมองปัญหาเป็นสิ่งเสียหายหรือเรื่องไม่ดี บุคคลที่มีความสามารถในตนเองจะรับรู้ว่าคุณจะช่วยเหลือเสริมสร้างแนะนำพฤติกรรม การปฏิบัติที่มีคุณภาพ ขณะที่ความล้มเหลวจะนำไปสู่การกัดกร่อนหรือทำลายการปฏิบัติที่ดีเนื่องจากการมีความสามารถในตนเองจะพิจารณาจากความคงอยู่ของการใช้ความพยายามขณะที่เผชิญอุปสรรคปัญหาในระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนาน (Bandura, 1986)

บุคคลที่มีความสามารถบุคคลที่มีความสามารถในตนเองจะมีพฤติกรรมด้านการคาดหวังที่ประสบความสำเร็จด้วยการเลือกกิจกรรมปฏิบัติที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพ ภายใต้ความเชื่อว่าตนเองจะสามารถกระทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จ และจะหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่คิดว่าตนจะทำได้ไม่ผล หากประสบความล้มเหลวในกิจกรรมก็จะพยายามกระทำซ้ำอีกจนบรรลุผล ความสามารถในตนเองจึงนำไปอธิบายการพิจารณาตัดสินใจด้านการคิด การกระทำ และด้านความรู้สึกของบุคคลได้ ผ่านวิธีการเลือกทางปฏิบัติและการใช้ความพยายามในบริบทการเรียนรู้ที่ตนเองต้องการ (Bandura, 1986) ซึ่ง Bandura (1977) ได้อธิบายความสามารถในตนเองไว้ว่า เป็นความเชื่อที่เป็นจริงว่าคุณสามารถทำอะไรให้ประสบผลสำเร็จ ผ่านการมีพฤติกรรมที่ต้องการสร้างผลงานให้บรรลุได้แน่นอน ขณะที่ Kirsch (1977) ได้อธิบายความสามารถในตนเองว่าเป็นความคิดรวบยอดของความคาดหวังสำหรับการประสบความสำเร็จในสถานการณ์ที่ใช้ความรู้ความสามารถ เพื่อการปฏิบัติ ซึ่งมีเงื่อนไขแนวคิดความต้องการหรือทะเยอทะยาน การเรียนรู้ทางสังคมและการจูงใจสนับสนุนให้บังเกิดความสามารถดังกล่าวของผู้เรียน นอกจากนี้ Bandura (1986) ยังเห็นว่า การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลจะดำเนินการบนพื้นฐานของการรู้คิดที่สนับสนุนให้เกิดกระบวนการกำกับพฤติกรรมและการปฏิบัติจะช่วยเสริมสร้างการกระทำอย่างรอบรู้ (Mastery performance) ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่มีพลังความสามารถส่งผลต่อการรู้คิด ความรู้สึก อารมณ์ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ดังนั้น การรู้คิดจึงเป็นปัจจัยที่โน้มนำการเปลี่ยนแปลงและเป็นทางเลือกผ่านประสบการณ์ในการปฏิบัติอย่างรอบรู้ รวมทั้งความสามารถในตนเองโดยที่การรับรู้ในความสามารถของคุณจะเป็นความเชื่อว่าคุณจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการปรับเปลี่ยนปัจจัยดังกล่าวสู่พฤติกรรมปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ถ้าหากผู้เรียนมีความรู้และทักษะในตัวเองแล้วก็จะต้องมีความเชื่อว่า ตนเองสามารถปฏิบัติและแสดงพฤติกรรมที่สำคัญได้ การรับรู้ในความสามารถของตนจึงเกี่ยวข้องกับความเชื่อว่าคุณมีความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงการจูงใจ

แหล่งการเรียนรู้ และการปฏิบัติเพื่อควบคุมเหตุการณ์ที่ปรากฏในสถานการณ์ชีวิตจริงได้สำเร็จ (Wood and Bandura, 1989)

Bandura (1977) เห็นว่า แหล่งปัจจัยสำคัญของความเชื่อในความสามารถตนเองจะประกอบด้วย การรอบรู้ในประสบการณ์ (Mastery of experience) การใช้เงื่อนไขตัวแบบ (Modeling) การโน้มน้าวทางสังคม (Social persuasion) และเงื่อนไขทางกายภาพของการเรียนรู้ ซึ่งการรอบรู้ในประสบการณ์มีความสำคัญต่อการคาดการณ์หรือคาดหวังในความสามารถของตน เมื่อความสำเร็จในการปฏิบัติจะช่วยความสามารถและความล้มเหลวจะนำไปสู่ข้อสงสัยในตนเอง เนื่องจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการสังเกตเมื่อบุคคลได้สังเกตเหตุการณ์ที่ประสบผลสำเร็จจะช่วยให้ผู้สังเกตมีความเชื่อในความสามารถของตนเพิ่มขึ้น และเมื่อมีการสังเกตสิ่งที่ล้มเหลวหรือผิดพลาดก็จะเสริมสร้างให้ผู้สังเกตมีความเชื่อในการขาดหรือมีข้อบกพร่องในความสามารถที่จะปฏิบัติให้เกิดความรู้สึกที่พอใจของตน ความเชื่อในความสามารถของตนจะเกิดจากประสบการณ์ที่ไม่ได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองโดยตรง และสามารถที่จะปรับเปลี่ยนได้เร็วเมื่อการกระทำนั้นไม่ได้อยู่บนเส้นทางของความเชื่อพื้นฐานมาก่อน ดังนั้น การได้รับประสบการณ์ดังกล่าวจึงเป็นแหล่งของความเชื่อที่มีพลังต่อการเปลี่ยนแปลงความสามารถของผู้เรียนค่อนข้างสูง ส่วนการใช้ข้อความภาษาหรือการโน้มน้าวชักชวนของบุคคลจะกระตุ้นให้ใช้ความพยายามมากเป็นพิเศษ และมีความเชื่อในความสามารถของตนมากขึ้น แต่ก็สามารถที่จะทำให้หมดไปเมื่อมีเหตุการณ์ของการปฏิบัติ และมีการสังเกตประสบการณ์จากบุคคลอื่นเข้ามาทดแทน ส่วนการกระตุ้นความรู้สึกอารมณ์ในการเรียนรู้จะกระทำผ่านการปฏิบัติ ตามเงื่อนไขทางกายภาพของผู้เรียน และตรวจสอบคุณภาพการแสดงออก ที่อธิบายถึงระดับความสามารถในการรู้สึกตื่นตัว นอกจากนี้ยังได้นำเสนอผลของความเชื่อในความสามารถตนเองจะประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ผลด้านพฤติกรรมทางเลือก (Choice behavior) ซึ่งบุคคลจะยอมรับทางเลือกของกิจกรรมและสถานการณ์ทางสังคม เมื่อมีความเชื่อว่าตนจะสามารถประสบผลสำเร็จในการกระทำกิจกรรมนั้น และจะหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เชื่อว่าไม่มีความสามารถปฏิบัติสิ่งนั้นได้ หรือไม่เลือกด้วยเงื่อนไขข้อจำกัดและกระทำกิจกรรมบนพื้นฐานของความรู้สึกพอใจ 2) ผลด้านแรงจูงใจ (motivation) เป็นการสะท้อนความพยายามและการใช้ความมุ่งมั่นอดทนเพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จ และมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในแต่ละสถานการณ์ตามลำดับ ซึ่งเป็นสภาพการใช้ความพยายามที่คงอยู่อย่างต่อเนื่องด้วยความรับผิดชอบ 3) ผลด้านกระบวนการคิด (Thinking processes) เป็นการนำความคิดมาปรับใช้แก้ปัญหาของแต่ละบุคคล เนื่องจากความสามารถของบุคคลในระดับต่ำหรือด้อยความสามารถจะมีความเกี่ยวข้องกับข้อจำกัดของบุคลิกภาพและสภาพแวดล้อมที่อยู่นอกเหนือจากการใช้ความพยายามของบุคคล เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง ซึ่งกระบวนการคิดสามารถช่วยสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคขัดขวางการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคลได้ ผู้ที่มีความสามารถสูงก็จะมีพลังและปัจจัยสนับสนุนให้เอาชนะปัญหาได้สำเร็จ

ส่วนความวิตกกังวลในบริบทแวดล้อมของปัญหาอาจส่งผลให้เกิดความเครียดเล็กน้อยและส่งผลให้ความสามารถในตนเองไม่ได้รับการเพิ่มพูนหรือพัฒนาขึ้นจากเดิม (Bandura, 1988 ; Evans, 1989 ; Beck, 1976 ; cited in Fall, 1999)

บุคคลที่มีความเข้มแข็งหรือพยายามอดทนในการปฏิบัติงาน (Hardiness) จะมีปัจจัยด้านคุณลักษณะสำคัญสนับสนุน 3 ด้าน ได้แก่ 1) เป็นผู้ที่ยึดมั่นในเงื่อนไขข้อตกลงกับผู้อื่น (Commitment) อีกทั้งมีความใส่ใจในวัตถุประสงค์ของงานหรือเหตุการณ์และบุคคลเป้าหมาย 2) สร้างความท้าทายในการปฏิบัติงาน เปิดกว้างสำหรับการรับรู้ประสบการณ์ใหม่และความต้องการที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง และ 3) มีการควบคุมตนเองภายใต้ความเชื่อที่ว่าแต่ละบุคคลจะมีพลังเพื่อสร้างสรรค์งานสำคัญให้ปรากฏหรือสำเร็จได้ในอนาคต (Kobasa and others 1982 ; cited in Kassin, Fein and Markus, 2011) ซึ่งมีผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องสนับสนุนว่า บุคคลที่มีความยืดหยุ่นในการคิดและปฏิบัติจะสามารถฟื้นตัวเองให้หายจากอาการเครียดและความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นได้เร็วกว่า เนื่องจากได้อยู่ในสถานการณ์ที่สามารถสร้างความสมดุลและมีสุขภาพจิตที่ดี ขณะเผชิญเหตุการณ์เลวร้ายก็มีศักยภาพในการเอาชนะหรือนำพาตนให้รอดพ้นสถานการณ์ปัญหาได้อย่างไม่น่าเชื่อ โดยสามารถค้นหาวิธีการที่ทุกคนยอมรับ เกิดประโยชน์และเพิ่มพูนประสบการณ์ของตนมากขึ้น รวมทั้งมีเงื่อนไขการรับรู้การควบคุมตนเองที่เป็นการคาดหวังว่าพฤติกรรมกรปฏิบัติจะสามารถสร้างผลงานที่พึงพอใจสำหรับตน และเป็นเงื่อนไขที่มีความเชื่อแตกต่างกันว่า ผู้เรียนแต่ละคนจะสามารถแสดงพฤติกรรมได้สำเร็จกับเหตุการณ์ที่เผชิญในครั้งแรก และตามแนวคิดทฤษฎีของนักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยมก็มีความเชื่อว่า แต่ละบุคคลจะสามารถควบคุมพฤติกรรมสำคัญให้ปรากฏผลในสถานการณ์ที่ใช้เงื่อนไขในชีวิตจริง ขณะที่ Bandura (1997 ; cited in Kassin, Fein and Markus, 2011) เห็นว่า ความคาดหวังในพฤติกรรมของแต่ละบุคคลมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับความรู้สึกด้านสมรรถนะความสามารถของตนที่เรียกว่า ความสามารถในตนเอง (Self-efficacy) ซึ่งเป็นภาวะทางจิตใจที่มีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานใหม่แตกต่างจากเดิม ได้แก่ ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ แต่กลับเปลี่ยนมาใช้ความสามารถในการเขียนบทความ รายงาน การที่บุคคลมีความสามารถหรือสมรรถนะในตนเองจะเป็นความสามารถเฉพาะเรื่องที่ต้องใช้ความพยายามขั้นสูง และพร้อมที่จะเผชิญกับความไม่ประสบผลสำเร็จหรือความสำเร็จของงาน ซึ่งเป็นเงื่อนไขด้านความเป็นเหตุและผลต่อสุขภาพกายและจิตใจในการเอาชนะงานที่ปฏิบัติ สภาพของการตระหนักรู้ในตนเอง (Self-awareness) สามารถได้รับการเหนี่ยวนำจากสิ่งเร้าภายนอกที่สะท้อนภาพลักษณ์ของตนและการสะท้อนจากผู้อื่น ทั้งที่เป็นเงื่อนไขทางอารมณ์ด้านบวกและด้านลบ (Kassin, Fein and Markus, 2011)

ความสามารถในตนเอง (Self-efficacy) เป็นความเชื่อของบุคคลด้านความสามารถของตนในการจัดการและปฏิบัติการในเนื้อหาบทเรียนด้านการปฏิบัติที่สำคัญจำเป็น

เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ต้องการ ความสามารถของตนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการระบุเป้าหมายและการประสบผลสำเร็จในการอธิบายลักษณะพฤติกรรม ความรู้สึก การคิดและการจูงใจตนเอง รวมทั้งมีผลโดยตรงต่อระดับความพยายามและการคงสภาพหรือการคงอยู่ของพฤติกรรม การปฏิบัติเมื่อเผชิญปัญหาอุปสรรค ซึ่งบุคคลที่รับรู้ความสามารถของตนได้ดีเท่าใดก็ย่อมจะมีความพยายามปฏิบัติมากขึ้นเท่านั้น เนื่องจากความสามารถของบุคคลจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการปรากฏสภาพให้คงอยู่เมื่อบุคคลอยู่ในสภาพที่ถูกครอบงำด้วยเหตุการณ์ภาวะคุกคามแล้วก็จะช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ที่ถูกต้อง เพื่อกระตุ้นเสริมแรงให้บุคคลมีความสามารถเพิ่มขึ้น (Bandura, 1977)

ความสามารถของบุคคลสามารถจำแนกระดับคุณภาพตามแผนการประเมินทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับมีความเฉพาะมากที่สุด (The most specific level) ที่เกี่ยวข้องความสามารถในการปฏิบัติภายใต้สถานการณ์เฉพาะเรื่องราวเหตุการณ์ 2) ความสามารถระดับกลาง (The intermediate level) เป็นการรับรู้ความสามารถการปฏิบัติในสถานการณ์ทั่วไปภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน ได้แก่ ความสามารถของบุคคลในบริบทที่เทียบเคียงหรือสูงกว่าผู้อื่น และเพื่อนในชั้นเดียวกัน หรือรับรู้ตนเองว่ามีความสามารถผ่านเกณฑ์เงื่อนไขปกติของงานที่รับผิดชอบหรือกระทำได้ดีกว่างานที่ปฏิบัติมาก่อนขณะนั้น 3) ความสามารถระดับทั่วไป (The most general level) เป็นการรับรู้ความสามารถของตนเพื่อการปฏิบัติงานให้สำเร็จที่ปราศจากการระบุเงื่อนไขกิจกรรมหรือสถานการณ์เพิ่มเติม ซึ่งเมื่อได้วางแผนและตัดสินใจกระทำสิ่งใดแล้วก็สามารถปฏิบัติงานนั้นได้สำเร็จ การมีความสามารถในตนเอง (Self-efficacy) จึงมีใช้คุณลักษณะของผู้ที่มีความสามารถพิเศษที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เป็นการรู้เข้าใจสภาพความสามารถที่แท้จริง ซึ่งแต่ละบุคคลจะต้องเชื่อมั่นในความรู้ของตนเอง โดยมีแหล่งที่มาของความสามารถดังกล่าว 4 แหล่ง ดังนี้ (Bandura, 1977)

1. การปฏิบัติเพื่อให้ได้รับประสบการณ์ที่เพิ่มพูนความสามารถมากขึ้น หรือการปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ (Enactive Mastery Experiences or Performance Accomplishments) เนื่องจากประสบการณ์ที่บุคคลทำได้สำเร็จหรืออาจล้มเหลวจะมีอิทธิพลต่อความคาดหวังในการรับรู้ความสามารถของตน และมีโอกาสที่ความสามารถนั้นจะถูกส่งมายังสถานการณ์ที่กำลังเผชิญในระยะต่อมา ที่อาจเป็นประสบการณ์เหมือนครั้งที่ผ่านมาหรือมีสาระสำคัญแตกต่างจากเดิมก็ได้ ความคาดหวังว่าตนจะมีความสามารถเพิ่มขึ้นก็ต่อเมื่อประสบการณ์นั้นได้รับการพัฒนาผ่านความสำเร็จในการปฏิบัติซ้ำอีก ขณะที่มีความคาดหวังในความสำเร็จที่จะบรรลุผลในระดับน้อย หรือมีความล้มเหลวปรากฏขึ้น

2. การได้รับประสบการณ์จากภายนอกไม่ได้ปฏิบัติเอง หรือการใช้ตัวแบบทางสังคม (Vicarious Experience or Social Modeling) เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ

จากการสังเกตวิธีการที่ผู้อื่นปฏิบัติในบริบทเหตุการณ์สถานการณ์ที่ทำหายหรือในภาวะที่เผชิญปัญหา
 คุณความที่ปราศจากผลด้านลบตามมา ซึ่งบุคคลจะนำมาไตร่ตรองเปรียบเทียบหากตัวเองปฏิบัติตาม
 เหตุการณ์นั้นด้วยความสามารถที่มีอยู่แล้วว่าจะปรากฏผลเช่นไร โดยที่ตัวเองไม่ต้องนำมาใช้
 ปฏิบัติจริง แต่ก็สามารถกะประมาณหรือคาดการณ์ในการบรรลุผลตามเป้าหมายว่าจะต้องใช้ความ
 พยายามเท่าใด ซึ่งหากมีการใช้ความสามารถเพิ่มขึ้นเพียงใดก็จะคาดการณ์ความสำเร็จมากขึ้นตามนั้น

3. การกระตุ้นด้วยถ้อยคำภาษาหรือใช้เงื่อนไขทางสังคม (Verbal Persuasion or Social Persuasion) เป็นสถานการณ์ที่บุคคลได้รับการกระตุ้นโน้มน้าวด้วยข้อความ
 ภาษาจากผู้อื่น ใช้เพิ่มความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความพยายามอย่าง
 ต่อเนื่องจนประสบผลสำเร็จปราศจากข้อสงสัยในเงื่อนไขความสามารถของตน อย่างไรก็ตามบุคคล
 ดังกล่าวอาจมีประเด็นประสบการณ์ความล้มเหลวในอดีต เป็นความเชื่อที่ทำให้เกิดปัญหาในการใช้
 ความสามารถด้วยการจูงใจให้พยายามปฏิบัติตามถ้อยคำภาษาก็ได้

4. การใช้กระตุ้นเร้าด้วยภาวะด้านความรู้สึกอารมณ์และสมรรถนะ
 ทางกาย เนื่องจากการคาดหวังในการใช้ความสามารถของแต่ละบุคคลอาจถูกบิดเบือนด้วยความรู้สึก
 อารมณ์ด้านลบ เช่น ความเครียด ความกลัว หรือภาวะความเหนื่อยล้าทางกาย ซึ่งจะส่งผลให้ลดหรือ
 หลีกเลียงพฤติกรรมปฏิบัติที่น้อยลง โดยเฉพาะบุคคลที่มีความรู้สึกไวในการรับรู้จะมีแนวโน้ม
 พฤติกรรมลดต่ำลง ดังนั้น การฝึกควบคุม อารมณ์ความรู้สึกด้านความวิตกกังวลหรือความหวาดกลัว
 ให้ลดน้อยลง ย่อมจะส่งผลต่อความสามารถในการคงสภาพการปฏิบัติของบุคคลอีกด้วย

ความสามารถในตนเอง (Self-efficacy) เป็นความเชื่อของบุคคลใน
 ความสามารถเพื่อจัดการและปฏิบัติตามเงื่อนไขความจำเป็น เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการ
 บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งสามารถอธิบายเงื่อนไขของพฤติกรรมรู้จัก การคิดและการจูงใจด้วยตนเองที่
 เกี่ยวข้องกับระดับความใช้ความพยายามและการปรากฏให้เห็นสิ่งดังกล่าวเมื่อได้เผชิญอุปสรรคปัญหา
 บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองจะเสริมสร้างหรือพัฒนาความสามารถเพิ่มขึ้นไปอีก
 ศักยภาพหรือความสามารถของบุคคลจะสอดคล้องกับคำกล่าวของ Bandura (1977) ที่ว่าบุคคลที่
 เผชิญหรือปฏิบัติกิจกรรมในสถานการณ์ที่มีปัญหาด้วยตนเองจะต้องสร้างความรู้สึกปลอดภัยหรือ
 เอาชนะอุปสรรคดังกล่าวได้ พร้อมกับการเพิ่มพูนหรือได้รับประสบการณ์ที่ถูกต้องมากขึ้นด้วยการ
 เสริมแรงในการใช้ความสามารถของตนเพิ่มขึ้น เนื่องจากศักยภาพหรือความสามารถของตนเอง
 ในแต่ละบุคคลมีใช้สิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่ง Bandura (1999 ; cited in Lane and
 Devanport, 2011) ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถนะของบุคคลไว้ว่า
 เป็นความสามารถของแต่ละบุคคลสามารถพัฒนาได้จากการประมวลผลด้านการรู้คิด (Cognitive
 Processing of Information) ตามหลักการสำคัญ ดังนี้

1. หลักการความสำเร็จในการปฏิบัติ (Performance

Accomplishment) เป็นแนวทางการเพิ่มหรือลดสมรรถนะของบุคคลเมื่อปฏิบัติงานได้สำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นว่า เมื่อบุคคลทำงานสำเร็จในครั้งล่าสุดแล้วจะสามารถทำได้สำเร็จอีกในครั้งต่อไป

2. หลักการรับประสบการณ์ต่อเนื่องจากบุคคลอื่น (Vicarious

Experiences) เป็นการสังเกตมุมมองความสำเร็จของบุคคลอื่นเพื่อนำมาสร้างสรรค์ความสำเร็จให้กับตนเอง ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า เมื่อผู้อื่นทำงานนั้นได้สำเร็จแล้วผู้เรียนก็จะสามารถทำได้สำเร็จเช่นกัน

3. หลักการใช้ถ้อยคำภาษาชักชวนให้ปฏิบัติ (Verbal Persuasion)

เป็นวิธีการที่บุคคลใช้คำพูดชักชวนโน้มน้าวให้มีอิทธิพลต่ออีกบุคคลได้ปฏิบัติกิจกรรมภายใต้เงื่อนไขการสร้างสรรคความเชื่อของบุคคลที่ว่า เมื่อบุคคลอื่นได้คิดว่าตนสามารถกระทำสิ่งนั้นได้สำเร็จแล้วตนเองน่าจะมีโอกาสได้คิดว่าตนสามารถกระทำสิ่งนั้นได้สำเร็จ แล้วตนเองน่าจะมีโอกาสทำสิ่งนั้นได้สำเร็จเช่นกัน ซึ่งเป็นหลักความเชื่อการยอมรับในคุณค่าของคำกล่าวบุคคลอื่นที่คาดหวังว่าจะมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของตนให้ประสบผลสำเร็จได้ในที่สุด

4. หลักการปลุกเร้าด้านอารมณ์ (Emotional Arousal) เป็นการ

ควบคุมภาวะทางกายภาพของบุคคลที่เป็นผลจากเงื่อนไขการปรุงแต่งหรือปลุกเร้าความรู้สึกอารมณ์ในการปฏิบัติงานให้บรรลุผล รวมทั้งการลดความวิตกกังวลที่อาจเกิดขึ้น

การกำหนดเป้าหมายและคุณค่าในการพัฒนาของผู้เรียน เป็นสิ่งช่วยอธิบายเหตุผลเพื่อการบรรลุหรือประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันไป และมีประเด็นสำคัญของความเชื่อด้านความสามารถในตนเอง (Self-efficacy) ที่หมายถึง การประเมินด้านความสามารถหรือทักษะในการปฏิบัติงานให้สำเร็จสมบูรณ์ (Bandura, 1982; cited in Dembo and Seli, 2013) ซึ่งมีคำถามประกอบการอธิบายความความสามารถในตนเองว่า เราสามารถปฏิบัติงานอะไรได้ประสบผลสำเร็จ และมีนักวิจัยทางการศึกษาค้นพบว่า ความเชื่อในด้านความสามารถเป็นสิ่งพยากรณ์สำคัญในการตั้งใจและการมีพฤติกรรมกำกับตนเองของผู้เรียน นักเรียนที่มีความสามารถสูงจะเลือกปฏิบัติงานที่มีความยากมากกว่าผู้ที่มีความสามารถต่ำ รวมทั้งจะใช้ความพยายามมากกว่าและยืนหยัดในการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่ซับซ้อนมากกว่าจะใช้ประสบการณ์ปฏิบัติงานวิชาการที่มีความยากและวิตกกังวลน้อยกว่า ดังนั้น ความสามารถในตนเองจึงเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนอาจมีความสามารถในตัวเองสูง เพื่อทำกิจกรรมรายงานในการเรียนบางวิชา แต่อาจมีความสามารถต่ำในการตอบคำถามก็ได้ ขณะที่ผู้เรียนบางคนอาจสามารถเล่นกีฬาได้ดีบางชนิด เมื่อผู้ที่มีความสามารถมักจะเชื่อว่าแต่ละงานที่เกี่ยวข้องจะต้องรับผิดชอบทำให้สำเร็จ (Dembo and Seli, 2013)

การที่บุคคลจะสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จนั้นควรจะต้องคำนึงถึงระดับเป้าหมายหรือความยากง่ายของงานที่ปฏิบัติ เพราะเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะช่วยให้บุคคลรู้สึกว่างานที่ทำนั้นสามารถปฏิบัติให้สำเร็จได้ด้วยประสบการณ์ที่มีอยู่ และจะช่วยยกระดับการรับรู้ความสามารถของตน โดยการวิเคราะห์ความก้าวหน้าของงานที่ทำตามเป้าหมาย ซึ่งจะเป็นการรับรู้ความสามารถในตนเอง เบื้องต้นเพื่อรักษาระดับความสำเร็จของงาน อีกทั้งเป็นการเรียนรู้ถึงการเลือกใช้กลวิธีการปฏิบัติงานในแต่ละสถานการณ์ให้บรรลุผล และช่วยให้รับรู้ความสามารถของตนไปพร้อมด้วย การกำกับตนเองในการปฏิบัติงานสามารถเสริมสร้างความตั้งใจ (Attention) บนความเชื่อเกี่ยวกับประสิทธิภาพของวิธีการเรียนรู้ที่ตนเลือกใช้ ซึ่ง Zimmerman, Bonner และ Kowach (1998 ; cited in Dembo and Seli, 2013) แนะนำว่า กระบวนการกำหนดงานให้ผู้เรียนนำไปคิดแก้ปัญหาและเขียนตอบ แรงจูงใจหรือความต้องการที่จะทำกิจกรรมตอบปัญหาต่ออีกก็ต่อเมื่อผู้เรียนเห็นว่ามีความสามารถได้รับคะแนนในระดับสูง การกำกับติดตามความสามารถในตนเองของบุคคลจะช่วยเพิ่มพูนความถูกต้องในการพยากรณ์การเรียนรู้ ถ้าหากลงความเห็นหรือตัดสินความสามารถของตนผิดพลาดก็อาจใช้ความพยายามปรับปรุงมาตรฐานความสามารถของตนใหม่ในอนาคต โดยเฉพาะกรณีที่ผู้เรียนต้องการใช้ความสามารถเพิ่มขึ้นมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนต้องการใช้ความพยายามในการเรียนมากขึ้น หากผู้เรียนรับรู้ คาดการณ์การใช้ความสามารถของตนถูกต้องก็จะส่งผลให้ผู้เรียนใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างสรรค์การเปลี่ยนแปลงได้เหมาะสมในการเรียนรู้ และการใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสมยิ่งขึ้น ในสถานการณ์การเรียนรู้ เมื่อมีเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเกิดขึ้นกับบุคคลหรือในสถานการณ์ที่ผู้เรียนเผชิญเหตุการณ์ข้อมูลข่าวสารแต่ละคนก็จะแปลความหมายด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน เพื่อให้งานที่ตนเกี่ยวข้องมีความสมบูรณ์ในการปฏิบัติผ่านความสามารถและประสบการณ์ที่มีอยู่ ซึ่งเป็นคุณลักษณะด้านการรับรู้ของแต่ละบุคคลในสาเหตุความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการปฏิบัติงาน ขณะที่ Weiner (1986 ; cited in Dembo and Seli, 2013) มีความเชื่อว่า วิธีการที่ผู้เรียนรับรู้เงื่อนไขความสำเร็จและความล้มเหลวเบื้องต้นในระยะแรกจะเป็นปัจจัยสำคัญของการอธิบายวิธีการที่ผู้เรียนนำมาใช้ปฏิบัติงาน และคงสภาพเป็นหยัดการใช่วิการดังกล่าวอีกนานเท่าใด อีกทั้งมีแนวโน้มที่จะนำวิธีการดังกล่าวมาปรับใช้อีกครั้ง ด้วยความท้าทายในอนาคต เนื่องจากบุคคลดังกล่าวสามารถจะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จได้ผลดีอีกครั้งต่อไป อย่างไรก็ตามผู้เรียนบางคนอาจมีความคาดหวังในการปฏิบัติที่น้อยลง เมื่อความสำเร็จในการปฏิบัติครั้งแรกของผู้เรียนไม่สามารถควบคุมเงื่อนไขในเหตุการณ์นั้นได้หรือความสามารถด้น้อยลงเมื่อผู้เรียนค้นหาความช่วยเหลือจากแหล่งอื่นอีกด้วย ซึ่งเหตุผลประการหนึ่งของทฤษฎีคือความเข้าใจในบทบาทคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง เงื่อนไขสำคัญของการพิจารณาวิธีการแปลความพฤติกรรมด้วยตนเอง ได้แก่ การกำกับตนของผู้เรียนที่นำไปสู่ความล้มเหลวหรือความสำเร็จในความสามารถของบุคคล ซึ่งจะมีคำถามตนเองดังนี้ (Zimmerman, 1998 ; cited in Dembo and Deli, 2013)

1) บทบาทของตนในการปฏิบัติตามความเข้าใจเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จและการตั้งใจสำหรับตนคืออะไร
 2) เมื่อตนได้กระทำหรือปฏิบัติในสิ่งที่ไม่มีความคืบแล้ว ตนจะไม่สามารถควบคุมกำกับปัจจัยอะไรได้บ้าง
 และมีการอธิบายทางเลือกที่เป็นสาเหตุของการปฏิบัติดังกล่าวด้วยหรือไม่ และ 3) ผู้เรียนได้รับ
 ประโยชน์จากการปฏิบัติที่ล้มเหลวหรือไม่ ซึ่งเป็นข้อบกพร่องในการขาดความพยายามหรือไม่มีการใช้
 กลวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมแทนที่จะเป็นสภาวะการไร้ความสามารถของตน

ผู้เรียนจำนวนมากจะประสบความยากลำบากในการเรียนแต่ละรายวิชา
 เพราะว่าขาดความรู้พื้นฐาน มีการใช้กลวิธีการเรียนไม่เหมาะสม หรือมีความล้มเหลวในการควบคุม
 กำกับตนให้เกิดความเข้าใจในบทเรียน ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะต้องได้รับการกำกับควบคุมและสามารถ
 ปรับเปลี่ยนได้ เมื่อผู้เรียนเข้าใจว่าพฤติกรรมของตนสามารถปรับเปลี่ยนแทนการคิดว่าตนไม่มี
 ความสามารถและรู้สึกว่าตนมีความล้มเหลวในตนเองก็จะรู้สึกว่ามีแรงจูงใจนำตนเองก้าวสู่ความสำเร็จ
 ได้ คุณลักษณะการเป็นเจ้าของจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการตอบสนองด้านอารมณ์ที่แตกต่างกัน
 เมื่อบุคคลมีความพยายามและความสามารถจะส่งผลต่อความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองอย่างไร เมื่อบุคคล
 รู้ตัวเองว่าล้มเหลวและขาดความสามารถจะทำให้ตนรู้สึกอับอาย ขาดความพยายามที่จะนำไปสู่
 ความรู้สึกผิดและเสียใจ และบ่อยครั้งที่อาจส่งผลต่อการใช้ความพยายามในระยะต่อไป อารมณ์และ
 ความรู้สึกของบุคคลอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะได้ ดังนั้นผู้เรียนแต่ละบุคคลควร
 ระมัดระวังการใช้เหตุผลที่เป็นไปได้ในการปฏิบัติก่อนจะมีการสรุปผล โดยเฉพาะกรณีที่ไม่สามารถ
 ปฏิบัติได้ตามผลที่คาดหวังไว้ เงื่อนไขสำคัญในการปฏิบัติผู้เรียนควรพิจารณาถึงสาเหตุที่ทำให้ตนขาด
 ความสามารถโดยเฉพาะความพยายามในการปฏิบัติ (Dembo and Seli, 2013)

อารมณ์ของบุคคลจะประกอบด้วยความรู้สึกสนุกในเหตุการณ์ ความสนใจ
 ความหวัง ความชื่นชม รวมทั้งความรู้สึกด้านลบที่มีผลต่อการใช้ความพยายาม ความคงอยู่ใน
 สถานะนั้น และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ อารมณ์ยังมีผลต่อการใช้วิธีการคิด การมีความรู้สึกที่ดี
 ในการเรียน ควรนำพาผู้เรียนให้เลือกใช้กลวิธีการเรียนที่ซับซ้อนและเข้าใจเหตุการณ์ที่ยุ่ยากได้
 ในทางตรงข้ามหากมีอารมณ์ด้านลบก็จะนำพาไปยังการเรียนแบบจดจำความรู้หรือแบบปฏิบัติซ้ำ ๆ
 ที่ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ในงานที่มีความซับซ้อน ซึ่งเงื่อนไขสำคัญของการมีอารมณ์ด้านบวก
 จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการกำกับตัวเอง อันเป็นพฤติกรรมสำคัญช่วยส่งเสริม
 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการเพิ่มขึ้น (Pekrun and Linnenbrink-Garcia, 2012 ; cited in Dembo and
 Seli, 2013) ทั้งนี้ บุคคลที่มีความสมบูรณ์ในตนเองมักจะคิดเกี่ยวกับความสามารถที่ตนมีอยู่และ
 พร้อมที่จะนำไปใช้ปฏิบัติงานที่ท้าทายให้บังเกิดประสิทธิผล โดยการปรับเปลี่ยนสิ่งที่มีอยู่ให้สอดคล้อง
 กับเหตุการณ์ชีวิตของตน Bandura มีความเชื่อว่าบุคคลสามารถปรับเปลี่ยนความสามารถของตน
 ด้วยการคิดเกี่ยวกับตนเอง สามารถกำกับตนให้มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมในสถานการณ์อื่นที่

แตกต่างกันให้สำเร็จได้ ด้วยการรับรู้ตนเองและสร้างความหมายให้มีผลต่อพฤติกรรมทางกายปรากฏตามมา (Ivey, D' Andrea and Ivey, 2012)

นอกจากนี้ ความวิตกกังวลของผู้เรียนอาจส่งผลด้านลบต่อการปฏิบัติงานการเรียนรู้ได้ ซึ่ง Ottens (1991 ; cited in Dembo and Seli, 2013) ระบุว่าลักษณะความวิตกกังวลที่เกี่ยวข้องและส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียน ได้แก่ 1) มีปัจจัยอุปสรรคขัดขวางการใช้สมองเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน 2) มีความวิตกกังวลในการใช้สรีระทางกายเพื่อประโยชน์การเรียนรู้ของผู้เรียน 3) มีความใส่ใจในประเด็นที่ได้รับการชี้แนะไม่ถูกสถานการณ์หรือชี้แนะสิ่งที่ไม่ดีผลลัด 4) มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่เห็นว่าการผัดวันประกันพรุ่งเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งมีผลการวิจัยสนับสนุนเงื่อนไขด้านความวิตกกังวลที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องและส่งผลต่อการปฏิบัติในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เงื่อนไขด้านความวิตกกังวลของบุคคลจะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกไม่สบายใจและอารมณ์ด้านลบในการเรียน (Worry and emotionality) เมื่อความไม่สบายใจเป็นความเชื่อของบุคคลในมุมมองด้านลบที่เกิดจากการรู้คิดของตน และเป็นสิ่งขัดขวางการทำงานด้านสติปัญญา เช่น ความเชื่อในด้านลบ การคิดสิ่งที่ยุ่งยากลำบาก และการตัดสินใจที่มีปัญหา ส่วนอารมณ์จะเป็นลักษณะความกังวลทางกายและจิตใจ ที่เกิดจากการตอบโต้ความรู้สึกไม่ยินดีหรือไม่สบายใจ อาจนำไปสู่ความตึงเครียดและสร้างปัญหาหวนวนจิตใจ ซึ่งความรู้สึกไม่สบายใจดังกล่าวจะส่งผลเสียต่อการเรียนรู้ทางวิชาการมากกว่าปัญหาที่เกิดจากอารมณ์ของผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากอารมณ์ของผู้เรียนมีแนวโน้มลดลงในสถานการณ์ที่ต่อเนื่องกัน ส่วนความไม่สบายใจจะคงอยู่กับผู้เรียนในเวลานานกว่าเพราะเป็นสิ่งมีความเชื่อมโยงกับประสบการณ์ผู้เรียนแต่ละคนโดยตรง (Dembo and Seli, 2013)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านความสามารถของผู้เรียนโดยตรง ซึ่งเป็นความรู้สึกเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถในเรื่องดังกล่าว และเชื่อว่าตนเองสามารถที่จะปฏิบัติกิจกรรมและเรียนรู้ในข้อมูลความรู้เรื่องนั้นได้บรรลุผล เพราะจะเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้เรียนใช้ความพยายามและความมุ่งมั่นตั้งใจ ปฏิบัติงานการเรียนรู้ครั้งนั้นให้สำเร็จ ทั้งนี้ผู้สอนจะต้องจัดเนื้อหาบทเรียนและบริบทการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งบทเรียนควรมีความท้าทายในด้านความยากง่าย ความน่าสนใจและหลากหลายสำหรับผู้เรียนในแต่ละบริบท พร้อมกับสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเนื้อหากิจกรรมที่จูงใจและเสริมสร้างความกระตือรือร้นให้ประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ผู้สอนควรคำนึงถึงกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบผ่านการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ การวางแผนงาน การปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ การกำกับตรวจสอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการประเมินสะท้อนผลจากเพื่อนนักเรียนและผู้สอน ประกอบกับการสนับสนุนให้ผู้เรียน

ได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในบริบทการแก้ปัญหาที่น่าสนใจ สามารถช่วยให้ได้รับความรู้ประสบการณ์ที่มีคุณค่า และประสบผลสำเร็จตามเงื่อนไขของการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2. แนวคิดกลวิธีในการจัดการเรียนรู้

กลวิธีการเรียนรู้เป็นสิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนของตนเองและเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับการเรียนภาษา เพราะว่าเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการมีส่วนร่วมด้วยตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร กลวิธีการเรียนภาษาที่เหมาะสมส่งผลให้ความสามารถทางภาษาที่ดีขึ้นและมีความมั่นใจมากขึ้น

1. ความหมายของกลวิธีการเรียนรู้

รีเบคกา เอล อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือที่จะช่วยให้บรรลุผลสำเร็จในการเรียนรู้เป็นการวางแผนเพื่อให้ไปถึงเป้าหมาย การรับรู้ การจดจำ การค้นคืน การใช้ข้อมูล เพื่อช่วยให้การเรียนภาษาง่ายขึ้น เร็วขึ้น สนุกสนานมากขึ้น การกำกับตัวเองที่มีประสิทธิภาพและสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้ง่ายขึ้น

โอเมลลี และชาโมต์ (O'Malley and Chamot, 1990) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรม หรือความคิดที่ช่วยผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจ เรียนรู้ และรักษาข้อมูลทางภาษา เนื่องจากภาษาเป็นทักษะทางความคิดที่ซับซ้อน กลวิธีการเรียนจึงช่วยจัดข้อมูลทำให้เกิดความเข้าใจเรียนรู้ และ มีความคงทนของข้อมูล

โคเฮน และแมคคาโร (Cohen and Macaro, 2007) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนรู้ หมายถึง การใช้กลวิธีที่หลากหลายในกระบวนการจัดการเรียนรู้ การพูดและการเข้าใจภาษาใหม่ เช่น การยกตัวอย่าง การสแกน การทบทวน การวิเคราะห์รูปแบบในภาษาอังกฤษเช่น คำนำหน้าราก ส่วนต่อท้าย การคาดเดาจากบริบท

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปกลวิธีการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการเรียนรู้ เพื่อให้ไปถึงเป้าหมายของการเรียนโดยผู้เรียนใช้พฤติกรรมต่าง ๆ ในการรับรู้ การจดจำ การค้นคืน การใช้ข้อมูล เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาษาหรือการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ตลอดจน การทำความเข้าใจเนื้อหา

2. ความสำคัญของกลวิธีการเรียนรู้

รีเบคกา เอล อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) กล่าวว่า ความสำคัญของกลวิธีการเรียนรู้ คือ เป้าหมายหลักของภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นไปที่ความสามารถในการสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนใช้ภาษาที่มีความหมายและเนื้อหาตามบริบท กลวิธีการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสื่อสารที่แท้จริง เช่น กลวิธีที่มีรูปแบบทั่วไปและกลวิธีเฉพาะในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร กลวิธีการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ เช่น กลวิธีด้านอภิปัญญาจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถควบคุมตนเอง วางแผน และประเมินตนเอง กลวิธีการเสริมแรง

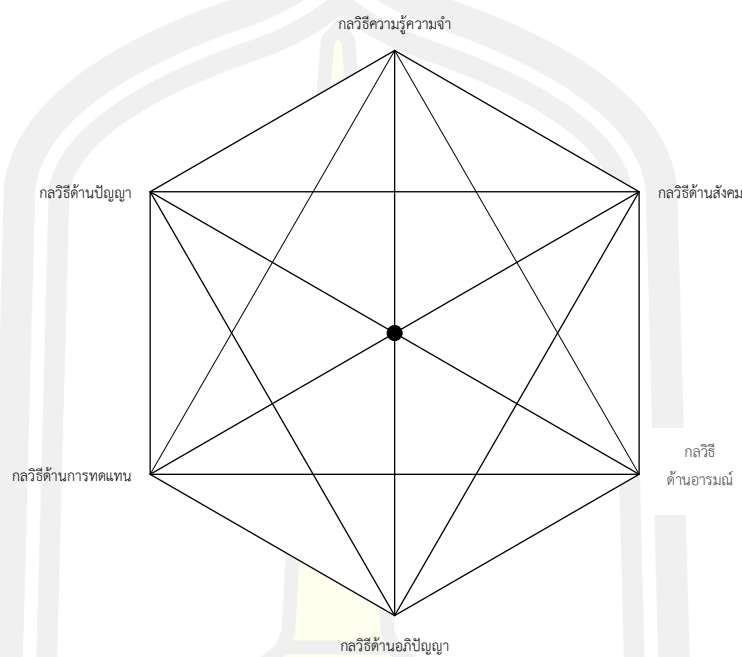
เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตัวเองและกลวิธีด้านสังคมในการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน มีความเห็นอกเห็นใจกันมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร กลวิธีด้านความรู้ความจำเป็นวิธีการฝึกให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ สังเคราะห์เกี่ยวกับทักษะทางภาษาที่จำเป็น เช่น เทคนิคคำสำคัญ คำที่มีประโยชน์ในการเข้าใจหรือเรียกข้อมูลคืน รูปแบบที่สำคัญที่จะช่วยให้เข้าใจ กระบวนการการใช้ภาษาใหม่ กลวิธีด้านการทดแทน ผู้เรียนและการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง กลวิธีเหล่านี้จะช่วยให้ความสามารถในการสื่อสารเพิ่มขึ้น เมื่อความสามารถในการสื่อสารเพิ่มขึ้น กลวิธีสามารถพัฒนาเพื่อส่งเสริมความสามารถเฉพาะ ได้แก่ ไวยากรณ์ ภาษาศาสตร์ องค์ประกอบของกลวิธี ตัวอย่างเช่น กลวิธีความรู้ความจำเป็นในการใช้ภาพและรูปแบบโครงสร้าง และกลวิธีด้านปัญญา เช่น การให้เหตุผลแบบหักล้างและใช้การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบเพื่อช่วยส่งเสริมให้เกิดความแม่นยำทางโครงสร้างไวยากรณ์ กลวิธีทางด้านสังคมเพื่อช่วยให้เกิดตั้งคำถาม การเรียนรู้แบบร่วมมือกับเพื่อน และความรู้ทางด้านวัฒนธรรมช่วยให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารในสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติและการมีส่วนร่วมทางสังคม ส่งผลต่อพัฒนาการความสามารถด้านภาษาศาสตร์ กลวิธีหลาย ๆ ประเภท เช่น กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและการถามคำถาม การใช้กลวิธีต่าง ๆ ร่วมกันจะกระตุ้นให้มีการสื่อสารที่มากขึ้นเพิ่มความสามารถในการพูดได้ กลวิธีการทดแทนเป็นการคาดเดาความหมายที่ไม่รู้จักหรือการใช้คำพ้องหรือท่าทางเพื่อให้เดาความหมายของคำที่ไม่รู้จักคือหัวใจสำคัญของความสามารถของกลวิธีการเรียนรู้

เฟดเดอร์โฮลด์ (Fedderholdt, 1997) กล่าวว่า ความสำคัญของกลวิธีการเรียนรู้ คือ ผู้เรียนสามารถใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่หลากหลายและเหมาะสม สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้ดีขึ้น กลวิธีด้านอภิปัญญาจะช่วยปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในด้านเวลา ด้านการตรวจสอบตนเองและด้านการประเมินตนเอง กลวิธีด้านปัญญาเป็นการใช้ความรู้เดิมเพื่อแก้ปัญหาใหม่ ๆ กลวิธีด้านสังคม ได้แก่ การถามเจ้าของภาษาเพื่อแก้ไขการออกเสียงหรือขอความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมชั้น การทำงานร่วมกัน การพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ เช่น กลวิธีด้านอภิปัญญา กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีด้านสังคม สามารถช่วยให้ผู้เรียนภาษาเกิดความเป็นอิสระในการเรียนรู้ และสามารถควบคุม การเรียนรู้ของตนเองได้

ลิสซาส คลาสตัน (Lessard-Clouston, 1997) กล่าวว่า ความสำคัญของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาช่วยในการพัฒนาขีดความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน เป็นแนวคิดแบบกว้างกลวิธีการเรียนรู้ภาษาใช้ในการอ้างอิงถึงกลวิธีทั้งหมด ผู้เรียนภาษาต่างประเทศใช้ในการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายและกลวิธีในการสื่อสารเป็นรูปแบบหนึ่งของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ผู้สอนภาษาที่มุ่งพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนและการเรียนรู้ภาษาควรจะคุ้นเคยกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

สรุป กลวิธีการเรียนรู้คือสิ่งที่จะช่วยพัฒนาขีดความสามารถทางภาษา เพื่อให้เป้าหมายการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประสบผลสำเร็จมากที่สุด โดยการใช้กลวิธีต่าง ๆ

ที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนส่งผลต่อพัฒนาการความสามารถด้านภาษาศาสตร์ทั้งกลวิธีการเรียนรู้ทางตรงและกลวิธีการเรียนรู้ทางอ้อม

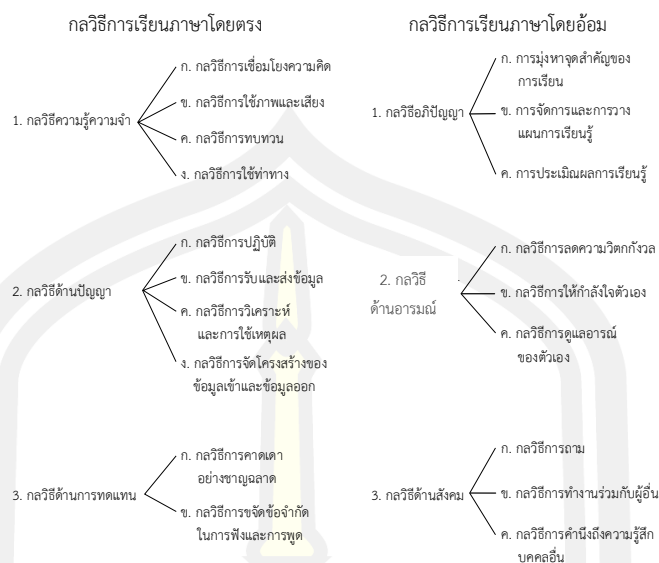

ภาพประกอบ 3 กลวิธีการเรียนรู้ 6 กลวิธี

3. ประเภทของกลวิธีการเรียนรู้

รีเบคกา เอล อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) ได้แบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ออกเป็น 2 ประเภท คือ กลวิธีการเรียนภาษาโดยตรง (Direct Strategies) และกลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม (Indirect Strategies) แบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ ดังนี้

พหุ ประถม โท ชีเว

ภาพประกอบ 4 กลวิธีการเรียนภาษาโดยตรงและกลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม

1. กลวิธีการเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) หมายถึง เป้าหมายในการเรียนรู้ของเนื้อหา ประกอบด้วย 3 กลวิธีหลัก ดังนี้

1.1 กลวิธีความรู้ความจำ (Memory Strategies) ประกอบไปด้วย กลวิธีย่อย 3 กลวิธี คือ

1.1.1 กลวิธีการเชื่อมโยงความคิด (Creating Mental Linkages) แบ่งเป็นกลวิธีย่อย 3 ข้อ ดังนี้

1.1.1.1 การแบ่งกลุ่ม (Grouping) กลวิธีการแบ่งกลุ่มหรือการจัดกลุ่มใหม่ตามหน่วยของข้อมูลหรือการเขียนเพื่อให้ง่ายต่อการจดจำเนื้อหา เช่น คำนามหรือคำกริยา หัวข้อ คำพูดเกี่ยวกับสภาพอากาศ รูปแบบการปฏิบัติ รูปแบบทางภาษา เช่น การขอโทษ การขอร้อง แสดงความต้องการ คล้ายคลึงกัน เช่น อุ่น ร้อน ความแตกต่างหรือตรงกันข้ามกัน เช่น เป็นมิตร ไม่เป็นมิตร ความรู้สึกเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง เช่น ชอบ ไม่ชอบ การใช้ฉลากในการแบ่งกลุ่ม การใช้สีที่แตกต่างเพื่อแบ่งกลุ่ม

1.1.1.2 การเชื่อมโยง (Associating/Elaborating) เป็นกลวิธีการเชื่อมโยงข้อมูลเดิมกับข้อมูลใหม่หรือเกี่ยวข้องกับข้อมูลอื่น เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในหน่วยของความจำ เช่น ขนมหึง และ เนย หรือ การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ที่หลากหลาย เช่น โรงเรียน – หนังสือ – กระจาด – ต้นไม้ – เมือง – โลก นอกจากนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่าย เช่น แผนที่ความหมาย

1.1.1.3 การใช้บริบทในการช่วยจำคำศัพท์ใหม่ (Placing New Words into a Context) กลวิธีในการวางคำใหม่ลงในบริบทการวางคำหรือวลีไว้ในประโยคที่มีความหมายในบทสนทนาหรือเรื่องราวที่น่าจดจำ เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของบริบท การใช้กลวิธีการคาดเดาเหตุการณ์โดยการใช้บริบท

1.1.2 การใช้ภาพและเสียง (Applying Images and Sounds) แบ่งเป็นกลวิธีย่อย 4 กลวิธี ประกอบด้วย

1.1.2.1 การใช้รูปภาพ (Using Imagery) กลวิธีในการใช้ภาพ เป็นสื่อในการจดจำความหมาย รูปภาพสามารถบอกวัตถุประสงค์ ตำแหน่งในการจดจำคำ ใจความหลักของข้อความ

1.1.2.2 แผนภูมิความหมาย (Semantic Mapping) กลวิธีในการจัดการข้อมูลในรูปของแผนภูมิความหมายเพื่อให้เข้าใจใจความสำคัญที่มีความสัมพันธ์กัน

1.1.2.3 การใช้คำสำคัญ (Using Keywords) กลวิธีในการจำคำใหม่ ๆ โดยการใช้ไฮโปทิสซูปกรณ์ เช่น รูปภาพ แผนภูมิ บัตรคำ แผนที่ ตัวอย่างอุปกรณ์ที่มีเฉพาะเสียง เช่น วิทย์ เครื่องบันทึกเสียง แถบเสียง ตัวอย่างอุปกรณ์ที่ประกอบด้วยทั้งภาพและเสียง เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ โทรทัศน์ โปรแกรม คอมพิวเตอร์ รวมทั้งอุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการภาษา

1.1.2.4 การใช้เสียง (Representing Sounds in Memory) กลวิธีในการจำข้อมูลทางภาษาใหม่ ๆ โดยการใช้เสียงในการเชื่อมโยงข้อมูล สามารถเชื่อมโยงเป้าหมายของภาษากับคำอื่น ๆ ที่มีเสียงใกล้เคียงกัน ใช้การสะกด สัทอักษร และสำเนียง เป็นสัญลักษณ์ หรือการใช้จังหวะในการจดจำคำ

1.1.3 การทบทวน (Reviewing Well) กลวิธีในการทบทวนอย่างมีระบบโดยการกำหนดเวลาทบทวนหลังจากสอน 10 นาที 20 นาที 1 หรือ 2 ชั่วโมง หนึ่งวัน หรือ 2 วันต่อมา หรือที่เรียกว่าการทบทวนแบบหมุนเป็นเกลียว เพื่อช่วยให้เกิดการจำ หรือการฝึกแบบเป็นธรรมชาติ

1.1.4 การใช้ท่าทาง (Employing Action) ประกอบไปด้วย กลวิธีย่อย 2 กลวิธี ดังนี้

1.1.4.1 การใช้ร่างกายและความรู้สึก (Using Physical Response or Sensation) กลวิธีในการแสดงท่าทางออกมาเพื่อให้เข้าใจความหมายเชื่อมโยงกับสิ่งที่พูด เช่น (Going to the door) ผู้สอนเดินไปที่ประตู เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่พูด โดยการใช้ท่าทาง

1.1.4.2 การใช้อุปกรณ์ที่ช่วยในการจำ (Using Mechanical Techniques) กลวิธีที่ใช้การคิดสร้างสรรค์ช่วยในการจำภาษาใหม่ ๆ ตัวอย่างเช่น การเขียนคำลงใน

บัตรคำและเคลื่อนย้ายบัตรคำไปยังประเภทของคำที่แตกต่างกันไปโดยการใช้สื่อบัตรคำในการแยกประเภทของคำ

ภาพประกอบ 5 กลวิธีความรู้ความจำ (Memory Strategies)

1.2 กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) หมายถึง กลวิธีด้านปัญญาเป็นวิธีการเรียนรู้ที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาใหม่ กลวิธีดังกล่าวมีหลากหลายมากตั้งแต่การทำซ้ำเพื่อวิเคราะห์จนถึงขั้นสรุป การปฏิบัติกิจกรรม การรับส่งข้อมูล การวิเคราะห์ การให้เหตุผล โครงสร้างของบทเรียน การประเมินผล ประกอบไปด้วยกลวิธีย่อย 4 กลวิธี ดังนี้

1.2.1 การปฏิบัติ (Practicing) แบ่งออกเป็นกลวิธีย่อย 5 กลวิธี ดังนี้

1.2.1.1 การทำซ้ำ (Repeating) กลวิธีการทำบางสิ่งบางอย่างซ้ำไปซ้ำมา ฟังซ้ำ ๆ ฝึกพูดเลียนแบบเจ้าของ

1.2.1.2 การฝึกออกเสียงและระบบการเขียน (Formally Practicing with Sounds and Writing Systems) กลวิธีฝึกออกเสียง เช่น การออกเสียง การออกเสียงสูงต่ำ เครื่องบันทึกเสียง การใช้สื่อในการช่วย ไม่ใช่การฝึกภาษาโดยธรรมชาติ หรือใช้การฝึกการเรียนรู้อย่างเป็นระบบตามเป้าหมายของภาษา

1.2.1.3 การใช้รูปแบบทางภาษา (Recognizing and Using Formulas and Patterns) กลวิธีการใช้รูปแบบทางภาษาเป็นรูปแบบที่ตายตัว เช่น Hello, How are you? สวัสดีค่ะ สบายดีไหม เป็นรูปแบบทางภาษาที่ตายตัว

1.2.1.4 การรวมกันใหม่ (Recombining) กลวิธีการรวมคำ เพื่อนำมาสร้างเป็นคำใหม่หรือประโยคใหม่

1.2.1.5 การฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติ (Practicing Naturalistically) กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ฝึกในสถานการณ์จริงในการสนทนา การอ่านหนังสือ การฟังแล้วจดบันทึก หรือการเขียนใช้ภาษาใหม่ในการเขียนจดหมาย

1.2.2 การรับและส่งข้อมูล (Receiving and Sending Messages) กลวิธีการรับและส่งข้อมูลเมื่อเกิดความคิดและเลือกประเภทในการเก็บและส่งข้อมูล ใช้เทคนิคเฉพาะ ในการทำให้เกิดความคิด ใช้สื่อในการช่วยเพื่อให้เข้าใจความหมาย

1.2.2.1 การจับใจความอย่างรวดเร็ว (Getting the Idea Quickly) กลวิธีในการหาใจความสำคัญของเรื่องเรื่องโดยการใช้นิ้วชี้ไปเนื้อเรื่องหรือกวาดสายตา เพื่อหาใจความหลักของเรื่อง กลวิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ได้ยินง่ายขึ้น

1.2.2.2 การใช้แหล่งข้อมูลในการรับและส่งข้อมูล (Using Resources for Receiving and Sending Messages) กลวิธีการใช้แหล่งข้อมูลเพื่ออธิบายสิ่งที่ นักเรียนไม่เข้าใจ

1.2.3 การวิเคราะห์และการให้เหตุผล (Analyzing and Reasoning) ประกอบด้วยกลวิธีย่อย 5 กลวิธี ดังนี้

1.2.3.1 การให้เหตุผลเชิงนิรนัย (Reasoning Deductively) กลวิธีการประยุกต์ใช้กฎของภาษาเป้าหมายในการกำหนดสถานการณ์เป็นกลวิธีจากบนลงล่างไปสู่ ลักษณะเฉพาะ เช่น ประธาน กริยา กรรม

1.2.3.2 การวิเคราะห์ข้อความ (Analyzing Expressions) กลวิธีการแยกแยะส่วนประกอบของคำ ใช้ความหมายของคำในการแยกประเภทของคำ

1.2.3.3 การวิเคราะห์ความแตกต่าง (Analyzing Contrastively) กลวิธีการเปรียบเทียบองค์ประกอบ เช่น เสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ของภาษาเดิมและ ภาษาใหม่เพื่อหาส่วนที่เหมือนและส่วนที่แตกต่าง

1.2.3.4 การแปล (Translating) กลวิธีการใช้ความรู้ในภาษาแม่ อ้างอิงไปยังภาษาเป้าหมายเพื่อให้เข้าใจสิ่งที่กำลังพูด

1.2.3.5 การถ่ายโอนข้อมูล (Transferring) กลวิธีการถ่ายโอน ข้อมูล ความคิด โครงสร้างจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง เพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่เรียน

1.2.4 การจัดโครงสร้างของข้อมูลเข้าและข้อมูลออก (Creating Structure for Input and Output) แบ่งออกเป็นกลวิธีย่อย 3 กลวิธี ดังนี้

1.2.4.1 การจดบันทึก (Taking Notes) กลวิธีในการเขียนใจความสำคัญหรือสิ่งที่สำคัญ เช่น การเขียนรายการ การใช้แผนภูมิความหมาย หรือการใช้การจดบันทึกทั่วไป

1.2.4.2 การสรุป (Summarizing) กลวิธีสรุปความเข้าใจในบทเรียน

1.2.4.3 การเน้นข้อความที่สำคัญ (Highlighting) กลวิธีในการใช้สื่อทำเครื่องหมายเน้นข้อความที่สำคัญ เช่น การขีดเส้นใต้ การใช้สีเน้นคำ หรือข้อความที่มีความสำคัญ

ภาพประกอบ 6 กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies)

1.3 กลวิธีด้านการทดแทน (Compensation Strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้เมื่อเรียนรู้สิ่งใหม่เพื่อให้เข้าใจภาษาใหม่ แม้จะมีข้อจำกัดในด้านความรู้ กลวิธีด้านการทดแทนมีจุดมุ่งหมายที่จะใช้คำศัพท์แทนในการคาดเดาเหตุการณ์เมื่อผู้เรียนไม่รู้จักคำศัพท์ทั้งหมด คาดเดาไวยากรณ์ แบ่งออกเป็นกลวิธีย่อย ดังนี้

1.3.1 การคาดเดาอย่างชาญฉลาดในการฟังและการอ่าน (Guessing Intelligently in Listening and Reading) กลวิธีที่ใช้ในการคาดเดาอย่างมีความหมาย เพื่อสนับสนุนภาษาศาสตร์และไม่ใช้ภาษาศาสตร์ แบ่งออกเป็นกลวิธีย่อย 2 กลวิธี ดังนี้

1.3.1.1 ใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ในการเดาความหมาย (Using Linguistic Clues) กลวิธีใช้โครงสร้างความรู้ทางภาษาศาสตร์ในการชี้แนะคาดเดาความหมาย เช่น สถานการณ์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ หัวข้อ

1.3.1.2 การใช้บริบทอื่นในการคาดเดาความหมาย (Using Other Clues) กลวิธีการคาดเดาความหมายที่ไม่ใช่ภาษาพื้นฐานในการเดาความหมายว่าจะอะไรคือ หัวข้อ หรือเป้าหมายของภาษาในการเติมข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ เติมคำศัพท์ ไวยากรณ์ หรือเป้าหมาย อื่นๆ ขององค์ประกอบการเรียนภาษา

1.3.2 การขจัดข้อจำกัดในการฟังและการพูด (Overcoming limitations in Speaking and Writing) แบ่งออกเป็นกลวิธีย่อย 8 กลวิธี ดังนี้

1.3.2.1 การเปลี่ยนมาใช้ภาษาแม่ (Switching to the Mother Tongue) กลวิธีการใช้ภาษาแม่เพื่อลดข้อจำกัดในการใช้ภาษา เช่น เปลี่ยนจากการใช้ ภาษาไทย ไปใช้ภาษาอังกฤษ

1.3.2.2 การขอความช่วยเหลือ (Getting Help) กลวิธีการถาม บุคคลอื่นเพื่อให้ช่วยเติมข้อความในส่วนที่คิดไม่ออก

1.3.2.3 การใช้ท่าทาง (Using Mime or Gesture) กลวิธีการใช้ท่าทางช่วยลดข้อจำกัดในการพูด ในการอธิบายความหมายของสิ่งที่จะพูดด้วยการ แสดงออกด้วยท่าทาง

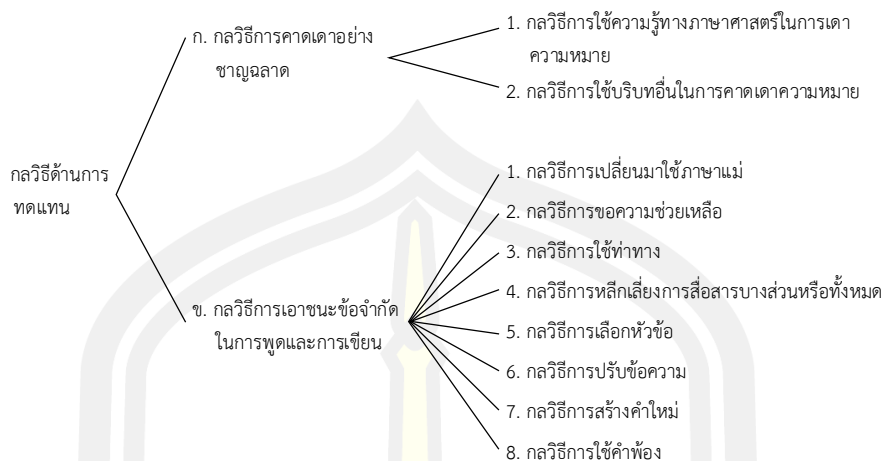
1.3.2.4 การหลีกเลี่ยงการสื่อสารบางส่วนหรือทั้งหมด (Avoiding Communication Partially or Totally) กลวิธีในการลดข้อจำกัดในการสื่อสาร เมื่อเจอข้อความที่ยาก เช่น การหลีกเลี่ยงบางหัวข้อที่ยาก หลีกเลี่ยงข้อจำกัดในการหยุดการสื่อสาร ระหว่างประโยค

1.3.2.5 การเลือกหัวข้อ (Selecting the Topic) กลวิธีในการ เลือกหัวข้อในการสนทนาให้ตรงกับการสื่อสาร ความสนใจ และหัวข้อนั้นผู้เรียนรู้คำศัพท์และ โครงสร้างไวยากรณ์ในการสื่อสาร

1.3.2.6 การปรับข้อความ (Adjusting or Approximating the Message) กลวิธีการเปลี่ยนแปลงข้อความ ปรับข้อความให้มีความง่ายมากขึ้น เพื่อให้เข้าใจในว่า บางสิ่งบางอย่างต่างกันเพียงเล็กน้อย เช่น ดินสอ กับ ปากกา

1.3.2.7 การสร้างคำใหม่ (Coining Words) กลวิธีที่ผู้เรียน สร้างคำขึ้นมาใหม่ในการสื่อสารเพื่อลดข้อจำกัดในการสื่อสารโดยการใช้คำใหม่ เช่น จะพูดคำว่า หนังสือ แต่พูดคำว่ากระดาษทั้งหมดนี้แทน

1.3.2.8 การใช้คำพ้อง (Using a Circumlocution or Synonym) กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เช่น อะไรที่คุณใช้ล้างจาน ความหมายก็คือ ฟองน้ำล้างจาน

ภาพประกอบ 7 กลวิธีด้านการทดแทน (Compensation Strategies)

2. กลวิธีเรียนภาษาโดยอ้อม (Indirect Strategies) หมายถึง กลวิธีเรียนภาษาโดยตรงเป็นการส่งเสริมการเรียนภาษาและควบคุมการเรียนภาษา เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้การเรียนภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ และการประยุกต์ใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ประกอบด้วย 3 กลวิธี ดังนี้

2.1 กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategy) หมายความว่า การกระทำที่อยู่เหนือปัญญาซึ่งเป็นแนวทางให้กับนักเรียนเชื่อมโยงกระบวนการในการเรียนรู้ของตนเอง กลวิธีอภิปัญญา ประกอบด้วย การมุ่งความสนใจในการเรียน การจัดการ การวางแผน การเรียนรู้และการประเมินการเรียนรู้ กลวิธีการเรียนรู้อภิปัญญาเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาที่สองให้ประสบความสำเร็จซึ่งนักเรียนต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มากมาย เช่น คำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย กฎเกณฑ์ที่ดูสับสนและซับซ้อนระบบการเขียนที่แตกต่างจากภาษาที่หนึ่ง และแนวการสอนที่แปลกไม่คุ้นเคย ความแปลกใหม่เหล่านี้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้โดยการใช้กลวิธีการเรียนรู้อภิปัญญา เช่น การให้ความสนใจ และการคาดการณ์ล่วงหน้า หรือการเชื่อมโยงเข้ากับสิ่งที่เรียนรู้มาแล้ว มีรายละเอียดดังหัวข้อต่อไปนี้

2.1.1 การมุ่งหาจุดสำคัญของการเรียน (Centering your Learning) ประกอบไปด้วย 3 ลักษณะย่อย ดังนี้

2.1.1.1 การคาดการณ์ล่วงหน้า และเชื่อมโยงเข้ากับสิ่งที่รู้อยู่แล้ว (Overviewing and Linking With Already Know Materials) การคาดการณ์ความคิดล่วงหน้าถึงหลักสำคัญหรือสิ่งที่เป็นกิจกรรมทางภาษาที่กำลังเรียนและเชื่อมโยงเข้ากับสิ่งที่

รู้อยู่แล้ว กลวิธีนี้สามารถกระทำให้สำเร็จได้ในหลาย ๆ วิธีแต่จะมีประโยชน์มากในการใช้ 3 ขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 เรียนรู้ว่าจะทำกิจกรรมให้สำเร็จได้อย่างไร

ขั้นตอนที่ 2 คำศัพท์ที่จำเป็นมีอะไรบ้าง

ขั้นตอนที่ 3 เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่และ

การมุ่งหาจุดสำคัญของการเรียน

2.1.1.2 การให้ความสนใจต่อการเรียน (Paying Attention)

หมายถึง การให้ความสนใจทั่วไป คาดการณ์สิ่งที่กำลังจะเรียน (ความรู้เดิม) กับภาระงานทางภาษา และไม่สนใจสิ่งรบกวนและหรือเลือกสนใจต่อลักษณะทางภาษาโดยเฉพาะ หรือต่อรายละเอียดตามสถานการณ์

2.1.1.3 ชะลอการผลิตคำพูดเพื่อเน้นการฟัง (Delaying Speech Production to Focus on Listening)

หมายถึง การตัดสินใจล่วงหน้าในการชะลอการผลิตคำพูดภาษาใหม่ ทั้งบางส่วนและทั้งหมดจนกว่าทักษะความเข้าใจการฟังจะได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น นักทฤษฎีภาษาบางคนให้ความสำคัญของช่วงที่เรียกว่า “ช่วงเวลาแห่งความเงียบ” หรือการชะลอคำพูดให้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง แต่ก็ยังมีข้อโต้แย้งว่าเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้ดีขึ้นหรือไม่

2.1.2 การจัดการและการวางแผนการเรียนรู้ (Arranging and Planning your Learning) กลวิธีนี้มี 6 กลวิธีย่อย ทุกกลวิธีจะช่วยให้ผู้เรียนจัดการและวางแผนเพื่อที่จะได้ความรู้ในการเรียนรู้ภาษามากที่สุด ดังนี้

2.1.2.1 การค้นหาวิธีการเรียนรู้ (Finding out About Language Learning) หมายถึง ความพยายามที่จะค้นหาว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองมีการทำงานอย่างไร โดยการอ่านหนังสือและคุยกับคนอื่นแล้วจึงใช้ข้อมูลช่วยพัฒนาการเรียนรู้ภาษาของตนเอง

2.1.2.2 การจัดระเบียบการเรียนรู้ (Organizing) หมายถึง การเข้าใจและการใช้เงื่อนไขที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษาใหม่ที่ดีที่สุด เช่น การจัดระเบียบตารางเวลา สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (เช่น ที่ว่าง อุดหนุนเสียง แสง) และจัดหาสมุดโน้ตสำหรับการเรียนรู้ภาษา

2.1.2.3 การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ (Setting Goals and Objectives) หมายถึง การตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ รวมไปถึงเป้าหมายระยะยาว (เช่น ตั้งเป้าหมายว่าจะใช้ภาษา ในการสนทนาไม่เป็นทางการให้ได้ในตอนปลายปีนี้) หรือเป้าหมายระยะสั้น (เช่น อ่านเรื่องสั้นให้เสร็จภายในวันศุกร์นี้)

2.1.2.4 การตั้งเป้าหมาย จุดมุ่งหมายของภาระงานทางภาษา (Identifying the Purpose of a Language Task) หมายถึง การตัดสินใจต่อความมุ่งหมาย

จุดประสงค์ของภาระงานทางภาษาที่เป็นแบบเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน ตัวอย่าง เช่น การฟังวิทยุเพื่อจะฟังข่าวการซื้อขายหุ้นล่าสุด การอ่านบทละครเพื่อความสนุกสนาน การพูดกับคนเก็บเงินเพื่อซื้อตั๋วรถไฟ การเขียนจดหมายถึงเพื่อนเพื่อตักเตือนไม่ให้ทำอะไรที่เสเพลว่า ไม่รอบคอบ

2.1.2.5 การวางแผนเพื่อภาระงานทางภาษา (Planning for a Language Task) หมายถึง การวางแผนเพื่อปัจจัยสำคัญทางภาษาและหน้าที่ทางภาษาที่จำเป็นสำหรับภาระงาน หรือสถานการณ์ทางภาษาที่มีการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า กลวิธีนี้จะมี 4 ขั้นตอน ได้แก่

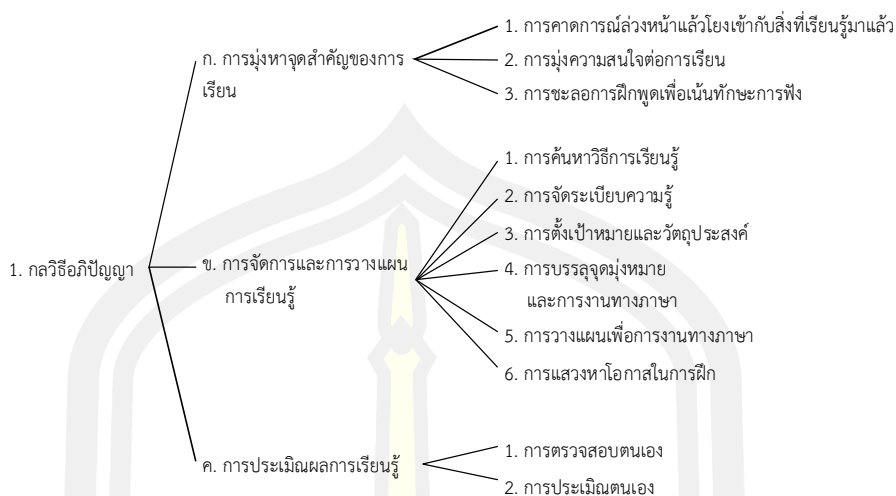
- ขั้นตอนที่ 1 การอธิบายภาระงานหรือสถานการณ์
- ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดความต้องการ
- ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบแหล่งข้อมูลทางภาษาศาสตร์
- ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดปัจจัยสำหรับภาระงาน หรือหน้าที่ทางภาษาที่จำเป็นสำหรับภาระงานหรือสถานการณ์

2.1.2.6 การแสวงหาโอกาสในการฝึก (Seeking Practice Opportunities) หมายถึง การแสวงหาหรือการคิดหาโอกาสในการฝึกภาษาใหม่ในสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ เช่น การออกไปดูภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ การไปร่วมงานเลี้ยงที่มีการใช้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ หรือเข้าร่วมสโมสรสังคมนานาชาติ

2.1.3 การประเมินการเรียนรู้ (Evaluating your Learning)

2.1.3.1 การตรวจสอบตนเอง (Self-Monitoring) หมายถึง การบ่งชี้ข้อผิดพลาดในเรื่องความเข้าใจหรือการผลิตภาษาใหม่การกำหนดว่าข้อผิดพลาดใดที่มีความสำคัญ (อันที่เป็นสาเหตุให้เกิดความสับสนหรือความไม่พอใจ) ติดตามแหล่งข้อมูลที่ผิดพลาดสำคัญนั้น และพยายามกำจัดข้อผิดพลาดนั้นออกไป

2.1.3.2 การประเมินตนเอง (Self-Evaluating) หมายถึง การประเมินความก้าวหน้าของตนเองในการเรียนรู้ภาษาใหม่ ตัวอย่างเช่น ตรวจสอบว่านักเรียนอ่านได้เร็วขึ้น และเข้าใจได้ดีขึ้นกว่า 1 หรือ 6 เดือนที่แล้วหรือไม่ หรือนักเรียนเข้าใจบทสนทนาแต่ละบทเพิ่มขึ้นหรือไม่

ภาพประกอบ 8 กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive strategy)

2.2 กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) กลวิธีที่ใช้เพื่อควบคุมอารมณ์ ทักษะคิด แรงจูงใจ และการเห็นคุณค่า ประกอบด้วยกลวิธีย่อย 3 กลวิธี ดังนี้

2.2.1 กลวิธีการลดความวิตกกังวล (Lowering your anxiety) ประกอบไปด้วยองค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

2.2.1.1 กลวิธีการใช้การผ่อนคลายโดยการหายใจเข้าลึก ๆ หรือการทำสมาธิ (Using Progressive Relaxation, Deep Breathing, or Meditation) กลวิธีผ่อนคลายโดยใช้เทคนิคการผ่อนคลายกล้ามเนื้อ และผ่อนคลายจิตใจโดยการหายใจเข้าลึก ๆ การทำสมาธิโดยการเปิดเพลงคลอเบา ๆ เพื่อช่วยให้เกิดการผ่อนคลายจิตใจ

2.2.1.2 กลวิธีการใช้เพลง (Using Music) กลวิธีการใช้เพลงคลาสสิก หรือคอนเสิร์ตเพื่อให้เกิดการผ่อนคลาย

2.2.1.3 กลวิธีการใช้เสียงหัวเราะ (Using Laughter) กลวิธีการใช้เสียงหัวเราะโดยการให้ดูหรือฟังเรื่องตลกเพื่อลดความวิตกกังวลก่อนการเรียน

2.2.2 กลวิธีการให้กำลังใจตัวเอง (Encouraging yourself) กลวิธีการให้กำลังใจตัวเอง การพูดในเชิงบวก ชื่นชม และการให้รางวัล แบ่งออกเป็นกลวิธีย่อย 3 กลวิธี ดังนี้

2.2.2.1 กลวิธีการใช้ถ้อยคำในเชิงบวก (Making Positive Statements) กลวิธีในการพูดหรือเขียนในเชิงบวก เพื่อให้เกิดความรู้สึกมั่นใจในการเรียนภาษาใหม่

2.2.2.2 กลวิธีการเสี่ยงอย่างฉลาด (Taking Risks Wisely)

กลวิธีในการผลักดันหรือเสี่ยงเข้าไปในสถานการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ แม้ว่าการกระทำนั้นอาจจะดูไม่ฉลาด แต่ว่าความเสี่ยงนั้นจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

2.2.2.3 กลวิธีการให้รางวัลตัวเอง (Rewarding Yourself)

กลวิธีในการให้รางวัลเพื่อให้เห็นคุณค่าในตัวเอง เป็นการให้รางวัลผู้เรียนในการเรียนภาษาใหม่ๆ

2.2.3 กลวิธีการดูแลอารมณ์ของตนเอง (Taking your

emotional temperature) เป็นกลวิธีที่จะช่วยผู้เรียนประเมินอารมณ์ ความรู้สึกตนเอง และทัศนคติ และอื่น ๆ เพื่อเชื่อมโยงการปฏิบัติภาระงาน ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะรู้ว่าตนเองรู้สึกอย่างไร และทำไมรู้สึกแบบนั้น แต่ผู้เรียนก็จะสามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ กลวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนควบคุมตนเองได้ แบ่งออกเป็นกลวิธีย่อย 4 กลวิธี ดังนี้

2.2.3.1 กลวิธีการฟังสัญญาณจากร่างกายตนเอง (Listening

to Your Body) กลวิธีฟังว่าตนเองว่ามีปฏิกิริยาในเชิงลบ การตอบสนองต่อความเครียด ความเครียด ความกังวล โกรธ หรือเป็นความรู้สึกในเชิงบวก มีความสุข สนใจ ความสงบ

2.2.3.2 กลวิธีการใช้การจดบันทึก (Using a Checklist)

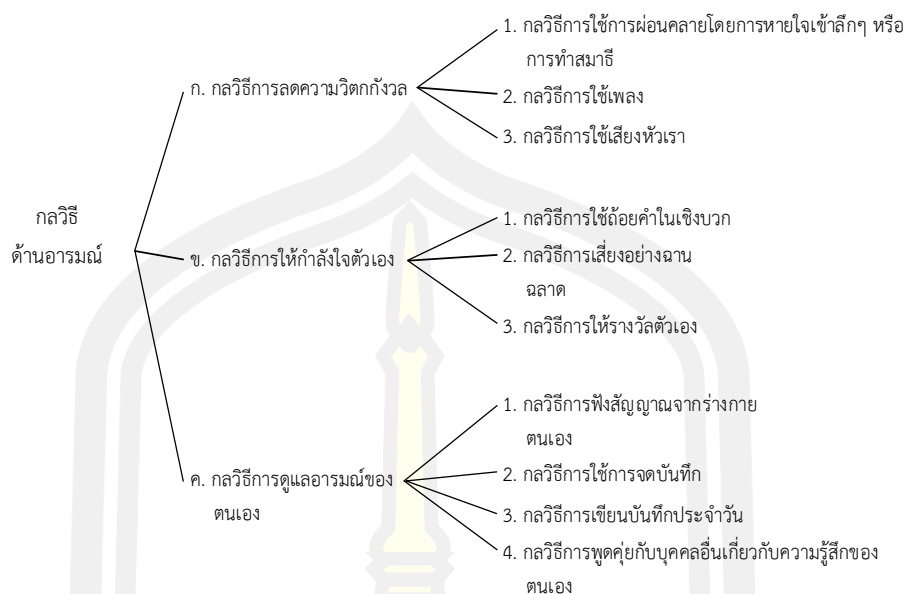
ใช้กลวิธีการจดบันทึกความรู้สึกที่พบ เช่น ทัศนคติ แรงจูงใจ

2.2.3.3 กลวิธีการเขียนบันทึกประจำวัน (Writing a

Language Learning Diary) เขียนบันทึกประจำวันเกี่ยวกับเหตุการณ์และความรู้สึกที่เกิดขึ้นในกระบวนการการเรียนรู้ภาษา

2.2.3.4 กลวิธีพูดคุยกับบุคคลอื่นเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเอง

(Discussing Your Feelings with Someone Else) พูดคุยกับครู เพื่อน คนสนิท เกี่ยวกับความรู้สึกในการเรียนภาษา

ภาพประกอบ 9 กลวิธีด้านการเสริมแรง (Affective strategies)

2.3 กลวิธีการเรียนรู้ด้านสังคม (Social Strategies) หมายถึง กลวิธีการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนโดยการถาม-ตอบ การใช้สื่อในการช่วยเพื่อให้เกิดความเข้าใจ การเรียนรู้แบบร่วมมือ การทำงานร่วมกัน เพื่อช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.3.1 กลวิธีการถาม (Asking Question) กลวิธีการถามผู้สอนหรือเจ้าของภาษา หรือการถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน เพื่อให้เข้าใจในบทเรียน การถามเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แบ่งออกเป็นกลวิธีย่อย 2 กลวิธี ดังนี้

2.3.1.1 กลวิธีการถามเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อความเข้าใจ (Asking for Clarification or Verification) การถามโดยการให้เน้นย้ำ อธิบาย แปลความหมาย อธิบายซ้ำ ๆ การยกตัวอย่าง กฎเกณฑ์ที่ถูกต้อง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียน

2.3.1.2 กลวิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Cooperating with Other) กลวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในการพัฒนาการเรียนภาษา เป็นกลวิธีพื้นฐานของการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถที่สูงขึ้นและได้รับการยอมรับจากสังคม แบ่งออกเป็นกลวิธีย่อย 2 กลวิธี ดังนี้

2.3.1.2.1 กลวิธีการทำงานร่วมกันกับเพื่อนร่วมงาน (Cooperating with Peers) กลวิธีการพัฒนาทักษะทางภาษาโดยการทำงานร่วมกับผู้เรียนภาษาอื่น โดยการเรียนรู้ร่วมกันเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ

2.3.1.2.2 กลวิธีการทำงานร่วมกันกับเจ้าของภาษา

(Cooperating with Proficient Users the New Language) กลวิธีการทำงานร่วมกันกับเจ้าของภาษาหรือบุคคลอื่นที่มีความชำนาญในการใช้ภาษา ใช้ภาษาในห้องเรียน เป็นการขยายผลการเรียนรู้โดยการให้ภาระงาน

2.3.2 กลวิธีการคำนึงถึงความรู้สึกบุคคลอื่น (Empathizing With Other)

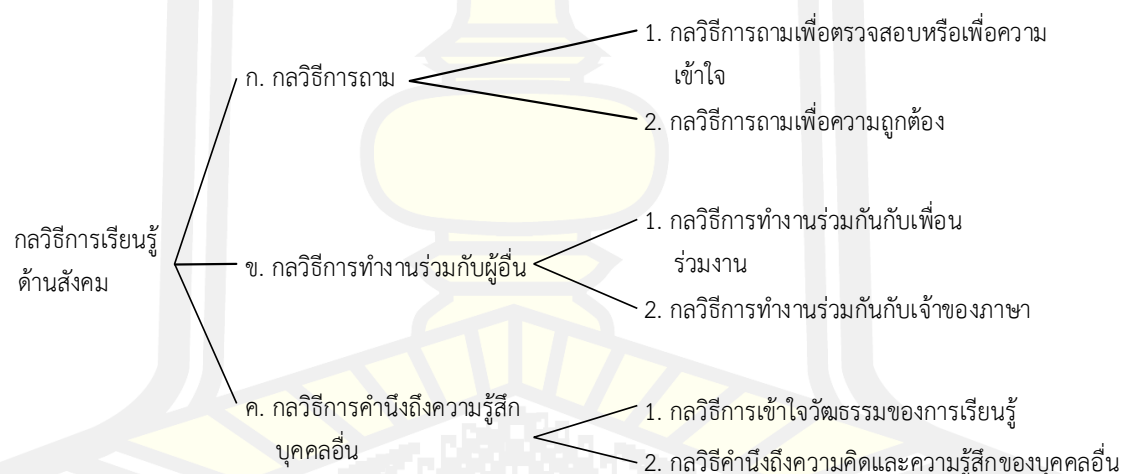
แบ่งออกเป็นกลวิธีย่อย 2 กลวิธี ดังนี้

2.3.2.1 กลวิธีการเข้าใจวัฒนธรรมของการเรียนรู้

(Developing Cultural Understanding) เข้าใจบุคคลอื่นเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและทำความเข้าใจเพื่อสร้างวัฒนธรรมที่ดี

2.3.2.2 กลวิธีคำนึงถึงความคิดและความรู้สึกของบุคคลอื่น

(Becoming Aware of Other' Thoughts and Feelings) โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลอื่น การแสดงออกทางความคิดและความรู้สึกที่ปรากฏออกมา การถามความคิดและความรู้สึกของบุคคลอื่น

ภาพประกอบ 10 กลวิธีการเรียนรู้ด้านสังคม (Social strategies)

โอเมลลี และชาโมต์ (O'Malley's and Chamot, 1990) ได้แบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ออกเป็น 3 ประเภท คือ 1. กลวิธีแก้ปัญหา 2. กลวิธีด้านปัญญา และ 3. กลวิธีด้านสังคม ดังนี้

1. กลวิธีแก้ปัญหา เป็นการควบคุมการวางแผนเพื่อการเรียนรู้

กระบวนการเรียนรู้ การตรวจสอบความเข้าใจและการประเมินผลการเรียนรู้หลังจากกิจกรรมเสร็จสิ้น

เป้าหมายหลักของกลวิธี อภิปัญญา คือ การเชื่อมโยงการจัดการเรียนรู้ ความสนใจโดยตรง การเลือก ความสนใจ การจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเตรียมการเรียนรู้ การตรวจสอบ การประเมินตนเอง

2. กลวิธีด้านปัญญาเป็นกลวิธีที่จำกัดการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจงและ เกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหาและการเรียนรู้ด้วยตนเอง การทำซ้ำ การจัดหา การแปล การจัดกลุ่ม การจดบันทึก การอนุมาน ภาพ การรับรู้โสต คำสำคัญ บริบทสังคม ความซับซ้อนของคำ การถอดความ

3. กลวิธีด้านสังคมเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคมและการทำกิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น ความร่วมมือและการถามคำถามเพื่อให้เข้าใจในบทเรียน

จากการศึกษาเอกสาร จะเห็นว่า กลวิธีการเรียนรู้แบ่งได้เป็นหลายประเภท ตามบริบทการเรียนรู้ทั้งกลวิธีทางตรงและกลวิธีทางอ้อม ดังนั้น ผู้วิจัยเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ทั้ง ทางตรงและทางอ้อมโดยเลือกกลวิธีการเรียนรู้ 6 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีความรู้ความจำ 2) กลวิธีด้าน ปัญญา 3) กลวิธีด้านอภิปัญญา 4) กลวิธีด้านการทดแทน 5) กลวิธีการเรียนรู้ด้านอารมณ์และ การเสริมแรง 6) กลวิธีด้านสังคมมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่นักการศึกษาได้เสนอไว้ใน ประเด็น เกี่ยวกับความหมาย องค์ประกอบ และการพัฒนาการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตาม แนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ตามลำดับดังนี้

1. ความหมายของรูปแบบการเรียนรู้

แอนเดอร์สัน (Anderson, 2001) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการเรียนรู้ว่า เป็นแบบแผนของการสอนที่วางไว้อย่างเป็นกระบวนการ โดยมีการกำหนดองค์ประกอบที่ใช้ในการ อธิบายการดำเนินการสอนในเชิงปฏิบัติและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัด กระทำเพื่อให้เกิดผลแก่ผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของการสอนนั้น

Good (1973) ในพจนานุกรมการศึกษาได้รวบรวมความหมายของรูปแบบเอาไว้ 4 ความหมาย คือ 1) เป็นแบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ 2) เป็นตัวอย่างเพื่อการเลียนแบบเช่นตัวอย่างในการออกเสียงภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนได้ เลียนแบบเป็นต้น 3) เป็นแผนภูมิหรือรูปสามมิติซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลักการ หรือแนวคิด 4) เป็นชุดของปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งรวมกันเป็นตัวประกอบ

และเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคม อาจเขียนออกมาเป็นสูตรทางคณิตศาสตร์หรือบรรยายเป็นภาษาก็ได้

Thinkexist (2008) ได้ให้ความหมายของคำว่ารูปแบบ (Model) ไว้ว่าเป็นแบบจำลองระบบการปฏิบัติงานหรือแบบแปลนของการก่อสร้างที่วาดไว้ล่วงหน้าหรือสิ่งของที่เป็นตัวแทนแสดงความคิดของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหรือสิ่งที่เตรียมเอาไว้ล่วงหน้า

Joyce, Weil และ Calhoun (2011) ได้อธิบายว่า รูปแบบการเรียนการสอนเป็นการอธิบายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมของผู้สอนขณะที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนนั้น ๆ โดยรูปแบบการเรียนการสอนจะมีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบก็จะมีกรอบการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ รวมถึงบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

สรุปความหมายของรูปแบบการเรียนรู้ได้ว่า สภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนรู้ โดยมีแบบแผน กระบวนการเรียนรู้ เป้าหมายการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบที่สัมพันธ์กันเพื่อให้การเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายการเรียนรู้

2. องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้

แอนเดอร์สัน (Anderson, 2001) กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้ต้องพิจารณาตามวัตถุประสงค์เป็นหลัก ซึ่งมีองค์ประกอบร่วมสำคัญดังต่อไปนี้

1. แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการเรียนรู้ เป็นส่วนที่กล่าวถึงความเชื่อและทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของการออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการกำหนดจุดประสงค์เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินงานของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุถึงความคาดหวังหรือสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุถึงขั้นตอน วิธีการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุถึงจุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้
4. การวัดและประเมินผล เป็นส่วนของการประเมินผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้

Joyce, Weil และ Calhoun (2011) ได้เสนอรูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยเริ่มจากการเสนอภาพเหตุการณ์ในห้องเรียน (Scenario) เพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนการสอน แต่ละแบบซึ่งแต่ละแบบมีองค์ประกอบ 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการเรียนการสอน (Orientation to the model) ประกอบด้วยเป้าหมายของรูปแบบ ข้อตกลงเบื้องต้น หลักการและมโนทัศน์ที่สำคัญ เป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน

ส่วนที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนการสอน (The model of teaching) มี 4 ส่วน คือ ขั้นตอนของรูปแบบ (Syntax หรือ Phases) เป็นการจัดเรียงลำดับกิจกรรมที่จะสอนเป็นขั้น ๆ รูปแบบของสังคม (Social System) เป็นการอธิบายบทบาทของผู้เรียนและคุณครู หลักการโต้ตอบ (Principle of Reaction) เป็นการบอกวิธีการที่ผู้สอนควรตอบสนองต่อสิ่งที่ผู้เรียนกระทำ สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน (Support System) เป็นการบอกเงื่อนไขหรือสิ่งที่จำเป็นในการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนไปใช้ (Application) เป็นการแนะนำหรือให้ข้อสังเกตการใช้รูปแบบการเรียนการสอนนั้น เช่น เนื้อหา หรือวัยผู้เรียน

ส่วนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม (Instruction and Nurturing Effect) เป็นการบอกให้ผู้เรียนรู้ว่ารูปแบบส่งผลกับผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างไร สรุปได้ว่า ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ ตามแนวคิดของ จอยส์ เวลส์ และคาลฮัน (Joyce , Weil and Calhoun, 2011) ไว้ 6 ส่วน ประกอบด้วย

1. หลักการแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน
2. วัตถุประสงค์
3. ขั้นตอนการเรียนรู้
4. ระบบสังคม
5. หลักการตอบสนอง
6. ระบบสนับสนุน

3. การจัดกลุ่มรูปแบบการเรียนรู้ (FAMILY of MODELS)

จอยส์ เวลส์ และคาลฮัน (Joyce , Weil and Calhoun, 2015) ได้จัดกลุ่มรูปแบบการสอนตามจุดเน้น หรือผลที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน รูปแบบการสอนตามแนวคิดนี้ จัดแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1. รูปแบบการสอนที่เน้นการจัดกระบวนการสารสนเทศ หรือกระบวนการคิด (The Information-Processing Family) มุ่งส่งเสริมความสามารถในการรวบรวมและจัดระเบียบข้อมูล การเข้าใจปัญหาต่าง ๆ และการคิดหาวิธีแก้ปัญหา ตลอดจนการสร้างความคิดรวบยอด และใช้ภาษาที่เหมาะสมในการสื่อสาร เพื่อถ่ายทอดวิธีการแก้ปัญหา นั้น โดยมุ่งเน้นความสำคัญไปที่ความสามารถทางการคิดของนักเรียน

2. รูปแบบการสอนที่เน้นปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (The Social Family) เน้นความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น โดยใช้การประนีประนอมในการแก้ปัญหา การมีส่วนร่วมกับผู้อื่น

ตามหลักการประชาธิปไตย การทำงานร่วมกัน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

3. รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาตน (The Personal Family)

เน้นการพัฒนาที่ตัวบุคคล กระบวนการพัฒนานักเรียนแต่ละบุคคล กระบวนการสร้างและพัฒนาตนเอง มุ่งสอนให้รู้จักการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม เสริมสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม มีความริเริ่มสร้างสรรค์และรับผิดชอบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

4. รูปแบบการสอนที่เน้นด้านพฤติกรรม (The Behavioral System Family)

รูปแบบการสอนในกลุ่มนี้ได้รับแนวคิดมาจากทฤษฎีการเรียนรู้เชิงพฤติกรรม เน้นการปรับพฤติกรรม การตอบสนอง หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักเรียน

4. ขั้นตอนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

คีฟ (Keeves, 1988) ได้กล่าวถึงหลักการอย่างกว้าง ๆ เพื่อกำกับการสร้างรูปแบบไว้ 4 ประการ คือ

1. รูปแบบควรประกอบขึ้นด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้างของตัวแปร มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงแบบธรรมดา อย่างไรก็ตามความเชื่อมโยงแบบเส้นตรงแบบธรรมดาทั่วไปนั้นก็มีประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยในช่วงต้นของการพัฒนารูปแบบ
2. รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบได้ สามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกตและหาข้อสนับสนุนด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้
3. รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษาดังนั้น นอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ควรใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย
4. นอกจากคุณสมบัติต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างโมเดลต้นใหม่และการสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายองค์ความรู้ในเรื่องที่เรากำลังศึกษาด้วย

ไบบี (Bybee, 2009) ได้เสนอหลักการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพโดยการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนควรมีประมาณ 3-5 ขั้น ที่นำเสนอลำดับขั้นของการเรียนการสอนแบบบูรณาการ
2. รูปแบบการเรียนการสอนควรอยู่บนพื้นฐานของงานวิจัยร่วมสมัย (Contemporary research) เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียน
3. รูปแบบการเรียนการสอนต้องช่วยให้ผู้เรียนบูรณาการทักษะและความสามารถใหม่ ๆ เข้ากับประสบการณ์เดิม

4. รูปแบบการเรียนการสอนต้องช่วยให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction)

5. รูปแบบการเรียนการสอนต้องสามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง (Wide range of classroom)

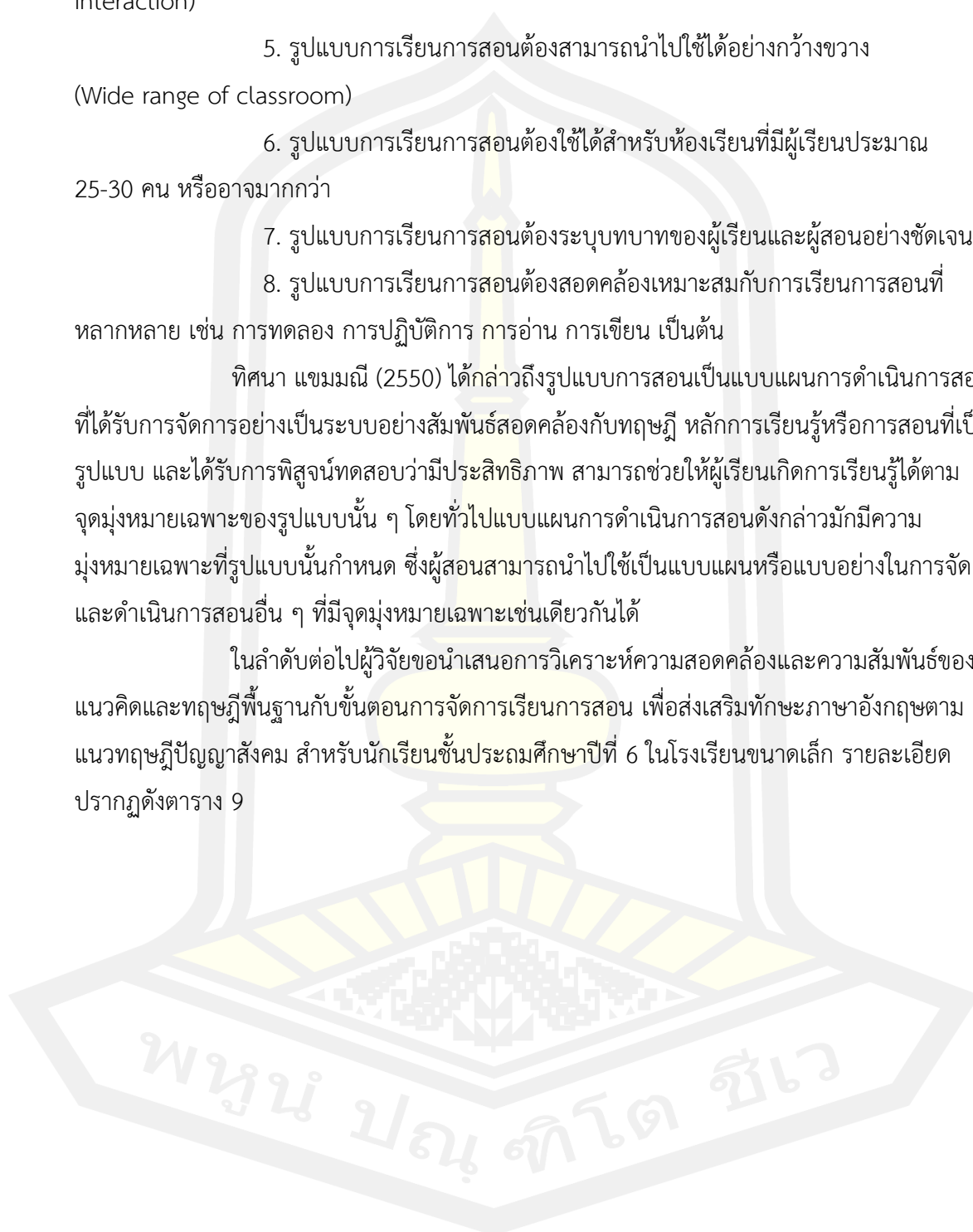
6. รูปแบบการเรียนการสอนต้องใช้ได้สำหรับห้องเรียนที่มีผู้เรียนประมาณ 25-30 คน หรืออาจมากกว่า

7. รูปแบบการเรียนการสอนต้องระบุบทบาทของผู้เรียนและผู้สอนอย่างชัดเจน

8. รูปแบบการเรียนการสอนต้องสอดคล้องเหมาะสมกับการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น การทดลอง การปฏิบัติการ การอ่าน การเขียน เป็นต้น

ทศนา เขมมณี (2550) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนเป็นแบบแผนการดำเนินการสอนที่ได้รับการจัดการอย่างเป็นระบบอย่างสัมพันธ์สอดคล้องกับทฤษฎี หลักการเรียนรู้หรือการสอนที่เป็นรูปแบบ และได้รับการพิสูจน์ทดสอบว่ามีประสิทธิภาพ สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามจุดมุ่งหมายเฉพาะของรูปแบบนั้น ๆ โดยทั่วไปแบบแผนการดำเนินการสอนดังกล่าวมักมีความมุ่งหมายเฉพาะที่รูปแบบนั้นกำหนด ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นแบบแผนหรือแบบอย่างในการจัดและดำเนินการสอนอื่น ๆ ที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเช่นเดียวกันได้

ในลำดับต่อไปผู้วิจัยขอนำเสนอการวิเคราะห์ความสอดคล้องและความสัมพันธ์ของแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานกับขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก รายละเอียดปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 วิเคราะห์ความสอดคล้องและความสัมพันธ์ของแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานกับขั้นตอน
การจัดการเรียนรู้

แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน (Background Theory)			แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) (Oxford, 1990, O'Malley and Chamot, 2004)	ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ (Syntax)
ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) (Bandura, 1986)				
การเรียนรู้ โดยการสังเกต (Observational Learning)	การกำกับตนเอง (Self-Regulation)	การรับรู้ ความสามารถ ของตนเอง (Self-Efficacy)		
- ขั้นการใส่ใจ (Attention) ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยใช้สื่อ รูปภาพ วิดีโอ การตั้งคำถาม เป้าหมายของ กิจกรรมเพื่อเรียก ความสนใจของ นักเรียน	- กระบวนการ สังเกตตนเอง (Self- Observation) นักเรียนสังเกต ตนเอง รู้ว่าตนเอง กำลังทำอะไรอยู่	- ความสำเร็จใน การปฏิบัติ (Performance Accomplishment) นักเรียนได้ลงมือทำ แบบฝึกหัดหรือ กิจกรรมจนสำเร็จ ซ้ำๆ กัน หลายๆ ครั้ง ทำให้นักเรียน มีความเชื่อมั่นว่าจะ สามารถทำได้สำเร็จ อีก	- กลวิธีการเรียนรู้ โดยตรง (Direct Strategies) ได้แก่ กลวิธีความรู้ความจำ (Memory Strategies) กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) กลวิธีด้านการทดแทน (Compensation Strategies) - กลวิธีการเรียนรู้โดย อ้อม (Indirect Strategies) ได้แก่ กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategy) กลวิธีด้านการเสริมแรง (Affective strategies) กลวิธีการเรียนรู้ด้าน สังคม (Social Strategies)	ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนฝึก (Pre- Stage) เป็นการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้เพื่อเตรียมความ พร้อมให้แก่ นักเรียนโดย เริ่มจากครูและนักเรียน ทักทายเป็นภาษาอังกฤษ ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้ สื่อ รูปภาพ วิดีโอ การตั้ง คำถาม เป้าหมายของ กิจกรรมเพื่อเรียกความ สนใจของนักเรียน นักเรียน ทำความเข้าใจจุดประสงค์ การเรียนรู้ การคาดการณ์ เรื่องที่จะได้ดูหรือฟังจาก การดูรูปภาพ การใช้สื่อ ต่างๆ เช่น รูปภาพ คลิปเสียง วิดีโอ ให้ นักเรียนดูและฟังเพื่อ กระตุ้นความสนใจของ นักเรียน การใช้คำถามเพื่อ เชื่อมโยงความรู้เดิมกับ ความรู้ใหม่ การใช้คลิป เสียงหรือวิดีโอเป็นตัวอย่าง ที่ดีให้นักเรียนสังเกต จดจำ และฝึกการฟังและการพูด
- ขั้นการจดจำ (Retention) ครูให้นักเรียนดู วิดีโอ ฟังคลิปเสียง เพื่อฝึกการฟังและ การพูด นักเรียน สังเกตและจดจำ การพูดออกเสียง น้ำเสียงท่าทางจาก ตัวแบบ อย่างตั้งใจ	- กระบวนการ ตัดสิน (Judgment Process) นักเรียนตัดสินใจว่า จะแสดงพฤติกรรม ตามตัวแบบหรือไม่ หลังจากประเมิน คุณค่าของตัวแบบ โดยเปรียบเทียบกับ ตัวเองและเพื่อนใน ชั้นเรียน	- หลักการรับ ประสบการณ์ ต่อเนื่องจากบุคคล อื่น (Vicarious Experiences) ครูนำเสนอตัวแบบ นักเรียนที่ประสบ ความสำเร็จในการ ทำแบบฝึกหัดหรือ กิจกรรม หรือ ตัวแบบจากสื่อวิดีโอ เพื่อจูงใจให้นักเรียน เกิดพฤติกรรมตาม		
- ขั้นการกระทำ (Production) นักเรียนฝึกการฟัง และการพูดจากการ ทำแบบฝึกหัด เช่น ฟังแล้วเติมคำ ฟังแล้วจับคู่	- กระบวนการ แสดงปฏิกิริยาต่อ ตนเอง (Self- Reaction) เมื่อนักเรียน สามารถทำ แบบฝึกหัดหรือ			

ตาราง 9 (ต่อ)

แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน (Background Theory)			แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) (Oxford, 1990, O'Malley and Chamot, 2004)	ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ (Syntax)
ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) (Bandura, 1986)				
การเรียนรู้ โดยการสังเกต (Observational Learning)	การกำกับตนเอง (Self-Regulation)	การรับรู้ ความสามารถ ของตนเอง (Self-Efficacy)		
สนทนากลุ่ม-ตอบ เพื่อขอและให้ ข้อมูล การรายงาน หน้าชั้นเรียน - ชั้นแรงจูงใจ (Motivation) ครูจูงใจให้นักเรียน แสดงพฤติกรรม ตามตัวแบบที่ดี ใช้การเสริมแรงโดย ให้นักเรียนโหวต เลือกคู่/กลุ่มที่แสดง บทบาทหรือ รายงานหน้าชั้น เรียนได้ดีที่สุด เพื่อให้รางวัลหรือ กล่าวชมเชยเพื่อ เป็นตัวอย่างที่ดี ให้กับนักเรียน	กิจกรรมได้เท่ากับ หรือสูงกว่า เป้าหมายนักเรียนก็ จะแสดงปฏิกิริยา ทางบวกต่อตนเอง หรือให้รางวัลกับ ตนเอง	ตัวแบบ หากนักเรียนเห็น ตัวแบบทำ พฤติกรรมแล้ว ประสบความสำเร็จ นักเรียนจะมองว่า ตนเองมี ความสามารถใน การทำพฤติกรรมให้ ประสบความสำเร็จ เช่นกัน - การใช้ถ้อยคำ ภาษาชักชวนให้ ปฏิบัติ (Verbal Persuasion) ครูใช้การแนะนำ การกระตุ้นชักชวน การชี้แนะ และการอธิบายให้ นักเรียนคิดว่า ตนเองสามารถ กระทำสิ่งนั้นได้ สำเร็จ - หลักการปลุกเร้า ด้านอารมณ์ (Emotional Arousal)		ตามตัวแบบซ้ำๆ จนคล่อง การนำเสนอคำศัพท์และ ไวยากรณ์เพื่อให้นักเรียน เข้าใจ มีความมั่นใจและ พร้อมทำกิจกรรมชั้น ระหว่างฝึกต่อไป

ตาราง 9 (ต่อ)

แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน (Background Theory)				ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ (Syntax)
ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) (Bandura, 1986)			แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) (Oxford, 1990, O'Malley and Chamot, 2004)	
การเรียนรู้ โดยการสังเกต (Observational Learning)	การกำกับตนเอง (Self-Regulation)	การรับรู้ ความสามารถ ของตนเอง (Self-Efficacy)		
		ครูกระตุ้นให้ นักเรียนมีอารมณ์ ทางบวกโดย นักเรียนที่สามารถ ทำแบบฝึกหัดหรือ กิจกรรมได้สำเร็จ จะได้รับรางวัลหรือ กล่าวชมเชยเพื่อ เป็นตัวอย่างที่ดี ให้กับนักเรียนคน อื่นปฏิบัติตาม		
- ขั้นการใส่ใจ (Attention) ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยใช้สื่อ รูปภาพ วิดีโอ การตั้งคำถาม เป้าหมายของ กิจกรรมเพื่อเรียก ความสนใจของ นักเรียน - ขั้นการจดจำ (Retention) ครูให้นักเรียนดู วิดีโอ ฟังคลิปเสียง เพื่อฝึกการฟังและ การพูด นักเรียน สังเกตและจดจำ	- กระบวนการ สังเกตตนเอง (Self- Observation) นักเรียนสังเกต ตนเอง รู้ว่าตนเอง กำลังทำอะไรอยู่ - กระบวนการ ตัดสิน (Judgment Process) นักเรียนตัดสินใจว่า จะแสดงพฤติกรรม ตามตัวแบบหรือไม่ หลังจากประเมิน คุณค่าของตัวแบบ	- ความสำเร็จในการ ปฏิบัติ (Performance Accomplishment) นักเรียนได้ลงมือทำ แบบฝึกหัดหรือ กิจกรรมจนสำเร็จ ซ้ำๆ กัน หลายๆ ครั้ง ทำให้นักเรียน มีความเชื่อมั่นว่าจะ สามารถทำได้ สำเร็จอีก	- กลวิธีการเรียนรู้ โดยตรง (Direct Strategies) ได้แก่ กลวิธีความรู้ความจำ (Memory Strategies) กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) กลวิธีด้านการทดแทน (Compensation Strategies) - กลวิธีการเรียนรู้โดย อ้อม (Indirect Strategies) ได้แก่ กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategy)	ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนฝึก (Pre-Stage) เป็นการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้เพื่อเตรียมความ พร้อมให้แก่ นักเรียนโดย เริ่มจากครูและนักเรียน ทักทายเป็นภาษาอังกฤษ ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้ สื่อ รูปภาพ วิดีโอ การตั้ง คำถาม เป้าหมายของ กิจกรรมเพื่อเรียกความ สนใจของนักเรียน นักเรียน ทำความเข้าใจจุดประสงค์ การเรียนรู้ การคาดการณ์ เรื่องที่จะได้ดูหรือฟังจาก การดูรูปภาพ

ตาราง 9 (ต่อ)

แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน (Background Theory)				
ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) (Bandura, 1986)			แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) (Oxford, 1990, O'Malley and Chamot, 2004)	ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ (Syntax)
การเรียนรู้ โดยการสังเกต (Observational Learning)	การกำกับตนเอง (Self-Regulation)	การรับรู้ ความสามารถ ของตนเอง (Self-Efficacy)		
การพูดออกเสียง น้ำเสียงท่าทางจาก ตัวแบบ อย่างตั้งใจ - ขั้นตอนการกระทำ (Production) นักเรียนฝึกการฟัง และการพูดจากการ ทำแบบฝึกหัด เช่น ฟังแล้วเติมคำ ฟัง แล้วจับคู่ สนทนา ถาม-ตอบเพื่อขอ และให้ข้อมูล การรายงาน หน้าชั้นเรียน - ขั้นแรงจูงใจ (Motivation) ครูจูงใจให้นักเรียน แสดงพฤติกรรม ตามตัวแบบที่ดี ใช้การเสริมแรงโดย ให้นักเรียนโหวต เลือกคู่/กลุ่มที่แสดง บทบาทหรือ รายงานหน้าชั้น เรียนได้ดีที่สุด เพื่อให้รางวัลหรือ กล่าวชมเชย	โดยเปรียบเทียบกับ ตัวเองและเพื่อนใน ชั้นเรียน -กระบวนการแสดง ปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self-Reaction) เมื่อนักเรียนสามารถ ทำแบบฝึกหัดหรือ กิจกรรมได้เท่ากับ หรือสูงกว่าเป้าหมาย นักเรียนก็จะ แสดงปฏิกิริยา ทางบวกต่อตนเอง หรือให้รางวัลกับ ตนเอง	- หลักการรับ ประสบการณ์ ต่อเนื่องจากบุคคล อื่น (Vicarious Experiences) ครูนำเสนอตัวแบบ นักเรียนที่ประสบ ความสำเร็จในการทำ แบบฝึกหัดหรือ กิจกรรม หรือตัวแบบ จากสื่อวิดีโอเพื่อจูงใจ ให้นักเรียนเกิด พฤติกรรมตามตัว แบบ หากนักเรียน เห็นตัวแบบทำ พฤติกรรมแล้ว ประสบความสำเร็จ นักเรียนจะมองว่า ตนเองมี ความสามารถในการ ทำพฤติกรรมให้ ประสบความสำเร็จ เช่นกัน	กลวิธีด้านการเสริมแรง (Affective strategies) กลวิธีการเรียนรู้ด้าน สังคม (Social Strategies)	การใช้สื่อต่างๆ เช่น รูปภาพ คลิปเสียง วิดีโอ ให้นักเรียนดูและฟังเพื่อ กระตุ้นความสนใจของ นักเรียน การใช้คำถามเพื่อ เชื่อมโยงความรู้เดิมกับ ความรู้ใหม่ การใช้คลิป เสียงหรือวิดีโอเป็นตัวแบบ ที่ดี ให้นักเรียนสังเกต จดจำ และฝึกการฟังและการพูด ตามตัวแบบซ้ำๆ จนคล่อง การนำเสนอคำศัพท์และ ไวยากรณ์เพื่อให้นักเรียน เข้าใจ มีความมั่นใจและ พร้อมทำกิจกรรมชั้น ระหว่างฝึกต่อไป

ตาราง 9 (ต่อ)

แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน (Background Theory)			แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) (Oxford, 1990, O'Malley and Chamot, 2004)	ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ (Syntax)
ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) (Bandura, 1986)				
การเรียนรู้ โดยการสังเกต (Observational Learning)	การกำกับตนเอง (Self-Regulation)	การรับรู้ ความสามารถ ของตนเอง (Self-Efficacy)		
เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดี ให้กับนักเรียน		<ul style="list-style-type: none"> - การใช้ถ้อยคำภาษา ชักชวนให้ปฏิบัติ (Verbal Persuasion) ครูใช้การแนะนำ การกระตุ้นชักชวน การชี้แนะ และการ อธิบายให้นักเรียนคิด ได้ว่าตนเองสามารถ กระทำสิ่งนั้นได้ สำเร็จ - หลักการปลุกเร้า ด้านอารมณ์ (Emotional Arousal) ครูกระตุ้นให้นักเรียน มีอารมณ์ทางบวกโดย นักเรียนที่สามารถทำ แบบฝึกหัดหรือ กิจกรรมได้สำเร็จจะ ได้รับรางวัลหรือ กล่าวชมเชยเพื่อเป็น ตัวอย่างที่ดีให้กับ นักเรียนคนอื่น ปฏิบัติตาม 		

ตาราง 9 (ต่อ)

แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน (Background Theory)				
ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) (Bandura, 1986)			แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) (Oxford, 1990, O'Malley and Chamot, 2004)	ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ (Syntax)
การเรียนรู้ โดยการสังเกต (Observational Learning)	การกำกับตนเอง (Self-Regulation)	การรับรู้ ความสามารถ ของตนเอง (Self-Efficacy)		
- ขั้นการใส่ใจ (Attention) นักเรียนตั้งใจฟังครู อธิบายจุดประสงค์ และวิธีการทำ แบบฝึกหัดหรือ กิจกรรม	- กระบวนการ สังเกตตนเอง (Self- Observation) นักเรียนสังเกต ตนเอง รู้ว่าตนเอง กำลังทำอะไรอยู่	- ความสำเร็จ ในการปฏิบัติ (Performance Accomplishment) นักเรียนได้ลงมือทำ แบบฝึกหัดหรือ กิจกรรมจนสำเร็จ ซ้ำๆ กัน หลากหลาย	- กลวิธีการเรียนรู้ โดยตรง (Direct Strategies) ได้แก่ กลวิธีความรู้ความจำ (Memory Strategies) กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) กลวิธีด้านการทดแทน (Compensation Strategies)	ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างฝึก (While-Stage) เป็นการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ให้นักเรียนฝึก ทักษะการฟังและการพูด โดยการทำแบบฝึกหัดหรือ กิจกรรม เช่น ฟังแล้วเติม คำ ฟังแล้วจับคู่ สนทนา ถาม-ตอบเพื่อขอและให้ ข้อมูล เป็นต้น มีทั้ง กิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรม คู่ ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของ การสอน ครูอธิบาย จุดประสงค์และวิธีการทำ แบบฝึกหัดหรือกิจกรรม
- ขั้นการจดจำ (Retention) นักเรียนจดจำ วิธีการทำ แบบฝึกหัดหรือ กิจกรรมที่ครู อธิบายได้	- กระบวนการ ตัดสินใจ (Judgment Process) นักเรียนตัดสินใจว่า จะแสดงพฤติกรรม ตามตัวแบบหรือไม่ หลังจากประเมิน คุณค่าของตัวแบบ โดยเปรียบเทียบกับ ตัวเองและเพื่อนใน ชั้นเรียน	มีความเชื่อมั่นว่าจะ สามารถทำได้ สำเร็จอีก - หลักการรับ ประสบการณ์ ต่อเนื่องจากบุคคล อื่น (Vicarious Experiences) ครูนำเสนอตัวแบบ นักเรียนที่ประสบ ความสำเร็จในการทำ แบบฝึกหัดหรือ กิจกรรม หรือตัวแบบ จากสื่อวิดีโอเพื่อจูงใจ ให้นักเรียนเกิด พฤติกรรมตาม ตัวแบบหากนักเรียน	- กลวิธีการเรียนรู้โดย อ้อม (Indirect Strategies) ได้แก่ กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategy) กลวิธีด้านการเสริมแรง (Affective strategies) กลวิธีการเรียนรู้ด้าน สังคม (Social Strategies)	การสอน ครูอธิบาย จุดประสงค์และวิธีการทำ แบบฝึกหัดหรือกิจกรรม นักเรียนสังเกตการทำ แบบฝึกหัดหรือกิจกรรม ของคู่หรือเพื่อนที่เก่งเพื่อ เป็นตัวอย่าง ครูคอย สนับสนุนชี้แนะให้นักเรียน ปรับปรุงแก้ไขการพูด เช่น การออกเสียง น้ำเสียง สำเนียง ท่าทางให้ถูกต้อง ตรวจ-เฉลยคำตอบและ ให้คะแนนร่วมกันกับ นักเรียน ครูและนักเรียน กล่าวชมเชยนักเรียน
- ขั้นการกระทำ (Production) นักเรียนทำ แบบฝึกหัดหรือ กิจกรรม เช่น ฟังแล้วเติมคำฟัง แล้วจับคู่ สนทนา ถาม-ตอบเพื่อขอ และให้ข้อมูล	- กระบวนการ แสดงปฏิกิริยาต่อ ตนเอง (Self- Reaction) เมื่อนักเรียนสามารถ ทำแบบฝึกหัดหรือ กิจกรรมได้เท่ากับ หรือสูงกว่าเป้าหมาย นักเรียนก็จะ	ครูนำเสนอตัวแบบ นักเรียนที่ประสบ ความสำเร็จในการทำ แบบฝึกหัดหรือ กิจกรรม หรือตัวแบบ จากสื่อวิดีโอเพื่อจูงใจ ให้นักเรียนเกิด พฤติกรรมตาม ตัวแบบหากนักเรียน		
- ขั้นแรงจูงใจ (Motivation) ครูจูงใจให้นักเรียน แสดงพฤติกรรม				

ตาราง 9 (ต่อ)

แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน (Background Theory)			แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) (Oxford, 1990, O'Malley and Chamot, 2004)	ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ (Syntax)
ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) (Bandura, 1986)				
การเรียนรู้ โดยการสังเกต (Observational Learning)	การกำกับตนเอง (Self-Regulation)	การรับรู้ ความสามารถ ของตนเอง (Self-Efficacy)		
ตามตัวแบบที่ดี ใช้ การเสริมแรงโดยให้ นักเรียนโหวตเลือก คู่/กลุ่มที่แสดง บทบาทหรือ รายงานหน้าชั้น เรียนได้ดีที่สุด เพื่อให้รางวัลหรือ กล่าวชมเชยเพื่อ เป็นตัวอย่างที่ดี ให้กับนักเรียน	แสดงปฏิกิริยา ทางบวกต่อตนเอง หรือให้รางวัลกับ ตนเอง	เห็นตัวแบบทำ พฤติกรรมแล้ว ประสบความสำเร็จ นักเรียนจะมองว่า ตนเองมี ความสามารถใน การทำพฤติกรรมให้ ประสบความสำเร็จ เช่นกัน - การใช้ถ้อยคำ ภาษาชักชวนให้ ปฏิบัติ (Verbal Persuasion) ครูใช้การแนะนำ การกระตุ้นชักชวน การชี้แนะ และ การอธิบายให้ นักเรียนคิดว่า ตนเองสามารถ กระทำสิ่งนั้นได้ สำเร็จ		ที่ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง มากที่สุดเพื่อให้เป็น ตัวอย่างกับนักเรียนและให้ กำลังใจนักเรียนที่ทำให้ คะแนนได้น้อย

ตาราง 9 (ต่อ)

แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน (Background Theory)				ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ (Syntax)
ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) (Bandura, 1986)			แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) (Oxford, 1990, O'Malley and Chamot, 2004)	
การเรียนรู้ โดยการสังเกต (Observational Learning)	การกำกับตนเอง (Self-Regulation)	การรับรู้ ความสามารถ ของตนเอง (Self-Efficacy)		
		- หลักการปลุกเร้า ด้านอารมณ์ (Emotional Arousal) ครูกระตุ้นให้นักเรียน มีอารมณ์ทางบวกโดย นักเรียนที่สามารถทำ แบบฝึกหัดหรือ กิจกรรมได้สำเร็จจะ ได้รับรางวัลหรือ กล่าวชมเชยเพื่อเป็น ตัวอย่างที่ดีให้กับ นักเรียนคนอื่น ปฏิบัติตาม		
- ขั้นการใส่ใจ (Attention) นักเรียนตั้งใจฟังครู อธิบายจุดประสงค์ และวิธีการทำ แบบฝึกหัดหรือ กิจกรรม - ขั้นการจดจำ (Retention) นักเรียนจดจำวิธีการ ทำแบบฝึกหัดหรือ กิจกรรมที่ครูอธิบาย ได้	- กระบวนการ สังเกตตนเอง (Self- Observation) นักเรียนสังเกต ตนเอง รู้ว่าตนเอง กำลังทำอะไรอยู่ - กระบวนการ ตัดสิน (Judgment Process) นักเรียนตัดสินใจว่า จะแสดงพฤติกรรม	- ความสำเร็จในการ ปฏิบัติ (Performance Accomplishment) นักเรียนได้ลงมือทำ แบบฝึกหัดหรือ กิจกรรมจนสำเร็จ ซ้ำๆ กัน หลายๆ ครั้ง ทำให้นักเรียนมีความ เชื่อมั่นว่าจะสามารถ ทำได้สำเร็จอีก	- กลวิธีการเรียนรู้ โดยตรง (Direct Strategies) ได้แก่ กลวิธีความรู้ความจำ (Memory Strategies) กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) กลวิธีด้านการทดแทน (Compensation Strategies) - กลวิธีการเรียนรู้โดย อ้อม (Indirect Strategies) ได้แก่	ขั้นที่ 3 ขั้นหลังฝึก (Post- Stage) เป็นการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้เพื่อให้นักเรียนฝึก การใช้ภาษาโดยจับคู่หรือ แบ่งกลุ่มเพื่อทำแบบฝึกหัด หรือกิจกรรม เช่น ฝึกการ ฟังแล้วเติมคำ ฟังแล้วจับคู่ การสนทนาถาม-ตอบเพื่อ ขอและให้ข้อมูล การวาด ภาพ แผนผัง ตาราง แล้ว แสดงบทบาทหรือรายงาน

ตาราง 9 (ต่อ)

แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน (Background Theory)				
ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) (Bandura, 1986)			แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) (Oxford, 1990, O'Malley and Chamot, 2004)	ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ (Syntax)
การเรียนรู้ โดยการสังเกต (Observational Learning)	การกำกับตนเอง (Self-Regulation)	การรับรู้ ความสามารถ ของตนเอง (Self-Efficacy)		
- ขั้นการกระทำ (Production) ฝึกการฟังแล้วเติม คำ ฟังแล้วจับคู่ การสนทนาถาม- ตอบเพื่อขอและให้ ข้อมูล การวาดภาพ แผนผัง ตาราง แล้ว แสดงบทบาทหรือ รายงานหน้าชั้น เรียน - ขั้นแรงจูงใจ (Motivation) ครูจูงใจให้นักเรียน แสดงพฤติกรรม ตามตัวแบบที่ดี ใช้ การเสริมแรงโดยให้ นักเรียนโหวตเลือก คู่/กลุ่มที่แสดง บทบาทหรือ รายงานหน้าชั้น เรียนได้ดีที่สุด เพื่อให้รางวัลหรือ กล่าวชมเชยเพื่อ เป็นตัวอย่างที่ดี ให้กับนักเรียน	ตามตัวแบบหรือไม่ หลังจากประเมิน คุณค่าของตัวแบบ โดยเปรียบเทียบกับ ตัวเองและเพื่อนใน ชั้นเรียน - กระบวนการแสดง ปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self-Reaction) เมื่อนักเรียน สามารถทำ แบบฝึกหัดหรือ กิจกรรมได้เท่ากับ หรือสูงกว่า เป้าหมายนักเรียนก็ จะแสดงปฏิกิริยา ทางบวกต่อตนเอง หรือให้รางวัลกับ ตนเอง	- หลักการรับ ประสบการณ์ ต่อเนื่องจากบุคคล อื่น (Vicarious Experiences) ครูนำเสนอตัวแบบ นักเรียนที่ประสบ ความสำเร็จในการ ทำแบบฝึกหัดหรือ กิจกรรม หรือตัว แบบจากสื่อวิดีโอ เพื่อจูงใจให้นักเรียน เกิดพฤติกรรมตาม ตัวแบบหาก นักเรียนเห็นตัว แบบทำพฤติกรรม แล้วประสบ ความสำเร็จ นักเรียนจะมองว่า ตนเองมี ความสามารถใน การทำพฤติกรรมให้ ประสบความสำเร็จ เช่นกัน	กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategy) กลวิธีด้านการเสริมแรง (Affective strategies) กลวิธีการเรียนรู้ด้าน สังคม (Social Strategies)	หน้าชั้นเรียน ครูอธิบาย จุดประสงค์และวิธีการทำ แบบฝึกหัดหรือกิจกรรม ครูหมุนวงล้อสุ่มให้นักเรียน แต่ละคู่/กลุ่มออกมาแสดง บทบาทหรือรายงานหน้า ชั้นเรียน นักเรียนสังเกต การพูดของเพื่อนเพื่อ ปรับปรุงการพูดของตนเอง ให้ถูกต้องหรือดียิ่งขึ้น ครู ประเมิน ตรวจสอบและ แก้ไขการพูดของนักเรียน ครูให้นักเรียนโหวตเลือกคู่/ กลุ่มที่แสดงบทบาทหรือ รายงานหน้าชั้นเรียนได้ดี ที่สุดเพื่อให้รางวัลหรือ กล่าวชมเชยเพื่อเป็น ตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียน

ตาราง 9 (ต่อ)

แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน (Background Theory)			แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) (Oxford, 1990, O'Malley and Chamot, 2004)	ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ (Syntax)
ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) (Bandura, 1986)				
การเรียนรู้ โดยการสังเกต (Observational Learning)	การกำกับตนเอง (Self-Regulation)	การรับรู้ ความสามารถ ของตนเอง (Self-Efficacy)		
		<p>- การใช้ถ้อยคำ ภาษาชักชวนให้ ปฏิบัติ (Verbal Persuasion) ครูใช้การแนะนำ การกระตุ้นชักชวน การชี้แนะ และ การอธิบายให้ นักเรียนคิดว่า ตนเองสามารถ กระทำสิ่งนั้นได้ สำเร็จ- หลักการ ปลุกเร้าด้าน อารมณ์ (Emotional Arousal) ครูกระตุ้นให้ นักเรียนมีอารมณ์ ทางบวกโดย นักเรียนที่สามารถ ทำแบบฝึกหัดหรือ กิจกรรมได้สำเร็จ จะได้รับรางวัลหรือ กล่าวชมเชยเพื่อ เป็นตัวอย่างที่ดี ให้กับนักเรียนคน อื่นปฏิบัติตาม</p>		

จากตาราง 9 จะเห็นความสอดคล้องและความสัมพันธ์ของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้กับแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ได้แก่ ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ของแบนดูรา (Bandura, 1986) และแนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) ของริเบคา เอล อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) และโอแมลลีและชาโมต์ (O'Malley and Chamot, 2004) ผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์เป็นขั้นตอนการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มี 3 ขั้นตอน แสดงวงจรการสอนได้ดังภาพประกอบ 11 ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 11 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

จากภาพประกอบ 11 แสดงขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มี 3 ขั้นตอน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น รายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนฝึก (Pre-Stage)

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่นักเรียนโดยเริ่มจากครูและนักเรียนทักทายเป็นภาษาอังกฤษ ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้สื่อ รูปภาพ วิดีโอ การตั้งคำถาม เป้าหมายของกิจกรรมเพื่อเรียกความสนใจของนักเรียน นักเรียนทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ การคาดการณ์เรื่องที่จะได้ดูหรือฟังจากการดูรูปภาพ การใช้สื่อต่าง ๆ เช่น รูปภาพ คลิปเสียง วิดีโอ ให้นักเรียนดูและฟังเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน การใช้คำถามเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ การใช้คลิปเสียงหรือวิดีโอเป็นตัวอย่างที่ดีให้นักเรียนสังเกต จดจำและฝึกการฟังและการพูดตามตัวแบบซ้ำ ๆ จนคล่อง การนำเสนอคำศัพท์และไวยากรณ์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ มีความมั่นใจและพร้อมทำกิจกรรมขั้นระหว่างฝึกต่อไป

ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างฝึก (While-Stage)

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการฟังและการพูด โดยการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม เช่น ฟังแล้วเติมคำ ฟังแล้วจับคู่ สนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล เป็นต้น มีทั้งกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมคู่ ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการสอน ครูอธิบายจุดประสงค์และวิธีการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม นักเรียนสังเกตการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมของคู่หรือเพื่อนที่เก่งเพื่อเป็นตัวอย่าง ครูคอยสนับสนุนชี้แนะให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไขการพูด เช่น การออกเสียง น้ำเสียง สำเนียง ท่าทางให้ถูกต้อง ตรวจสอบ-เฉลยคำตอบและให้คะแนนร่วมกันกับนักเรียน ครูและนักเรียนกล่าวชมเชยนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องมากที่สุดเพื่อให้เป็นตัวอย่างกับนักเรียนและให้กำลังใจนักเรียนที่ทำคะแนนได้น้อย

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังฝึก (Post-Stage)

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาโดยจับคู่หรือแบ่งกลุ่ม เพื่อทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม เช่น ฝึกการฟังแล้วเติมคำ ฟังแล้วจับคู่ การสนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล การวาดภาพ แผนผัง ตาราง แล้วแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน ครูอธิบายจุดประสงค์และวิธีการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม ครูหมุนวงล้อสุ่มให้นักเรียนแต่ละคู่/กลุ่ม ออกมาแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน นักเรียนสังเกตการพูดของเพื่อนเพื่อปรับปรุงการพูดของตนเองให้ถูกต้องหรือดียิ่งขึ้น ครูประเมิน ตรวจสอบและแก้ไขการพูดของนักเรียน ครูให้นักเรียนโหวตเลือกคู่/กลุ่มที่แสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียนได้ดีที่สุดเพื่อให้รางวัลหรือกล่าวชมเชยเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียน

ตาราง 10 แสดงความสอดคล้อง ความสัมพันธ์ของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้กับบทบาทครู บทบาทนักเรียน ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ วิธีการวัดและประเมิน และเครื่องมือ

ขั้นตอนการจัดการการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน	ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ/ตัวชี้วัด	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ/ตัวชี้วัด	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือ
ขั้นที่ 1 ขั้น ก่อนฝึก (Pre- Stage)	1. ครูกล่าวทักทายนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ 2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ 3. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้นักเรียนดูรูปภาพ ฟังเพลง หรือวิดีโอเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน 4. ครูถามคำถามนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิม 5. ครูแจกใบความรู้ จากนั้นเปิดคลิปเสียง วิดีโอหรือ PowerPoint นำเสนอคำศัพท์และประโยคให้นักเรียน ฟัง/ดู แล้วออกเสียงตามจนคล่อง 6. ครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ให้นักเรียนฟังและทำความเข้าใจ 7. ครูทบทวนคำศัพท์และประโยคแล้วตรวจสอบความเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์โดยถามคำถาม	1. นักเรียนกล่าวทักทายครูเป็นภาษาอังกฤษ 2. นักเรียนทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ 3. นักเรียนดูรูปภาพ ฟังเพลง หรือวิดีโออย่างตั้งใจ 4. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามครูได้อย่างถูกต้อง 5. นักเรียนรับใบความรู้ จากนั้นฟังคลิปเสียง ดูวิดีโอหรือ PowerPoint อย่างตั้งใจ จดจำคำศัพท์และประโยคแล้วออกเสียงตามจนคล่อง 6. นักเรียนฟังและทำความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ 7. นักเรียนตอบคำถามเพื่อทบทวนคำศัพท์และประโยคและตรวจสอบความเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์	นักเรียนสามารถ 1) สามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง 2) สามารถบอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า	นักเรียนสามารถ 1) สามารถพูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล 2) สามารถพูดแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ 3) สามารถพูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว 4) สามารถพูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ 5) สามารถพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว 6) สามารถพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว	1) การวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 2) การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังภาษาอังกฤษ 3) การวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 4) การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษ	1) แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน-หลังเรียน 3) แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน-หลังเรียน

ตาราง 10 (ต่อ)

ขั้นตอน การจัดการ เรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน	ทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ/ ตัวชี้วัด	ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ/ ตัวชี้วัด	วิธีการวัด และ ประเมิน	เครื่องมือ
ขั้นที่ 2 ขั้น ระหว่างฝึก (While- Stage)	<p>1. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด เช่น ฟังแล้วเติมคำ ฟังแล้วจับคู่ สนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล โดยสามารถทำได้ทั้งงานเดี่ยวและงานคู่</p> <p>2. ครูสังเกตการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน คอยชี้แนะให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไขการพูดออกเสียงให้ถูกต้อง</p> <p>3. ครูตรวจ/เฉลยคำตอบและให้คะแนน</p> <p>4. ครูกล่าวชมเชยนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องมากที่สุดเพื่อให้เป็นตัวอย่างกับนักเรียนและให้กำลังใจนักเรียนที่ทำคะแนนได้น้อย</p>	<p>1. นักเรียนทำแบบฝึกหัด เช่น ฟังแล้วเติมคำ ฟังแล้วจับคู่ สนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล โดยสามารถทำได้ทั้งงานเดี่ยวและงานคู่</p> <p>2. นักเรียนสังเกตการทำแบบฝึกหัดของคู่หรือเพื่อนที่เก่งเพื่อเป็นตัวอย่างในการปรับปรุงแก้ไขการพูดออกเสียงให้ถูกต้องและตามที่ครูแนะนำ</p> <p>3. นักเรียนฟังครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องและตรวจสอบคำตอบกับคู่</p> <p>4. นักเรียนกล่าวชมเชยเพื่อนที่ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องมากที่สุดและให้กำลังใจกันและกัน</p>				

ตาราง 10 (ต่อ)

ขั้นตอน การจัดการ เรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน	ทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ/ ตัวชี้วัด	ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ/ ตัวชี้วัด	วิธีการวัด และ ประเมิน	เครื่องมือ
ขั้นที่ 3 ขั้น หลังฝึก (Post- Stage)	<p>1. ครูให้นักเรียนจับคู่หรือแบ่งกลุ่มเพื่อทำแบบฝึกหัด/กิจกรรมฝึกการสนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล การวาดภาพ แผนผัง ตาราง แล้วแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน</p> <p>2. ครูหมุนวงล้อสุ่มให้นักเรียนแต่ละคู่/กลุ่มออกมาแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน</p> <p>3. ครูประเมินทักษะการพูดของนักเรียน</p> <p>4. ครูตรวจสอบและแก้ไขการพูดของนักเรียน</p> <p>5. ครูให้นักเรียนโหวตเลือกคู่/กลุ่มที่แสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียนได้ดีที่สุดเพื่อให้รางวัลหรือกล่าวชมเชยเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียน</p>	<p>1. นักเรียนจับคู่หรือแบ่งกลุ่มเพื่อทำแบบฝึกหัด/กิจกรรมฝึกการสนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล การวาดภาพ แผนผัง ตาราง แล้วแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน</p> <p>2. นักเรียนแต่ละคู่/กลุ่มออกมาแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน</p> <p>นักเรียนสังเกตการพูดของเพื่อนเพื่อปรับปรุงการพูดของตนเองให้ถูกต้อง</p> <p>3. นักเรียนรับการประเมินจากครู</p> <p>4. นักเรียนปรับปรุงการพูดของตนเอง</p> <p>5. นักเรียนโหวตเลือกคู่/กลุ่มที่แสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียนได้ดีที่สุด กล่าวชมเชยและให้กำลังใจกันและกัน</p>				

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กที่สร้างขึ้นในงานวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้รวบรวมรายละเอียดไว้ ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

ภัทรภรณ์ สังข์ทอง (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการของการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่างกัน เพื่อศึกษาพัฒนาการของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักเรียนตามการรับรู้ความสามารถของตนเองและเพศในลักษณะภาคตัดขวาง โดยศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1 จำนวน 727 คน สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้ นักเรียน ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่างก็มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในแต่ละด้าน และโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองปานกลาง ไม่มีผลปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ที่เกิดจากการส่งผลร่วมกันของตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเอง เพศ และระดับชั้นแต่ประการใด จากการเปรียบเทียบผลการวิจัยระหว่างการใช้ผลการประเมินค่าตนเองของนักเรียน และผลการประเมินของครูในตัวแปรความสามารถในการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเองพบว่าผลการวิจัยในแต่ละประเด็นสอดคล้องกันในภาพรวม

ศุภวรรณ นาคนิล (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านตามรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน โดยจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 มีคะแนนเฉลี่ยทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษผ่าน เกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไป และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการละเล่นกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุดมพัฒนาศึกษาพัฒนาพิณพิณพิณพิณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามลักษณะการใช้ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติ คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 18 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผล

การปฏิบัติ ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบบันทึกผลหลังสอน แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกประสบการณ์การเรียนของนักเรียน แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ แบบทดสอบย่อยทำนองจริง แบบทดสอบการพัฒนาทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่น รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มีวงจรปฏิบัติการ 3 วงจร การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้คำร้อยละ การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสรุปโดยใช้การบรรยายแบบความเรียง ผลการวิจัย พบว่า 1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่นที่บ้านตามรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการกระตุ้นความสนใจ ทบทวนความรู้เดิมเพื่อนำเข้าสู่เนื้อหาโดยใช้รูปภาพ เกม เพลง การเล่านิทาน (2) ขั้นสอน ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 3 ขั้น คือ 1) ขั้นนำเสนอ โดยการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมการเล่นที่บ้าน 2) ขั้นฝึกปฏิบัติให้นักเรียนได้ฝึก ถามตอบ สนทนาได้ตอบตามเนื้อเรื่องของกิจกรรมการเล่นที่บ้าน 3) ขั้นนำไปใช้ ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟังการพูด โดยแสดงบทบาทสมมติ (3) ขั้นสรุป ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาด้วยตัวเอง (4) ขั้นประเมินผลประเมินจากแบบฝึกหัดและแบบบันทึกผลการเรียนรู้ 2. ผลการพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเล่นที่บ้าน พบว่าจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินเฉลี่ยร้อยละ 83.33 และมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษ ร้อยละ 75.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 3. ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่นที่บ้าน นักเรียนมีความเห็นด้วยในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.19 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่นที่บ้าน

ศรีปทุม นุ่มอรุ (2556) ได้ทำการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยและความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพครูของครูผู้สอนชาวไทย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านครูผู้สอน ผู้เรียน การวัดประเมินผล เอกสารตำราเรียนและปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษให้ประสบผลสำเร็จในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 2) เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพครูของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา กลุ่มเป้าหมายเป็นครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา 9 โรงเรียนจากสังกัดสำนักงานเขตมัธยมศึกษาในภาคกลาง 3 แห่ง จำนวน 34 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายปิดและแบบสอบถามปลายเปิด ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านครู ได้แก่ การสอนการเขียน การผสมผสานการเรียนรู้จากประสบการณ์สู่ชั้นเรียน การใช้ภาษาอังกฤษน้อย การสอนการฟังและการพูด และการใช้เกมและเพลงในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ปัญหาด้านผู้เรียน ได้แก่ นักเรียนไม่ฝึกฝนการใช้ภาษาเพียงพอ นักเรียนขาดโอกาสในการใช้ภาษาในห้องเรียน นักเรียนขาดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษ นักเรียนคิดเป็นภาษาไทยก่อนแปลเป็นภาษาอังกฤษ

นักเรียนมีปัญหาในการฟังและการออกเสียง และขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น ปัญหาด้านเอกสารตำราเรียน ได้แก่ ความไม่ถูกต้องของแนวทางในการจัดกิจกรรมในหลักสูตร เนื้อหาในหลักสูตรที่มีมากเกินไป ครูไม่เข้าใจหลักสูตรอย่างถ่องแท้ เป็นต้น ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ได้แก่ การวัดและประเมินผลทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ทักษะการเขียนและการอ่าน และปัญหาด้านอื่น ๆ เช่น ขาดอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และห้องปฏิบัติการทางภาษา เพื่อช่วยในการเรียนการสอน ขาดครูภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ และมีเวลาสอนในชั้นเรียนที่จำกัด ในส่วนความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพครูนั้น พบว่า ครูต้องการหลักสูตรอบรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูระยะสั้น การศึกษาต่อในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนั้น ครูต้องการพัฒนาวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง-พูด และการเขียน การสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ การสอนภาษาและวัฒนธรรม และการสอนการเขียน

นwor ชลารักษ์ (2559) ได้ทำการศึกษาสภาพการเรียนการสอนและปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 จำนวน 42 คนโดยใช้แบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนของครูไทยโดยรวมมีค่าเฉลี่ยรวมในทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านเนื้อหา มีระดับการปฏิบัติที่อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านที่เหลือทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการสอน ด้านนักเรียน และด้านการจัดกิจกรรม ตามลำดับ การจัดการเรียนการสอนที่ครูพบว่าเหมาะสมกับนักเรียน และใช้กันมากที่สุด คือ การเรียนรู้แบบ Project-Based Learning และการออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมแก่นักเรียนและเชื่อมโยงทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ในส่วนของปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความรู้แตกต่างกัน ทำให้จัดการเรียนการสอนค่อนข้างยาก แนวทางแก้ไขปัญหา คือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง สำหรับปัญหาครูผู้สอนภาษาอังกฤษพบว่าครูผู้สอนไม่มีวุฒิการศึกษาด้านการสอนภาษาอังกฤษ แนวทางการแก้ไขปัญหาคือ การส่งครูเข้าอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษ

พิมพ์ทิพย์ ดวงจิตร และเสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทรวิหาร สังกัดสำนักงานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 33 คน โดยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ทำการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลองแบบอนุกรมเวลา (One-Group Time Series Design) ระยะเวลาในการทดลองรวมทั้งสิ้น 24 คาบเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (ANOVA with repeated measure) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อทำการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองและทุกช่วงระยะการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติอยู่ในระดับมาก

ทิพย์วลี สุขปาน (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางก่อนและหลังเรียน และ 2) เพื่อวิเคราะห์ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประดู่ อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 19 คน โดยการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ และ 3) แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ผลการศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.79 แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

อุบล ชมภูบุตร (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลบูรพาภิราม สำนักการศึกษา เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการปฏิบัติและความต้องการในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้าง

ความสามารถด้านการสื่อสารในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลบูรพาภิราม สำนักการศึกษา เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือครูสำหรับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบการฟังและการพูด และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานเอกสารและข้อมูลพื้นฐานบุคคล จากข้อมูลดังกล่าวที่นำมาใช้กำหนดนิยามความสามารถ พฤติกรรมบ่งชี้ และแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลบูรพาภิราม สำนักการศึกษา เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ได้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ 2) ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษนักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Deborah, Compeau และ Higgins (1995) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ทฤษฎีปัญญาสังคมในการฝึกอบรมทักษะคอมพิวเตอร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบกระบวนการฝึกอบรมและเปรียบเทียบโปรแกรมการฝึกอบรมการสร้างแบบจำลองพฤติกรรมตามทฤษฎีปัญญาสังคมกับโปรแกรมการบรรยายแบบดั้งเดิม ตามทฤษฎีปัญญาสังคม การดูพฤติกรรมของผู้อื่นที่มีปฏิสัมพันธ์กับระบบคอมพิวเตอร์ ส่งผลต่อการรับรู้ถึงความสามารถของตนเองในการแสดงพฤติกรรมของผู้สังเกต หรือการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) และผลลัพธ์ที่คาดหวังที่พวกเขาเรียนรู้ด้วย ตลอดจนการจัดเตรียมกลยุทธ์เพื่อประสิทธิภาพการทำงาน ผลการวิจัยสนับสนุนแบบจำลองที่ใช้ในการวิจัยนี้เพียงบางส่วนเท่านั้น การรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลอย่างมากต่อประสิทธิภาพการทำงานในทั้งสองแบบจำลอง นอกจากนี้ พบว่าในการใช้งานโปรแกรมโลตัส 1-2-3 การเลียนแบบพฤติกรรมมีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีการฝึกอบรมแบบเดิม ส่งผลให้มีการรับรู้ความสามารถในตนเองสูงขึ้นและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม สำหรับการใช้งานโปรแกรม WordPerfect การเลียนแบบไม่ได้มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อ

ประสิทธิภาพการทำงาน การค้นพบนี้ไม่คาดคิดและมีการสำรวจคำอธิบายที่เป็นไปได้หลายประการ ในการอธิบายสิ่งที่น่าประหลาดใจเป็นพิเศษคือความสัมพันธ์เชิงลบที่พบระหว่างความคาดหวังในผลลัพธ์และประสิทธิภาพ ความคาดหวังในผลลัพธ์คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงาน แต่ผลลัพธ์บ่งชี้ว่ามีผลเชิงลบอย่างมาก ข้อจำกัดในการวัดประเมินผลถูกนำเสนอเป็นคำอธิบายที่สมเหตุสมผลที่สุดสำหรับผลลัพธ์นี้ แต่จำเป็นต้องมีการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อให้คำอธิบายที่สรุปได้

Yang (1999) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อของผู้เรียน EFL กับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อของนักเรียน EFL ของวิทยาลัย (ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ) เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาและการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อในการรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้เรียนภาษาเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมากกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลยุทธ์การฝึกปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับคุณค่าและธรรมชาติของการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษยังเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการใช้กลยุทธ์การฝึกพูดอย่างเป็นทางการ ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์แบบวัฏจักรระหว่างความเชื่อของผู้เรียนกับการใช้กลยุทธ์

Chularut และ DeBacker (2004) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของแผนผังแนวคิดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ การกำกับตนเอง และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง การศึกษานี้ตรวจสอบประสิทธิผลของการทำแผนผังแนวคิดที่ใช้เป็นกลยุทธ์การเรียนรู้กับนักเรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ESL 79 คน ตัวแปรที่น่าสนใจ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเมื่อเรียนรู้จากข้อความภาษาอังกฤษ รายงานของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การควบคุมตนเอง (กลยุทธ์การเฝ้าสังเกตตนเองและการได้มาซึ่งความรู้) และการรับรู้ความสามารถในตนเองของนักเรียนในการเรียนรู้จากข้อความภาษาอังกฤษ ใช้การออกแบบกลุ่มควบคุมก่อนการทดสอบ-หลังการทดสอบแบบสุ่ม ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติของเวลา วิธีการสอน และระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับการตรวจสอบตนเอง การรับรู้ความสามารถในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับตัวแปรผลลัพธ์ทั้งสิ้น กลุ่มการทำแผนผังแนวคิดพบว่ามีคะแนนผลการทดสอบก่อนเรียนถึงหลังเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มศึกษารายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยมีนัยสำหรับทั้งการปฏิบัติและการวิจัย

Eun (2006) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของโปรแกรมพัฒนาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองด้วยแนวทางปัญญาสังคม วัตถุประสงค์ของการศึกษาคั้งนี้คือ เพื่อศึกษาผลกระทบของโปรแกรมการพัฒนาวิชาชีพสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) ต่อการปฏิบัติใน

ชั้นเรียน และประสิทธิภาพของครูและการสนับสนุนองค์กรในระดับโรงเรียนสัมพันธ์กับกระบวนการนี้ โดยปฏิสัมพันธ์กับประสบการณ์การสอนหลายปี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ มาตรการส่วน ประสิทธิภาพของครู มาตรการส่วนการสนับสนุนองค์กร และมาตรการส่วนผลกระทบ ใช้เพื่อรวบรวม ข้อมูลที่รายงานด้วยตนเองเกี่ยวกับประสิทธิภาพของครู การสนับสนุนองค์กร และผลกระทบของ การพัฒนาวิชาชีพตามลำดับ แบบสอบถามความเป็นมาของครูใช้เพื่อรวบรวมข้อมูลด้าน ประชากรศาสตร์รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์การสอนหลายปี ประชากรของการศึกษาคั้งนี้ ประกอบด้วยผู้เข้าร่วม 232 คนจาก Carolina Academic Consortium (CAC) และผู้เข้าร่วม 68 คนจาก Consortium for South and North Carolina (CSNC) โครงการพัฒนาวิชาชีพที่ เหมือนกันทั้งสองนี้ให้ทุนสนับสนุนสำหรับครูที่ได้รับใบอนุญาตในปัจจุบันจากทั้งนอร์ทแคโรไลนาและ เซาท์แคโรไลนา ซึ่งนำไปสู่การออกใบอนุญาต ESL เพิ่มเติม ในบรรดาผู้เข้าร่วม CAC 232 คน มี 145 คน ผ่านเกณฑ์ที่จะเข้าร่วมในการศึกษานี้ ในบรรดาผู้เข้าร่วม CSNC 68 คน มี 29 คน ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการศึกษาคั้งนี้ ในบรรดาผู้ที่ได้รับเชิญให้เข้าร่วมการศึกษา ผู้เข้าร่วม CAC 90 คนและ CSNC 24 คนตอบโต้ตอบแบบสอบถาม การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณใช้เพื่อ สสำรวจผลของประสิทธิภาพของครูและการสนับสนุนจากองค์กรในการทำนายผลกระทบของ การพัฒนาวิชาชีพ ด้วยการใช้เกณฑ์ $p < 0.05$ ตัวแปรอิสระสองตัว (เช่น ประสิทธิภาพของครูและ การสนับสนุนจากองค์กร) ทั้งคู่มิ่นัยสำคัญทางสถิติในการทำนายผลกระทบของการพัฒนาวิชาชีพ ผลลัพธ์จากการวิเคราะห์เหล่านี้เป็นเครื่องยืนยันถึงหลักการของทฤษฎีปัญญาสังคม ครูที่มีความเชื่อ ในความสามารถของตนเองอย่างแรงกล้ารายงานว่าได้ใช้มากกว่าสิ่งที่พวกเขาได้รับจากการพัฒนา วิชาชีพ นอกจากนี้ การสนับสนุนองค์กรยังคาดการณ์ถึงระดับของผลกระทบที่เหนือกว่า และ เหนือกว่าประสิทธิภาพของครู ตัวแปรหลักทั้งสองนี้พิสูจน์ให้เห็นถึงผลกระทบของมันแม้หลังจาก ควบคุมประสบการณ์การสอนมานานหลายปีและไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์กับลักษณะของครูอย่างหลัง

Lin และ Chiou (2010) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความตั้งใจของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีในการทดสอบความสามารถทางภาษาที่สอง: การเปรียบเทียบการทำนายจากทฤษฎี พฤติกรรมตามแผนและทฤษฎีปัญญาสังคม ความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการ ใ้ทำงานที่ดีขึ้นหรือประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับอุดมศึกษาในไต้หวัน ดังนั้น การผ่าน การทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษทั่วไปจึงมีความสำคัญสำหรับนักศึกษาในไต้หวัน การศึกษา ในปัจจุบันใช้ทฤษฎีพฤติกรรมที่วางแผนไว้ของ Ajzen และแนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังในผลลัพธ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเองจากทฤษฎีปัญญาสังคมของ Bandura เพื่อตรวจสอบความตั้งใจ ของนักศึกษาในการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่เป็นทางการประกอบด้วย นักศึกษาระดับปริญญาตรี 425 คน (หญิง 217 คน ชาย 208 คน อายุ $M = 19.5$ ปี $SD = 1.3$) ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนแสดงให้เห็นความสามารถในการคาดการณ์ ($R^2 = 33\%$) ของความตั้งใจ

มากกว่าทฤษฎีความรู้ความเข้าใจทางสังคม ($R^2 = 7\%$) ในการวิเคราะห์การถดถอยและมีส่วนสำคัญในการทำนายพฤติกรรมการทำข้อสอบจริงในอีกหนึ่งปีต่อมาในการถดถอยโลจิสติก การวิเคราะห์ภายในแบบจำลองบ่งชี้ว่าบรรทัดฐานส่วนตัวในทฤษฎีของพฤติกรรมที่วางแผนไว้และความคาดหวังของผลลัพธ์ในทฤษฎีปัญญาสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในการทำนายความตั้งใจ มีการกล่าวถึงนัยยะของการเสริมสร้างความตั้งใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษ

Jabbarifar (2011) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเองและการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 ผลการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นถึงบทบาทที่สำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเองในเชิงบวกในฐานะหนึ่งในส่วนสำคัญต่อความสำเร็จของภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ดังนั้น แนวคิดเรื่องการรับรู้ความสามารถของตนเอง ที่มาและผลกระทบ ตลอดจนกลยุทธ์ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในเชิงบวกและสูง ควรให้ความสนใจในโปรแกรมการศึกษาใด ๆ รวมทั้งการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ Pajares (1997) ยืนยันว่างานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ว่า ทำไมนักเรียนถึงสำเร็จหรือไม่สำเร็จ? และทำไมพวกเขาทำสิ่งที่พวกเขาทำในโรงเรียนอย่างธรรมชาติ? อย่างน้อยจะต้องเน้นส่วนใหญ่โดยคำนึงถึงความเชื่อในการรับรู้ความสามารถในตนเองของนักเรียน เมื่อพิจารณาถึงคุณค่าของการรับรู้ความสามารถของตนเองตามที่ได้บทวนในบทความนี้ เราอาจสรุปได้ว่าห้องเรียนภาษาต่างประเทศควรเป็นสถานที่ที่ส่งเสริมการดูแล ความเคารพ และการสนับสนุนซึ่งกันและกันในสถานที่ดังกล่าว ภาพลักษณ์ที่ดีในตนเองจะเพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์ทางสังคมดีขึ้น และการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

Baleghzadeh และ Masoun (2013) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการประเมินตนเองต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้เรียน EFL การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบอิทธิพลอย่างต่อเนื่องของการประเมินตนเองที่มีต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้เรียน EFL (ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ) กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นผู้เรียน EFL ชาวอิหร่าน 57 คน ในสถาบันสอนภาษาอังกฤษ การรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้เข้าร่วมวัดจากแบบสอบถามที่เหมือนกันสำหรับทั้งสองกลุ่ม นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมในกลุ่มทดลองได้กรอกแบบสอบถามการประเมินตนเองรายปีทั้งสองสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษา ข้อมูลที่ได้รับถูกวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ผลการวิจัยพบว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักเรียนในกลุ่มทดลองดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นี่แสดงให้เห็นว่าการใช้การประเมินตนเองบนพื้นฐานการจัดรูปแบบในการตั้งค่า EFL นำไปสู่การรับรู้ความสามารถของตนเองที่เพิ่มขึ้น การศึกษานี้จึงเน้นถึงความหมายทางการสอนของการประเมินตนเองในห้องเรียน EFL

Fatemi, Alishahi, Khorasani และ Seifi (2014) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับตนเองของผู้เรียน EFL กับความเข้าใจในการฟัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการฟังของผู้เรียน EFL กับการกำกับตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียน EFL ระดับกลาง จำนวน 103 คนได้รับเลือกในเมือง Torbat-e- Heydarieh ประเทศอิหร่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามกลยุทธ์แรงจูงใจในการเรียนสำหรับ (MSLQ) เพื่อประเมินการกำกับตนเองของพวกเขา 2) แบบทดสอบการฟังมาตรฐาน Standard Listening Test (SLT) เพื่อวัดความเข้าใจในการฟังของพวกเขา ผลการวิจัยพบว่าผลลัพธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระบุความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ การค้นพบนี้ให้ความหมายทางการสอนสำหรับครู EFL ในการใช้แนวทางการกำกับตนเองในการสอนความเข้าใจในการฟัง

Muñoz และ Jojoa (2014) ได้ทำการศึกษาว่า การตั้งเป้าหมายช่วยเพิ่มความมั่นใจในตนเองของผู้เรียนในการทำความเข้าใจในการฟังได้อย่างไร บทความนี้สรุปการศึกษาที่สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งเป้าหมาย SMART (เฉพาะ วัดได้ บรรลุได้ เกี่ยวข้อง และตามเวลา) และการเรียนภาษาอังกฤษในโคลอมเบียเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องการรับรู้ความสามารถของตนเองในการฟังของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 ของโรงเรียนสองแห่งในเมืองโบโกตา ประเทศโคลอมเบีย ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีผลบวกอย่างมากเมื่อเกี่ยวข้องกับที่ตั้งเป้าหมาย เนื่องจากนักเรียนสามารถตั้งเป้าหมาย SMART เพื่อปรับปรุงความเข้าใจในการฟังของตนเองได้ และผู้เรียนมีการพัฒนาความเชื่อในการรับรู้ความสามารถของตนเองและรู้สึกมีแรงจูงใจมากขึ้นในขณะที่ทำภารกิจการฟังที่เกี่ยวข้องกับเพลงเสร็จ นอกจากนี้ การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าการฝึกอบรมการตั้งเป้าหมายสามารถรวมเข้ากับภาษาอังกฤษในห้องเรียนภาษาต่างประเทศได้สำเร็จ

Setiyadi และ Sukirlan (2016) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีที่ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อม EFL ในบริบทของชาวอินโดนีเซีย มีการศึกษาจำนวนมากเพื่อหาความสัมพันธ์กับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาและผลการปฏิบัติงานทางภาษา และการศึกษานี้มีส่วนทำให้เกิดมุมมองที่แตกต่างกันในการสอนและการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาบางส่วนยังเปิดเผยว่านักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศในบริบทของเอเชียได้รับการพิสูจน์แล้วว่าใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เมื่อเทียบกับนักเรียนที่เรียนภาษาเดียวกันในประเทศตะวันตก การศึกษานี้ดำเนินการกับนักศึกษา 73 คน ในภาคการศึกษาที่ 7 ของภาควิชาภาษาอังกฤษในประเทศอินโดนีเซีย อาสาสมัครได้ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อม EFL ในบริบทของชาวอินโดนีเซีย ข้อมูลในการศึกษานี้เก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาและการทดสอบความสามารถทางภาษา ด้วยการวัดค่าอัลฟาของครอนบาคที่ 0.92 และค่าอัลฟาของกลวิธีตามทักษะที่ 0.78 0.75 0.79 และ 0.77 สำหรับกลวิธีในการฟัง การพูด การอ่าน

และการเขียน ตามลำดับ เกณฑ์ความน่าเชื่อถือของความสอดคล้องภายในสำหรับการวัด 80 รายการ นั้นสูงมากจนกลยุทธ์ถูกปรับให้ถูกจัดกลุ่มเป็นมาตราส่วน ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าทักษะทางภาษาที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน หมวดหมู่ตามทักษะของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่นำมาใช้ในการศึกษานี้ซึ่งครอบคลุมกลยุทธ์ด้านความรู้ความเข้าใจ อภิปัญญา และสังคมในแต่ละหมวดหมู่ สามารถใช้เพื่อแสดงภาพการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนเมื่อผู้เรียนเรียนรู้ทักษะทางภาษาทั้งสี่ของภาษาอังกฤษ ในฐานะชาวต่างชาติ ภาษาในบริบทของชาวอินโดนีเซีย

Yang (2016) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมอภิปรายออนไลน์ในชั้นเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน EFL และกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อตรวจสอบผลกระทบของการสนทนาออนไลน์ในชั้นเรียนเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถในตนเองด้านภาษาอังกฤษของผู้ประสบความสำเร็จต่ำของวิทยาลัย EFL และกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของพวกเขา โดยบูรณาการคุณลักษณะของการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อตรวจสอบว่าการสนทนาออนไลน์จะช่วยเพิ่มการรับรู้ความสามารถในตนเองด้านภาษาอังกฤษของผู้ประสบความสำเร็จต่ำในวิทยาลัยและการประยุกต์ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ของพวกเขา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัย จำนวน 2 ชั้นเรียน จากมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ได้จากการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม 2 ชุด (ทักษะความสามารถของตนเองในภาษาอังกฤษ และกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา) ใช้สอบถามก่อนและหลังการทดลอง นอกจากการวิเคราะห์เชิงพรรณนาของข้อมูลภูมิหลังของผู้เรียนแล้ว ยังได้ดำเนินการศึกษาชุดของสถิติอนุมานเพื่อแสดงสิ่งที่ค้นพบจาก ข้อมูลเชิงปริมาณ ผลการศึกษาเผยให้เห็นข้อค้นพบที่สำคัญสองประการ ประการแรก ผู้เข้าร่วมใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาบ่อยขึ้น ประการที่สอง ผู้เข้าร่วมมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น

Okada, Sawaumi และ Ito (2018) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถของ รูปแบบการพูดและลำดับการดูส่งผลต่อประสิทธิภาพการพูดของผู้เรียน EFL ภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียน ในห้องเรียนภาษาต่างประเทศสามารถได้รับประโยชน์จากการดูวิดีโอโมเดลที่มีผู้พูดที่ไม่ใช่เจ้าของ ภาษา ซึ่งช่วยพัฒนาประสิทธิภาพการพูดในที่สาธารณะ การศึกษานี้พยายามจำลอง คุณ Okada, Sawaumi และ Ito (2018) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าลำดับการดูของผู้พูดรุ่นต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการพูดในที่สาธารณะของผู้เรียนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาวญี่ปุ่นชั้นปีที่ 1 (N = 24) ที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในการศึกษาเชิงห้องเรียน กลุ่มหนึ่งได้แสดง โมเดลวิทยากรที่เชี่ยวชาญมากขึ้นเรื่อย ๆ ก่อนการนำเสนอครั้งที่สองและสามตามลำดับ อีกกลุ่มแสดงรุ่นเดียวกันในลำดับที่ตรงกันข้าม เพื่อพิจารณาว่าแบบจำลองต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อ ผู้เรียนในทางที่มีความหมายหรือไม่ การประเมินตนเองและเพื่อนได้มาจากผู้เข้าร่วมหลังจาก

การแสดงการพูดแต่ละครั้งและวิเคราะห์ร่วมกับการตอบสนองต่อกระตือรือร้น ทบทวน ผลลัพธ์จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางระบุว่า การเรียนรู้แบบสังเกตด้วยวิดีโอในลำดับการดูของผู้พูดที่ไม่ค่อยเชี่ยวชาญมาก่อนและลำดับถัดไปที่มีความเชี่ยวชาญมากขึ้นส่งผลให้มีการประเมินผล โดยเพื่อนที่ดีขึ้นในการแสดงที่ตามมาซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Okadaet และคณะ (2017) คำตอบจากเอกสารสะท้อนความคิดเปิดเผยว่ารูปแบบผู้พูดทั้งที่เชี่ยวชาญมากและไม่เชี่ยวชาญช่วยเพิ่มการรับรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับตนเอง/ผู้อื่น และปรับปรุงทักษะการพูดในที่สาธารณะในห้องเรียน EFL

Su, Zheng, Liang และ Tsai (2018) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับตนเองทางออนไลน์ของผู้เรียนภาษาอังกฤษกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับตนเองทางออนไลน์ของผู้เรียนกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในบริบทของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจสองครั้ง ได้แก่ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบกำกับตนเองทางออนไลน์ (OSEL) และการรับรู้ความสามารถในตนเองของภาษาอังกฤษ (ELSE) จากนักศึกษามหาวิทยาลัย 424 คน ในประเทศจีน การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักพบว่า OSEL มีมาตราส่วนย่อย 6 ระดับ ได้แก่ การตั้งเป้าหมาย โครงสร้างสิ่งแวดล้อม กลยุทธ์งาน การบริหารเวลา การแสวงหาความช่วยเหลือและการประเมินตนเอง ในขณะที่ ELSE ประกอบด้วยปัจจัยสี่ประการที่กำหนดเป้าหมายการรับรู้ความสามารถของตนเองในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างมาตราส่วนของ OSEL ทั้งหมดกับระดับของ ELSE นอกจากนี้ การวิเคราะห์การถดถอยเปิดเผยว่าการประเมินตนเองเป็นตัวทำนายที่ทรงพลังที่สุดในการอธิบายความแปรปรวนของการรับรู้ความสามารถของตนเองในการฟัง การพูดและการอ่าน ภาษาอังกฤษของผู้เข้าร่วม นอกจากนี้ การจัดโครงสร้างสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนสามารถอธิบายการรับรู้ความสามารถของตนเองทั้งในด้านการพูดและการเขียนได้อย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่การตั้งเป้าหมายสามารถคาดการณ์การรับรู้ความสามารถในตนเองของนักเรียนในการเขียนเท่านั้น ผลการวิจัยเหล่านี้เผยให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างการกำกับตนเองทางออนไลน์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในหมู่ผู้เรียน EFL และยังเน้นย้ำถึงบทบาทเชิงบวกของการประเมินตนเองของผู้เรียน โครงสร้างสิ่งแวดล้อม และการตั้งเป้าหมายในการอธิบายการรับรู้ความสามารถของตนเองในภาษาอังกฤษ

Duong, Tran และ Tran (2019) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่โรงเรียนมัธยม Duong Van Duong การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่โรงเรียนมัธยม Duong Van Duong ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้การฟังภาษาอังกฤษหรือไม่ จากนั้นจึงสำรวจความถี่ของการใช้กลยุทธ์เหล่านี้ของนักเรียน การศึกษาปัจจุบันเป็นโครงการวิจัยแบบผสมผสาน โดยเก็บรวบรวมข้อมูล

ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณผ่านแบบสอบถามปลายปิดและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม 425 คน และผู้ให้สัมภาษณ์ 20 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้าร่วมจำนวนมากใช้กลยุทธ์การเรียนรู้การฟังในระดับความถี่ต่าง ๆ กัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ การใช้งานสูง (เช่น กลยุทธ์การรับรู้และอารมณ์) การใช้ในระดับปานกลาง (เช่น กลยุทธ์อภิปัญญา และสังคม) และการใช้งานน้อย (เช่น กลยุทธ์การชดเชยและความจำ)

Truong และ Wang (2019) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจความเชื่อในความสามารถของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักศึกษาเวียดนาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเชื่อในการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยเวียดนามที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางภาษาอังกฤษและประสบการณ์การเรียนรู้ก่อนหน้านี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของเวียดนามจำนวน 767 คน ตอบแบบสอบถามความเชื่อเรื่องการรับรู้ความสามารถของตนเอง ผลการศึกษาได้สนับสนุนทฤษฎีปัญญาสังคมของ Bandura (1997) และการวิจัยก่อนหน้านี้ (เช่น Chen, 2007) ในประสบการณ์การเรียนรู้นั้นเป็นแหล่งสำคัญของความเชื่อในการรับรู้ความสามารถของตนเอง ผลลัพธ์ยังแสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความเชื่อในการรับรู้ความสามารถของตนเองกับความสามารถทางภาษาอังกฤษ เมื่อข้อมูลภูมิหลังของนักเรียนและประสบการณ์การเรียนรู้ของพวกเขาถูกควบคุม นักเรียนจากภาคใต้ พบว่ามีความเชื่อในการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับที่สูงกว่าเพื่อนร่วมชั้นจากภาคเหนือและภาคกลางในเวียดนาม อย่างไรก็ตามไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักเรียนชายและหญิง ได้มีการอภิปรายถึงผลกระทบของผลการวิจัยและการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในบริบทของเวียดนาม

Alshobramy (2019) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของบันดูราในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) ระดับมัธยมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบว่าทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (SLT) สามารถใช้ในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในหมู่นักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) ระดับมัธยมศึกษาได้หรือไม่ และเพื่อประเมินผลที่เป็นไปได้ของการผสมผสานมุมมองของทฤษฎีนี้ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) ระดับมัธยมศึกษาจำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามทัศนคติของนักเรียน EFL ระดับมัธยมศึกษาชาวคูเวตที่มีต่อประสิทธิภาพของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของบันดูราในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมสามารถช่วยให้นักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) พูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วด้วย

ความมั่นใจ และยังช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการเรียนรู้ และความสนใจเพิ่มขึ้นอีกด้วย

Oeamoum และ Sriwichai (2020) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความจำเป็นในการสอนภาษาอังกฤษในมุมมองของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทย การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหาและความต้องการในการสอนภาษาอังกฤษ (ELT) ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับ 3 ด้าน 1) หลักสูตรและเนื้อหา 2) สื่อการสอน และ 3) วิธีการสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 จำนวน 30 คน จากมหาวิทยาลัยห้าแห่งที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออกของประเทศไทย ผลการวิจัยจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง พบว่า ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและเนื้อหา มีจำนวนชั่วโมงเรียนไม่เพียงพอในแต่ละหลักสูตรภาษาอังกฤษ หลักสูตรไม่เพียงพอสำหรับทักษะภาษาอังกฤษเฉพาะ หลักสูตรที่ล้าสมัย และเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมในชีวิตจริง ดังนั้น ผู้เข้าอบรมจึงต้องการหลักสูตรที่เน้นทักษะบริบทและการสื่อสารในโลกแห่งความเป็นจริง (เช่น ทักษะการพูดและการฟัง) ปัญหาหลักที่เกี่ยวข้องกับสื่อการสอนคือสื่อการสอนที่ไม่หลากหลาย ไม่เพียงพอ และไม่ได้ผล ดังนั้น ผู้เข้าร่วมจึงต้องการให้ครูใช้สื่อการสอนที่หลากหลายและเทคโนโลยีบนเว็บแบบบูรณาการในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ สุดท้าย ปัญหาและความต้องการหลักที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอน ได้แก่ การขาดผู้เชี่ยวชาญในการสอนรายวิชาเฉพาะ และเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ โดยเน้นที่การบรรยาย กฎไวยากรณ์และการอ่าน มากกว่าการฝึกทักษะการสื่อสาร ดังนั้น นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษจึงแสดงความต้องการในการเรียนรู้โดยใช้เกม การแสดงบทบาทสมมติ และการนำเสนอด้วยวาจาเป็นหลัก เนื่องจากวิธีการเหล่านี้มีความน่าสนใจและสามารถเพิ่มโอกาสในการผลิตภาษาเป้าหมายได้

Septiani และ Rejekiningsih (2020) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนรู้มัลติมีเดียเชิงโต้ตอบเพื่อเสริมบุคลิกภาพของนักเรียน งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) อธิบายแนวคิดและกรอบของบทเรียนมัลติมีเดียเชิงโต้ตอบ 2) ทดสอบความเป็นไปได้ของบทเรียนมัลติมีเดียเชิงโต้ตอบโดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ปฏิบัติงาน 3) ทดสอบการตอบสนองของนักเรียนต่อการใช้บทเรียนมัลติมีเดียแบบโต้ตอบ การวิจัยและพัฒนาครั้งนี้เกี่ยวข้องกับผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ และนักศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ใบตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ แบบสอบถามของครู และแบบสอบถามของนักเรียน จากนั้นนำมาวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาตามค่าเฉลี่ยและเปอร์เซ็นต์ งานวิจัยนี้ให้ผลลัพธ์เป็นบทเรียนมัลติมีเดียเชิงโต้ตอบที่เรียกว่า IMONEC (บทเรียนมัลติมีเดียเชิงโต้ตอบที่รวมเข้ากับโมเดลการเรียนรู้แบบสังเกตของ Bandura และเหตุการณ์ทาง

ประวัติศาสตร์ระดับชาติเพื่อเสริมสร้างบุคลิกลักษณะของนักเรียน) ที่รวมองค์ประกอบสำคัญ สามประการ: หลักการเรียนรู้มัลติมีเดียเชิงโต้ตอบ โมเดลการเรียนรู้เชิงสังเกตของบันดูรา และคุณค่าอันสูงส่งและข้อความของเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ระดับชาติเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน เพรมเวิร์กของบทเรียนมัลติมีเดียแบบโต้ตอบประกอบด้วยชื่อ คำสั่งผู้ใช้ บ้าน ความสามารถหลักและความสามารถพื้นฐาน แผนผังแนวคิดของเนื้อหา สื่อการเรียนรู้ และแบบทดสอบ จากผลการตรวจสอบผู้เชี่ยวชาญ แบบสอบถามครูและแบบสอบถามนักเรียน พบว่าชุดบทเรียนมัลติมีเดียเชิงโต้ตอบมีความเป็นไปได้สำหรับใช้ในการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน

Lan, Liu และ Baranwal (2020) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการทำสัญญาและชุมชนออนไลน์เพื่อส่งเสริมการกำกับตนเองของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อค้นหาว่าการเข้าร่วมชุมชนออนไลน์ร่วมกับการเรียนรู้ตามสัญญาสามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้ที่กำกับตนเองได้ และปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้หรือไม่ การวิจัยกึ่งทดลองนี้ได้ดำเนินการในระดับประถมศึกษา โดยกลุ่มทดลองได้เข้าร่วมชุมชนออนไลน์ตามสัญญา (CLOC) ในขณะที่กลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนปกติ เพื่อให้ได้ความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เข้าร่วมที่มีต่อ CLOC ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนของกลุ่มทดลอง ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม นอกจากนี้ การใช้สัญญาการเรียนรู้ออนไลน์ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการกำกับตนเองของนักเรียน และช่วยให้พวกเขาได้รับประโยชน์จากการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นภาพที่ดีที่สุดสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการศึกษาเพื่อให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ด้วยการกำกับตนเอง

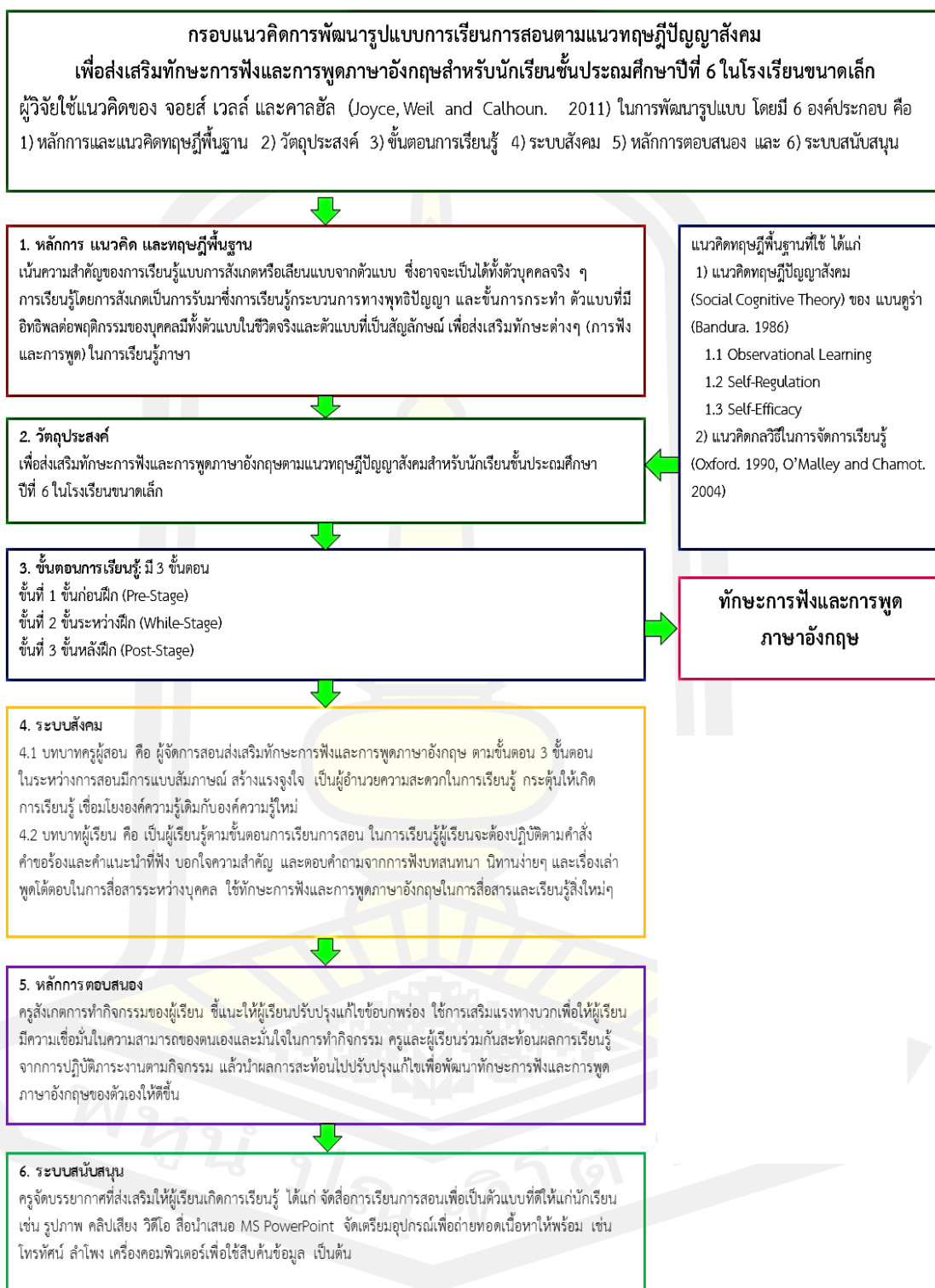
Yabukoshi (2021) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการกำกับตนเองและการรับรู้ความสามารถของตนเอง เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังนอกห้องเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ที่กำกับตนเองของนักเรียนญี่ปุ่น เพื่อปรับปรุงความสามารถในการฟังนอกห้องเรียนในภาษาอังกฤษในฐานะบริบทของภาษาต่างประเทศ นักศึกษามหาวิทยาลัยญี่ปุ่นจำนวน 4 คน ที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองและผลการฟังต่างกันได้รับการตรวจสอบอย่างใกล้ชิดจากมุมมองการรับรู้ทางสังคม การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมจากสมุดบันทึกการเรียนรู้ การสัมภาษณ์ และการรายงานตนเองอื่น ๆ พบว่า (1) นักเรียนที่มีความสามารถในตนเองสูง มีความเฉพาเจาะจง หลากหลาย และมีกระบวนการกำกับตนเองบ่อยครั้ง ในขณะที่นักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถตนเองต่ำ ไม่กระตือรือร้นในกระบวนการเหล่านี้ และ (2) โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มั่นใจในตนเองซึ่งมีความก้าวหน้าในการฟังมากขึ้นได้แสดงการใช้กลยุทธ์อภิปัญญาที่

ซับซ้อนในกระบวนการเรียนรู้ที่กำกับตนเองโดยสิ้นเชิง ซึ่งมีแนวโน้มที่จะส่งเสริมวงจรการกำกับตนเองที่มีประสิทธิภาพ ผลลัพธ์เหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการกำกับตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และการเพิ่มภาษาในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากการนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า ทบทวนงานวิจัย และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่ามีช่องว่างการวิจัยที่จำเป็นต้องศึกษา กล่าวคือ มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยใช้ทฤษฎีปัญญาสังคมน้อย ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยใช้หลักการ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และการใช้ทฤษฎีปัญญาสังคมในสาขาวิชาอื่น ๆ ร่วมด้วย เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ได้กรอบแนวคิดในการวิจัยการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ดังภาพประกอบ 12

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพประกอบ 12 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษา ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก และเพื่อศึกษาผลการใช้ รูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเป็น 3 ระยะ โดยมีขั้นตอน การดำเนินงานเพื่อตอบสนองความมุ่งหมายของการวิจัยดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน ปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อการพัฒนารูปแบบ

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 1 ร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ขั้นตอนที่ 2 ปรับโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอนจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

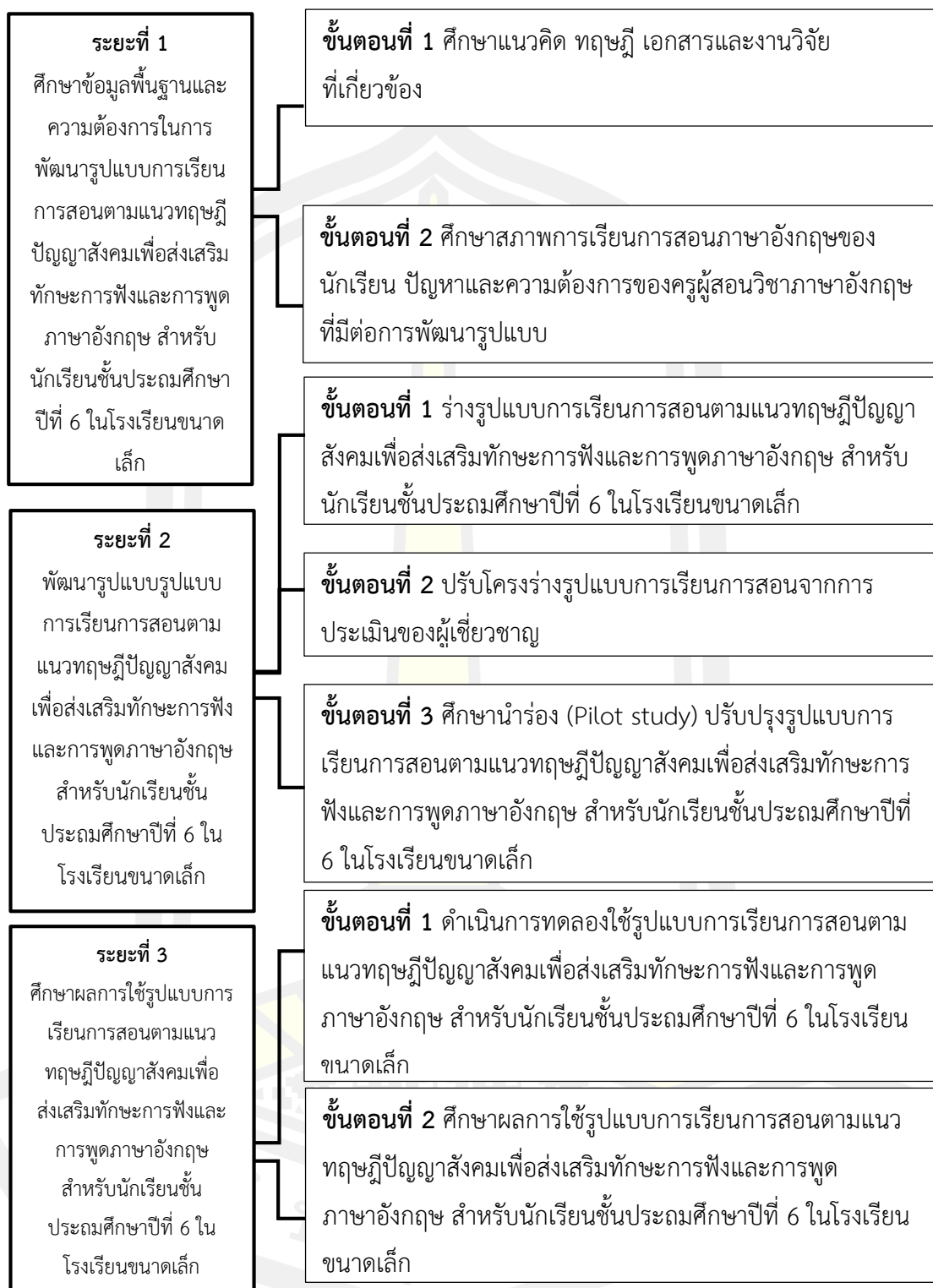
ขั้นตอนที่ 3 ศึกษานำร่อง ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญา สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน ขนาดเล็ก

ทั้งนี้การดำเนินการวิจัยทั้ง 3 ระยะ สามารถสรุปเป็นขั้นตอนที่มีความสัมพันธ์กันได้ดัง ภาพประกอบ 13 และได้แสดงรายละเอียดของ ระยะการดำเนินการวิจัย วัตถุประสงค์ คำถาม วิธีการ/เครื่องมือ แหล่งข้อมูลและผลที่ได้รับ ปราบกฏดังตาราง 11

ภาพประกอบ 13 แสดงขั้นตอนการวิจัยและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ตาราง 11 สรุประยะการดำเนินงานวิจัย

ระยะที่	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	คำถามการวิจัย	วิธีการ/เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	ผลที่ได้รับ
1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอน ตามแนวทฤษฎี ปัญหาสังคมเพื่อ ส่งเสริมทักษะการ ฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ใน โรงเรียนขนาดเล็ก	เพื่อศึกษาข้อมูล พื้นฐานที่ใช้ใน รูปแบบการเรียน การสอนตามแนว ทฤษฎีปัญหา สังคมเพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก	ข้อมูลพื้นฐานใน การพัฒนา รูปแบบการเรียน การสอนตามแนว ทฤษฎีปัญหา สังคมเพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีลักษณะอย่างไร	ศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับแนวคิด หลักการ ทฤษฎี ในการพัฒนา รูปแบบการเรียน การสอนตามแนว ทฤษฎีปัญหา สังคมเพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ใน โรงเรียนขนาดเล็ก	ตำรา เอกสาร บทความและ งานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	นำมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐาน สำหรับเป็น แนวทางใน การศึกษาสภาพ ปัญหาของ รูปแบบการเรียน การสอนเพื่อ ส่งเสริมทักษะการ ฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก
1.2 การศึกษา สภาพการเรียน การสอน ภาษาอังกฤษของ นักเรียน ปัญหา และความ ต้องการของ ครูผู้สอนวิชา ภาษา อังกฤษ	เพื่อศึกษาข้อมูล พื้นฐานที่ใช้ใน รูปแบบการเรียน การสอนตามแนว ทฤษฎีปัญหา สังคมเพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน ขนาดเล็ก	ข้อมูลพื้นฐานใน การพัฒนา รูปแบบการเรียน การสอนเพื่อ ส่งเสริมทักษะการ ฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในโรงเรียน ขนาดเล็ก มี ลักษณะอย่างไร	- แบบสอบถาม นักเรียน - การสัมภาษณ์ ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน ขนาดเล็ก 6 ในโรงเรียน ขนาดเล็ก	- นักเรียนที่เรียน ภาษาอังกฤษใน ระดับชั้น ประถมศึกษา ปีที่ 6 ในโรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน 40 คน - ครูที่สอน ภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน	- สภาพการเรียน การสอน ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน -ปัญหา ความ ต้องการ ของครู

ตาราง 11 (ต่อ)

ระยะที่	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	คำถามการวิจัย	วิธีการ/เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	ผลที่ได้รับ
2. พัฒนารูปแบบ 2.1 ร่างรูปแบบ การเรียนการสอน ตามแนวทฤษฎี ปัญหาสังคมเพื่อ ส่งเสริมทักษะการ ฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน ขนาดเล็ก	เพื่อพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอน ตามแนวทฤษฎี ปัญหาสังคมเพื่อ ส่งเสริมทักษะการ ฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน ขนาดเล็ก	รูปแบบการเรียน การสอนตามแนว ทฤษฎีปัญหา สังคมเพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน ขนาดเล็กที่ตี มีลักษณะอย่างไร	ร่างรูปแบบการ เรียนการสอนตาม แนวทฤษฎีปัญหา สังคมเพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาด เล็ก	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ร่างรูปแบบ การเรียนการสอนตามแนว ทฤษฎีปัญหา สังคม เพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน ขนาดเล็ก
2.2 ปรับโครงสร้าง รูปแบบการเรียน การสอนจากการ ประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ	เพื่อพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอน ตามแนวทฤษฎี ปัญหาสังคมเพื่อ ส่งเสริมทักษะการ ฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ใน โรงเรียนขนาดเล็ก	รูปแบบการเรียน การสอนตามแนว ทฤษฎีปัญหา สังคมเพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ใน โรงเรียนขนาด เล็กที่มีลักษณะ อย่างไร	-อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบ -ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบ คุณภาพ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	รูปแบบการเรียน การสอนตามแนว ทฤษฎีปัญหา สังคมเพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน ขนาดเล็ก

ตาราง 11 (ต่อ)

ระยะที่	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	คำถามการวิจัย	วิธีการ/เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	ผลที่ได้รับ
2.3 การศึกษานำร่อง (Pilot study) ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญหาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก	เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญหาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก	รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญหาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีลักษณะอย่างไร	-การทดลองใช้ (Pilot study)	แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามตัวชี้วัดมาตรฐานและสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ 1) Me & My Family 2) My School 3) Around Me จำนวน 18 แผน แผนละ 1 ชม. รวมระยะเวลา 18 ชม.	1. แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 2. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) 4.แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test)
3.ศึกษาผลการใช้รูปแบบ 3.1 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญหาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก	เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญหาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก	ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญหาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีลักษณะอย่างไร	ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญหาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก	กลุ่มตัวอย่าง 8 คน	ผลจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญหาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ตาราง 11 (ต่อ)

ระยะที่	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	คำถามการวิจัย	วิธีการ/เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	ผลที่ได้รับ
3.2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก	เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก	ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีลักษณะอย่างไร	- แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 18 แผน - แบบวัดทักษะการฟัง - แบบวัดทักษะการพูด - แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟัง - แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูด	กลุ่มตัวอย่าง 8 คน	1. ผลการศึกษา ค่าเฉลี่ยทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก 2. ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการดำเนินงานเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับวางแผนสร้างรูปแบบ ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งประกอบไปด้วยแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทฤษฎีปัญญาสังคม ของเบนดูรา แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ของ อ็อกฟอร์ด แนวคิดการพัฒนารูปแบบของจอยส์ เวลล์ และคาลฮัล เพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสำหรับเป็นแนวทางในการสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

1. จุดมุ่งหมาย

1.1 เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

1.2 เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

2. แหล่งข้อมูล

เอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หนังสือ สื่อทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ การพัฒนารูปแบบ และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

3. เครื่องมือ

3.1 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

4.1 กำหนดเพื่อวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

4.2 นำประเด็นที่กำหนดเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของประเด็นที่ต้องใช้ในการเก็บข้อมูลในตาราง จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

5. วิธีการเก็บข้อมูล

5.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบ องค์ประกอบของรูปแบบ

5.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

5.3 รวบรวมเนื้อหา สังเคราะห์แยกตามประเด็นที่กำหนด

6. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาจำแนกตามประเด็นที่กำหนด ดังนี้

6.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560

6.1.1 หลักการ

6.1.2 วัตถุประสงค์

6.1.3 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

6.1.4 การวัดและประเมินผล

6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560

6.2.1 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบ

6.2.2 เนื้อหาที่ใช้ในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน

6.3 การพัฒนารูปแบบ

6.3.1 ความหมายและความสำคัญ

6.3.2 องค์ประกอบของรูปแบบ

6.3.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก จะต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย ครูและนักเรียน เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน ปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นองค์ประกอบในการพัฒนารูปแบบ

1. จุดมุ่งหมาย

เพื่อต้องการศึกษาสภาพการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยกำหนดประเด็นในการศึกษาดังนี้

1.1 ศึกษาสภาพการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กเป็นอย่างไร

1.2 ศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

2. ประชากรและกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

2.1 ประชากร ได้แก่

2.1.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มเครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 อำเภอม่วงสามสิบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 โรงเรียน ซึ่งเป็นประชากรที่มีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากตั้งอยู่ในอำเภอเดียวกัน เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกัน มีครูประจำชั้นเป็นเอกเทศ และมีผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ ใกล้เคียงกัน แบ่งเป็น 6 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 45 คน ประกอบด้วย

1) โรงเรียนบ้านบัวยาง	จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 8 คน
2) โรงเรียนบ้านท่าลาด	จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 7 คน
3) โรงเรียนบ้านสวนจัว (ราษฎร์ใจดี)	จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 5 คน
4) โรงเรียนบ้านหนองเมืองน้อย	จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 8 คน
5) โรงเรียนบ้านนาขามดอนตั่ว	จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 9 คน

6) โรงเรียนราษฎร์ร่วมแรงรัฐ (ก่าจัดอุปถัมภ์) จำนวน 1 ห้องเรียน
รวม 8 คน

2.1.2 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้น ป.6) ในโรงเรียน
ขนาดเล็ก กลุ่มเครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน จาก 6 โรงเรียน

2.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่

2.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการเรียน
การสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน
ขนาดเล็ก กลุ่มเครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 โรงเรียน แบ่งเป็น 6 ห้องเรียน รวมนักเรียน
ทั้งสิ้น 45 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางของเครจซี่ และมอร์แกน
(บุญชม ศรีสะอาด, 2547) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 40 คน

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและ
ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้น ป.6)
ในโรงเรียนขนาดเล็ก เครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน จาก 6 โรงเรียน โดยการเลือกแบบเจาะจง
(Purposive-Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามนักเรียนและ
แบบสัมภาษณ์ครู ที่สร้างโดยผู้วิจัย มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 แบบสอบถามนักเรียน

แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนและ
ระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน
ขนาดเล็ก โดยมีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือของแบบสอบถาม ดังนี้

3.1.1 ศึกษาสภาพการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กตัวแปรตามที่จะวัดอย่างละเอียด ทั้งเชิงทฤษฎีและนิยามเชิงปฏิบัติการ

3.1.2 กำหนดประเภทของข้อคำถามที่ใช้สอบถาม เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3.1.3 เขียนข้อคำถามให้ครอบคลุมทุกคุณลักษณะหรือประเด็นที่จะวัด โดยเขียนตามโครงสร้างของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3.1.4 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม ชัดเจน ครอบคลุม และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้

3.1.5 นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ แล้วนำมาแก้ไข ปรับปรุงให้สมบูรณ์ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน ประกอบด้วย

- 1) ดร.จิตติยา เรือนนระการ วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.)
หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ
- 2) ดร.ชนาภัทร ขาวสะอาด วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.)
วิจัยและประเมินผลการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล
- 3) ดร.จินตวีร์ โยสีดา วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.)
หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
- 4) ดร.รุ่งโรจน์ หวังชม วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.)
หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
- 5) ดร.ธนา ฤๅศิริวรรณ วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.)
หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

3.1.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามนักเรียนฉบับสมบูรณ์ที่ได้ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว เพื่อนำไปใช้จริงในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลอง พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถาม มีค่าความสอดคล้องเฉลี่ยตั้งแต่ (0.60-1.00) รายละเอียดผลการประเมินแสดงในภาคผนวก และความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ (4.20-4.80) รายละเอียดผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในเครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 โรงเรียน

4.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก เครื่องข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 โรงเรียน แบ่งเป็น 6 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 40 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์น้ำหนักคะแนนดังนี้

คะแนน 5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

คะแนน 4 คะแนน หมายถึง มาก

คะแนน 3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

คะแนน 2 คะแนน หมายถึง น้อย

คะแนน 1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 4.51-5.00

ระดับความคิดเห็นมาก มีค่าเท่ากับ 3.51-4.50

ระดับความคิดเห็นปานกลาง มีค่าเท่ากับ 2.51-3.50

ระดับความคิดเห็นน้อย มีค่าเท่ากับ 1.51-2.50

ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 1.00-1.50

5.2 แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 6 ท่าน เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยมีกระบวนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือของแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

5.2.1 ศึกษากรอบเรื่องที่ต้องการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

5.2.2 กำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

5.2.3 เขียนข้อสัมภาษณ์ให้ชัดเจน ถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ และในสิ่งที่ต้องการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

5.2.4 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน ครอบคลุม ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้

5.2.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามและหาค่าดัชนีความสอดคล้องและความเหมาะสม IOC (Index of Item Objective Congruence) เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมดังนี้

1) ดร.ฐิตติยา เรือนนระการ วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.)
หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

2) ดร.ชนาภัทร ขาวสะอาด วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.)
วิจัยและประเมินผลการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

3) ดร.จินตวีร์ โยสีดา วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.)
หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

4) ดร.รุ่งโรจน์ หวังชม วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.)
หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

5) ดร.ธนา ฤศรีวรรณ วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.)
หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

5.2.6 จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ ที่ได้ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว เพื่อนำไปใช้จริงในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ (0.60-1.00) และความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ (4.40-4.80) อยู่ในระดับมากที่สุด รายละเอียดผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

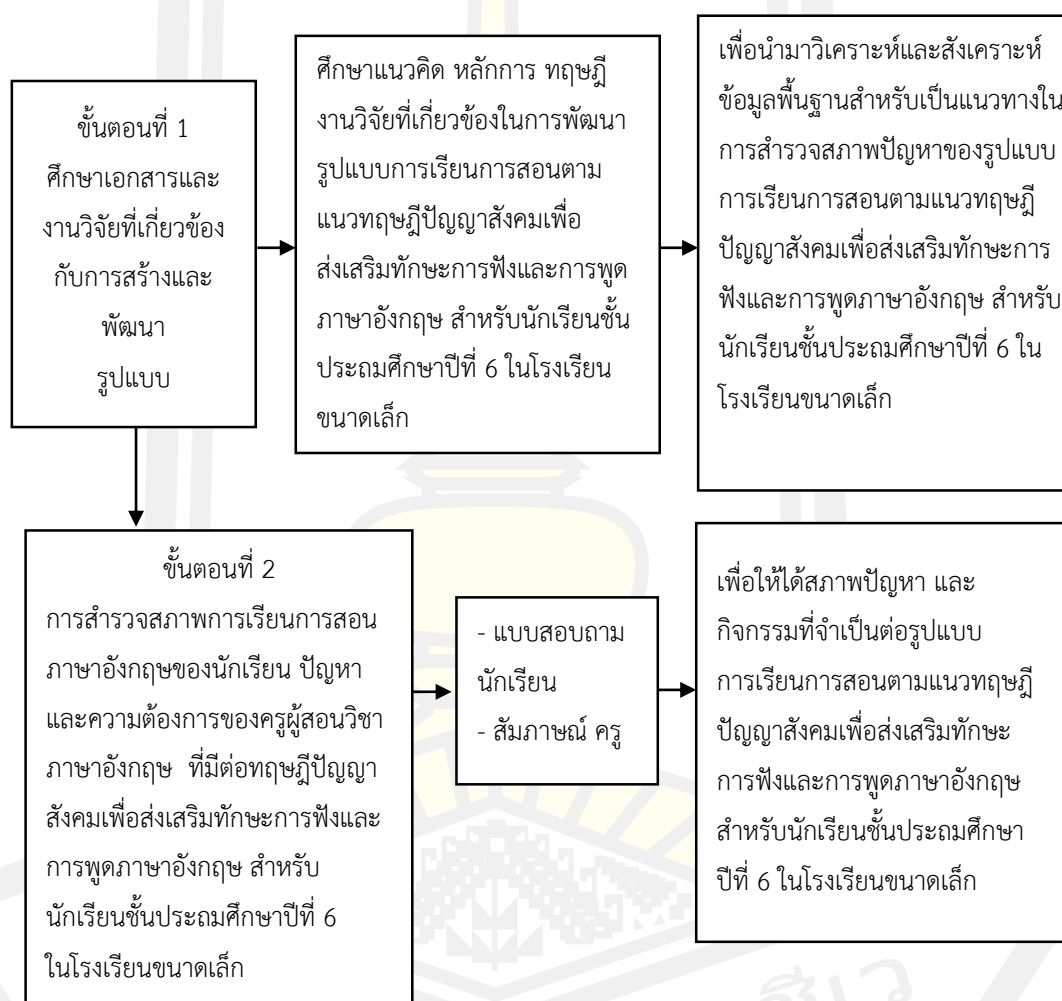
5.3.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในเครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 โรงเรียน

5.3.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้น ป.6) ในโรงเรียนขนาดเล็ก เครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน จาก 6 โรงเรียน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการสร้างข้อสรุปจากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากสิ่งที่ได้จากการสัมภาษณ์เพื่อแสดงให้เห็นถึงสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สามารถสรุปกระบวนการในการวิจัยระยะที่ 1 เป็นแผนภาพ ได้ดังภาพประกอบ 14

ภาพประกอบ 14 กระบวนการดำเนินการวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

การวิจัยระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีรายละเอียดกลุ่มเป้าหมาย ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

สำหรับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในระยะที่ 2 ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเมืองน้อย สังกัดกลุ่มเครือข่ายที่ 19 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 8 คน ได้มาโดยการสุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับสลาก เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ใช้สำหรับนำร่องรูปแบบซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยระยะที่ 3

2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยในระยะที่ 2 มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 ร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ขั้นตอนนี้เป็นการนำผลจากข้อมูลพื้นฐาน

1. นำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากระยะที่ 1 มาเป็นข้อมูลเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและองค์ประกอบของการร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

2. ออกแบบโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยใช้การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ จอยส์ เวลล์ และคาลฮอลล์ (Joyce, Weil and Calhoun, 2011) โดยมี 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการและแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน ดังนี้

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ประกอบด้วยทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน ดังนี้

2.1.1 ทฤษฎีทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory)

ตามแนวคิดของ แบนดูรา (Bandura, 1986) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้

โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ เนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวอยู่เสมอ การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (Observational learning) ครูผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ ตัวแบบอย่างแท้จริงจนสามารถจดจำและสร้างสัญลักษณ์แทนพฤติกรรมของตัวแบบได้ ประกอบกับการจูงใจอย่างเหมาะสมและเพียงพอ จะทำให้พฤติกรรมการเลียนแบบจากการสังเกตตัวแบบ เป็นไปอย่างดี จัดเหตุการณ์ให้เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจต้องการชี้นำตนเองในการเรียนให้ บรรลุตามเป้าหมาย โดยใช้การกำกับตนเอง (Self-Regulation) เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับตนเอง ในการเรียนรู้ มีการเรียนรู้อย่างมีระบบเพื่อที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น นั่นคือ ผู้เรียนมีความ พยายามที่จะปฏิบัติให้บรรลุผลตามเป้าหมาย โดยใช้ความคิด การกระทำและสร้างแรงจูงใจในตนเอง อย่างมีระบบ สอดคล้องกับเงื่อนไขบริบทแวดล้อมผู้เรียนแต่ละคนที่เหมาะสม กำหนดเป้าหมาย เลือกลวิธี วางแผน ตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนกลวิธีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายในการเรียนรู้ เชื่อมโยงกับการคิดและแรงจูงใจเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ผ่านกระบวนการสังเกต และนำเงื่อนไขดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการปรับเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจและ พฤติกรรมปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จะได้รับอิทธิพลจากการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) ซึ่งเป็นความรู้สึกเกิดขึ้น ในตัวผู้เรียนที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถในเรื่องดังกล่าว และเชื่อว่าตนเองสามารถที่จะปฏิบัติ กิจกรรมและเรียนรู้ในข้อมูลความรู้เรื่องนั้นได้บรรลุผล เพราะจะเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้เรียนใช้ความ พยายามและความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติงานการเรียนรู้ครั้งนั้นให้สำเร็จ ทั้งนี้ผู้สอนจะต้องจัดเนื้อหา บทเรียนและบริบทการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของผู้เรียน อีกทั้ง บทเรียนควรมีความท้าทายในด้านความยากง่าย ความน่าสนใจและหลากหลายสำหรับผู้เรียน ในแต่ละบริบท พร้อมกับสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเนื้อหากิจกรรมที่จูงใจและเสริมสร้างความ กระตือรือร้นให้ประสบผลสำเร็จ

2.1.2 แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) ตามแนวคิด ของ อ็อกฟอร์ด (Oxford, 1990) และโอมอลลี และชาโมต์ (O'Malley and Chamot, 2004) มีความเหมาะสมที่สามารถนำมาใช้กับการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะภาษาที่เป็นภาษา ที่สอง หรือไม่ใช่ภาษาแรกของผู้เรียน การรู้จักใช้กลวิธีในการเรียนที่เหมาะสมจะมีผลต่อการเรียน ภาษา กลวิธีการเรียนรู้จะช่วยในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารของผู้เรียนซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุด ในการเรียน ช่วยให้การเรียนภาษาง่ายขึ้น เร็วขึ้น สนุกขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถ เชื่อมโยงข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่ได้ง่ายขึ้น โดยผู้เรียนสามารถจัดการเรียนได้ด้วยตัวเอง ตลอดจน การทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนโดยใช้ทั้งกลวิธีการเรียนภาษาโดยตรง (Direct Strategies) และ กลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม (Indirect Strategies) 6 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีความรู้ความจำ (Memory Strategies) 2) กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) 3) กลวิธีด้านการทดแทน

(Compensation Strategies) 4) กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategy) 5) กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) และ 6) กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies)

2.1.3 แนวคิดการบูรณาการโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา

(Computer Assisted Language Learning-CALL) ตามแนวคิดของ Beatty (2003) การนำเอาสื่อเทคโนโลยีมาช่วยเรียนภาษาใช้ในกระบวนการเรียนรู้พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการกระตุ้น สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้และรับรู้เนื้อหา ตลอดจนสะท้อนผล การเรียนรู้โดยทันที ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาอย่างเต็มศักยภาพ

2.1.4 แนวคิดอภิปัญญาในการเรียนภาษาที่สอง (Metacognition)

ตามแนวคิดของอ็อกฟอร์ด (Oxford, 1990) หมายถึง การกระทำที่อยู่เหนือปัญญา เป็นแนวทาง ในการเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง การตระหนักรู้ (Awareness) และการลงความคิดเห็น (Judgment) ในเหตุการณ์หรือสาระสำคัญที่ต้องการเพิ่มพูนและเสริมสร้างให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล ผ่านประสบการณ์การตระหนักรู้และความรู้ของคนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสติปัญญาที่มีอยู่ (Mental process) ในการกำกับ ตรวจสอบ (Monitor) การควบคุมกำกับ (Regulate) และชี้แนะให้ บรรลุในสิ่งที่ต้องการ

2.2 วัตถุประสงค์ รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมนี้มี วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งประกอบไปด้วยทักษะภาษาอังกฤษ 2 ทักษะ ได้แก่

2.2.1 ทักษะการฟัง คือ การที่นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

2.2.2 ทักษะการพูด คือ การที่นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบในการ สื่อสารระหว่างบุคคล พูดแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความ ช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ เรื่องใกล้ตัว พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้ง ให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และพูดแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

2.3 ขั้นตอนการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎี ปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างแรงจูงใจ (Motivation)

เป็นขั้นที่ครูเชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมกับองค์ความรู้ใหม่โดยการถาม-ตอบ ใช้ภาพ และการทบทวน ใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ สนับสนุนการเรียนรู้อธิบายเนื้อหาก่อนการเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

เป็นขั้นที่ครูชี้แจงจุดประสงค์ด้านภาษา โดยการพูด เพื่อให้ นักเรียน รู้เป้าหมายในการเรียนรู้ในเรื่องที่จะเรียน ครูให้นักเรียนคาดการณ์ล่วงหน้าในเรื่องที่จะเรียนและเชื่อมโยงเข้ากับสิ่งที่รู้อยู่แล้ว เลือกสนใจต่อภาระงานโดยเฉพาะโดยการถามตัวเอง “อะไรที่ฉันรู้” “อะไรที่ฉันไม่รู้” “ฉันอยากรู้อะไร” จากนั้นนักเรียนจัดระเบียบการเรียนรู้โดยการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกและนำไปใช้ (Practice/Application)

เป็นขั้นที่ครูชี้แจงกิจกรรมให้ผู้เรียน โดยการพูดอธิบายภาระงานให้ผู้เรียนเข้าใจ รวมทั้งสื่อที่จำเป็นต่อการปฏิบัติกิจกรรม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนพูดสื่อสารในการนำเสนอ อธิบาย อภิปราย พูดถาม-ตอบ และพูดโต้ตอบที่มาก เพื่อฝึกทักษะการพูด นำเสนอ อธิบาย อภิปรายความหมาย พูดถาม-ตอบ และพูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล นักเรียนมุ่งหาจุดสำคัญของการเรียน วางแผน (Plan) ตรวจสอบ (Monitor) และประเมินผล (Evaluation) การปฏิบัติภาระงานกับเพื่อนเพื่อเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร อะไรน่าจะเป็นคำตอบที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 4 ขั้นทบทวน/ประเมินผล (Review/Assessment)

เป็นขั้นทบทวนอย่างเป็นระบบ (Reviewing Well) โดยเน้นที่จุดประสงค์ของภาษาการออกเสียง การสะกดคำ ความหมาย โครงสร้างประโยค ที่สอนหลังการสอน 10 นาที 20 นาที หรือ 1 ชั่วโมง ครูพูดสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเพื่อนักเรียนทำงานบรรลุตามเป้าหมายในการเรียนรู้ นักเรียนเข้าใจภาระงานและปฏิบัติภาระงานโดย การวางแผน (Plan) ตรวจสอบ (Monitor) และประเมิน (Evaluation) ครูประเมินผลการจัดการเรียนการสอน เริ่มต้นบทเรียน ระหว่างบทเรียน และหลังจากสิ้นสุดบทเรียน นักเรียนร่วมกันสรุปผลการเรียนรู้ โดยการสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflection)

ขั้นที่ 5 ขั้นขยายผล (Extension)

เป็นขั้นที่นักเรียนพูดแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.4 ระบบสังคม รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน

ขนาดเล็ก มีระบบสังคม ได้แก่ 1) บทบาทครูผู้สอน คือ ผู้จัดการสอนส่งเสริมทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ตามขั้นตอน 5 ขั้นตอน ในระหว่างการสอนมีการสังเกตพฤติกรรม แบบสัมภาษณ์ สร้างแรงจูงใจ เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ เชื่อมโยงองค์ความรู้ เดิมกับองค์ความรู้ใหม่ 2) บทบาทผู้เรียน คือ เป็นผู้เรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนการสอน ในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า พูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคลใช้ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ

2.5 หลักการตอบสนอง รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญา สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีหลักการตอบสนอง คือ ผู้เรียนตรวจสอบตนเองโดยการสะท้อนผลการเรียนรู้ ครูและผู้เรียนร่วมกันสะท้อนผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติภาระงานตามกิจกรรม แล้วนำผลการสะท้อนไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อวางแผนการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ขึ้น

2.6 ระบบสนับสนุน รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญา สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีระบบสนับสนุน คือ 1. จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ 2. แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน 3. เครื่องคอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ตช่วยในการสืบค้นข้อมูลกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้และรับรู้เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2.2 ปรับโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอนจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ผลการศึกษาได้นำเสนอไว้ในบทที่ 4 ตอนย่อยที่ 2.1 รายละเอียดการดำเนินการวิจัย มีดังนี้

1. สร้างและหาคุณภาพของรูปแบบ คู่มือการใช้รูปแบบ และเอกสารประกอบรูปแบบ ขั้นนี้ผู้วิจัยได้จัดสร้างร่างรูปแบบ คู่มือการใช้รูปแบบ และเอกสารประกอบรูปแบบ ซึ่งได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการฟัง แบบวัดทักษะการพูด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ผ่านการหาคุณภาพโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้อง เหมาะสม ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะ แต่ละเครื่องมือมีการหาคุณภาพโดยผ่านผู้เชี่ยวชาญที่ต่างกัน ดังนี้

1.1 ผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 1 ใช้ตรวจสอบคุณภาพของร่างรูปแบบเพื่อประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของเครื่องมือ 2 ชนิด จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ได้แก่ 1) แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ 2) แบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบ จำนวน 7 คน ดังนี้

1.1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการทดสอบและวัดผลการศึกษา

1.1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภมรพรรณ บุระยาตร์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา

1.1.3 อาจารย์ ดร.รัฐส่าน เลาสุริโยธิน คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา

1.1.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

1.1.5 อาจารย์ ดร.นฤมล เอนกวิทย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย

วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.1.6 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.1.7 ดร.จิรา ลังกา ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 29 ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 2 ใช้ประเมินความสอดคล้อง เหมาะสมของ

เครื่องมือ 6 ชนิด ได้แก่ 1) คู่มือการใช้รูปแบบ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบวัดทักษะการฟัง 4) แบบวัดทักษะการพูด 5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) 6) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test) จำนวน 5 คน ดังนี้

1.2.1 ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ดร.ฐิตยา เรือนนระการ วุฒิการศึกษา

ปริญญาเอก (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

1.2.2 ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ดร.ชนาภัทร ขาวสะอาด วุฒิการศึกษา

ปริญญาเอก (ปร.ด.) วิจัยและประเมินผลการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

1.1.3 ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ดร.จินตวีร์ โยสีดา วุฒิการศึกษาปริญญาเอก

(ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.1.4 ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 ดร.รุ่งโรจน์ หวังชม วุฒิการศึกษา

ปริญญาเอก (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.1.5 ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5 ดร.ธนา ฤศรีวรรณ วุฒิการศึกษา

ปริญญาเอก (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

2. ปรับโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอน ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษา

จาก 2 ส่วนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ ผลจากการสัมมนา

อิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 7 คน ที่ได้ตรวจสอบคุณภาพร่างรูปแบบโดยการประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ และผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยการประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ เครื่องมือ 6 ชนิด ได้แก่

- 1) คู่มือการใช้รูปแบบ
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้
- 3) แบบวัดทักษะการฟัง
- 4) แบบวัดทักษะการพูด
- 5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test)
- 6) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test)

ขั้นตอนที่ 2.3ศึกษานำร่อง ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษานำร่องรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม

เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 8 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2562 จากนั้นจึงศึกษาผลที่ได้ไปปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

2. ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ให้สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้นำร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และปรับปรุงให้มีความเหมาะสมขึ้น จนได้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.1.1 สร้างร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดของ จอยส์ เวลล์และคาลฮอลล์ (Joyce, Weil and Calhoun, 2011) โดยมี 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการและแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนรู้เป็น 5 ขั้นตอน คือ ขั้นสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ขั้นนำเสนอ (Presentation)

ขั้นฝึกและนำไปใช้ (Practice/Application) ขั้นทบทวน/ประเมินผล (Review/Assessment) ขั้นขยายผล (Extension) นอกจากนี้ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบ และแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ เพื่อหาคุณภาพโดยผ่านการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

3.1.2 นำร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ที่สร้างขึ้น พร้อมแบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบ และแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ

3.1.3 จัดพิมพ์ร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก แบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบ และแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 1 จำนวน 7 ท่าน ประเมินความสอดคล้องของร่างรูปแบบ โดยได้ความสอดคล้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง (0.60-1.00) และความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง (3.43-4.00) รายละเอียดผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.1.4 ปรับปรุงพัฒนาร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจนมีคุณภาพ แล้วนำไปใช้ในการทดลองต่อไป

2. คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1 เมื่อได้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้วิจัยดำเนินการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก นอกจากนี้ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบ เพื่อหาคุณภาพโดยผ่านการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

2.2 นำคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก และแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะแล้วผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ

2.3 จัดพิมพ์คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก และแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบ เพื่อหาคุณภาพโดยผ่านผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 2 จำนวน 5 ท่าน ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบ โดยได้ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง (4.20-4.60) รายละเอียดผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

2.4 ปรับปรุงพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจนมีคุณภาพ แล้วนำไปใช้ในการทดลองต่อไป

3. แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.1 เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเนื้อหาตามตัวชี้วัดมาตรฐานและสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 เพื่อนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ได้แก่ 1) Me & My Family 2) My School 3) Around Me จำนวน 18 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 18 ชั่วโมง

3.2 ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหา ออกเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยที่ 1 Me & My Family

หน่วยที่ 2 My School

หน่วยที่ 3 Around Me

3.3 จากนั้นผู้วิจัย เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนฝึก (Pre-Stage) ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างฝึก (While-Stage) และ ขั้นที่ 3 ขั้นหลังฝึก (Post-Stage) จำนวน 18 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง

3.4 นำร่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น และสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักตรวจสอบ

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเบื้องต้นและให้ข้อเสนอแนะ ทั้งในด้านจุดประสงค์ เนื้อหาและการจัดการเรียนรู้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำในเรื่องความสอดคล้องของจุดประสงค์กับกิจกรรมตามกระบวนการเรียนรู้

3.5 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ฉบับร่าง แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 2 จำนวน 5 ท่าน ประเมินความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง (4.52-4.82) รายละเอียดผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

4. แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 1

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 1 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

4.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษจาก เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ดี การหาค่าอำนาจจำแนก การหาค่าความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการฟัง จากหนังสือ การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

4.3 สร้างแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ทั้งหมดจำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้จริง 20 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาแล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับความสอดคล้อง

4.4 นำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วพร้อมแบบประเมินด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของข้อความและภาษาที่ใช้ รวมถึงความสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการประเมินซึ่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมจำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

4.5 นำผลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต้องมากกว่า หรือเท่ากับ 0.50 โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) ถ้าไม่ผ่านก็ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบวัดทักษะการฟังหน่วยที่ 1 มีค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.80-1.00) ผลการประเมินดังแสดงในภาคผนวก

4.6 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 1 จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเมืองน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 8 คน จาก 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

4.7 นำกระดาษคำตอบของนักเรียนที่ทำแบบวัดทักษะการฟังหน่วยที่ 1 มาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

4.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.25-0.75) มีค่าความเชื่อมั่น 0.78 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

4.9 จัดพิมพ์ข้อสอบทั้ง 20 ข้อ เป็นแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลองต่อไป

5. แบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 2

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 2 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

5.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จาก เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ดี การหาค่าอำนาจจำแนก การหาค่าความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการฟัง จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

5.3 สร้างแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ทั้งหมดจำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้จริง 20 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับความสอดคล้อง

5.4 นำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วพร้อมแบบประเมินด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ รวมถึงความสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการประเมินซึ่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

5.5 นำผลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต้องมากกว่า หรือเท่ากับ 0.50 โดยใช้สูตรการหาดัชนีความสอดคล้อง (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) ถ้าไม่ผ่านก็ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบวัดทักษะการฟังมีค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินดังแสดงในภาคผนวก

5.6 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 2 จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเมี่ยงน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 8 คน จาก 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

5.7 นำกระดาษคำตอบของนักเรียนที่ทำแบบวัดทักษะการฟังมาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

5.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.25-0.75) มีค่าความเชื่อมั่น 0.79 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

5.9 จัดพิมพ์ข้อสอบทั้ง 20 ข้อ เป็นแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลองต่อไป

6. แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 3

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 3 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

6.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการฟังจาก เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ดี การหาค่าอำนาจจำแนก การหาค่าความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

6.3 สร้างแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ทั้งหมดจำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้จริง 20 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับความสอดคล้อง

6.4 นำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วพร้อมแบบประเมินด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของข้อความและภาษาที่ใช้ รวมถึงความสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการประเมินซึ่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

6.5 นำผลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต้องมากกว่า หรือเท่ากับ 0.50 โดยใช้สูตรการหา

ดัชนีความสอดคล้อง (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) ถ้าไม่ผ่านก็ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบวัดทักษะการฟังมีค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินดังแสดงในภาคผนวก

6.6 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 3 จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเมี่ยงน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 8 คน จาก 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

6.7 นำกระดาษคำตอบของนักเรียนที่ทำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

6.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.25-0.75) มีค่าความเชื่อมั่น 0.84 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

6.9 จัดพิมพ์ข้อสอบทั้ง 20 ข้อ เป็นแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลองต่อไป

7. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 1

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 1 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

7.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จาก เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์กรอบแนวคิด ด้านทักษะการพูด

7.3 สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Rubrics Score)

7.4 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่อกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

7.5 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุง แล้วพร้อมกับนิยามศัพท์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ ชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อพิจารณา

ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัด ด้านทักษะการพูด โดยใช้ค่า IOC ตามหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตาม
ตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตาม
ตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นได้วัดไม่ตรงตาม
ตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

7.6 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัด ด้านทักษะการพูดโดยมีเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าใช้ได้ พบว่า ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-0.80) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

7.7 จัดพิมพ์ต้นฉบับแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 1 ที่ปรับปรุงแล้ว จำนวน 11 ข้อ นำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเมืองน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 8 คน จาก 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

7.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.25-0.75) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

7.9 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 1 ที่คัดเลือกแล้ว ทั้ง 11 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ดัดแปลงจากสูตร KR-20 (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.53 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

7.10 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 1 จำนวน 11 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

8. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 2

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 2 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

8.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จาก เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์กรอบแนวคิด
ด้านทักษะการพูด

8.3 สร้างแบบวัดทักษะการพูด โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาตาม
วัตถุประสงค์ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Rubrics)

8.4 นำแบบวัดทักษะการพูดเสนอต่อกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

8.5 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุง แล้วพร้อมกับนิยาม
ศัพท์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญชุด
เดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อพิจารณาประเมิน
ความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัด ด้านทักษะการพูด โดยใช้ค่า IOC
ตามหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตาม
ตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตาม
ตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นได้วัดไม่ตรงตาม
ตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

8.6 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัด
ด้านทักษะการพูดโดยมีเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าใช้ได้ พบว่า ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง
(0.60-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

8.7 จัดพิมพ์ต้นฉบับแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 2
ที่ปรับปรุงแล้ว จำนวน 11 ข้อ นำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านหนองเมืองน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
จำนวน 8 คน จาก 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

8.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก
(r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและ
พัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.40-1.00)
ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

8.9 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 2 ที่คัดเลือกแล้ว
ทั้ง 11 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

ของครอนบาค (Cronbach) ดัดแปลงจากสูตร KR-20 (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า
ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

8.10 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 2 จำนวน 11 ข้อ
เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

9. แบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 3

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
(Speaking Test) หน่วยที่ 3 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

9.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จาก เอกสาร ตำรา
และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

9.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์กรอบแนวคิด
ด้านทักษะการพูด

9.3 สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหา
ตามวัตถุประสงค์ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Rubrics)

9.4 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่อกรรมการควบคุม
วิทยานิพนธ์ แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

9.5 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุง แล้วพร้อมกับนิยาม
ศัพท์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ
ชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อพิจารณา
ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัด ด้านทักษะการพูด
โดยใช้ค่า IOC ตามหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตาม
ตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตาม
ตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่ตรงตาม
ตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

9.6 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัด
ด้านทักษะการพูดโดยมีเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าใช้ได้ พบว่า ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง
(0.60-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

9.7 จัดพิมพ์ต้นฉบับแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 3 ที่ปรับปรุง
แล้ว จำนวน 11 ข้อ นำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน

บ้านหนองเมื่อน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 8 คน จาก 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

9.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.25-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

9.9 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 3 ที่คัดเลือกแล้ว ทั้ง 11 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach) ดัดแปลงจากสูตร KR-20 (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.60 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

9.10 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 3 จำนวน 11 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

10. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีขั้นตอนสร้างและหาคุณภาพดังนี้

10.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่จะวัด และสังเคราะห์เพื่อนำไปสู่การตั้งนิยามการสร้างข้อสอบเกี่ยวกับทักษะการฟัง

10.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลวิธีการสร้างข้อสอบให้เป็นไปตามนิยามและศึกษาตัวอย่างข้อสอบแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

10.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) ตามนิยามแต่ละด้านของการฟังจำนวน 40 ข้อ ต้องการใช้จริง 30 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

10.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) ที่ปรับปรุง แล้วพร้อมกับนิยามศัพท์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของข้อความคำถาม และภาษาที่ใช้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

10.5 นำผลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต้องมากกว่า หรือเท่ากับ 0.50 โดยใช้สูตรการหาดัชนีความสอดคล้อง (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) ถ้าไม่ผ่านก็ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบวัดทักษะการฟังมีค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินดังแสดงในภาคผนวก

10.6 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) จำนวน 30 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเมืองน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 8 คน จาก 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลอง ใช้แผนการจัดการเรียนรู้

10.7 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบไม่ถูก หรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน ให้ 0 คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ดังนี้

10.7.1 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบเป็นรายข้อ วิเคราะห์หาค่าความยาก (p) เลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก (p) ระหว่าง 0.50-0.75 และค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

10.7.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) ที่คัดเลือกแล้วทั้ง 30 ข้อ มาวิเคราะห์คำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ระหว่างผลการสอบครั้งที่ 1 กับผลการสอบครั้งที่ 2 ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

10.8 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) ที่คัดเลือกเป็นฉบับจริง จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง ต่อไป

11. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test) เป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) มีขั้นตอนสร้างและหาคุณภาพดังนี้

11.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่จะวัด และ สังเคราะห์เพื่อนำไปสู่การตั้งนิยามการสร้างข้อสอบเกี่ยวกับทักษะการพูด

11.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล วิธีการ สร้างข้อสอบให้เป็นไปตามนิยาม และศึกษาตัวอย่างข้อสอบแบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

11.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะ การพูด (Speaking Test) ตามนิยามแต่ละด้านของการพูดจำนวน 25 ข้อ ต้องการใช้จริง 11 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

11.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะ การพูด (Speaking Test) ที่ปรับปรุง แล้วพร้อมทั้งนิยามศัพท์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับนิยามหรือประเด็นนั้นไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม

จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IC) ซึ่งเป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัด ด้านทักษะการพูด โดยใช้ค่า IOC ตามหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตาม
พฤติกรรมชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตาม
พฤติกรรมชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นได้วัดไม่ตรงตาม
พฤติกรรมชี้วัดด้านทักษะการพูด

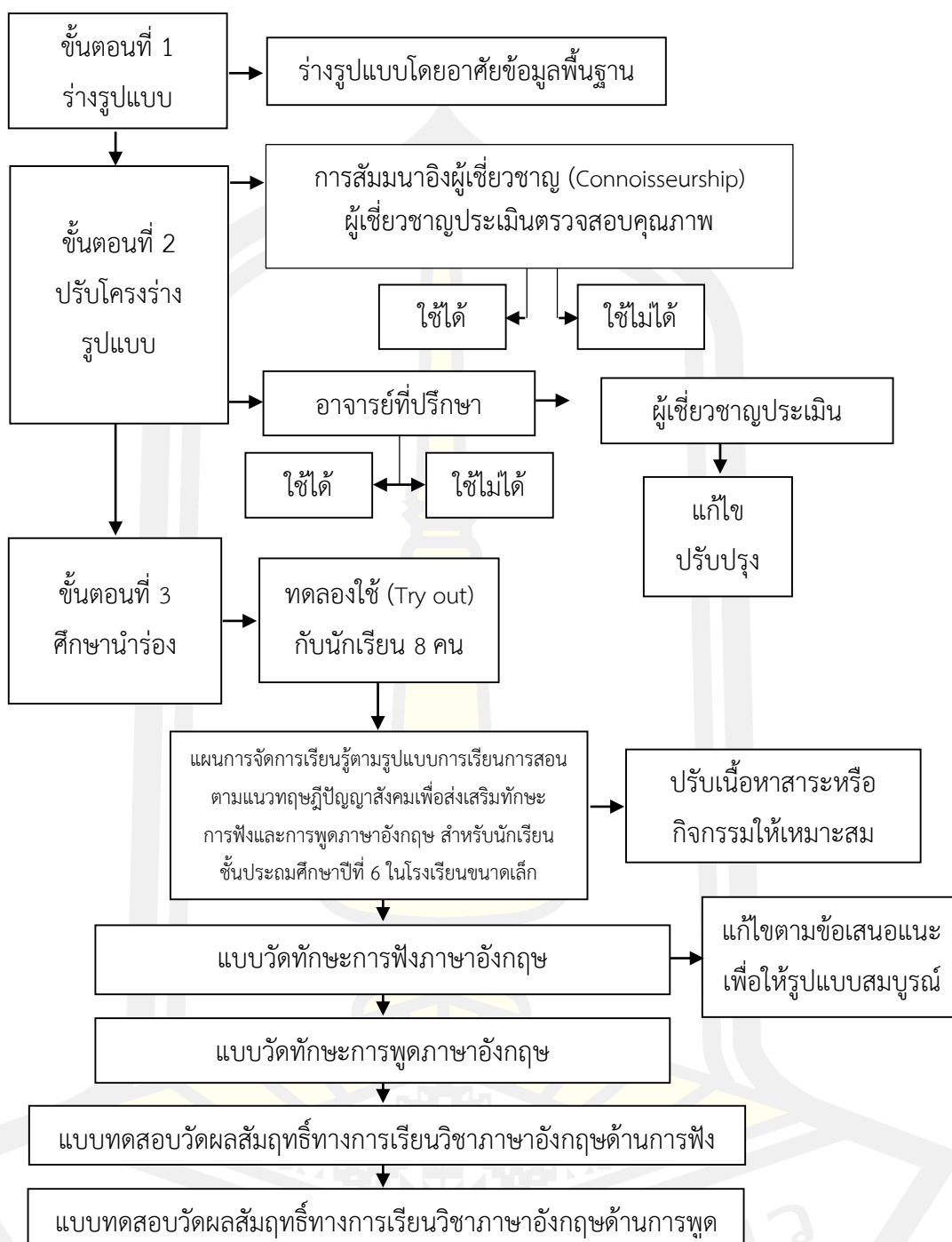
11.5 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด โดยมีเกณฑ์ตั้งแต่ 0.60-1.00 ถือว่าใช้ได้ พบว่า ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-0.80) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

11.6 พิมพ์ต้นฉบับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 11 ข้อ นำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาขามดอนตัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 11 คน และเป็นกลุ่มเดียวกันกับที่ศึกษานำร่องแผนการจัดการเรียนรู้

11.7 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน แล้ววิเคราะห์ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด (α -coefficient) พบว่าข้อสอบที่เลือกไว้ใช้มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ (0.25-0.50) จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

11.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 11 ข้อ มาวิเคราะห์คำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ระหว่างผลการสอบครั้งที่ 1 กับผลการสอบครั้งที่ 2 ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

11.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป
การวิจัยระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน สามารถสรุปตามแผนภาพ ดังนี้

ภาพประกอบ 15 การดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

การวิจัยระยะที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

การดำเนินการในขั้นตอนนี้ เป็นการศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก และ 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยมี ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ และการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มเครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 อำเภอม่วงสามสิบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 โรงเรียน ซึ่งเป็นประชากรที่มีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากตั้งอยู่ในอำเภอเดียวกัน เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกัน มีครูประจำชั้นเป็นเอกเทศ และมีผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ ใกล้เคียงกัน แบ่งเป็น 6 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 45 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราษฎร์ร่วมแรงรัฐ (กำจัด-อุบลัมภ์) สังกัดกลุ่มเครือข่ายที่ 19 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 8 คน ได้มาโดยการสุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับสลาก

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ออกแบบระยะเวลาในการทดลองสำหรับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราษฎร์ร่วมแรงรัฐ(กำจัด-อุบลัมภ์) สังกัดกลุ่มเครือข่ายที่ 19 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

3. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยในระยะที่ 3 มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก รายละเอียด โดยขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบการทดลองเป็นระยะเวลา 26 ชั่วโมง ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 18 ชั่วโมง การทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 6 ชั่วโมง และการทดสอบนักเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) และด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยในขั้นตอนนี้จะเป็นการศึกษาผลการวิจัยตามความมุ่งหมายการวิจัย 2 ข้อ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งนำเสนอผลการศึกษาในบทที่ 4 ตอนย่อยที่ 3.1

2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งนำเสนอผลการศึกษาในบทที่ 4 ตอนย่อยที่ 3.2

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กเป็นเครื่องมือที่ได้รับการพัฒนาและหาคุณภาพโดยสมบูรณ์แล้ว ประกอบด้วย

4.1 แผนการจัดการเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 18 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง

4.2 แบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 6 ฉบับ ได้แก่

4.2.1 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2.2 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 2
ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2.3 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 3
ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) ก่อนเรียนและ
หลังเรียน จำนวน 6 ฉบับ ได้แก่

4.3.1 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 1
ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3.2 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 2
ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3.3 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 3
ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง
(Listening Test) ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ฉบับ

4.5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด
(Speaking Test) ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ฉบับ

5. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดังกล่าวแล้วจากการวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีรายละเอียดตามขั้นตอน ดังนี้

6.1 นำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อขออนุญาต ใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ที่ผ่านการประเมินคุณภาพ และการทดลองใช้จากระยะที่ 2 มาใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง ซึ่งเป็นนักเรียนเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราษฎร์ร่วมแรงรัฐ (กำจัดอุปถัมภ์) จำนวน 8 คน

6.2 นำรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้วยตนเอง

6.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และจัดเก็บข้อมูลผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามกรอบความมุ่งหมายของการวิจัย จำนวน 18 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวมจำนวน 18 ชั่วโมง

6.4 ทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 6 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวมจำนวน 6 ชั่วโมง

6.5 ทดสอบนักเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) และด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ก่อนดำเนินการทดลองและหลังดำเนินการทดลอง จำนวน 2 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวมจำนวน 2 ชั่วโมง

6.6 เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อรายงานผลการวิจัยในบทที่ 4

7. การจัดการกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มาจัดการกระทำ ดังนี้

7.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก เป็นคะแนนที่ได้จากเครื่องมือได้แก่

7.1.1 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 1 หน่วยที่ 2 และหน่วยที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 6 ฉบับ

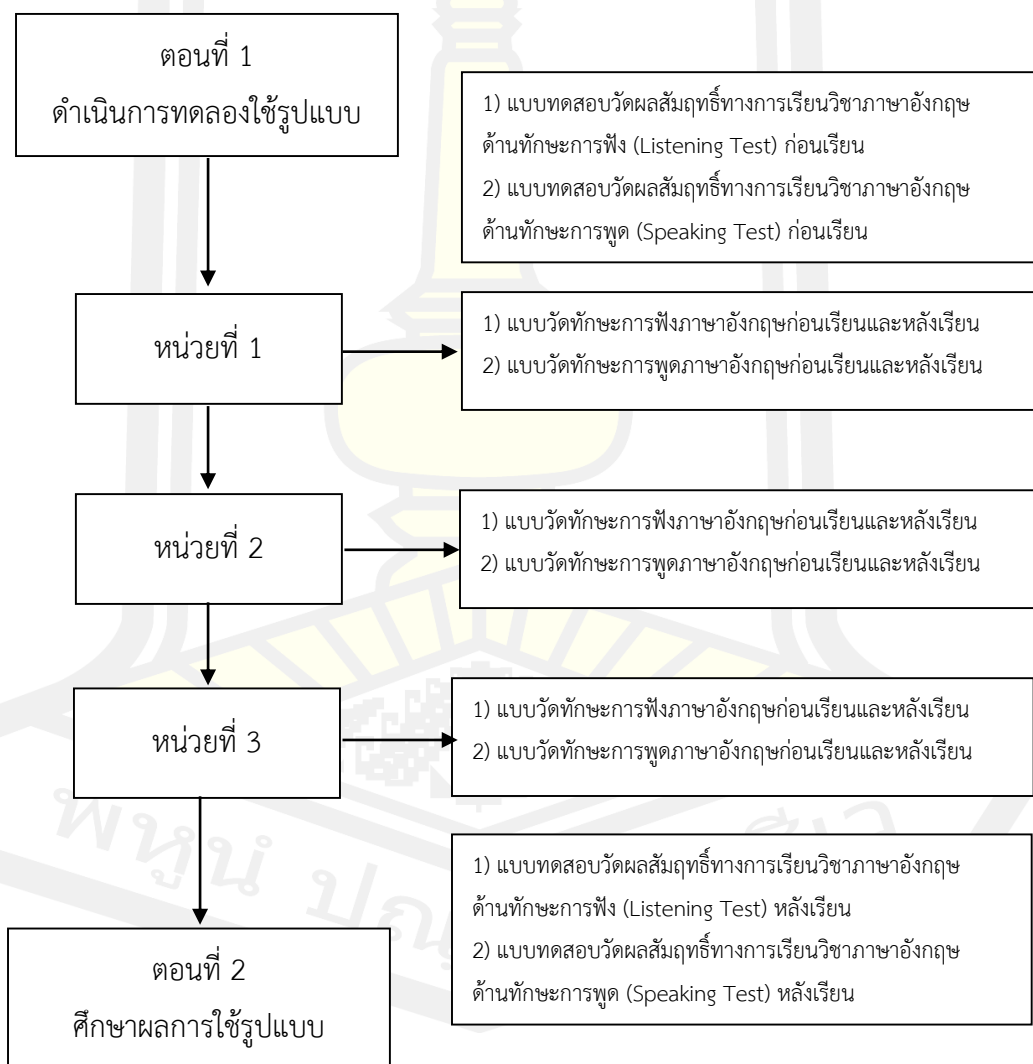
7.1.2 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 1 หน่วยที่ 2 และหน่วยที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 6 ฉบับ

7.1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ฉบับ

7.1.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ฉบับ

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ใช้ Wilcoxon Signed Rank Test เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจากการวัดซ้ำในแต่ละหน่วย โดยแต่ละหน่วยจะถูกวัดซ้ำ 2 ครั้ง เพื่อศึกษาพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และใช้ Wilcoxon Signed Rank Test เปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบ

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบ สามารถสรุปตามแผนภาพ ดังนี้

ภาพประกอบ 16 การดำเนินการวิจัยระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่หรือจำนวนข้อมูลคุณลักษณะที่สนใจศึกษา

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยคำนวณจากสูตรต่อไปนี้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยคำนวณจากสูตรต่อไปนี้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

N แทน จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด

\sum แทน ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบรูปแบบการเรียนการสอน มีดังนี้

2.1 ค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดทักษะ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบ โดยใช้สูตร ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

$$P = \frac{H+L}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากง่ายของข้อสอบ
 H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบข้อนั้น ๆ ถูก
 L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบข้อ ๆ นั้นถูก
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงและต่ำรวมกัน

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ระหว่างผลการสอบครั้งที่ 1 กับผลการสอบครั้งที่ 2 ตามสูตร ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 X แทน ชุดของคะแนนรวมจากการทดสอบครั้งที่ 1

- Y แทน ชุดของคะแนนรวมจากการทดสอบครั้งที่ 2
 N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมดที่นำมาวิเคราะห์

2.4 ค่าความเชื่อมั่นหรือความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามหรือแบบวัดทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ดัดแปลงจากสูตร KR-20 มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

- เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามหรือแบบวัด
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนรายข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม
 k แทน จำนวนข้อ

2.5 เปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ Dependent Samples t-test (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}, df = n-1$$

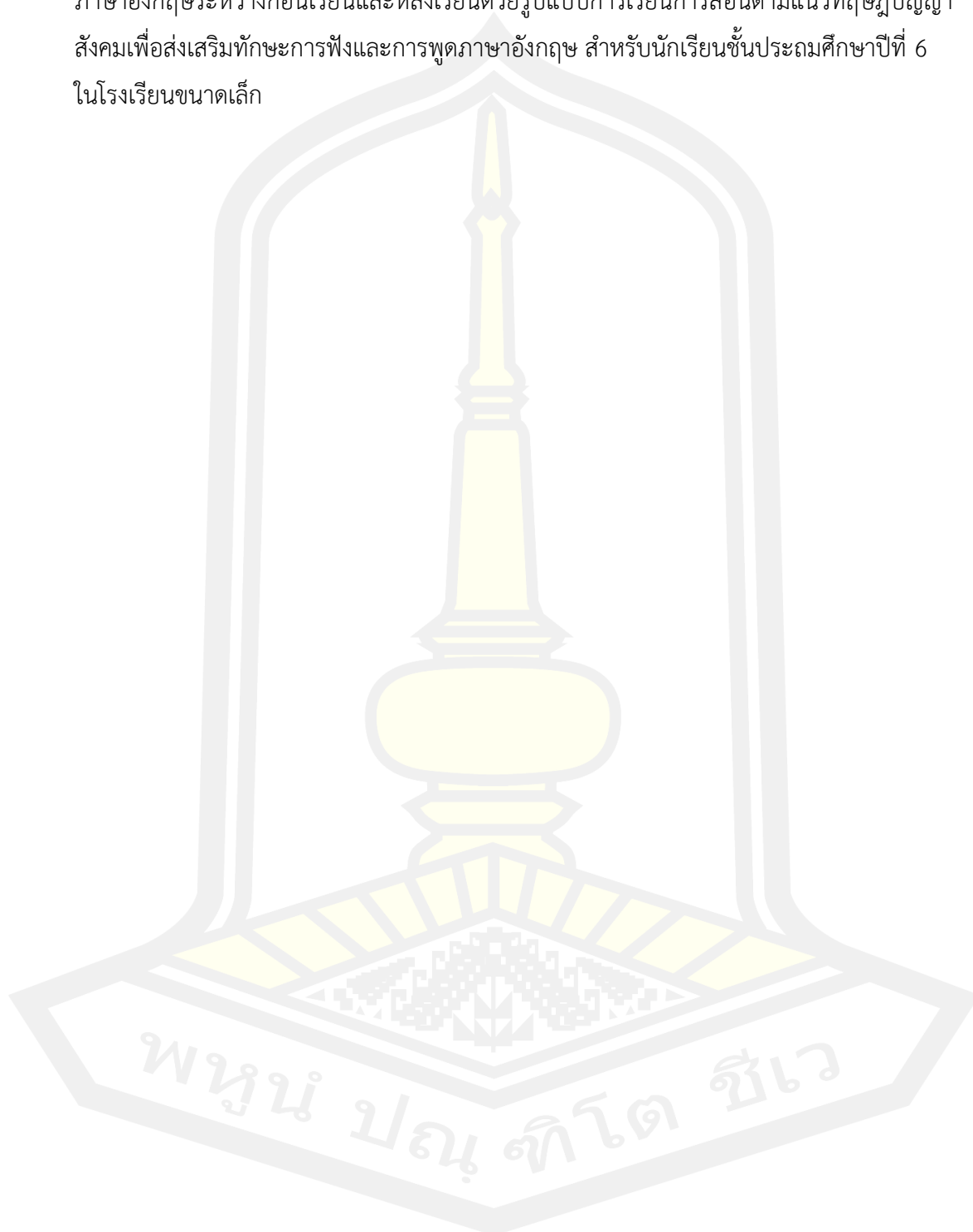
- เมื่อ D คือ ผลต่างของคะแนน (Difference Score)
 n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติทดสอบ

3.1 สถิติทดสอบนอนพาราเมตริก โดยใช้

3.1.1 ใช้ Wilcoxon Signed Rank Test เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่างจากการวัดซ้ำในแต่ละหน่วย โดยแต่ละหน่วยจะถูกวัดซ้ำ 2 ครั้ง เพื่อศึกษาพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

3.1.2 ใช้ Wilcoxon Signed Rank Test เปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญา
สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนขนาดเล็ก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	แทน	ร้อยละ
p	แทน	นัยสำคัญทางสถิติ

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ตอนที่ 3 ผลการใชัรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

3.1 เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

3.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

สำหรับผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 ตอนย่อย ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มี 2 แนวคิด ได้แก่ 1. ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ของแบนดูรา (Bandura) ได้เน้นแนวคิด 3 ประการ ดังนี้ 1) การเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) 2) การกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulation) 3) การรับรู้ความสามารถในตนเอง (Self-efficacy) และ 2. แนวคิดกลวิธีในการจัดการเรียนรู้

จากผลการศึกษาผู้วิจัยจึงได้กำหนดนิยามทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษกับตัวชี้วัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก รายละเอียดปรากฏดังตาราง 12

ตาราง 12 นิยามทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษกับตัวชี้วัดการเรียนรู้ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ทักษะ	ตัวชี้วัดการเรียนรู้
ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเข้าใจและ ตีความเรื่องที่ฟังจากสื่อ ประเภทต่าง ๆ และแสดง ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	1. สามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง 2. สามารถบอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังบท สนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความสามารถในการ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความ คิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ สภาพการเรียนรู้การสอนและ ระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะ การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ	1. สามารถพูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล 2. สามารถพูดแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและ ปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ 3. สามารถพูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว 4. สามารถพูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ 5. สามารถพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว 6. สามารถพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

จากตาราง 12 พบว่า ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจและตีความ เรื่องที่ฟังจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัดความสามารถ 2 ประการ ได้แก่ 1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง และ 2) บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัดความสามารถ 6 ประการ ได้แก่ 1) พูดสนทนาโต้ตอบสื่อสารระหว่างบุคคลได้ 2) พูดเพื่อแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ 3) พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว 4) พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวพร้อมให้เหตุผลประกอบ 5) พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว โดยใช้ประโยค

และข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน เพื่อน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และ 6) พุดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว โดยใช้ข้อความและประโยคที่ถูกต้องเหมาะสม จากนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาสภาพสภาพจัดการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

1.2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มเครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 โรงเรียน แบ่งเป็น 6 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 45 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางของ เครจซี่ และมอร์คอน (บุญชม ศรีสะอาด, 2547) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 40 คน โดยใช้เครื่องมือวิจัยคือ แบบสอบถามนักเรียนสภาพการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปรากฏดังตาราง 13

ตาราง 13 สภาพการจัดการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ
ตอนที่ 1 สภาพการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ			
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (ด้านความสนใจ)			
1. ครูยกตัวอย่างที่สามารถเข้าใจได้ง่าย	1.70	0.69	น้อย
2. ฉันตั้งใจฟังเมื่อครูอธิบายบทเรียน	1.70	0.46	น้อย
3. ครูสาธิตการสอนได้น่าสนใจ	1.60	0.50	น้อย
4. ครูสาธิตการสอนได้เข้าใจง่าย	1.98	0.77	น้อย
5. ฉันเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้	1.70	0.69	น้อย
6. ฉันสามารถเข้าใจและปฏิบัติตามขั้นตอนที่ครูอธิบายได้	1.68	0.47	น้อย
7. ในระหว่างการสาธิตของครูฉันได้ทำกิจกรรมนั้นไปด้วย	1.68	0.47	น้อย
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (ด้านความสนใจ) โดยรวม	1.72	0.58	น้อย

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (การจดจำ)			
1. ฉันสามารถจดจำรายละเอียดที่ครูสาธิตได้	1.55	0.50	น้อย
2. ฉันสามารถจดจำรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงได้	1.70	0.82	น้อย
3. ฉันสามารถจดจำองค์ประกอบที่สำคัญของทักษะการฟัง-พูดได้	1.68	0.69	น้อย
4. ฉันไม่ลืมองค์ประกอบที่สำคัญที่ครูสาธิต	1.65	0.77	น้อย
5. ฉันสามารถสร้างมโนภาพภายในได้	1.88	0.69	น้อย
6. ฉันสามารถบอกรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมได้	1.92	0.73	น้อย
7. ฉันมีวิธีการคิดที่ถูกต้องจากการสาธิตบทเรียนของครู	1.67	0.66	น้อย
8. ฉันสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้	1.98	0.70	น้อย
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (การจดจำ) โดยรวม	1.75	0.70	น้อย
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต(ด้านผลการเรียนรู้)			
1. ฉันสามารถใช้ทักษะการฟัง-การพูด ได้อย่างคล่องแคล่ว	1.78	0.70	น้อย
2. ฉันสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ที่มีในการแก้ปัญหาอื่นๆ ได้	1.87	0.79	น้อย
3. ฉันรู้วิธีการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่ใกล้เคียงได้	1.85	0.58	น้อย
4. ฉันสามารถสาธิตการฟังและการพูดได้	1.95	0.71	น้อย
5. ฉันไม่มีปัญหาในการใช้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	2.18	0.71	น้อย
6. ฉันสามารถใช้ทักษะการฟังและการพูดในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงได้	2.12	0.82	น้อย
7. ฉันรู้วิธีการจัดระเบียบและขั้นตอนในการเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนได้	1.95	0.78	น้อย
8. ฉันสามารถพูดโต้ตอบ สนทนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในทักษะการฟังและการพูดได้	1.82	0.71	น้อย
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (ด้านผลการเรียนรู้) โดยรวม	1.94	0.73	น้อย

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (ด้านการสร้างแรงจูงใจ)			
1. ฉันมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูง	1.83	0.84	น้อย
2. ฉันมีแรงจูงใจในการเรียนที่สูงตลอดการเรียนรู้	1.92	0.76	น้อย
3. ฉันมีความตั้งใจสูงในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการฟังและการพูด	1.90	0.63	น้อย
4. การอธิบายและการสาธิตการเรียนการสอนมีความสำคัญมากสำหรับฉัน	1.85	0.80	น้อย
5. ฉันคิดว่าการให้รางวัลมีความสำคัญในกิจกรรมการเรียนรู้	1.90	0.71	น้อย
6. สถานการณ์ต่าง ๆ ส่งเสริมการเรียนรู้ของฉันได้	1.83	0.68	น้อย
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต(ด้านการสร้างแรงจูงใจ) โดยรวม	1.87	0.74	น้อย
ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง			
1. นักเรียนสามารถฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟัง	1.70	0.72	น้อย
2. นักเรียนสามารถพูดเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง	1.85	0.67	น้อย
3. นักเรียนสามารถสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยไม่ต้องเตรียมตัว	1.85	0.83	น้อย
4. นักเรียนสามารถเข้าใจและตีความจากเรื่องที่ฟังจากสื่อประเภทต่าง ๆ ได้	1.95	0.78	น้อย
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา ง่ายๆ	1.67	0.69	น้อย
6. นักเรียนแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด	1.95	0.64	น้อย
7. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ได้	1.77	0.70	น้อย
8. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้	1.53	0.64	น้อย
9. นักเรียนรู้สึกกังวลก่อนที่จะทำแบบทดสอบ	1.33	0.66	น้อย
10. นักเรียนรู้สึกมีความประหม่าในระหว่างการสอบ	1.80	0.72	น้อย
11. นักเรียนมีความรู้สึกสนุกสนานในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ	1.65	0.48	น้อย
12. นักเรียนฟังบทสนทนาทั้งบทก่อนแล้วจึงสรุปเรื่องที่ฟัง	1.55	0.71	น้อย
13. นักเรียนมุ่งหาจุดสำคัญของการเรียน	1.83	0.84	น้อย

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ
14. นักเรียนสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าแล้วเชื่อมโยงเข้ากับสิ่งที่เรียนรู้มาแล้ว	1.78	0.83	น้อย
15. นักเรียนมีการวางแผน หรือใช้ปฏิทินในการจัดระเบียบการเรียนรู้ และกำหนดเวลา	1.58	0.75	น้อย
16. นักเรียนใช้กลวิธีที่หลากหลายในการเรียนรู้ (เช่น การจดบันทึก การพูดเลียนแบบเจ้าของภาษา การแยกแยะส่วนประกอบของคำ)	1.80	0.65	น้อย
17. นักเรียนรู้วิธีการทำงานที่ถูกต้องที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติภาระงาน	1.92	0.73	น้อย
ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยรวม	1.73	0.71	น้อย
ด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้			
1. นักเรียนมุ่งหาจุดสำคัญของการเรียน	1.35	0.48	น้อยที่สุด
2. นักเรียนสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าแล้วเชื่อมโยงเข้ากับสิ่งที่เรียนรู้มาแล้ว	2.28	0.68	น้อย
3. นักเรียนมีการวางแผน หรือใช้ปฏิทินในการจัดระเบียบการเรียนรู้ และกำหนดเวลา	1.65	0.48	น้อย
4. นักเรียนใช้กลวิธีที่หลากหลายในการเรียนรู้ (เช่น การจดบันทึก การพูดเลียนแบบเจ้าของภาษา การแยกแยะส่วนประกอบของคำ)	1.38	0.54	น้อยที่สุด
5. นักเรียนมีการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ (เช่น นักเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาในชีวิตประจำวันให้ได้ภายในเทอมนี้)	1.78	0.58	น้อย
6. นักเรียนมีการจัดระเบียบตารางเวลาในการเรียนรู้	1.62	0.54	น้อย
7. นักเรียนส่งงานตามเวลาที่ครูกำหนด	2.15	0.77	น้อย
8. นักเรียนใช้แผนภูมิหรือเว็บเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เรียนรู้	1.45	0.50	น้อยที่สุด
9. นักเรียนมีการจดบันทึกในระหว่างที่เรียน	1.33	0.66	น้อยที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ
10. นักเรียนแสวงหาโอกาสในการฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ	1.75	0.81	น้อย
11. นักเรียนมีการวางแผนก่อนที่จะเรียนในชั้นเรียน	1.65	0.48	น้อย
12. นักเรียนมีการให้รางวัลตัวเองหลังจากที่ประสบความสำเร็จในการเรียน	1.55	0.71	น้อย
13. นักเรียนมีการศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่ทราบคำตอบในการทำแบบฝึกหัด	1.83	0.84	น้อย
14. นักเรียนใช้วิธีการที่ต่างกันในในการทำภาระงานที่ได้รับมอบหมาย	1.78	0.83	น้อย
ด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้โดยรวม	1.68	0.63	น้อย

จากตาราง 13 พบว่า ผลการวิเคราะห์การสำรวจสภาพการจัดเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กของนักเรียน ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า มีสภาพการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านการเรียนรู้ผ่านการสังเกต (ด้านความสนใจ) โดยรวมค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติ (น้อย) ($\bar{X} = 1.72$, $SD = 0.58$) ด้านการเรียนรู้ผ่านการสังเกต (การจดจำ) โดยรวมค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติ (น้อย) ($\bar{X} = 1.75$, $SD = 0.70$) การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (ด้านผลการเรียนรู้) โดยรวมค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติ (น้อย) ($\bar{X} = 1.94$, $SD = 0.77$) การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (ด้านการสร้างแรงจูงใจ) โดยรวมค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติ (น้อย) ($\bar{X} = 1.87$, $SD = 0.74$) ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยรวมค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติ (น้อย) ($\bar{X} = 1.73$, $SD = 0.71$) ด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้ โดยรวมค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติ (น้อย) ($\bar{X} = 1.68$, $SD = 0.63$)

1.3 ผลการศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สรุปลงได้ดังนี้

ผลจากการสัมภาษณ์ครูเพื่อให้เห็นถึงปัญหาและความต้องการในการเรียนจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้น ป.6) ในโรงเรียนขนาดเล็ก เครื่องหมายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน จาก 6 โรงเรียน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive-Sampling) โดยใช้เครื่องมือวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ครู ผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดของผลการสัมภาษณ์ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) ในโรงเรียนขนาดเล็ก ดังนี้

ครูผู้สอนมีปัญหาขาดความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเนื่องจากไม่ใช่สาขาที่เรียนมา ขาดเทคนิคการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษและมีภาระงานที่มากเกินไป ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจากเป็นวิชาที่ยาก นักเรียนไม่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจเนื่องจากรู้คำศัพท์น้อย และไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ครูผู้สอนมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย สร้างสถานการณ์ โอกาสให้นักเรียนได้สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ เช่น การแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่าง ๆ

นอกจากนั้น ครูผู้สอนมีความต้องการในการพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และต้องการสื่อและเทคโนโลยีที่ช่วยในการจัดการเรียนการสอนทั้งสื่อทางออฟไลน์ และออนไลน์ เพื่อจะได้นำสื่อเหล่านั้นไปใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

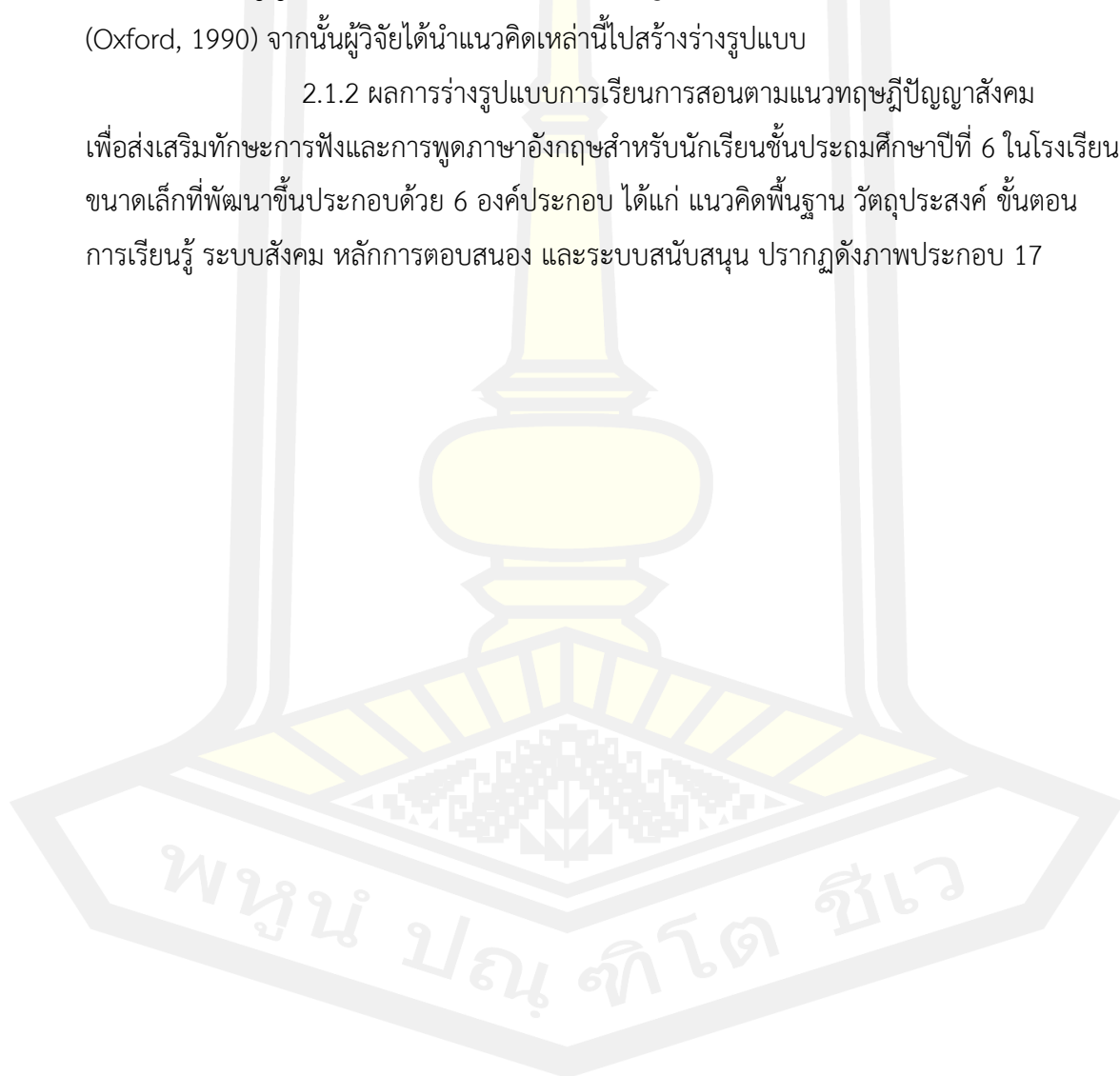
ในการศึกษาผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก แบ่งเป็น 3 ตอนย่อย ดังนี้

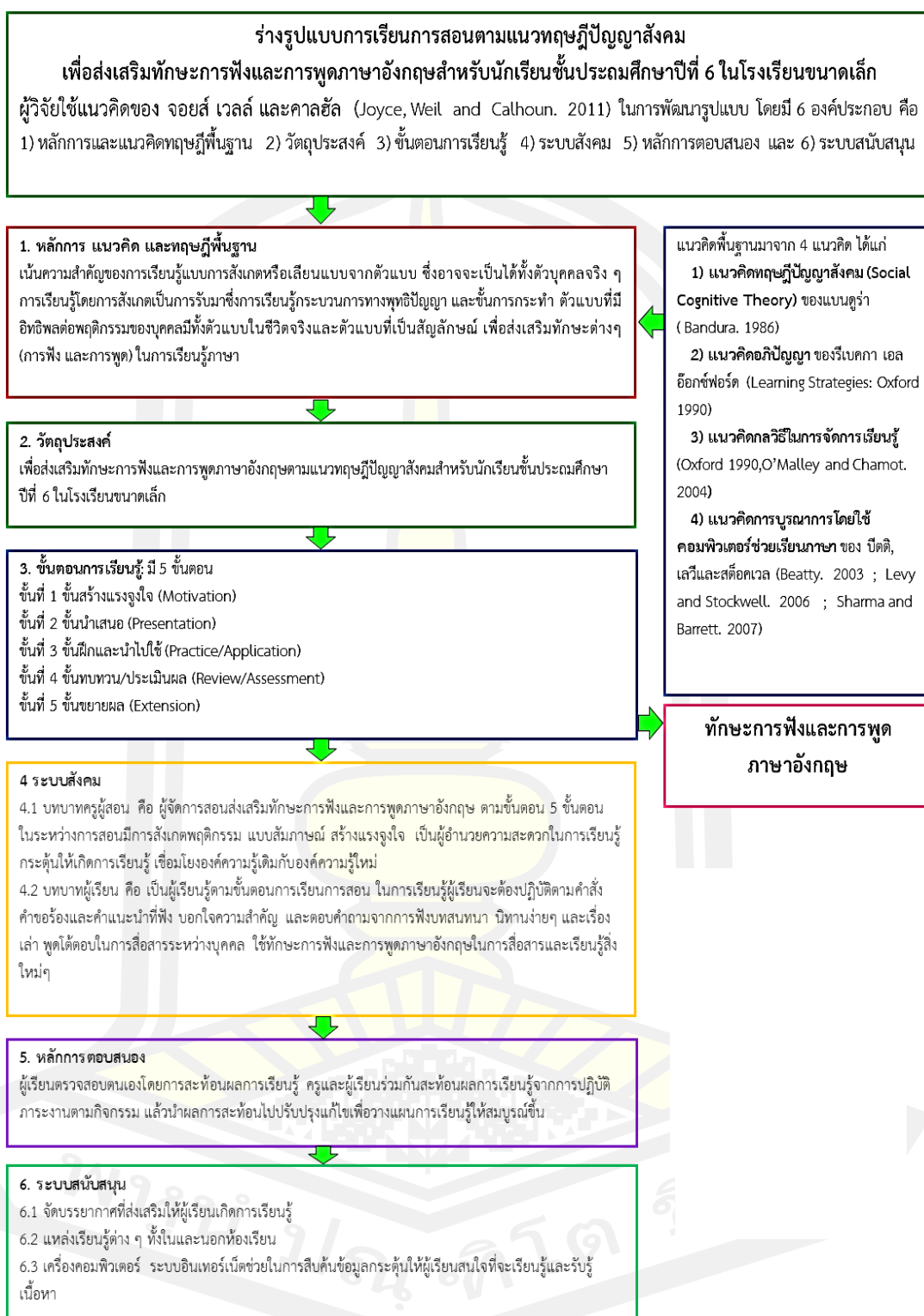
ตอนย่อยที่ 2.1 ผลการศึกษาแนวคิด และร่างรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

2.1.1 ผลการศึกษาเอกสารงานวิจัยเพื่อสังเคราะห์แนวคิดพื้นฐานรูปแบบการเรียน การสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้วิจัยใช้แนวคิดการพัฒนารูปแบบของ จอยส์ เวลล์ และคาลฮอลล์ (Joyce, Weil and Calhoun, 2011) และแนวคิดพื้นฐานที่เหมาะสมในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มี 4 แนวคิด ได้แก่ 1) ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ของ แบนดูรา (Bandura, 1986) 2) แนวคิดกลวิธีในการจัดการเรียนรู้ (Learning Strategies) (Oxford, 1990, O'Malley and Chamot, 1990) 3) แนวคิดการบูรณาการโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา (Computer Assisted Language Learning-CALL) ตามแนวคิดของ Beatty (2003) และ 4) แนวคิดอภิปัญญาในการเรียนภาษาที่สอง (Metacognition) ตามแนวคิดของ อ็อกฟอร์ด (Oxford, 1990) จากนั้นผู้วิจัยได้นำแนวคิดเหล่านี้ไปสร้างรูปแบบ

2.1.2 ผลการร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ แนวคิดพื้นฐาน วัตถุประสงค์ ขั้นตอน การเรียนรู้ ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และระบบสนับสนุน ปรากฏดังภาพประกอบ 17

ภาพประกอบ 17 ร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

จากภาพประกอบ 17 จะพบร่างรูปแบบการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการและแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

1. หลักการและแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน ประกอบด้วย 4 แนวคิด ได้แก่ 1) แนวคิดทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ของ แบนดูรา (Bandura, 1986) 2) แนวคิดกลวิธีในการจัดการเรียนรู้ (Oxford 1990, O'Malley and Chamot, 1990) 3) แนวคิดการบูรณาการโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา (Computer Assisted Language Learning-CALL) ตามแนวคิดของ (Beatty, 2003) 4) แนวคิดอภิปัญญาในการเรียนภาษาที่สอง (Metacognition) ตามแนวคิดของ อ็อกฟอร์ด (Oxford, 1990)

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ประกอบไปด้วยทักษะภาษาอังกฤษ 2 ทักษะ ได้แก่

2.1 ทักษะการฟัง คือ การที่นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

2.2 ทักษะการพูด คือ การที่นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล พูดแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

3. ขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกและนำไปใช้ (Practice/Application) ขั้นที่ 4 ขั้นทบทวน/ประเมินผล (Review/Assessment) ขั้นที่ 5 ขั้นขยายผล (Extension)

4. ระบบสังคมของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีระบบสังคม ได้แก่ 1) บทบาทครูผู้สอน คือ ผู้จัดการสอนส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามขั้นตอน 5 ขั้นตอน ในระหว่างการสอนมีการสังเกตพฤติกรรม แบบสัมภาษณ์ สร้างแรงจูงใจ เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ เชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมกับองค์ความรู้ใหม่ 2) บทบาทผู้เรียน คือ เป็นผู้เรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนการสอน ในการเรียนรู้

ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า พูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคลใช้ทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ

5. หลักการตอบสนองของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก คือ ผู้เรียนตรวจสอบตนเองโดยการสะท้อนผลการเรียนรู้ ครูและผู้เรียนร่วมกันสะท้อนผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติภาระงานตามกิจกรรม แล้วนำผลการสะท้อนไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อวางแผนการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ขึ้น

6. ระบบสนับสนุนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก คือ 1) จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ 2) แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน 3) เครื่องคอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ตช่วยในการสืบค้นข้อมูลกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้และรับรู้เนื้อหา

จากนั้นผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องและเหมาะสม

ตอนย่อยที่ 2.2 ผลการปรับโครงสร้างรูปแบบการเรียนรู้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาจาก 2 ส่วนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก รายละเอียด ดังนี้

2.2.1 ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 7 คน ที่ได้ตรวจสอบคุณภาพของร่างรูปแบบโดยการประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ ปรากฏดังตาราง 14, 15 และ 16

ตาราง 14 ผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

รายการประเมิน	ความสอดคล้อง	
	IOC	การแปลผล
1. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับแนวคิดพื้นฐาน	0.80	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับวัตถุประสงค์	0.80	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับขั้นตอนการเรียนรู้	0.80	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับระบบสังคม	0.60	ใช้ได้
5. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับหลักการตอบสนอง	0.80	ใช้ได้
6. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับระบบสนับสนุน	0.80	ใช้ได้
7. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับขั้นตอนการเรียนรู้	0.80	ใช้ได้
8. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับระบบสังคม	0.80	ใช้ได้
9. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับหลักการตอบสนอง	0.60	ใช้ได้
10. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับระบบสนับสนุน	1.00	ใช้ได้
ภาพรวม	0.78	ใช้ได้

จากตาราง 14 พบว่า ผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีค่าดัชนีความสอดคล้องทุกข้อมากกว่า .05 แสดงว่ารูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงเนื้อหา

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 15 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่							\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
		1	2	3	4	5	6	7			
1	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบ	4	3	3	4	4	2	5	3.57	0.98	มาก
2	วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	3	4	4	5	4	3	5	4.00	0.82	มาก
3	ขั้นตอนการเรียนการสอนสอดคล้องกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี	2	3	4	4	4	2	5	3.43	1.13	ปานกลาง
4	ระบบสังคม มีความชัดเจน เหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	4	4	3	5	4	3	5	4.00	0.82	มาก
5	หลักการตอบสนอง มีความชัดเจน เหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	3	4	4	3	3	3	4	3.43	0.53	ปานกลาง
6	ระบบสนับสนุน เหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	3	4	4	5	4	3	5	4.00	0.82	มาก
	โดยรวม								3.74	0.85	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ผลจากการประเมินความเหมาะสมรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า การประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเป็นรายด้าน โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 3.74 (S.D. = 0.85) ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

พูน ปณ ทิโต ชิว

ตาราง 16 แสดงการปรับปรุงรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

องค์ประกอบร่างรูปแบบ	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม
หลักการ แนวคิด ทฤษฎี พื้นฐาน ของรูปแบบ (Principle of Model)	1. ศึกษาหลักการแนวคิดพื้นฐานที่ใช้ใน การพัฒนารูปแบบให้ชัดเจน นิยามศัพท์ ให้ชัดเจนในการนำมาใช้กับการวิจัยครั้ง นี้ หรือเขียนเป็น (Operational definition) นิยามปฏิบัติการเพื่อ เชื่อมโยงกับองค์ประกอบของรูปแบบ	1. ดึงหลักการจากแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่สำคัญมาสู่วิธีการจัดการเรียน การสอน 2. นำหลักการแนวคิด ทฤษฎีไปสู่ วัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายของรูปแบบ
วัตถุประสงค์ของรูปแบบ (Objective of Model)	1. เพิ่มความชัดเจนของแบบประเมิน การฟังและการพูด	1. เพิ่มวิธีการวัดและประเมินผล ทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ
ขั้นตอนการสอน (Process of Teaching)	1. ชี้ให้เห็นที่มาของขั้นตอน ได้มาจาก ทฤษฎี แนวคิด หรือจากการสังเคราะห์ ทฤษฎีอะไรบ้าง 2. เชื่อมโยงขั้นตอนการสอนให้เห็น ความเกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎี 3. ลำดับขั้นตอนกิจกรรมแต่ละขั้นให้ ชัดเจน สอดคล้องกับทฤษฎีปัญญา สังคม ซึ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านการสังเกต (Observational Learning) การรับรู้ ความสามารถตนเอง (Self-Efficacy) การกำกับตนเอง (Self-Regulation) และกลวิธีการเรียนรู้ (Learning strategies)	1. ตารางสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีใน การพัฒนาขั้นตอนการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ 2. ปรับขั้นตอนในการจัดการเรียน การสอนตามหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ 3. ปรับปรุงขั้นตอนการสอนจาก 5 ขั้นตอน เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนฝึก (Pre-Stage) ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างฝึก (While- Stage) ขั้นที่ 3 ขั้นหลังฝึก (Post- Stage) โดยสอดแทรกทฤษฎีปัญญา สังคม การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (Observational Learning) การ รับรู้ความสามารถตนเอง (Self- Efficacy) การกำกับตนเอง (Self- Regulation) และกลวิธีการเรียนรู้ (Learning strategies)

ตาราง 16 (ต่อ)

องค์ประกอบร่างรูปแบบ	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม
ระบบสังคม (Social System)	1. อธิบายบทบาทครูผู้สอนและบทบาทผู้เรียนให้ชัดเจน	<p>1. เพิ่มรายละเอียด ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บทบาทครูผู้สอน คือ ผู้จัดการสอน ส่งเสริมทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน เป็นตัวแบบที่ดีในการใช้ ภาษาอังกฤษ ในระหว่างการสอนมี การสังเกตพฤติกรรม แบบสัมภาษณ์ สร้างแรงจูงใจ เป็นผู้อำนวยการความ สะดวกในการเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิด การเรียนรู้ เชื่อมโยงองค์ความรู้เดิม กับองค์ความรู้ใหม่ - บทบาทผู้เรียน คือ เป็นผู้เรียนรู้ ตามขั้นตอนการเรียนการสอน ใน การเรียนรู้ผู้เรียนจะต้องใส่ใจ สังเกต จดจำ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟัง บอกใจความ สำคัญ และตอบคำถามจากการฟัง บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่อง เล่า พูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่าง บุคคลใช้ทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและ เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ
หลักการตอบสนอง (Principle of Reaction)	อธิบายวิธีการที่ครูผู้สอนจะตอบสนอง ต่อสิ่งที่ผู้เรียนกระทำให้ชัดเจน	<p>1. เพิ่มรายละเอียด ดังนี้</p> <p>ครูสังเกตการทำกิจกรรมของผู้เรียน ชี้แนะให้ผู้เรียนปรับปรุงแก้ไข</p> <p>ข้อบกพร่อง ใช้การเสริมแรง ทางบวกเพื่อให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่น ในความสามารถของตนเองและ</p>

ตาราง 16 (ต่อ)

องค์ประกอบร่างรูปแบบ	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม
		<p>มั่นใจในการทำกิจกรรม ครูและ ผู้เรียนร่วมกันสะท้อนผลการเรียนรู้ จากการปฏิบัติภาระงานตาม กิจกรรม แล้วนำผลการสะท้อนไป ปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาทักษะ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของ ตัวเองให้ดีขึ้น</p>
<p>ระบบสนับสนุน (Support System)</p>	<p>1. ควรเพิ่มสถานการณ์นอกห้องเรียน ให้สอดคล้องกับการเรียนกลุ่มย่อย และ ควรเพิ่มการสะท้อนผลการเรียนรู้ และ ใช้วิธีการเสริมแรง</p> <p>2. การเลือกใช้เทคโนโลยีควรมีความ สอดคล้องกับกิจกรรมในขั้นตอนของ การจัดการเรียนการสอน</p>	<p>1. ปรับปรุงระบบสนับสนุน ดังนี้ ครูจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ ได้แก่ จัดสื่อการเรียน การสอนเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ นักเรียน เช่น รูปภาพ คลิปเสียง วิดีโอ สื่อนำเสนอ MS PowerPoint จัดเตรียมอุปกรณ์เพื่อถ่ายทอด เนื้อหาให้พร้อม เช่น โทรทัศน์ ลำโพง เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ สืบค้นข้อมูล เป็นต้น</p>

ผู้วิจัยได้นำผลจากการวิเคราะห์การสัมมนาของผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) และได้
ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ได้องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน
ขนาดเล็ก โดยมี 6 องค์ประกอบ ปรากฏดังตาราง 17

ตาราง 17 รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

องค์ประกอบรูปแบบ	สาระสำคัญ
1. หลักการและแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน	<p>ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory)</p> <ul style="list-style-type: none"> - แนวคิดการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) - แนวคิดการกำกับตนเอง (Self-Regulation) - แนวคิดการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) <p>แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies)</p>
2. วัตถุประสงค์	<p>เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ประกอบไปด้วยทักษะภาษาอังกฤษ 2 ทักษะ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. ขั้นตอนการเรียนการสอน	<p>มี 3 ขั้นตอน ดังนี้</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนฝึก (Pre-Stage)</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างฝึก (While-Stage)</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นหลังฝึก (Post-Stage)</p>
4. ระบบสังคม	<p>รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีระบบสังคม ได้แก่ 1) บทบาทครูผู้สอน คือ ผู้จัดการสอนส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน เป็นตัวแบบที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษ ในระหว่างการสอนมีการสังเกตพฤติกรรม แบบสัมภาษณ์ สร้างแรงจูงใจ เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ เชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมกับองค์ความรู้ใหม่ 2) บทบาทผู้เรียน คือ เป็นผู้เรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนการสอน ในการเรียนรู้ผู้เรียนจะต้องใส่ใจ สังเกต จดจำ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง บอกรายละเอียดสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า พูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคลใช้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ</p>

ตาราง 17 (ต่อ)

องค์ประกอบรูปแบบ	สาระสำคัญ
5. หลักการตอบสนอง	รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีหลักการตอบสนอง คือ ครูสังเกตการทำกิจกรรมของผู้เรียน ชี้แนะให้ผู้เรียนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ใช้การเสริมแรงทางบวกเพื่อให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองและมั่นใจในการทำกิจกรรม ครูและผู้เรียนร่วมกันสะท้อนผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติการงานตามกิจกรรม แล้วนำผลการสะท้อนไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตัวเองให้ดีขึ้น
6. ระบบสนับสนุน	รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีระบบสนับสนุน คือ ครูจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ได้แก่ จัดสื่อการเรียนการสอนเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้นักเรียน เช่น รูปภาพ คลิปเสียง วิดีโอ สื่อนำเสนอ MS PowerPoint จัดเตรียมอุปกรณ์เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาให้พร้อม เช่น โทรทัศน์ ลำโพง เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อใช้สืบค้นข้อมูล เป็นต้น

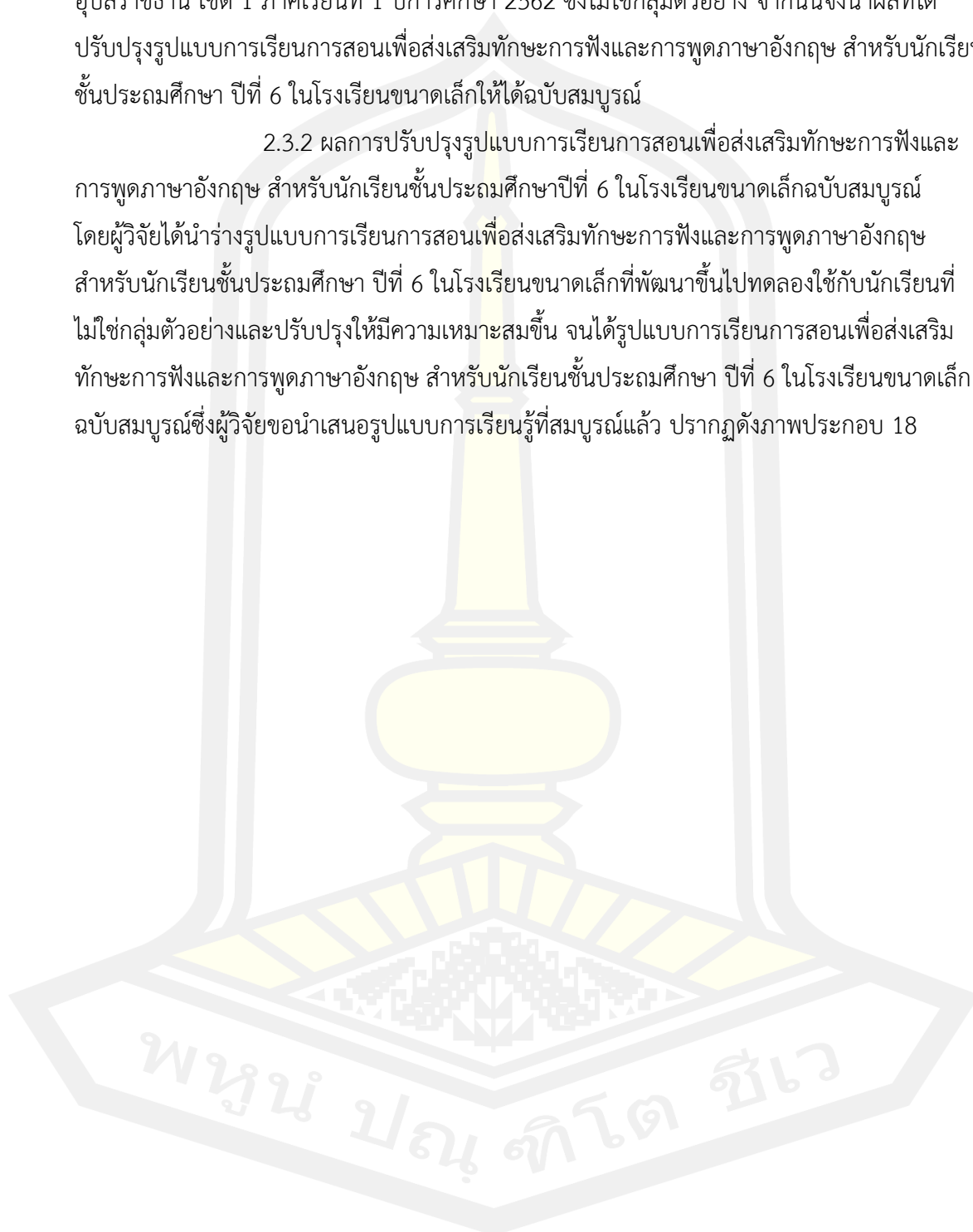
2.2.2 ผลการประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ เครื่องมือ 6 ชนิด ได้แก่ 1) คู่มือการใช้รูปแบบ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบวัดทักษะการฟัง 4) แบบวัดทักษะการพูด 5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) 6) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

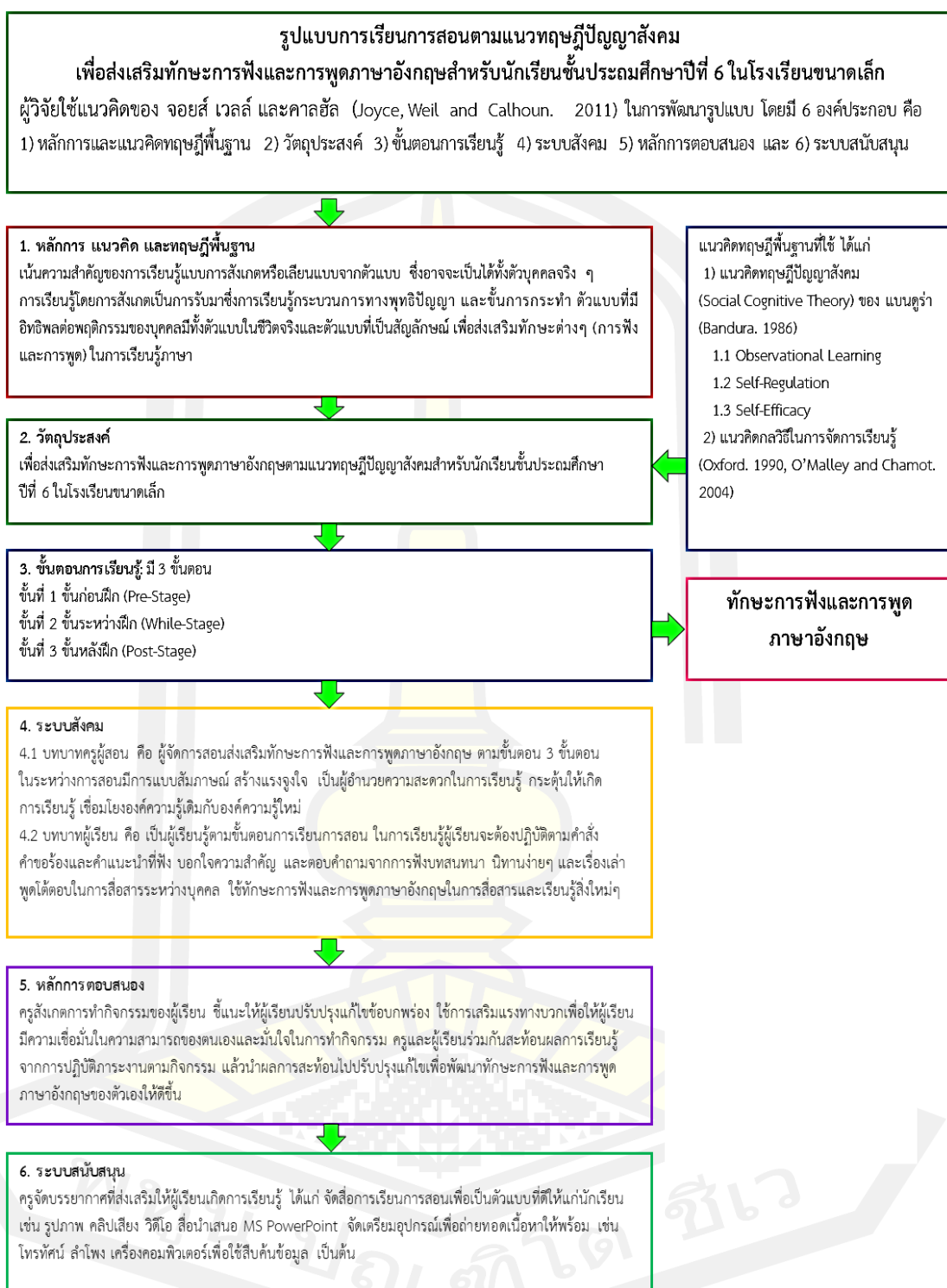
ตอนย่อยที่ 2.3 ผลการศึกษานำร่อง ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กให้สมบูรณ์ ดังนี้

2.3.1 ผลการศึกษานำร่องรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กที่พัฒนาขึ้นไปนำร่องใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในโรงเรียนขนาดเล็ก เครือข่ายที่ 19 ม่วงสามสิบ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำผลที่ได้ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กให้ได้ฉบับสมบูรณ์

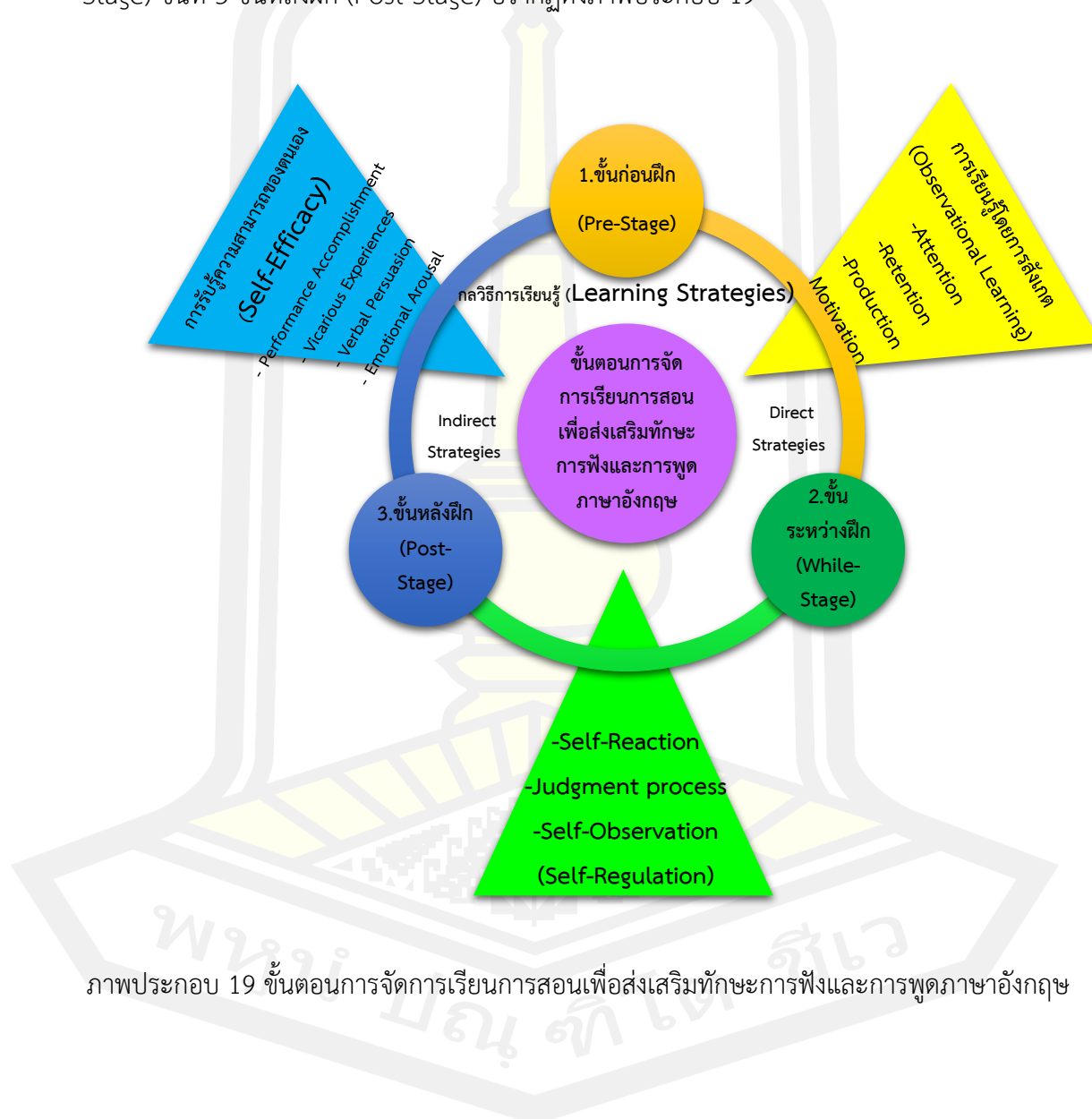
2.3.2 ผลการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กฉบับสมบูรณ์ โดยผู้วิจัยได้นำร่างรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและปรับปรุงให้มีความเหมาะสมขึ้น จนได้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กฉบับสมบูรณ์ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอรูปแบบการเรียนรู้ที่สมบูรณ์แล้ว ปรากฏดังภาพประกอบ 18

ภาพประกอบ 18 รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

จากภาพประกอบ 18 จะได้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งจะมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) แนวคิดพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน ทั้งนี้ได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็น 3 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนฝึก (Pre-Stage) ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างฝึก (While-Stage) ขั้นที่ 3 ขั้นหลังฝึก (Post-Stage) ปรากฏดังภาพประกอบ 19

ภาพประกอบ 19 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ได้แบ่งออกเป็น 2 ตอนย่อย ดังนี้

ตอนย่อยที่ 3.1 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษจากการวัดซ้ำในแต่ละหน่วย โดยแต่ละหน่วยจะถูกวัดซ้ำ 2 ครั้ง พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนในแต่ละครั้งในด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก จำแนกตามทักษะการฟังและทักษะการพูดและโดยรวมด้วยสถิติทดสอบ Wilcoxon Signed Rank Test ปรากฏดังตาราง 18

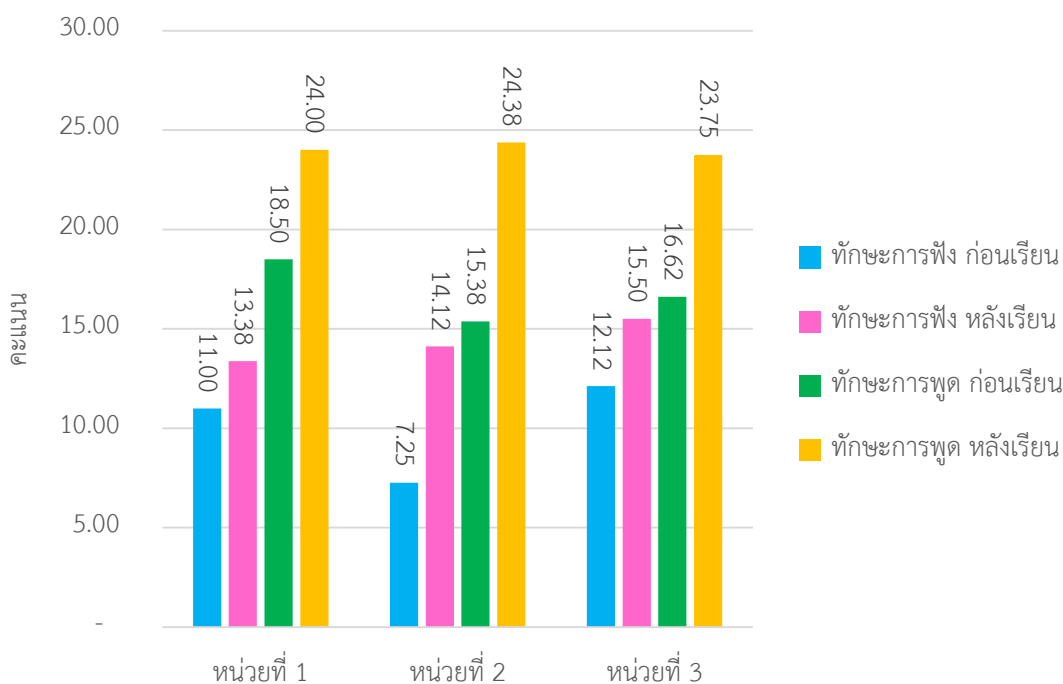
ตาราง 18 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้	ทักษะภาษาอังกฤษ	คะแนนแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม)	การทดสอบก่อนเรียน		การทดสอบหลังเรียน		Z	P
			\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1	ทักษะการฟัง	20	11.00	1.60	13.38	2.56	2.388*	0.008*
	ทักษะการพูด	30	18.50	3.12	24.00	3.30	2.546*	0.005*
2	ทักษะการฟัง	20	7.25	2.44	14.12	2.64	2.527*	0.006*
	ทักษะการพูด	30	15.38	2.72	24.38	3.82	2.536*	0.005*
3	ทักษะการฟัง	20	12.12	3.31	15.50	1.60	2.384*	0.008*
	ทักษะการพูด	30	16.62	4.31	23.75	4.62	2.524*	0.006*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนทักษะการฟัง หน่วยการเรียนรู้ที่ 1, 2, และ 3 มีค่าเท่ากับ 13.38, 14.12 และ 15.50 และมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนทักษะการพูด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1, 2, และ 3 มีค่าเท่ากับ 24.00, 24.38, 23.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการฟังมีค่าเท่ากับ 2.56, 2.64 และ 1.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการพูดมีค่าเท่ากับ 3.30, 3.82 และ 4.62 โดยทุกหน่วยการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงข้อมูลได้ดังกราฟ ปราบกภาพประกอบ 20

ภาพประกอบ 20 ผลค่าเฉลี่ยทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนย่อยที่ 3.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยวิธีการสถิติ Wilcoxon Signed Rank Test พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปรากฏดังตาราง 19

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ทักษะ ภาษาอังกฤษ	n	การทดสอบก่อนเรียน		การทดสอบหลังเรียน		Z	P
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ทักษะการฟัง	8	14.50	6.59	22.50	7.43	2.524*	0.006*
ทักษะการพูด	8	20.88	5.74	25.75	4.92	2.410*	0.008*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 พบว่า นักเรียนจำนวน 8 คนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก
2. เพื่อพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก
 - 3.1 เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
 - 3.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

สรุปผล

จากการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

สรุปผลเป็นรายชื่อได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปรากฏผลดังนี้

1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มี 2 แนวคิด ดังนี้

1.1.1 ทฤษฎีทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ตามแนวคิดของแบนดูรา (Bandura, 1986) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ เนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวอยู่เสมอ การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (Observational learning) ครูผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจตัวแบบอย่างแท้จริงจนสามารถจดจำและสร้างสัญลักษณ์แทนพฤติกรรมของตัวแบบได้ ประกอบกับการจูงใจอย่างเหมาะสมและเพียงพอ จะทำให้พฤติกรรมการเลียนแบบจากการสังเกตตัวแบบเป็นไปโดยดี จัดเหตุการณ์ให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจต้องการชี้นำตนเองในการเรียนให้บรรลุตามเป้าหมายโดยใช้การกำกับตนเอง (Self-Regulation) เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับตนเองในการเรียนรู้ มีการเรียนรู้ที่มีระบบ เพื่อที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น นั่นคือ ผู้เรียนมีความพยายามที่จะปฏิบัติให้บรรลุผลตามเป้าหมายโดยใช้ความคิด การกระทำและสร้างแรงจูงใจในตนเองอย่างมีระบบ สอดคล้องกับเงื่อนไขบริบทแวดล้อมผู้เรียนแต่ละคนที่เหมาะสม กำหนดเป้าหมาย เลือกกลวิธี วางแผน ตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนกลวิธีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ เชื่อมโยงกับการคิดและแรงจูงใจเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ผ่านกระบวนการสังเกต และนำเงื่อนไขดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการปรับเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จะได้รับอิทธิพลจากการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) ซึ่งเป็นความรู้สึกเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถในเรื่องดังกล่าว และเชื่อว่าตนเองสามารถที่จะปฏิบัติกิจกรรม และเรียนรู้ในข้อมูลความรู้เรื่องนั้นได้บรรลุผล เพราะจะเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้เรียนใช้ความพยายามและความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติงานการเรียนครั้งนั้นให้สำเร็จ ทั้งนี้ผู้สอนจะต้องจัดเนื้อหาบทเรียนและบริบท

การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งบทเรียนควรมีความท้าทายในด้านความยากง่าย ความน่าสนใจและหลากหลายสำหรับผู้เรียนในแต่ละบริบท พร้อมกับสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเนื้อหากิจกรรมที่สนใจและเสริมสร้างความกระตือรือร้นให้ประสบผลสำเร็จ

1.1.2 แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) ตามแนวคิดของ อ็อกฟอร์ด (Oxford, 1990) และโอมอลลี และชาโมต์ (O'Malley and Chamot, 1990) มีความเหมาะสมที่สามารถนำมาใช้กับการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะภาษาที่เป็นภาษาที่สอง หรือไม่ใช่ภาษาแรกของผู้เรียน การรู้จักใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสมจะมีผลต่อการเรียนภาษา กลวิธีการเรียนรู้จะช่วยในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารของผู้เรียนซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุดในการเรียน ช่วยให้การเรียนภาษาง่ายขึ้น เร็วขึ้น สนุกขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่ได้ง่ายขึ้น โดยผู้เรียนสามารถจัดการเรียนได้ด้วยตัวเอง ตลอดจนการทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนโดยใช้ทั้งกลวิธีการเรียนภาษาโดยตรง (Direct Strategies) และกลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม (Indirect Strategies) 6 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีความรู้ความจำ (Memory Strategies) 2) กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) 3) กลวิธีด้านการทดแทน (Compensation Strategies) 4) กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategy) 5) กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) และ 6) กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies)

1.2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า มีการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ผลการศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาขาดความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากไม่ใช่สาขาที่เรียนมา ขาดเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และมีภาระงานที่มากเกินไป ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจากเป็นวิชาที่ยาก นักเรียนไม่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ เนื่องจากรู้คำศัพท์น้อย และไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ครูผู้สอนมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย สร้างสถานการณ์ โอกาสให้นักเรียนได้สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ เช่น การแสดงบทบาทสมมุติในสถานการณ์ต่าง ๆ ครูผู้สอนมีความต้องการในการพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และต้องการสื่อและเทคโนโลยีที่ช่วยในการ

จัดการเรียนการสอนทั้งสื่อทางออฟไลน์ และออนไลน์ เพื่อจะได้นำสื่อนั้นไปใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน

2. ผลการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สรุปได้ว่า ผลจากการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 7 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบโดยการประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสม พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมในระดับมาก และมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการและแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน ทั้งนี้ ได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็น 3 ชั้น ดังนี้ ชั้นที่ 1 ชั้นก่อนฝึก (Pre-Stage) ชั้นที่ 2 ชั้นระหว่างฝึก (While-Stage) ชั้นที่ 3 ชั้นหลังฝึก (Post-Stage)

3. ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปรากฏผล ดังนี้

3.1 ผลการศึกษาพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษทุกหน่วยการเรียนรู้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทักษะการฟังหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และทักษะการพูดหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลตามความมุ่งหมายของการวิจัยเป็นรายข้อ ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งใช้แนวคิดการพัฒนารูปแบบของ จอยส์ เวลล์ และคาลฮอลล์ (Joyce, Weil and Calhoun, 2011) โดยมี 6 องค์ประกอบคือ 1) ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน และแนวคิดพื้นฐานที่เหมาะสมในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ประกอบด้วย 2 แนวคิดทฤษฎี ได้แก่ 1) ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ตามแนวคิดของแบนดูรา (Bandura, 1986) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ เนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวอยู่เสมอ การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (Observational Learning) ครูผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจตัวเองอย่างแท้จริงจนสามารถจดจำและสร้างสัญลักษณ์แทนพฤติกรรมของตัวเองได้ ประกอบกับการจูงใจอย่างเหมาะสมและเพียงพอจะทำให้พฤติกรรมการเลียนแบบจากการสังเกตตัวเองเป็นไปด้วยดี การกำกับตนเอง (Self-Regulation) เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับตนเองในการเรียนรู้ มีการเรียนรู้ที่มีระบบ กำหนดเป้าหมาย เลือกกลวิธี วางแผน ตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนกลวิธีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ เชื่อมโยงกับการคิดและแรงจูงใจเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ผ่านกระบวนการสังเกต และนำเสนอขั้นตอนการมาพิจารณาประกอบการปรับเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะได้รับอิทธิพลจากการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) ซึ่งเป็นความรู้สึกเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถในเรื่องดังกล่าว และเชื่อว่าตนเองสามารถที่จะปฏิบัติกิจกรรมและเรียนรู้ในข้อมูลความรู้เรื่องนั้นได้ บรรลุผล สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Deborah และ Higgins (1995) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ทฤษฎีปัญญาสังคมในการฝึกอบรมทักษะคอมพิวเตอร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

เพื่อตรวจสอบกระบวนการฝึกอบรมและเปรียบเทียบโปรแกรมการฝึกอบรมการสร้างแบบจำลอง พฤติกรรมตามทฤษฎีปัญญาสังคมกับโปรแกรมการบรรยายแบบดั้งเดิม ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลอย่างมากต่อประสิทธิภาพการทำงานในทั้งสองแบบจำลอง นอกจากนี้ พบว่าในการใช้งานโปรแกรมโลตัส 1-2-3 การเลียนแบบพฤติกรรมมีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีการฝึกอบรมแบบเดิม ส่งผลให้มีการรับรู้ความสามารถในตนเองสูงขึ้นและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Chularut และ DeBacker (2004) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของแผนผังแนวคิดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ การกำกับตนเอง และการรับรู้ความสามารถของตนเองในนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติของเวลาวิธีการสอน และระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับการตรวจสอบตนเอง การรับรู้ความสามารถในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับตัวแปรผลลัพธ์ทั้งสิ้น กลุ่มการทำแผนผังแนวคิดพบว่ามีความแตกต่างก่อนเรียนถึงหลังเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มศึกษารายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยมีนัยสำคัญสำหรับการปฏิบัติและการวิจัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Jabbarifar (2011) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเองและการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 ผลการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นถึงบทบาทที่สำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเองในเชิงบวกในฐานะหนึ่งในส่วนสำคัญต่อความสำเร็จของภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ดังนั้น แนวคิดเรื่องการรับรู้ความสามารถของตนเอง ที่มาและผลกระทบ ตลอดจนกลยุทธ์ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในเชิงบวกและสูง ควรให้ความสนใจในโปรแกรมการศึกษาใด ๆ รวมทั้งการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Muñoz และ Jojoa (2014) ได้ทำการศึกษาว่าการตั้งเป้าหมายช่วยเพิ่มความมั่นใจในตนเองของผู้เรียนในการทำความเข้าใจในการฟังได้อย่างไร ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีผลบวกอย่างมากเมื่อเกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมาย เนื่องจากนักเรียนสามารถตั้งเป้าหมาย SMART เพื่อปรับปรุงความเข้าใจในการฟังของตนเองได้ และผู้เรียนมีการพัฒนาความเชื่อในการรับรู้ความสามารถของตนเองและรู้สึกมีแรงจูงใจมากขึ้นในขณะที่ทำภารกิจการฟังที่เกี่ยวข้องกับเพลงเสริ่ง นอกจากนี้ การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าการฝึกอบรมการตั้งเป้าหมายสามารถรวมเข้ากับภาษาอังกฤษในห้องเรียนภาษาต่างประเทศได้สำเร็จ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lin และ Chiou (2010) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความตั้งใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในการทดสอบความสามารถทางภาษาที่สอง: การเปรียบเทียบการทำนายจากทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนและทฤษฎีปัญญาสังคม ผลการวิจัยพบว่า บรรทัดฐานส่วนตัวในทฤษฎีของพฤติกรรมที่วางแผนไว้และความคาดหวังของผลลัพธ์ในทฤษฎีปัญญาสังคม เป็นปัจจัยสำคัญในการทำนายความตั้งใจ มีการกล่าวถึงนัยยะของการเสริมสร้างความตั้งใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Septiani และ Rejkiningsih (2020)

ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนรู้อัลติมีเดียเชิงโต้ตอบ เพื่อเสริมบุคลิกภาพของนักเรียน งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) อธิบายแนวคิดและกรอบของบทเรียนอัลติมีเดียเชิงโต้ตอบ 2) ทดสอบความเป็นไปได้ของบทเรียนอัลติมีเดียเชิงโต้ตอบโดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ปฏิบัติงาน 3) ทดสอบการตอบสนองของนักเรียนต่อการใช้บทเรียนอัลติมีเดียแบบโต้ตอบ การวิจัยและพัฒนาครั้งนี้เกี่ยวข้องกับผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ และนักศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ใบตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ แบบสอบถามของครู และแบบสอบถามของนักเรียน จากนั้นนำมาวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาตามค่าเฉลี่ยและเปอร์เซ็นต์ งานวิจัยนี้ให้ผลลัพธ์เป็นบทเรียนอัลติมีเดียเชิงโต้ตอบที่เรียกว่า IMONEC (บทเรียนอัลติมีเดียเชิงโต้ตอบที่รวมเข้ากับโมเดลการเรียนรู้แบบสังเกตของ Bandura และเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ระดับชาติเพื่อเสริมสร้างบุคลิกลักษณะของนักเรียน) ที่รวมองค์ประกอบสำคัญสามประการ: หลักการเรียนรู้อัลติมีเดียเชิงโต้ตอบ โมเดลการเรียนรู้เชิงสังเกตของบันดูรา และคุณค่าอันสูงส่งและข้อความของเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ระดับชาติ เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน เฟรมเวิร์กของบทเรียนอัลติมีเดียแบบโต้ตอบประกอบด้วยชื่อคำสั่งผู้ใช้ บ้าน ความสามารถหลักและความสามารถพื้นฐาน แผนผังแนวคิดของเนื้อหา สื่อการเรียนรู้ และแบบทดสอบ จากผลการตรวจสอบผู้เชี่ยวชาญ แบบสอบถามครูและแบบสอบถามนักเรียน พบว่าชุดบทเรียนอัลติมีเดียเชิงโต้ตอบมีความเป็นไปได้สำหรับใช้ในการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน และ 2) แนวคิดกลวิธีในการจัดการเรียนรู้ (Learning Strategies) ตามแนวคิดของ อ็อกฟอร์ด (Oxford, 1990) และโอมอลลี และชาโมต์ (O'Malley and Chamot, 1990) ประกอบด้วย กลวิธีการเรียนภาษาโดยตรง (Direct Strategies) และกลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม (Indirect Strategies) 6 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีความรู้ความจำ (Memory Strategies) 2) กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) 3) กลวิธีด้านการทดแทน (Compensation Strategies) 4) กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategy) 5) กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) และ 6) กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) มีความเหมาะสมที่สามารถนำมาใช้กับการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะภาษาที่เป็นภาษาที่สอง หรือไม่ใช่ภาษาแรกของผู้เรียน การรู้จักใช้กลวิธีในการเรียนที่เหมาะสมจะมีผลต่อการเรียนภาษา ช่วยให้การเรียนภาษาง่ายขึ้น เร็วขึ้น สนุกขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่ได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Yang (1999) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อของผู้เรียน EFL กับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อในการรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้เรียนภาษาเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมากกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทุกประเภทสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Duong, Tran และ Tran (2019) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่โรงเรียนมัธยม Duong Van Duong ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้าร่วมจำนวนมากใช้กลยุทธ์การเรียนรู้

การฟังในระดับความถี่ต่าง ๆ กัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ การใช้งานสูง (เช่น กลยุทธ์ การรับรู้และอารมณ์) การใช้ในระดัปลานกลาง (เช่น กลยุทธ์อภิปัญญาและสังคม) และการใช้งาน น้อย (เช่น กลยุทธ์การชดเชยและความจำ) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Setiyadi และ Sukirlan (2016) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีที่ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ใน สภาพแวดล้อม EFL ในบริบทของชาวอินโดนีเซีย ผลการศึกษาพบว่า ทักษะทางภาษาที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน หมวดหมู่ตามทักษะของ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่นำมาใช้ในการศึกษานี้ ซึ่งครอบคลุมกลยุทธ์ด้านความรู้ความเข้าใจ อภิปัญญา และสังคมในแต่ละหมวดหมู่ สามารถใช้เพื่อแสดงภาพการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของ ผู้เรียนเมื่อผู้เรียนเรียนรู้ทักษะทางภาษาทั้งสี่ของภาษาอังกฤษในฐานะชาวต่างชาติ

1.2 การศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า มีการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยนักเรียนมีการ เรียนรู้ผ่านการสังเกตในด้านความสนใจน้อย เช่น ไม่ค่อยสนใจในขณะที่ครูอธิบายเนื้อหา มีการเรียนรู้ ผ่านการสังเกตในด้านการจดจำน้อย เช่น จดจำรายละเอียดที่ครูสอนได้น้อย มีการเรียนรู้ผ่านการ สังเกตในด้านผลการเรียนรู้้น้อย เช่น ใช้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสาร สนทนาโต้ตอบกับเพื่อนในชั้นเรียนและครูได้น้อย มีการเรียนรู้ผ่านการสังเกตในด้านการสร้าง แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษน้อย มีการกำกับตนเองในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษน้อย และมีการ รับรู้ความสามารถของตนเองน้อย สอดคล้องกับผลการศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดการ เรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาด้านความ มั่นใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารเนื่องจากไม่ใช่สาขาที่เรียนมา ขาดเทคนิคการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและมีภาระงาน ที่มากเกินไป ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจากเป็นวิชาที่ยาก นักเรียน ไม่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจเนื่องจากรู้คำศัพท์น้อย และไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ครูผู้สอนมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษโดยสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย สร้างสถานการณ์ โอกาสให้นักเรียนได้สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ เช่น การแสดงบทบาทสมมุติใน สถานการณ์ต่าง ๆ ครูผู้สอนมีความต้องการในการพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และต้องการสื่อและเทคโนโลยีที่ช่วยในการ จัดการเรียนการสอนทั้งสื่อทางออฟไลน์ และออนไลน์ เพื่อจะได้นำสื่อเหล่านั้นไปใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการ จัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ สุทัศน์ สังคะพันธ์, นิราศ จันทระจิตร และสุมาลี ชูกำแพง (2560)

ที่ได้ศึกษาสภาพการปฏิบัติและความต้องการในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนยังไม่ได้เน้นให้ความสำคัญในการเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จ และสามารถสื่อสารผ่านการฟังและการพูดในสถานการณ์จริงเท่าที่ควร การที่ปรากฏผลดังกล่าว อาจเป็นเพราะว่าบริบทการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษยังขาดการสนับสนุนให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และการใช้ภาษาอังกฤษ รวมทั้งกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูที่นำมาใช้ ยังขาดความเหมาะสมในจุดเน้น เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดให้บรรลุผล อีกทั้งยังขาดการฝึกใช้ในสถานการณ์จริง และสร้างความแม่นยำในองค์ความรู้ด้านโครงสร้างของภาษา จึงส่งผลให้นักเรียนมีข้อบกพร่องในการใช้ทักษะการฟังและการพูดที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ นวพร ชลารักษ์ (2559) ได้ศึกษาเรื่องสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 พบว่า ครูไม่มีวุฒิการศึกษา ด้านการสอนภาษาอังกฤษ ขาดความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรวิชา ใช้ภาษาอังกฤษไม่คล่อง ครูขาดความชำนาญในการสอนภาษาอังกฤษ ครูมีภาระงานนอกเหนือจากการสอนวิชาภาษาอังกฤษ มากเกินไป ครูจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรมากเกินไป ครูมีเทคนิควิธีการสอนที่ไม่หลากหลาย ครูมีโอกาสได้ดูงานหรืออบรมการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาน้อยมาก ครูไม่เคยฝึกใช้ภาษาอังกฤษในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ ครูจัดสื่อไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน จำนวนแหล่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ไม่เพียงพอสำหรับนักเรียน สื่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ห้องปฏิบัติการภาษาอังกฤษใช้การไม่ได้ และอุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษในห้องปฏิบัติการภาษาอังกฤษไม่สมบูรณ์ และงบประมาณด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ชัชชรีย์ บุณนาค (2561) กล่าวว่า ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษากว่าร้อยละ 80 ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ และมีภาระงานต้องสอนหลายกลุ่มสาระ รวมทั้งมีภาระงานอื่นที่นอกเหนือจากการสอนมาก ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนโดยยึดแบบเรียนเป็นหลักและเลือกเฉพาะบางกิจกรรมที่สามารถสอนได้ และครูขาดการสนับสนุนให้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ และสอดคล้องกับ เยาวลักษณ์ มูลสระคู, สมนึก ภัททิยธนี และรัชณีเพ็ญ พลเยี่ยม (2558) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในองค์ประกอบด้านทักษะ ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด เห็นตรงกันว่า ในการกำหนดองค์ประกอบด้านทักษะ ครูควรมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดี มีทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ทักษะการฟังพูดอ่านและเขียน ทักษะการใช้เทคโนโลยี ทักษะการวัดและประเมินผล ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และทักษะการพัฒนาตนเอง

จากผลการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่ควรดำเนินการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

2. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก รายละเอียดดังนี้

2.1 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน ขนาดเล็ก พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและ การพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งใช้แนวคิด การพัฒนารูปแบบของ จอยส์ เวลล์ และคาลฮอลล์ (Joyce, Weil and Calhoun, 2011) มี 6 องค์ประกอบ คือ 1) ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ชั้นก่อนฝึก (Pre-Stage) ชั้นที่ 2 ชั้นระหว่างฝึก (While-Stage) ชั้นที่ 3 ชั้นหลังฝึก (Post-Stage) 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน มีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

2.1.1 ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตาม แนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ประกอบด้วยทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน 2 แนวคิด ได้แก่ 1) ทฤษฎีทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ตามแนวคิดของแบนดูรา (Bandura, 1986) ที่เชื่อว่า การเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ เนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวอยู่เสมอ การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (Observational learning) ครูผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจตัวเองอย่างแท้จริงจนสามารถ จดจำและสร้างสัญลักษณ์แทนพฤติกรรมของตัวเองได้ ประกอบกับการจูงใจอย่างเหมาะสมและ เพียงพอจะทำให้พฤติกรรมการเลียนแบบจากการสังเกตตัวเองเป็นไปด้วยดี จัดเหตุการณ์ให้ เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจต้องการชี้นำตนเองในการเรียนให้บรรลุตามเป้าหมาย โดยใช้การ กำกับตนเอง (Self-Regulation) เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับตนเองในการเรียนรู้ มีการเรียนรู้ที่มี ระบบเพื่อที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น นั่นคือ ผู้เรียนมีความพยายามที่จะปฏิบัติให้บรรลุผล ตามเป้าหมายโดยใช้ความคิด การกระทำและสร้างแรงจูงใจในตนเองอย่างมีระบบ สอดคล้องกับ เจ็อนโซบริททแวดล้อมผู้เรียนแต่ละคนที่เหมาะสม กำหนดเป้าหมาย เลือกกลวิธี วางแผน ตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนกลวิธีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ เชื่อมโยง กับการคิดและแรงจูงใจเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ผ่านกระบวนการสังเกต และนำเจ็อนโซดังกล่าวมา

พิจารณาประกอบการปรับเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมกาปฏิบัติ ให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะได้รับอิทธิพลจากการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) ซึ่งเป็นความรู้สึกเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนที่รับรู้ว่าคุณเองมีความสามารถในเรื่องดังกล่าว และเชื่อว่าตนเองสามารถที่จะปฏิบัติกิจกรรมและเรียนรู้ในข้อมูลความรู้เรื่องนั้นได้บรรลุผล เพราะจะเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้เรียนใช้ความพยายามและความมุ่งมั่นตั้งใจ ปฏิบัติงานการเรียนรู้ครั้งนั้นให้สำเร็จ ทั้งนี้ผู้สอนจะต้องจัดเนื้อหาบทเรียนและบริบทการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งบทเรียนควรมีความท้าทายในด้านความยากง่าย ความน่าสนใจและหลากหลายสำหรับผู้เรียนในแต่ละบริบท พร้อมกับสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเนื้อหากิจกรรมที่จูงใจและเสริมสร้างความกระตือรือร้นให้ประสบผลสำเร็จ และ 2) แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) ตามแนวคิดของ อ็อกฟอร์ด (Oxford, 1990) และโอมอลลี และชาโมต์ (O'Malley and Chamot, 1990) มีความเหมาะสมที่สามารถนำมาใช้กับการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะภาษาที่เป็นภาษาที่สอง หรือไม่ใช่ภาษาแรกของผู้เรียน การรู้จักใช้กลวิธีในการเรียนที่เหมาะสมจะมีผลต่อการเรียนภาษา กลวิธีการเรียนรู้จะช่วยในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารของผู้เรียนซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุดในการเรียน ช่วยให้การเรียนภาษาง่ายขึ้น เร็วขึ้น สนุกขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่ได้ง่ายขึ้น โดยผู้เรียนสามารถจัดการเรียนได้ด้วยตัวเอง ตลอดจนการทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนโดยใช้ทั้งกลวิธีการเรียนภาษาโดยตรง (Direct Strategies) และกลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม (Indirect Strategies) 6 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีความรู้ความจำ (Memory Strategies) 2) กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) 3) กลวิธีด้านการทดแทน (Compensation Strategies) 4) กลวิธีด้านอุปปัญญา (Metacognitive Strategy) 5) กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) และ 6) กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) ซึ่งทั้ง 2 แนวคิดทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กได้ดี สอดคล้องกับผลวิจัยของ อัลโชบรามิ (Alshobramy, 2019) ที่ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของบันดูราในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) ระดับมัธยมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบว่าทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (SLT) สามารถใช้ในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในหมู่นักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) ระดับมัธยมศึกษา ได้หรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมสามารถช่วยให้นักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) พูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วด้วยความมั่นใจ และยังช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการเรียนรู้ และความสนใจเพิ่มขึ้นอีกด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Baleghizadeh และ Masoun (2013)

ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการประเมินตนเองต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้เรียน EFL การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบอิทธิพลอย่างต่อเนื่องของการประเมินตนเองที่มีต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้เรียน EFL (ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ) กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นผู้เรียน EFL ชาวอิหร่าน 57 คน ในสถาบันสอนภาษาอังกฤษ การรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้เข้าร่วมวัดจากแบบสอบถามที่เหมือนกันสำหรับทั้งสองกลุ่ม นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมในกลุ่มทดลองได้กรอกแบบสอบถามการประเมินตนเองรายปีทุกสองสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษา ข้อมูลที่ได้รับถูกวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของนักเรียนในกลุ่มทดลองดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นี่แสดงให้เห็นว่าการใช้การประเมินตนเองบนพื้นฐานการจัดรูปแบบในการตั้งค่า EFL นำไปสู่การรับรู้ความสามารถของตนเองที่เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Fatemi, Alishahi, Khorasani และ Seifi (2014) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับตนเองของผู้เรียน EFL กับความเข้าใจในการฟัง ผลการวิจัยพบว่าผลลัพธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระบุความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ การค้นพบนี้ให้ความหมายทางการสอนสำหรับครู EFL ในการใช้แนวทางการกำกับตนเองในการสอนความเข้าใจในการฟัง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Yabukoshi (2018) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการกำกับตนเองและการรับรู้ความสามารถของตนเอง เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังนอกห้องเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ที่กำกับตนเองของนักเรียนญี่ปุ่น เพื่อปรับปรุงความสามารถในการฟังนอกห้องเรียนในภาษาอังกฤษในฐานะบริบทของภาษาต่างประเทศ การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมจากสมุดบันทึกการเรียนรู้ การสัมภาษณ์ และการรายงานตนเองอื่น ๆ พบว่า (1) นักเรียนที่มีความสามารถในตนเองสูง มีความเฉพาะเจาะจงหลากหลาย และมีกระบวนการกำกับตนเองบ่อยครั้ง ในขณะที่นักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถตนเองต่ำ ไม่กระตือรือร้นในกระบวนการเหล่านี้ และ (2) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนที่มั่นใจในตนเองซึ่งมีความก้าวหน้าในการฟังมากขึ้นได้แสดงการใช้กลยุทธ์อภิปัญญาที่ซับซ้อนในกระบวนการเรียนรู้ที่กำกับตนเองโดยสิ้นเชิง ซึ่งมีแนวโน้มที่จะส่งเสริมวงจรการกำกับตนเองที่มีประสิทธิภาพ ผลลัพธ์เหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการกำกับตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และการเพิ่มภาษาในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lan, Liu และ Baranwal (2020) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการทำสัญญาและชุมชนออนไลน์ เพื่อส่งเสริมการกำกับตนเองของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาว่าการเข้าร่วมชุมชนออนไลน์ร่วมกับการเรียนรู้ตามสัญญาสามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้ที่กำกับตนเองได้ และปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้หรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม นอกจากนี้ การใช้สัญญาณการเรียนรู้กับชุมชน การเรียนรู้ออนไลน์ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการกำกับตนเองของนักเรียน และช่วยให้พวกเขาได้รับประโยชน์จากการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Truong และ Wang (2019) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจความเชื่อในความสามารถของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักศึกษาเวียดนาม ผลการวิจัยได้สนับสนุนทฤษฎีปัญญาสังคมของ Bandura (1997) และการวิจัยก่อนหน้านี้ (เช่น Chen, 2007) ในประสบการณ์การเรียนรู้เป็นแหล่งสำคัญของความเชื่อในการรับรู้ความสามารถของตนเอง ผลลัพธ์ยังแสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความเชื่อในการรับรู้ความสามารถของตนเองกับความสามารถทางภาษาอังกฤษ เมื่อข้อมูลภูมิหลังของนักเรียนและประสบการณ์การเรียนรู้ของพวกเขาถูกควบคุม นักเรียนจากภาคใต้ พบว่า มีความเชื่อในการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับที่สูงกว่าเพื่อนร่วมชั้นจากภาคเหนือและภาคกลางในเวียดนาม

2.1.2 ขั้นตอนการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนฝึก (Pre-Stage)

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ นักเรียน โดยเริ่มจากครูและนักเรียนทักทายเป็นภาษาอังกฤษ ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้สื่อ รูปภาพ วิดีโอ การตั้งคำถาม เป้าหมายของกิจกรรมเพื่อเรียกความสนใจของนักเรียน นักเรียนทำความเข้าใจ จุดประสงค์การเรียนรู้ การคาดการณ์เรื่องที่จะได้ดูหรือฟังจากการดูรูปภาพ การใช้สื่อต่าง ๆ เช่น รูปภาพ คลิปเสียง วิดีโอ ให้นักเรียนดูและฟังเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน การใช้คำถาม เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ การใช้คลิปเสียงหรือวิดีโอเป็นตัวอย่างที่ดีให้นักเรียนสังเกต จดจำและฝึกการฟังและการพูดตามตัวแบบซ้ำ ๆ จนคล่อง การนำเสนอคำศัพท์และไวยากรณ์ เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจ มีความมั่นใจและพร้อมทำกิจกรรมขั้นระหว่างฝึกต่อไป ผู้เรียนจะฟังข้อความได้อย่างเข้าใจ ควรต้องมีข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง โดยครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้ มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนการรับฟังสารที่กำหนดให้ เช่น การใช้รูปภาพ อาจให้ผู้เรียนดูรูปภาพที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง สนทนา อภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ การอ่านคำถาม อาจให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในสารที่จะฟัง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการฟัง และ ค้นหาคำตอบที่จะได้จากการฟังสารนั้น ๆ (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน, 2558)

ขั้นที่ 2 ชั้นระหว่างฝึก (While-Stage)

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการฟังและการพูด โดยการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม เช่น ฟังแล้วเติมคำ ฟังแล้วจับคู่ สนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล เป็นต้น มีทั้งกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมคู่ ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการสอน ครูอธิบายจุดประสงค์และวิธีการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม นักเรียนสังเกตการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมของคู่หรือเพื่อนที่เก่งเพื่อเป็นตัวอย่าง ครูคอยสนับสนุนชี้แนะให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไขการพูด เช่น การออกเสียง น้ำเสียง สำเนียง ท่าทางให้ถูกต้อง ตรวจสอบ-เฉลยคำตอบและให้คะแนนร่วมกับนักเรียน ครูและนักเรียนกล่าวชมเชยนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องมากที่สุดเพื่อให้เป็นตัวอย่างกับนักเรียนและให้กำลังใจนักเรียนที่ทำคะแนนได้น้อย ผู้สอนควรกำหนดภาระงานฝึกฟังที่ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อนเกินไปและไม่ต้องอาศัยทักษะอื่นมากจนเกินไป เช่น ฟังแล้วจดตาม ฟังแล้วพูดตอบ การกำหนดกิจกรรมระหว่างฝึกฟังควรมีความเหมาะสมกับผู้เรียนในการปฏิบัติ เช่น การเลือกรูปภาพที่ตรงกับข้อความที่ฟัง การเรียงลำดับรูปภาพตามเนื้อเรื่องที่ฟัง การเขียนคำสั้น ๆ หรือเติมคำลงในช่องว่าง เป็นต้น ซึ่งผู้เรียนสามารถปฏิบัติในระหว่างการฟังได้โดยไม่ต้องรอฟังจนจบข้อความ (Nation, 1985) และผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพูดสื่อสาร หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างมีปฏิสัมพันธ์ เช่น กิจกรรมสวมบทบาท กิจกรรมการแก้ปัญหา หรือกิจกรรมเกมสื่อสาร ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสอย่างเหมาะสมในการพูดแสดงความรู้สึก บรรยายหรืออธิบายสิ่งต่าง ๆ อย่างชัดเจน (Millrood, 2001)

ขั้นที่ 3 ชั้นหลังฝึก (Post-Stage)

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาโดยจับคู่หรือแบ่งกลุ่มเพื่อทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม เช่น ฝึกการฟังแล้วเติมคำ ฟังแล้วจับคู่ การสนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล การวาดภาพ แผนผัง ตาราง แล้วแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน ครูอธิบายจุดประสงค์และวิธีการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม ครูหมุนวงล้อสุ่มให้นักเรียนแต่ละคู่/กลุ่มออกมาแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน นักเรียนสังเกตการพูดของเพื่อนเพื่อปรับปรุงการพูดของตนเองให้ถูกต้องหรือดียิ่งขึ้น ครูประเมิน ตรวจสอบและแก้ไขการพูดของนักเรียน ครูให้นักเรียนโหวตเลือกคู่/กลุ่มที่แสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียนได้ดีที่สุดเพื่อให้รางวัลหรือกล่าวชมเชยเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียน การนำเสนองาน (Student presentation) กิจกรรมนี้อาจให้ผู้เรียนทำเป็นงานเดี่ยวหรืองานกลุ่มก็ได้ ผู้สอนต้องให้หัวข้อในการค้นหาข้อมูลเพื่อนำเสนอแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่มโดยผู้สอนต้องแนะนำโครงสร้างในการนำเสนอให้ผู้เรียนได้มีแบบแผนในการนำเสนองานที่ถูกต้อง เช่น มีการกล่าวทักทายและพูดเกริ่นเรื่อง มีการพูดเนื้อหาที่กระชับ เข้าใจง่าย และมีการพูดสรุปเนื้อหาในตอนสุดท้าย (Harmer, 2007) ผู้สอนให้ผู้เรียนทุกคนในชั้นเรียนตรวจคำตอบร่วมกัน อภิปรายเกี่ยวกับปัญหาที่พบจากการฟัง เช่น คำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่รู้ความหมาย

และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา โดยอาจเป็นในรูปแบบการพูดหรือการเขียนซึ่งผู้สอนอาจให้ผู้เรียนปฏิบัติร่วมกันทั้งชั้นเรียน เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม ในขั้นสุดท้ายนี้ผู้สอนอาจเพิ่มการทำความเข้าใจภาษาที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน เช่น โครงสร้างไวยากรณ์ที่สำคัญ คำศัพท์ หรือ เครื่องหมายวาทกรรม (Discourse Markers) เป็นต้น (Wilson, 2008)

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า ความเหมาะสมของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ได้จริง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบขึ้นอย่างเป็นระบบด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนา แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ประกอบด้วย ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก และระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาสภาพการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก จากนั้นจึงสร้างร่างรูปแบบการและปรับโครงสร้างรูปแบบ โดยการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อตรวจสอบคุณภาพรูปแบบ ประเมินความสอดคล้อง เหมาะสมของรูปแบบ และให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้อง เหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบและแบบทดสอบ แล้วนำรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปนำร่องใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และปรับปรุงให้มีความเหมาะสมมากขึ้น จนได้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กที่มีความสมบูรณ์ ซึ่งขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2556) และ Joyce, Weil และ Calhoun (2011) ที่สรุปไว้ว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและสัมพันธ์กันจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด เกิดประสิทธิภาพและเกิดผลสูงสุดกับผู้เรียน

3. การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

3.1 ผลการศึกษาพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษทุกหน่วยการเรียนรู้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กที่พัฒนาขึ้นนี้สามารถส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ดำเนินการผ่านกระบวนการวิจัยและพัฒนา (R&D) อย่างเป็นระบบตามขั้นตอนของการวิจัย มีการตรวจสอบ ประเมินรูปแบบและเอกสารประกอบจากผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นระบบทุกขั้นตอน จึงทำให้เกิดความถูกต้อง เหมาะสม และชัดเจน สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้วยตนเอง ทำให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบได้อย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลของรูปแบบ ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ออกเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 18 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 18 ชั่วโมง ซึ่งมีความเหมาะสมในด้านเวลา มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นก่อนฝึก (Pre-Stage) ขั้นระหว่างฝึก (While-Stage) และ ขั้นหลังฝึก (Post-Stage) ซึ่งเหมาะสมในการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้ทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดทักษะการฟังและ

การพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง (Listening Test) และด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ก่อนดำเนินการทดลองและหลังดำเนินการทดลอง โดยใช้สถิติทดสอบ Wilcoxon Signed Rank Test เพื่อศึกษาพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง (Listening Test) และด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวอีกด้วย ดังที่ ธนกร สุวรรณพฤติ และเสงี่ยม ไตรรัตน์ (2559) สรุปไว้ว่า การทดสอบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษนั้น มีกิจกรรมทดสอบในชั้นเรียนที่หลากหลาย การเลือกกิจกรรมทดสอบความสามารถให้เหมาะสมขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน และพิจารณาเลือกกิจกรรมการทดสอบที่สอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน ให้คำชี้แจงและอธิบายวิธีการดำเนินการทดสอบและเกณฑ์ในการให้คะแนน เพื่อประเมินผลความสามารถได้อย่างยุติธรรมและมีความเที่ยงตรง รูปแบบการประเมินการฟังขึ้นอยู่กับความสามารถพื้นฐานการฟังของผู้เรียน ซึ่งรวมถึงการใช้เครื่องมือที่หลากหลาย โดยประกอบด้วยสื่อต่าง ๆ เช่น เสียง วิดีโอหรือข้อความ เกณฑ์การให้คะแนนหรือการมีส่วนร่วมในการทำแบบทดสอบ และวิธีการให้คะแนน (Rost, 2011)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผลจากการศึกษาคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้นครูสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปปรับใช้ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนโดยการสังเกต การจดจำ การแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่างและแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความสนใจและแก้ปัญหาที่ผู้เรียนพบ ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารโดยการฟังและการพูด ในการรับสาร การพูดตอบโต้ เน้นการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นด้วย

1.2 ครูควรศึกษาคู่่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนี้ให้เข้าใจ ก่อนนำไปใช้ เตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ให้พร้อม เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์

1.3 ก่อนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ ครูผู้สอนควรชี้แจงลักษณะที่ดีของผู้เรียนในการเรียนรู้ตามรูปแบบ แนวทาง ขั้นตอนกิจกรรมเรียนรู้ ขอบเขตเนื้อหา และวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

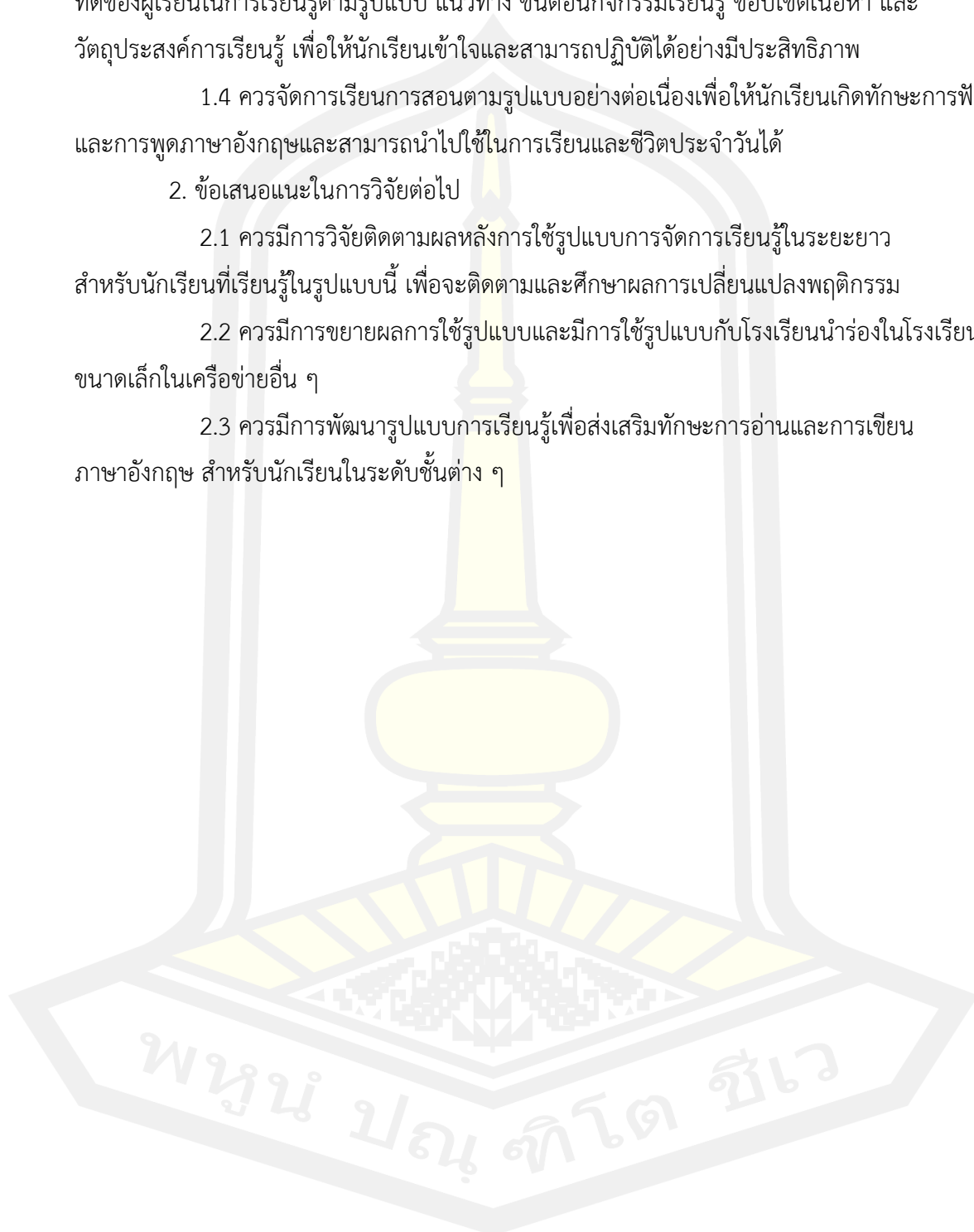
1.4 ควรจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษและสามารถนำไปใช้ในการเรียนและชีวิตประจำวันได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยติดตามผลหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระยะยาว สำหรับนักเรียนที่เรียนรู้ในรูปแบบนี้ เพื่อจะติดตามและศึกษาผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

2.2 ควรมีการขยายผลการใช้รูปแบบและมีการใช้รูปแบบกับโรงเรียนนาร่องในโรงเรียนขนาดเล็กในเครือข่ายอื่น ๆ

2.3 ควรมีการพัฒนาแบบการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- ซัซรี่ บุนนาค. (2561). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและข้อเสนอแนะด้าน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี 2564–2568. *รายงานการประชุม
Graduate School Conference*, 2(1), 235-241.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2561). *การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา*. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- ทิพย์วลี สุขปาน. (2561). การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและ
การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *Journal of lawasri*, 3(1),
95-104.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนกร สุวรรณพุดมิ และเสงี่ยม ไตรรัตน์. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนภาษา
ต่าง ประเทศเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social
Sciences and arts)*, 9(2), 1639-1653.
- ชูปทอง กว้างสวาสดี. (2557). *การสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยี*. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูปทอง กว้างสวาสดี. (2559). *200 กิจกรรมสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวพร ชลารักษ์. (2559). สภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1. *FEU
Academic Review*, 10(2), 130-130.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2552). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กทม. :
ประสานการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2547). *วิธีการทางสถิติสำหรับการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พิมพ์ทิพย์ ดวงจิตร และเสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ. (2561). การพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วย
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตาม แนวทฤษฎี ธรรมชาติ. *Prae-wa Kalasin Journal of
Kalasin University*, 5(2), 277-294.

- ภัทรารณณ์ สังข์ทอง. (2550). พัฒนาการของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่างกัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เยาวลักษณ์ มูลสระคู, สมนึก ภัททิยธนี และรัชณีเพ็ญ พลเยี่ยม. (2558). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะ ครู สอนภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด. *Journal of Educational Measurement Mahasarakham University*, 21(2), 250-265.
- ศรีปทุม นุ่มอุรา. (2556). การศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทย และความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพครูของครูผู้สอนชาวไทย. *English language teaching*, 6(11), 139-147
- ศุภวรรณ นาคนิล. (2552). การพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน. *Journal of Education Khon Kaen University*, 32(3), 75-82.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). คู่มือการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับ ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. (2562). แผนบริหารจัดการโรงเรียน ขนาดเล็ก ปีการศึกษา 2562-2565. อุบลราชธานี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1.
- สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). แผนบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก สพฐ.(ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ปีงบประมาณ 2562-2565). กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ขั้นพื้นฐาน.
- สุทัศน์ สังคะพันธ์, นิราศ จันทร์จิตร และสุมาลี ชูกำแพง. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการ เรียนรู้เพื่อ เสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *Journal of Educational Measurement Mahasarakham University*, 23(2), 199-210.

- อุบล ชมภูบุตร. (2563). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลบูรพาภิราม สำนักการ ศึกษา เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด. *Academic Journal of Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus*, 9(2), 274-288.
- Alshobramy, H.A. (2019). The Effectiveness of Bandura's Social Learning Theory in Learning English Speaking Skill among Secondary School EFL Students. *International Journal of Vocational and Technical Education Research*, 5(5), 11-23.
- Anderson, L.W.A. (2001). *Taxonomy for Learning Teaching, and Assessing : A Revision of Bloom's Taxonomy of Education Objectives*. New York : Addison Wesley Longman.
- Bailey, B. (2000). The language of multiple identities among Dominican Americans. *Journal of Linguistic Anthropology*, 10(2), 190-223.
- Baker, J. and Westrup, H. (2003). *Essential speaking skills*. London : A&C Black.
- Baleghizadeh, S. and Masoun, A. (2013). The effect of self-assessment on EFL learners' self-efficacy. *TESL Canada Journal*, 3(1), 42-42.
- Bandura, A. (1977). Toward a Unifying Theory of Behavioral Change. *Psychological Review*, 84(2), 191-215.
- Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. New Jersey : Prentice-Hall.
- Bandura, A. (1989). Human agency in social cognitive theory. *American Psychologist*, 44(9), 1175-1184.
- Bandura, A. (1997). *Self-Efficacy: The Exercise of Control*. New York : W.H. Freeman.
- Beatty, K. (2010). *Teaching & researching: Computer-assisted language learning*. London : Routledge.
- Biddle, B.J. and Berliner, D.C. (2002). Small class size and its effects. *Educational Leadership*, 59(5), 12-23.
- Brown, H.D. (1994). *Principles of Language Learning and Teaching*. Upper Saddle River, NJ : Prentice Hall.
- Bybee, R.W. (2009). *The BSCS 5E instructional model and 21st century skills*. Colorado Springs, CO : BSCS.

- Chaney, A. (1998). *Teaching oral communication in grades k-8*. USA. : A Viacom Company.
- Chen, F.F. (2007). Sensitivity of goodness of fit indexes to lack of measurement invariance. *Structural Equation Modeling*, 14(3), 464–504.
- Chularut, P. and DeBacker, T.K. (2004). The influence of concept mapping on achievement, self-regulation, and self-efficacy in students of English as a second language. *Contemporary Educational Psychology*, 29(3), 248-263.
- Cleary, T.J. and Zimmerman, B.J. (2001). Self-regulation differences during athletic practice by experts, non-experts, and novices. *Journal of Applied Sport Psychology*, 13(2), 185–206.
- Cohen, A.D. and Macaro, E. (2007). *Language learner strategies: thirty years of research and practice*. Oxford : Oxford University Press.
- Deborah, R.C. and Higgins, C.A. (1995) Application of Social Cognitive Theory to Training for Computer Skills. *Information Systems Research*, 6(2), 118-143.
- Dembo, M.H. and Seli, H. (2013). *Motivation and learning strategies for college success: A focus on self-regulated learning*. New York : Routledge.
- Dhanasobhon, S. (2006). *English language teaching dilemma in Thailand*. [online]. Available from : <http://www.curriculumandinstruction.org/index.php?lay=show&ac=article&id=539134523&Ntype=7>. [accessed 15 November 2020].
- Doerr, C.E. and Baumeister, R.F. (2010). Self-regulatory strength and psychological adjustment: Implications of the limited resource model of self-regulation. In J. E. Maddux & J. P. Tangney (Eds.), *Social psychological foundations of clinical psychology* (pp. 71–83). New York : Guilford Press.
- Duong, M.T., Tran, T.H.T. and Tran, Q.T. (2019). Eleventh Graders' Actual use of English Listening Learning Strategies Strategies at Duong Van Duong High School. *VNU Journal of Foreign Studies*, 35(1), 114-130
- Erlich, R.J. (2011). *Developing Self-Efficacy and Self-Regulated Learning in Academic Planning: Applying Social Cognitive Theory in Academic Advising to Assess Student Learning Outcomes*. Ph.D. Thesis, Oregon State University.

- Eun, B. (2006). *The impact of an English as a second language professional development program: A social cognitive approach*. Ph.D. Thesis, The University of North Carolina at Chapel Hill.
- Fall, M.E. (1999). *Counselor Efficacy : A Test of Bandura's Theory*. Ed.D. Thesis, University of Maine.
- Fatemi, M.A., Alishahi, M., Khorasani, M.N. and Seifi, M. (2014). The Relationship between EFL learners' self-regulation and their listening comprehension. *Advances in language and literary studies*, 5(4), 198-201.
- Fedderholdt, K. (1997). *Using Diaries to Develop Language Learning Strategies*. [online]. Available from : http://jalt-publications.org/old_tlt/files/98/apr/fedderholdt.html. [accessed 15 November 2020].
- Fulcher, G. (2003). *Testing second language speaking*. Harlow : Longman/Pearson Education.
- Gilakjani, A.P. and Sabouri, N.B. (2016). Learners' Listening Comprehension Difficulties in English Language Learning: A Literature Review. *English Language Teaching*, 9(6), 123-133.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of education*. New York : McGraw-Hill.
- Harmer, J. (2001). *The Practice of English Language Teaching*. 3rd ed. China : Longman.
- Harmer, J. (2007). *How to teach English: new edition*. Harlow : Pearson Education Limited.
- Heaton, J.B. (1990). *Classroom Testing*. 2nd ed. New York : Longman.
- Ivey, A.E., D'Andrea, M.J. and Ivey, M.B. (2012). *Theories of counseling and psychotherapy: A multicultural perspective*. 7th ed. Los Angeles, CA : Sage.
- Jabbarifar, T. (2011). The importance of self-efficacy and foreign language learning in the 21st century. *Journal of International Education Research (JIER)*, 7(4), 117-126.
- Jones, D. and Hodson, P. (2011). *Unlocking speaking and listening*. Oxon : Routledge.
- Jones, D. and Hodson, P. (2012). *Unlocking speaking and listening*. 2nd ed. London : Routledge.

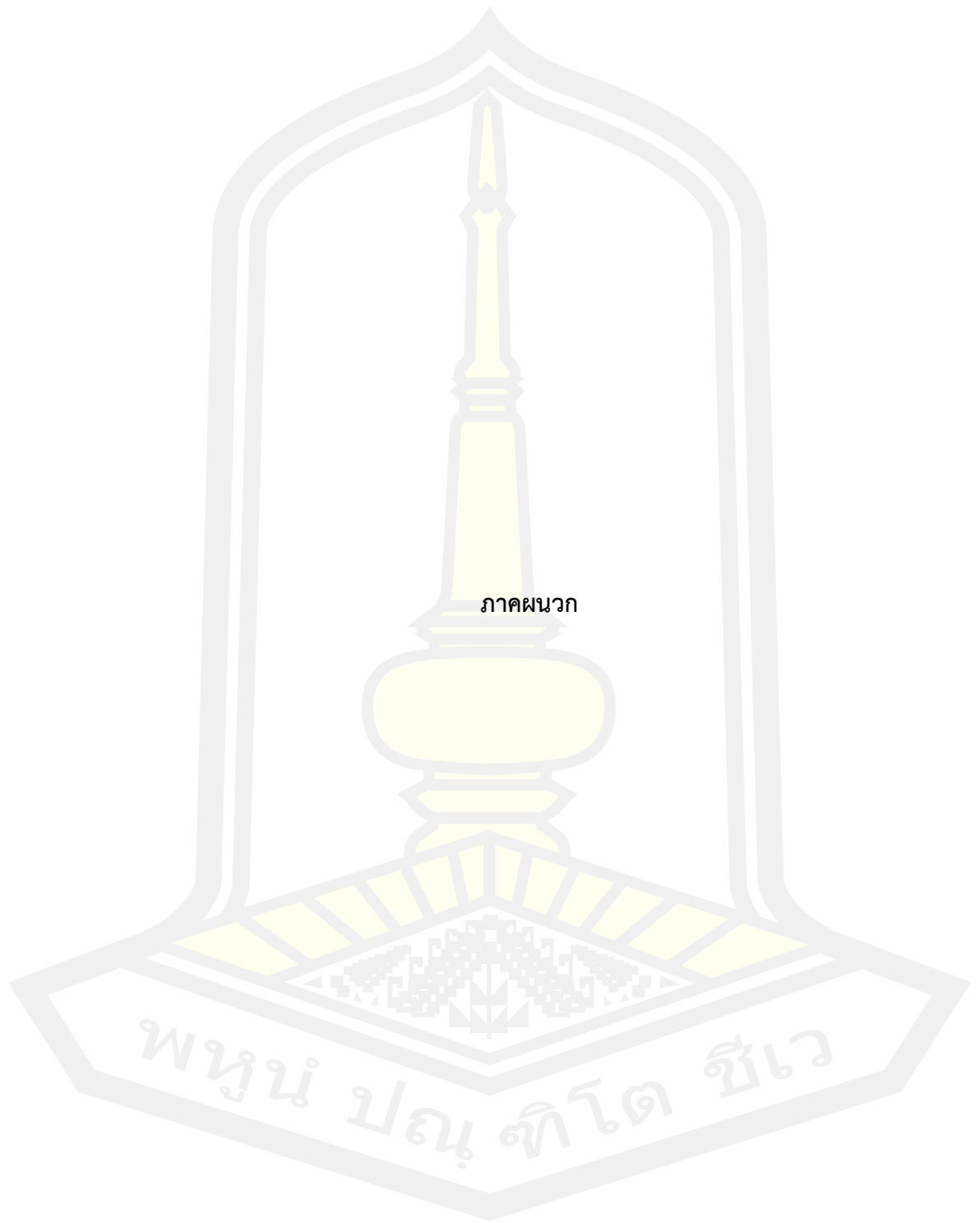
- Joyce, B., Weil, M. and Calhoun, E. (2011). *Models of Teaching*. 8th ed. Boston : Pearson Education.
- Joyce, B., Weil, M. and Calhoun, E. (2015). *Model of Teaching*. 9th ed. London : Allyn and Bacon.
- Kassin, S.M., Fein, S. and Markus, H.R. (2011). *Social Psychology*. Belmont, CA : Wadsworth–Cengage Learning.
- Keeves, J.P. (1988). *Educational research, Methodology and measurement : An international Handbook*. Oxford : Pergamon.
- Kirsch, T.A. (1977). Complexity in the Thai Religious System. *Journal of Asian Studies*, XXVI(2), 241-266.
- Lan, P.S., Liu, M.C. and Baranwal, D. (2020). Applying contracts and online communities to promote student self-regulation in English learning at the primary-school level. *Interactive Learning Environments*, 1-12.
- Lesikar, R.V. (2005). *Basic business communication*. Homewood, Ill. : Irwin.
- Lessard-Clouston, M. (1997). *Language Learning Strategies: An Overview for L2 Teachers*. [online]. Available from : <http://iteslj.org/Articles/Lessard-Clouston-Strategy>. [accessed 15 November 2020].
- Lin, B.J. and Chiou, W.B. (2010). Undergraduates' intentions to take a second language proficiency test: A comparison of predictions from the theory of planned behavior and social cognitive theory. *Psychological Reports*, 106(3), 798-810.
- Lowerdew, J. and Miller, L. (2005). *Second Language Listening: Theory and Practice*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Luoma, S. (2004). *Assessing speaking*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Mead, N.A. and Rubin, D.L. (1985). *Assessing listening and speaking skills*. New York : ERIC Clearinghouse.
- Millrood, R. (2001). *Modular course in ELT methodology*. Moscow : Drofa.
- Morley, J. (2001). Aural comprehension instruction: Principles and practices. In M. Celce Murcia (Ed.), *Teaching English as a second or foreign language*. Boston : Heinle & Heinle Publishers.
- Muñoz, L.B. and Jojoa, S.T. (2014). How setting goals enhances learners' self-efficacy beliefs in listening comprehension. *HOW Journal*, 21(1), 42-61.

- Nation, I.S.P. (1985). Listening techniques for a comprehension approach to language learning. *English Teaching Forum*, 23(4), 17-21.
- Nation, I.S.P. and Newton, J. (2009). *Teaching ESL/EFL listening and speaking*. New York : Routledge.
- Nunan, D. (2003). *Practical English Language Teaching*. New York : McGraw Hill.
- O'Malley, J.M. and Chamot, A. U. (1990). *Learning strategies in second language acquisition*. New York : Cambridge University Press.
- Oeamoum, N. and Sriwichai, C. (2020). Problems and Needs in English Language Teaching from the Viewpoints of Preservice English Teachers in Thailand. *Asian Journal of Education and Training*, 6(4), 592-601.
- Okada, A. and others. (2017). A framework for generating interactive reports for cancer genome analysis. *Journal of Open Source Software*, 2(20), 457.
- Okada, Y., Sawaumi, T. and Ito, T. (2018). How do speech model proficiency and viewing order affect Japanese EFL learners' speaking performances? *Computer-Assisted Language Learning-Electronic Journal*, 19(2), 61-81.
- Oller, J.W. (1979). *English Testing at School*. London : Longman Group.
- ONEC. (2003). *Education in Thailand 2002/2003*. Bangkok : ONEC Publication.
- Oxford, R. (1990). *Language Learning Strategies What Every Teacher Should Know*. New York : Newbury House Publishers.
- Pajares, F. (1997). Current Directions in Self-Efficacy Research. In M. Maehr, & P. R. Pintrich (Eds.), *Advances in Motivation and Achievement* (Vol. 10, pp. 1-49). Greenwich, CT: JAI Press.
- Peterson, R.A. (2001). On the use of college students in social science research: Insights from a second-order meta-analysis. *Journal of Consumer Research*, 28(3), 450-461.
- Purdy, M. and Borisoff, D. (1997). *Listening in Everyday Life: A Personal and Professional Approach*. 2nd ed. Lanham, Md. : University Press of America.
- Ranson, S. (2000). Recognizing the pedagogy of voice in a learning community. *Educational Management and Administration*, 28(3), 263-279.
- Read, C. (2007). *500 activities for the primary classroom: Immediate ideas and solutions*. London : Macmillan Education.

- Rost, M. (1994). *Introducing listening*. London : Penguin.
- Rost, M. (2011). *Teaching and Researching Listening*. 2nd ed. Harlow : Pearson Education Limited.
- Septiani, A.N.N.S.I. and Rejkiningsih, T. (2020). Development of Interactive Multimedia Learning Courseware to Strengthen Students' Character. *European Journal of Educational Research*, 9(3), 1267-1280.
- Setiyadi, A. and Sukirlan, M. (2016). How Successful Learners Employ Learning Strategies in an EFL Setting in the Indonesian Context. *English Language Teaching*, 9(8), 28-38.
- Shannon, C.E. and Weaver, W. (1949). *The Mathematical Theory of Communication*. Urbana, IL : University of Illinois Press.
- Smaldino, S.E. (2008). *Instructional Technology and Media for Learning*. 9th ed. New Jersey : Prentice Hall Inc.
- Su, Y., Zheng, C., Liang, J.C. and Tsai, C.C. (2018). Examining the relationship between English language learners' online self-regulation and their self-efficacy. *Australasian Journal of Educational Technology*, 34(3), 36-76.
- Thinkexist. (2008). *The leadership challenge: How to get extraordinary things done in organizations*. San Francisco : Jossey Bass.
- Thornbury, S. (2005). *How to teach speaking*. U.K. : Pearson.
- Truong, T.N.N. and Wang, C. (2019). Understanding Vietnamese college students' self-efficacy beliefs in learning English as a foreign language. *System*, 84, 123-132.
- Underhill, N. (1987). *Testing spoken language*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Ur, P. (1996). *A Course in Language: A Handbook of Oral Testing Techniques*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Vandergrift, L. and Goh, C.C. (2012). *Teaching and learning second language listening: Metacognition in action*. New York : Routledge.
- Wilson, S. (2008). On the Research Journey. In *Research is ceremony: Indigenous research methods* (pp. 22-42). Black Point, NS : Fernwood Publishing.

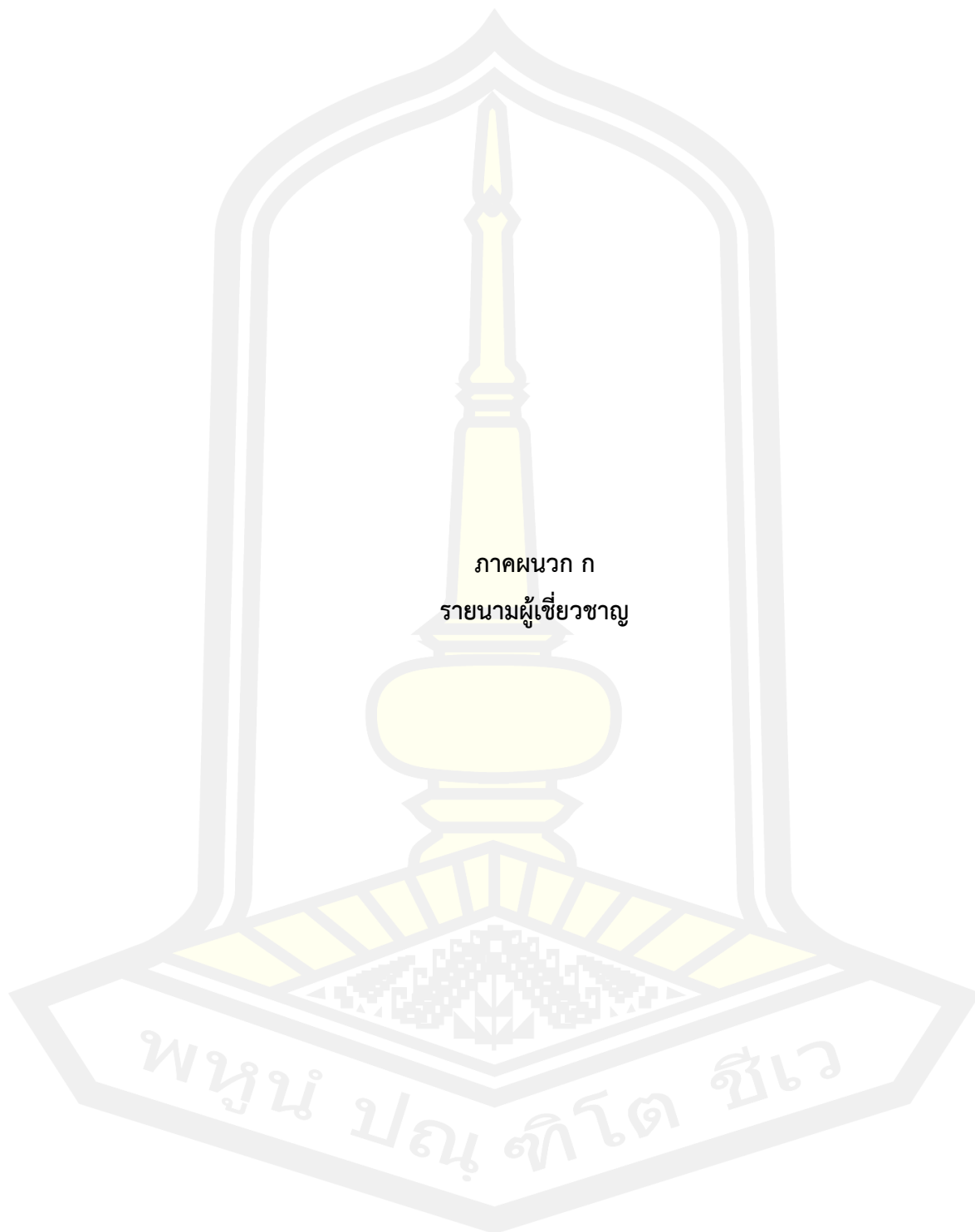
- Wood, R. and Bandura, A. (1989). Social cognitive theory of organizational management. *The Academy of Management Review*, 14(3), 361–384.
- Yabukoshi, T. (2021). Self-regulation and self-efficacy for the improvement of listening proficiency outside the classroom. *The Language Learning Journal*, 49(1), 27-40.
- Yang, N.D. (1999). The relationship between EFL learners' beliefs and learning strategy use. *System*, 27(4), 515-535.
- Yang, P.L. (2016). In-class online discussion activities to enhance EFL learners' English self-efficacy and language learning strategies. *Asian TEFL*, 1(2), 115-129.
- Zimmerman, B.J. (2000). Attaining self-regulation: A social-cognitive perspective. In M. Boekaerts, P.R. Pintrich, & M. Zeidner (Eds.), *Handbook of Self-Regulation* (pp.13-39). San Diego, CA : Academic Press.
- Zobler, Ana C. (2010). *Effects of listening strategies instruction on listening comprehension, oral proficiency, and metacognition on second language learners*. Ed.D. Thesis, Western Connecticut State University.

ภาคผนวก

พหุมนุ ปณฺ ทิโต ชีเว

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

รายนามผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 1

ทำหน้าที่ประเมินความสอดคล้อง เหมาะสมของร่างรูปแบบ จำนวน 7 ท่าน ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้เชี่ยวชาญด้านการทดสอบและวัดผลการศึกษา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภมรพรรณ ยุระยาตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา
3. ดร.รัฐส่าน เลาสุรโยธิน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี
การศึกษา
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
5. ดร.นฤมล เอนกวิทย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้าน
หลักสูตรและการสอน
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
7. ดร.จิรา ลังกา ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 29
ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

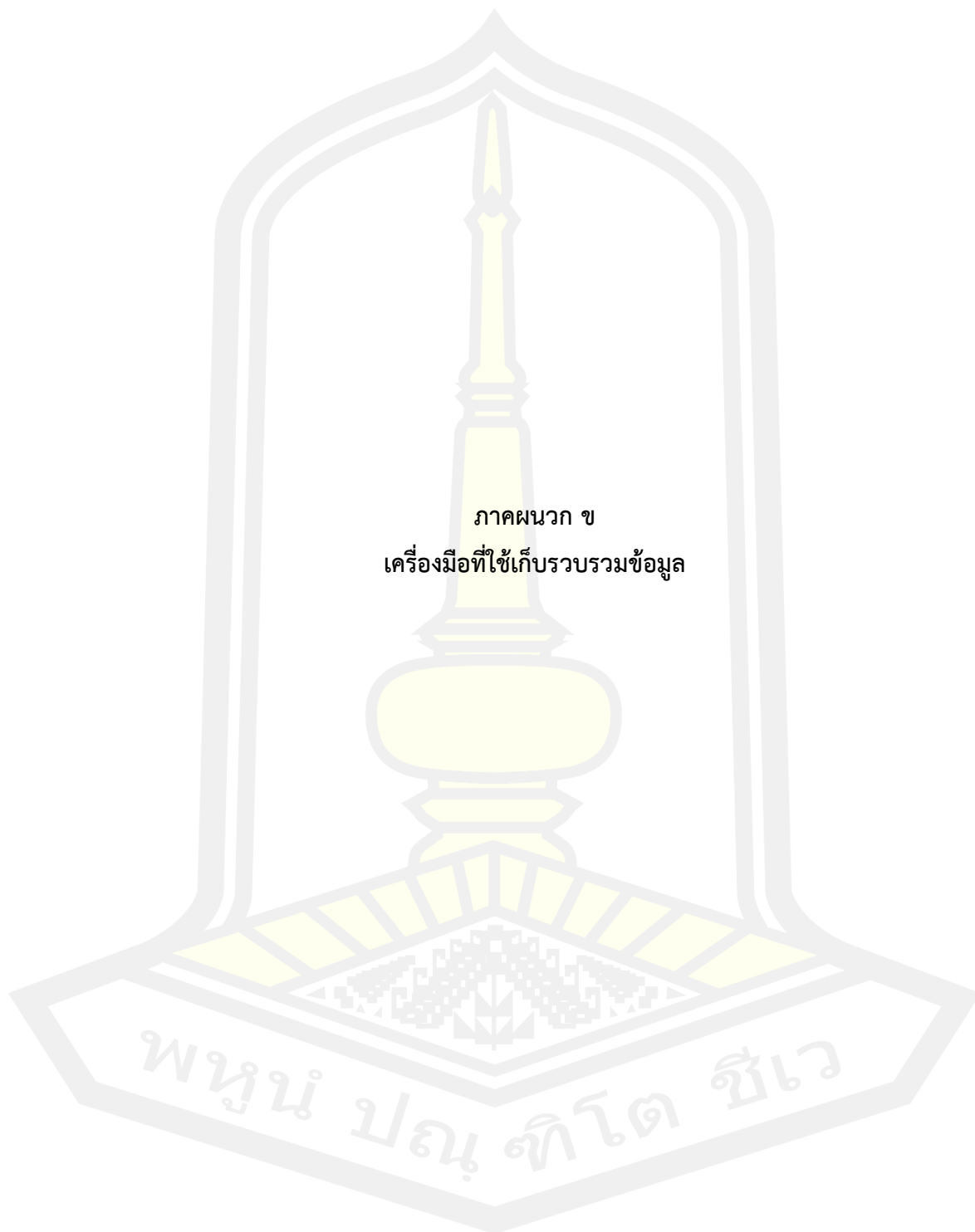
พหุ ประถมศึกษา

รายนามผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 2

ทำหน้าที่ประเมินความสอดคล้อง เหมาะสมของแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ คู่มือการใช้รูปแบบ
แผนการจัดการเรียนรู้ ข้อสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1. ดร.ฐิติยา เรือนนงการ วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน
ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ
2. ดร.ชนาภัทร ขาวสะอาด วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.) วิจัยและประเมินผลการศึกษา
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล
3. ดร.จินตวีร์ โยสีดา วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
4. ดร.รุ่งโรจน์ หวังชม วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
5. ดร.ธนา ฤศวีวรรณ วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

พหุบัณฑิต ชีวะ

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

พหุบัณฑิต วิเว

แบบสอบถาม

สภาพการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อต้องการทราบเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยแบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พิจารณาแต่ละข้อคำถามว่าอยู่ในระดับปฏิบัติในระดับใดโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว โดยกำหนดระดับคุณภาพการปฏิบัติ เป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง มาก

3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง น้อย

1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

พหุบัณฑิต ชีวะ

รายการประเมิน	ระดับปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (ด้านความสนใจ)					
1. ครูยกตัวอย่างที่สามารถเข้าใจได้ง่าย					
2. ฉันตั้งใจฟังเมื่อครูอธิบายบทเรียน					
3. ครูสาธิตการสอนได้น่าสนใจ					
4. ครูสาธิตการสอนได้เข้าใจง่าย					
5. ฉันเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้					
6. ฉันสามารถเข้าใจและปฏิบัติตามขั้นตอนที่ครูอธิบายได้					
7. ในระหว่างการสาธิตของครูฉันได้ทำกิจกรรมนั้นไปด้วย					
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (การจดจำ)					
1. ฉันสามารถจดจำรายละเอียดที่ครูสาธิตได้					
2. ฉันสามารถจดจำรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงได้					
3. ฉันสามารถจดจำองค์ประกอบที่สำคัญของทักษะการฟัง-พูดได้					
4. ฉันไม่ลืมองค์ประกอบที่สำคัญที่ครูสาธิต					
5. ฉันสามารถสร้างมโนภาพภายในได้					
6. ฉันสามารถบอกรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมได้					
7. ฉันมีวิธีการคิดที่ถูกต้องจากการสาธิตบทเรียนของครู					
8. ฉันสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้					

รายการประเมิน	ระดับปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (ด้านผลการเรียนรู้)					
1. ฉันสามารถใช้ทักษะการฟัง-การพูด ได้อย่างคล่องแคล่ว					
2. ฉันสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ที่มีในการแก้ปัญหาอื่น ๆ ได้					
3. ฉันรู้วิธีการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่ใกล้เคียงได้					
4. ฉันสามารถสาธิตการฟังและการพูดได้					
5. ฉันไม่มีปัญหาในการใช้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ					
6. ฉันสามารถใช้ทักษะการฟังและการพูดในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงได้					
7. ฉันรู้วิธีการจัดระเบียบและขั้นตอนในการเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนได้					
8. ฉันสามารถพูดโต้ตอบ สนทนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทักษะการฟังและการพูดได้					
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (ด้านการสร้างแรงจูงใจ)					
1. ฉันมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูง					
2. ฉันมีแรงจูงใจในการเรียนที่สูงตลอดการเรียนรู้					
3. ฉันมีความตั้งใจสูงในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการฟังและการพูด					
4. การอธิบายและการสาธิตการเรียนการสอนมีความสำคัญมากสำหรับฉัน					
5. ฉันคิดว่าการให้รางวัลมีความสำคัญในกิจกรรมการเรียนรู้					
6. สถานการณ์ต่างๆ ส่งเสริมการเรียนรู้ของฉันได้					

รายการประเมิน	ระดับปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง					
1. นักเรียนสามารถฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และความแนะนำที่ฟัง					
2. นักเรียนสามารถพูดเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง					
3. นักเรียนสามารถสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยไม่ต้องเตรียมตัว					
4. นักเรียนสามารถเข้าใจและตีความจากเรื่องที่ฟังจากสื่อประเภทต่าง ๆ ได้					
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา ง่ายๆ					
6. นักเรียนแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด					
7. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับกิจกรรม ต่าง ๆ ได้					
8. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้					
9. นักเรียนรู้สึกกังวลก่อนที่จะทำแบบทดสอบ					
10. นักเรียนรู้สึกมีความประหม่าในระหว่างการสอบ					
11. นักเรียนมีความรู้สึกสนุกสนานในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ					
12. นักเรียนฟังบทสนทนาทั้งบทก่อนแล้วจึงสรุปเรื่องที่ฟัง					

รายการประเมิน	ระดับปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
13. นักเรียนมุ่งหาจุดสำคัญของการเรียน					
14. นักเรียนสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าแล้ว เชื่อมโยงเข้ากับสิ่งที่เรี้นรู้มาแล้ว					
15. นักเรียนมีการวางแผน หรือใช้ปฏิทินในการ จัดระเบียบการเรียนรู้ และกำหนดเวลา					
16. นักเรียนใช้กลวิธีที่หลากหลายในการเรียนรู้ (เช่น การจดบันทึก การพูดเลียนแบบเจ้าของ ภาษา การแยกแยะส่วนประกอบของคำ)					
17. นักเรียนรู้วิธีการทำงานที่ถูกต้องที่จะทำให้ ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติภาระงาน					
ด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้					
1. นักเรียนมุ่งหาจุดสำคัญของการเรียน					
2. นักเรียนสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าแล้ว เชื่อมโยงเข้ากับสิ่งที่เรี้นรู้มาแล้ว					
3. นักเรียนมีการวางแผน หรือใช้ปฏิทินในการ จัดระเบียบการเรียนรู้ และกำหนดเวลา					
4. นักเรียนใช้กลวิธีที่หลากหลายในการเรียนรู้ (เช่น การจดบันทึก การพูดเลียนแบบเจ้าของ ภาษา การแยกแยะส่วนประกอบของคำ)					
5. นักเรียนมีการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ (เช่น นักเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาใน ชีวิตประจำวันให้ได้ภายในเทอมนี้)					
6. นักเรียนมีการจัดระเบียบตารางเวลาในการ เรียนรู้					

รายการประเมิน	ระดับปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
7. นักเรียนส่งงานตามเวลาที่ครูกำหนด					
8. นักเรียนใช้แผนภูมิหรือเว็บเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เรียนรู้					
9. นักเรียนมีการจดบันทึกในระหว่างที่เรียน					
10. นักเรียนแสวงหาโอกาสในการฝึกฝนทักษะการฟัง และการพูด ภาษาอังกฤษ					
11. นักเรียนมีการวางแผนก่อนที่จะเรียนในชั้นเรียน					
12. นักเรียนมีการให้รางวัลตัวเองหลังจากที่ประสบความสำเร็จในการเรียน					
13. นักเรียนมีการศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่ทราบคำตอบในการทำแบบฝึกหัด					
14. นักเรียนใช้วิธีการที่แตกต่างกันในการทำภาระงานที่ได้รับมอบหมาย					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม มา ณ โอกาสนี้

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth-Interview)

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกฉบับนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์สำหรับครูโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานผู้ให้ข้อมูล

1. สาขาวิชาที่จบ.....
2. ขนาดของโรงเรียน.....
3. มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่ สอนมาแล้วกี่ปี.....

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1. ท่านมีปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นปัญหาในด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นปัญหาของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร
บ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

5. ท่านมีความต้องการในการพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหรือไม่

.....

.....

.....

.....

.....

6. ท่านมีความต้องการสื่อและเทคโนโลยีที่ช่วยในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่
อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

7. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ผู้รับการสัมภาษณ์

ลงชื่อ.....

()

ผู้สัมภาษณ์

แบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนขนาดเล็ก
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาประเมินและให้คำแนะนำ

จุดมุ่งหมาย

แบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อต้องการทราบเกี่ยวกับความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

วิจัยเรื่อง

การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

Developing an Instructional Model based on Social Cognitive Theory to Enhance English Listening and Speaking Skills for Grade 6 Students in Small Size Schools.

ผู้วิจัย นางสาวสุกัญญา เทาศิริ

คำชี้แจง เชิญท่านพิจารณาข้อคำถาม สำหรับการวิจัยแต่ละข้อว่า มีความเหมาะสม ไม่ขัดจริยธรรม และสอดคล้องกับ นิยามเชิงปฏิบัติการ วัตถุประสงค์ ของตัวแปรที่ศึกษาหรือไม่
เกณฑ์การประเมินค่าระดับความคิดเห็น คือ ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่า
สอดคล้องให้เขียน ✓ ที่ช่อง +1 ไม่แน่ใจ ที่ช่อง 0 ไม่สอดคล้อง ที่ช่อง -1

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
1. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับแนวคิดพื้นฐาน				
2. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับวัตถุประสงค์				
3. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับขั้นตอนการเรียนรู้				
4. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับระบบสังคม				
5. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับหลักการตอบสนอง				
6. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับระบบสนับสนุน				
7. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับขั้นตอนการเรียนรู้				
8. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับระบบสังคม				
9. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับหลักการ ตอบสนอง				
10. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับระบบ สนับสนุน				

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

วันที่เดือนพ. ศ.

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม

เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนขนาดเล็ก
สำหรับผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาประเมินและให้คำแนะนำ

จุดมุ่งหมาย

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อต้องการทราบเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

วิจัยเรื่อง

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

Developing an Instructional Model based on Social Cognitive Theory to Enhance English Listening and Speaking Skills for Grade 6 Students in Small Size Schools.

ผู้วิจัย นางสาวสุกัญญา เทาศิริ

พูน ปณ ทิโต ชีเว

คำชี้แจง เชิญท่านพิจารณาข้อคำถาม สำหรับการวิจัยแต่ละข้อว่า มีความเหมาะสม ไม่ขัดจริยธรรม และสอดคล้องกับ นิยามเชิงปฏิบัติการ วัตถุประสงค์ ของตัวแปรที่ศึกษาหรือไม่

เกณฑ์การประเมินค่าระดับความคิดเห็น คือ

ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นมาก

ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ							
1	แนวคิดพื้นฐานมีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่ายและ น่าเชื่อถือ						
2	แนวคิดพื้นฐานมีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบ						
3	แนวคิดพื้นฐานเหมาะสมกับแนวคิดพื้นฐานเหมาะสมกับ รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน ขนาดเล็ก						
4	แนวคิดพื้นฐานสามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนด แนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างเหมาะสม						
จุดมุ่งหมายของรูปแบบ							
5	วัตถุประสงค์มีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย และ น่าเชื่อถือ						
6	วัตถุประสงค์มีความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับองค์ประกอบ อื่น ๆ ของรูปแบบ						

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
7	วัตถุประสงค์เหมาะสมกับบริบทการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ						
8	วัตถุประสงค์สามารถนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม						
ขั้นตอนการเรียนรู้ของรูปแบบ							
9	ขั้นตอนการเรียนรู้มีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่ายและน่าเชื่อถือ						
10	ขั้นตอนการเรียนรู้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบ						
11	ขั้นตอนการเรียนรู้เหมาะสมกับบริบทการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ						
12	ขั้นตอนการเรียนรู้สามารถนำไปออกแบบการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม						
ระบบสังคมของรูปแบบ							
13	ระบบสังคมมีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย และน่าเชื่อถือ						
14	ระบบสังคมมีความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบ						
15	ระบบสังคมเหมาะสมกับบริบทการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ						
16	ระบบสังคม สามารถนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม						
หลักการตอบสนองของรูปแบบ							
17	หลักการตอบสนองมีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย และน่าเชื่อถือ						
18	หลักการตอบสนองมีความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบ						

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
19	หลักการตอบสนองเหมาะสมกับบริบทการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ						
20	หลักการตอบสนองสามารถนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม						
ระบบสนับสนุนของรูปแบบ							
21	ระบบสนับสนุนมีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่ายและน่าเชื่อถือ						
22	ระบบสนับสนุนมีความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบ						
23	ระบบสนับสนุนเหมาะสมกับบริบทการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ						
24	ระบบสนับสนุนสามารถนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

พหุบัณฑิต ชีวะ

แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาประเมินและให้คำแนะนำ

จุดมุ่งหมาย

แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อ
ต้องการทราบเกี่ยวกับความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อ
ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนขนาดเล็ก

วิจัยเรื่อง

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง
และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนขนาดเล็ก

Developing an Instructional Model based on Social Cognitive Theory
to Enhance English Listening and Speaking Skills for Grade 6 Students in Small Size
Schools.

ผู้วิจัย นางสาวสุกัญญา เทาศิริ

พหุบัณฑิต ชีวะ

คำชี้แจง เชิญท่านพิจารณาข้อคำถาม สำหรับการวิจัยแต่ละข้อว่า มีความเหมาะสม ไม่ขัดจริยธรรม และสอดคล้องกับ นิยามเชิงปฏิบัติการ วัตถุประสงค์ ของตัวแปรที่ศึกษาหรือไม่
เกณฑ์การประเมินค่าระดับความคิดเห็น คือ ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่า
สอดคล้องให้เขียน ✓ ที่ช่อง +1
ไม่แน่ใจ ที่ช่อง 0
ไม่สอดคล้อง ที่ช่อง -1

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
1. การอธิบายคำชี้แจงคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้ได้ละเอียดชัดเจนเข้าใจง่าย				
2. การอธิบายความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ได้ละเอียดชัดเจนเข้าใจง่าย				
3. การอธิบายความหมายของรูปแบบการเรียนรู้ได้ละเอียดชัดเจนเข้าใจง่าย				
4. การอธิบายองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้ได้ครบถ้วนสมบูรณ์เข้าใจง่ายและมีความน่าเชื่อถือ				
5. การอธิบายการน รูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ มีความชัดเจนกระชับเข้าใจง่ายและน่าเชื่อถือ				
6. การอธิบายแนวทางการวัดและประเมินตามรูปแบบการเรียนรู้ได้ชัดเจนและเข้าใจง่ายและน่าเชื่อถือ				
7. การยกตัวอย่างการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ได้ชัดเจนเข้าใจง่าย และน่าเชื่อถือ				
8. โดยรวมคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้				

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

วันที่เดือนพ. ศ.

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ ที่

เรื่อง

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน
ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

- เหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน
- เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน
- เหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน
- เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน
- เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. หัวแผน 1.1 ชื่อแผนตรงกับหน่วยการเรียนรู้ 1.2 องค์ประกอบของส่วนนำของแผนมีความชัดเจน					
2. ด้านสาระสำคัญ 2.1 ความถูกต้อง 2.2 ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน 2.3 ความชัดเจนเข้าใจง่าย					
3. ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ 3.1 ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องกับ สาระการเรียนรู้ 3.2 ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ 4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ 4.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน 4.3 สามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้					
5. ด้านสาระการเรียนรู้ 5.1 ใจความถูกต้อง 5.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ 5.3 เหมาะสมกับระดับชั้น 5.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา 5.5 มีความชัดเจน ไม่สับสนและน่าสนใจ					
6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 6.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
7. ด้านพฤติกรรมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 7.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
8. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ 8.1 ชั้นก่อนฝึก (Pre-Stage) 8.2 ชั้นระหว่างฝึก (While-Stage) 8.3 ชั้นหลังฝึก (Post-Stage)					
9. ด้านสื่อการสอน 9.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 9.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ 9.3 ได้รับความสนใจของผู้เรียน 9.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ 9.5 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน					
10. ด้านผลงานที่ต้องการ 10.1 สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11. ด้านการวัดและประเมินผล					
11.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
11.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
11.3 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม					
รวมเฉลี่ย					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC)
ของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Me & My Family
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาในแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสมตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้หรือไม่ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ผลการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นไม่ได้มีความเหมาะสมวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟังและ อ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยค หรือ ข้อความสั้นๆ ตรงตาม ภาพ สัญลักษณ์หรือ เครื่องหมายที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และ ตอบคำถามจากการฟัง และอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>Part 1: Listen and match (1-10) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>1. </p> <p>a. Good morning. My name is Lisa. b. Hi. My name is Jenny. c. Hello. My name is Tony. d. Good afternoon. My name is Nicole.</p> </div>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ ฟังและอ่านจากสื่อ ประเภทต่างๆ และแสดง ความคิดเห็น อย่างมี เหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำ ขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง และอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยค หรือ ข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และ ตอบคำถามจากการฟัง และอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า	<div style="border: 1px solid red; padding: 5px;"> <p>Part 1: Listen and match (1-10) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>2.</p> <p>a. I'm from U.S.A. b. I'm from Thailand. c. I'm from Korea. d. I'm from Spain.</p> </div>				
	<div style="border: 1px solid red; padding: 5px;"> <p>Part 1: Listen and match (1-10) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>3.</p> <p>I'm 12.</p> <p>a. Where are you from? b. What's your name? c. Where do you live? d. How old are you?</p> </div>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า	<p>Part 1: Listen and match (1-10) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>4.</p> <p>a. I have a dog. b. I have a cat. c. I have a rabbit. d. I have a bird.</p>				
	<p>Part 1: Listen and match (1-10) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>5.</p> <p>a. This is my mother. b. This is my father. c. This is my sister. d. This is my aunt.</p>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า	Part 1: Listen and match (1-10) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer. 6. a. This is my brother. b. This is my uncle. c. This is my father. d. This is my grandmother.				
	Part 1: Listen and match (1-10) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer. 7. a. I have one sister. b. I have two sisters. c. I have three brothers. d. I have four brothers.				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า	<p>Part 1: Listen and match (1-10) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>8.</p> <p>a. My uncle is a chef. b. My father is a doctor. c. My uncle is a policeman. d. My father is a farmer.</p>				
	<p>Part 1: Listen and match (1-10) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>9.</p> <p>a. She is a dancer. b. He is a teacher. c. She is a singer. d. He is a nurse.</p>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า</p>	<p>Part 1: Listen and match (1-10) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>10. I'm a teacher.</p> <p>a. Where are you from? b. What's your name? c. What does he do? d. What do you do?</p>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่อง ที่ฟังและอ่านจากสื่อ ประเภทต่างๆ และ แสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและ คำแนะนำที่ฟังและ อ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือ เครื่องหมายที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจาก การฟังและอ่าน บทสนทนา นิทาน ง่าย ๆ และ เรื่องเล่า	<div style="border: 1px solid red; padding: 5px;"> <p>Part 2: Listen and fill (11-20) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations.</p> <p>11. A: What's your name? B: My name is</p> <p>a. Peter b. Alex c. Frank d. Jack</p> </div>				
	<div style="border: 1px solid red; padding: 5px;"> <p>Part 2: Listen and fill (11-20) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations.</p> <p>12. My name is Bobby. I'm years old. I'm from Australia.</p> <p>a. ten b. eleven c. twelve d. thirteen</p> </div>				
	<div style="border: 1px solid red; padding: 5px;"> <p>Part 2: Listen and fill (11-20) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations.</p> <p>13. A: brothers do you have? B: I have two brothers.</p> <p>a. Where are b. What is c. How old d. How many</p> </div>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและ คำแนะนำที่ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า	Part 2: Listen and fill (11-20) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations. 14. I have a. a bird, a dog and a cat. b. a bird, a cat and a dog. c. a cat, a dog and a bird. c. a dog, a bird and a cat.				
	Part 2: Listen and fill (11-20) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations. 15. A: Who is? B. This is my sister, Sally. a. these b. those c. this d. that				
	Part 2: Listen and fill (11-20) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations. 16. This is, Kimberry. a. my mother b. my father c. my uncle d. my brother				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและ คำแนะนำที่ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า	Part 2: Listen and fill (11-20) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations. 17. A: Do you have or a small family? B: I have a small family. a. a big brother b. a big sister c. a big family d. a big father				
	Part 2: Listen and fill (11-20) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations. 18. A: How many people are there in your family? B: There are people in my family. a. nine b. eight b. seven d. six				
	Part 2: Listen and fill (11-20) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations. 19. This is my grandparents, Donald and Lucy. They are a. teachers b. dancers c. doctors d. farmers				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยชน์หรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 บอกรักใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า</p>	<div style="border: 1px solid red; padding: 5px;"> <p>Part 2: Listen and fill (11-20) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบที่เติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations.</p> <p>20. A: B: He is a singer.</p> <p>a. What does your sister do? b. What do you do? c. What does your brother do? d. What do your parents do?</p> </div>				

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC)
ของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Me & My Family
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาในแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสมตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้หรือไม่ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ผลการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นไม่ได้มีความเหมาะสมวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการ แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบใน การสื่อสารระหว่าง บุคคล และความ คิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน และ ครอบครัวและเรื่อง ใกล้ตัว	Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบ คำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อ ถัดไปจนครบทุกข้อ ดังนี้ 1. What's your name? แนวคำตอบ -My name is..... -I'm				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการ แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบใน การสื่อสารระหว่าง บุคคล และความ คิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน และ ครอบครัวและเรื่อง ใกล้ตัว	Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบ คำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อ ถัดไปจนครบทุกข้อ ดังนี้ 2. How old are you? แนวคำตอบ -I'myears old. -I'm				
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการ แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบใน การสื่อสารระหว่าง	Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบ คำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อ ถัดไปจนครบทุกข้อ ดังนี้ 3. Where are you from? แนวคำตอบ -I'm from				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
บุคคล และความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน และ ครอบครัวและเรื่อง ใกล้ตัว					
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการ แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบใน การสื่อสารระหว่าง บุคคล และ ความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน และ ครอบครัวและเรื่อง ใกล้ตัว	Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบ คำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อ ถัดไปจนครบทุกข้อ ดังนี้ 4. Where do you live? แนวคำตอบ -I live in				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการ แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบใน การสื่อสารระหว่าง บุคคล และความ คิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน และ ครอบครัวและเรื่อง ใกล้ตัว	Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบ คำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อ ถัดไปจนครบทุกข้อ ดังนี้ 5. What do you do? แนวคำตอบ -I'm a student.				
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการ แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบใน การสื่อสารระหว่าง	Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบ คำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อ ถัดไปจนครบทุกข้อ ดังนี้ 6. How many people are there in your family?				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
บุคคล และความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน และ ครอบครัวและเรื่อง ใกล้ตัว	แนวคำตอบ -There are people in my family.				
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการ แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบใน การสื่อสารระหว่าง บุคคล และ ความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน และ ครอบครัวและเรื่อง ใกล้ตัว	Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบ คำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อ ถัดไปจนครบทุกข้อ ดังนี้ 7. Do you have any brothers and sisters? แนวคำตอบ -I have brother(s).				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการ แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบใน การสื่อสารระหว่าง บุคคล และความ คิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน และ ครอบครัวและเรื่อง ใกล้ตัว	Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบ คำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อ ถัดไปจนครบทุกข้อ ดังนี้ 8. What's his/her name? แนวคำตอบ -His/her name is				
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการ แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบใน การสื่อสารระหว่าง	Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบ คำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อ ถัดไปจนครบทุกข้อ ดังนี้ 9. How old is he/she? แนวคำตอบ -He/She is years old.				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
บุคคลและความ คิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน และ ครอบครัวและเรื่อง ใกล้ตัว					
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการ แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบใน การสื่อสารระหว่าง บุคคล และความ คิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน และ ครอบครัวและเรื่อง ใกล้ตัว	Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบ คำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อ ถัดไปจนครบทุกข้อ ดังนี้ 10. What does he/she do? แนวคำตอบ -He/She is a				

สาระการเรียนรู้ /มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		- 1	0	+1	
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ สื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร ความคิด รวบยอด และ ความคิดเห็นใน เรื่องต่างๆ โดยการ พูด</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และ สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว</p>	<p>Part 2: Single Picture</p> <p>คำชี้แจง : ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับรูปภาพที่ กำหนดให้ โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการเตรียมตัว 1 นาที เมื่อผู้คุมสอบให้สัญญาณ ให้ผู้สอบพูด เกี่ยวกับรูปภาพที่ได้รับ ภายในเวลา 2 นาที</p> <p>pradeen.nio.hasarae</p> <p>การแนะนำตนเองและสมาชิกในครอบครัว</p> <ol style="list-style-type: none"> จำนวนสมาชิกในครอบครัว บทบาท ชื่อ อายุ อาชีพ <p>- อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>แนวคำตอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - There are nine people in my family. - This is my father. - His name is Tony. - He is 30 years old. - He is a chef. - etc. 				

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการฟัง Listening Test ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาในแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสมตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้หรือไม่ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ผลการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นไม่ได้มีความเหมาะสมวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ ฟังและอ่านจากสื่อ ประเภทต่างๆ และแสดง ความคิดเห็นอย่างมี เหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำ ขอร้องและคำแนะนำที่ ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยค หรือ ข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และ ตอบคำถามจากการฟังและ อ่านบทสนทนา นิทาน ง่าย ๆ และเรื่องเล่า	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>Part 1: Listen and match (1-15) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>1.</p> <p>a. Hello. My name's Rebecca. b. Hi. My name is Robert. c. Hello. My name's Daniel. d. Hi. My name is Andrew.</p> </div>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ ฟังและอ่านจากสื่อ ประเภทต่างๆ และแสดง ความคิดเห็น อย่างมี เหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำ ขอร้องและคำแนะนำที่ ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยค หรือ ข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และ ตอบคำถามจากการฟัง และอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่อง เล่า	<p>Part 1: Listen and match (1-15) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>2.</p> <p>a. I live in Bangkok. b. I'm from Sydney. c. I live in New York. d. I'm from Tokyo.</p>				
	<p>Part 1: Listen and match (1-15) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>3.</p> <p>a. There're seven people in my family. b. There're six people in my family. c. There're five people in my family. d. There're four people in my family.</p>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า</p>	<p>Part 1: Listen and match (1-15) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>10.</p> <p>a. I walked in the parade last year. b. I played volleyball last year. c. I joined the running race last year. d. I played tug of war last year.</p>				
	<p>Part 1: Listen and match (1-15) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>11.</p> <p>a. There are three seasons in England. b. There are four seasons in Thailand. c. There are three seasons in Japan. d. There are four seasons in England.</p>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า	<p>Part 1: Listen and match (1-15) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>12.</p> <p>a. I like autumn because I can go for a hike. b. I like winter because I can make a snowman. c. I like summer because I can go to the beach. d. I like spring because I can have a picnic.</p>				
	<p>Part 1: Listen and match (1-15) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>13.</p> <p>a. The hospital is opposite the temple. b. The hospital is next to the park. c. The hospital is in front of the airport. d. The hospital is near the market.</p>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า</p>	<p>Part 1: Listen and match (1-15) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>14.</p> <p>a. Go straight on Moon road and turn left into Lotus street. b. Go straight on Moon road and go past the police station. c. Go straight on Moon road and go past the park. d. Go straight on Moon road and turn right into Nana street.</p>				
	<p>Part 1: Listen and match (1-15) คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>15.</p> <p>a. I buy instant noodles at the supermarket. b. I buy chocolate cakes at the bakery. c. I buy a bunch of bananas at the greengrocery's shop. d. I buy new shirts at the clothes shop.</p>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า	<p>Part 2: Listen and fill (16-30)</p> <p>คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์</p> <p>Instructions: Listen and complete the conversations.</p> <p>19. This is my grandparents, Jack and Ellie. They are _____.</p> <p>a. singers b. dancers c. doctors d. farmers</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill (16-30)</p> <p>คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์</p> <p>Instructions: Listen and complete the conversations.</p> <p>20. A: _____? B: He is a soldier.</p> <p>a. What does your sister do? b. What do you do? c. What does your uncle do? d. What do your parents do?</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill (16-30)</p> <p>คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์</p> <p>Instructions: Listen and complete the conversations.</p> <p>21. There are _____ on the wall.</p> <p>a. a clock and a calendar b. two clocks and a calendar c. two clocks and two calendars d. a clock and two calendars</p>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า	Part 2: Listen and fill (16-30) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations. 25. A: What did you do on Sports Day last year? B: _____ a. I was a cheerleader. b. I joined the running race. c. I walked in the parade. d. I played tug of war.				
	Part 2: Listen and fill (16-30) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations. 26. A: What is the weather like _____? B: It will be very hot. a. next week b. tomorrow c. yesterday d. today				
	Part 2: Listen and fill (16-30) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations. 27. In England, spring starts from _____. a. June to August. b. December to February. c. February to May. d. March to May.				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า	Part 2: Listen and fill (16-30) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations. 28. A: Where is the bank? B: _____. a. It's opposite the bus station. b. It's in front of the gas station. c. It's opposite the police station. d. It's next to the hospital.				
	Part 2: Listen and fill (16-30) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations. 29. I buy a piece of banana cake at _____. a. the clothes b. the bakery c. the bookshop. d. the supermarket				
	Part 2: Listen and fill (16-30) คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์ Instructions: Listen and complete the conversations. 30. A: _____? B: I want to buy loaf of bread. a. How are you? b. How can I help you? c. How do you do? d. How do I get to the market?				

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการพูด Speaking Test ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

- คำชี้แจง** โปรดพิจารณาในแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสมตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้หรือไม่ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ผลการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้
- +1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตรงตามจุดประสงค์
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตรงตามจุดประสงค์
- 1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นไม่ได้มีความเหมาะสมวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการ แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบในการ สื่อสารระหว่างบุคคล และความคิดเห็นอย่าง มีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน และครอบครัวและ เรื่องใกล้ตัว	Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบคำถามข้อ ละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อถัดไปจน ครบทุกข้อ ดังนี้ 1. How many books are there in your schoolbag? แนวคำตอบ -There is/arebook(s).				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบในการ สื่อสารระหว่างบุคคล และความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p>	<p>Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบคำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อถัดไปจนครบ ทุกข้อ ดังนี้</p> <p>2. How many people are there in your family?</p> <p>แนวคำตอบ -There are people in my family.</p>				
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบในการ สื่อสารระหว่างบุคคล และความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p>	<p>Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบคำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อถัดไปจนครบ ทุกข้อ ดังนี้</p> <p>3. What does your father/ mother do?</p> <p>แนวคำตอบ -He/She is a</p>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบในการ สื่อสารระหว่างบุคคล และความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p>	<p>Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบคำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อถัดไป จนครบทุกข้อ ดังนี้</p> <p>4. What's your favorite subject?</p> <p>แนวคำตอบ -My favorite subject is ...(a subject)...</p>				
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบในการ สื่อสารระหว่างบุคคล และความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัวและ เรื่องใกล้ตัว</p>	<p>Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบคำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อถัดไปจนครบ ทุกข้อ ดังนี้</p> <p>5. What do you do in lessons?</p> <p>แนวคำตอบ -I</p>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึก</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบในการ สื่อสารระหว่างบุคคล และความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p>	<p>Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบคำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อถัดไปจนครบ ทุกข้อ ดังนี้</p> <p>6. What did you do on Sports Day last year?</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>-I was a cheerleader. I walked in the parade. I played football. I joined the running race. I got medals.</p>				
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบในการ สื่อสารระหว่างบุคคล และความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p>	<p>Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบคำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อถัดไปจนครบ ทุกข้อ ดังนี้</p> <p>7. What's the weather like today?</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>-It's sunny/ hot/ rainy/ etc.</p>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบในการ สื่อสารระหว่างบุคคล และความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p>	<p>Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบคำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อถัดไปจนครบ ทุกข้อ ดังนี้</p> <p>8. How many seasons are there in Thailand?</p> <p>แนวคำตอบ -There are three seasons.</p>				
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบในการ สื่อสารระหว่างบุคคล และความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p>	<p>Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบคำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อถัดไปจนครบ ทุกข้อ ดังนี้</p> <p>9. Where do you usually go shopping?</p> <p>แนวคำตอบ -I usually go shopping at</p>				

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ												
		-1	0	+1													
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบในการ สื่อสารระหว่างบุคคล และความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p>	<p>Part 1: Conversation คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบคำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อถัดไปจนครบ ทุกข้อ ดังนี้</p> <p>10. I want to buy a piece of cake, a bar of chocolate and a bunch of bananas. How much are they?</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Items</th> <th>Price</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>a piece of cake</td> <td>15฿</td> </tr> <tr> <td>a bar of chocolate</td> <td>15฿</td> </tr> <tr> <td>a bag of rice</td> <td>39฿</td> </tr> <tr> <td>a bunch of bananas</td> <td>29฿</td> </tr> <tr> <td>a bottle of water</td> <td>10฿</td> </tr> </tbody> </table> <p>แนวคำตอบ -They're fifty-nine baht.</p>	Items	Price	a piece of cake	15฿	a bar of chocolate	15฿	a bag of rice	39฿	a bunch of bananas	29฿	a bottle of water	10฿				
Items	Price																
a piece of cake	15฿																
a bar of chocolate	15฿																
a bag of rice	39฿																
a bunch of bananas	29฿																
a bottle of water	10฿																
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และ ความคิดเห็นในเรื่อง ต่างๆ โดยการพูด</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว</p>	<p>Part 2: Single Picture คำชี้แจง : ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับรูปภาพที่กำหนดให้ โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการเตรียมตัว 1 นาที เมื่อผู้คุมสอบให้สัญญาณ ให้ผู้สอบพูดเกี่ยวกับ รูปภาพที่ได้รับ ภายในเวลา 2 นาที</p> 																

สาระการเรียนรู้ / มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>ประเด็นเนื้อหาสาระ</p> <p>1. การแนะนำตนเองและสมาชิกในครอบครัว เช่น จำนวนสมาชิกในครอบครัว, บทบาท, ชื่อ, อายุ, อาชีพ</p> <p>2. เรื่องเกี่ยวกับโรงเรียน เช่น วิชาที่เรียน กิจกรรมที่ทำในโรงเรียน</p> <p>3. การพูดเกี่ยวกับสภาพอากาศ การซื้อของตามร้านค้า ต่างๆ บอกและสถานที่ตั้งของร้านค้าได้และการทำ กิจกรรมกินข้าวนอกบ้าน (picnic) เป็นต้น</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>1. -There are six people in my family. -This is my grandfather. -His name is Joe. -He is 30 years old. -He is a chef.</p> <p>2. -I study atschool. There are ten desks and a computer in my classroom. My favorite subject is English I like to speak English in English lessons. I played football on Sports day last year.</p> <p>3.-It's sunny today. I go shopping at the supermarket. It's next to the bank. I buy a loaf of bread, hamburgers, watermelons and a carton of orange juice. I have a picnic with my family in the park. I'm very happy. Thank you.</p>				

ภาคผนวก ค

คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีปัญญาสังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

พัฒนาโดย

นางสาวสุกัญญา เทาศิริ

นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

พหุ ประจักษ์ โท ชีวะ

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พุทธศักราช 2565

คำนำ

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรการศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก (The Development of an Instructional Model Based on Social Cognitive Theory to Enhance English Listening and Speaking Skills for Grade 6 Students in Small Size Schools) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก จัดทำขึ้นสำหรับการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งผู้ที่ต้องการนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ควรศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนให้เข้าใจก่อนเพื่อให้ทราบถึงสิ่งที่ต้องศึกษาจัดเตรียมและใช้รูปแบบการเรียนการสอนนี้ในการดำเนินการเรียนการสอนอย่างราบรื่นและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการเรียนการสอน

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รูปแบบการเรียนรู้นี้จะเป็นแนวทางในการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนระดับชั้นอื่นๆ ด้วย

สุกัญญา เทาศิริ

ผู้วิจัย

พหุบัณฑิต โท ชีเว

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ	3
วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	3
กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4
การวัดประเมินผลรูปแบบ	7
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	8

รูปแบบการจัดการเรียนการสอน
ตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ความเป็นมาและความสำคัญ

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้ปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์ มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ทั้งนี้ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรคำนึงถึงธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา กระบวนการเรียนการสอนควรมีลักษณะเป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่ใกล้เคียงกับการเรียนรู้ภาษาแรก คือ ภาษาไทย ที่เริ่มการเรียนรู้จากการฟัง และการเชื่อมโยงเสียงกับภาพเพื่อสร้างความเข้าใจ แล้วจึงนำไปสู่การเลียนเสียง คือ การพูด และนำไปสู่การอ่านและการเขียนในที่สุด (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2558 : 3)

ในปัจจุบันนักเรียนทั่วโลกมีเหตุผลในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันไป นักเรียนบางกลุ่มจำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษด้วยเหตุผลที่ว่า ภาษาอังกฤษถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรพื้นฐานทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ส่วนนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งก็ต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะของตนเองเพราะว่าภาษาอังกฤษจะเป็นประโยชน์ต่อพวกเขาในการติดต่อสื่อสารกับผู้คนทั่วโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนในปัจจุบันจำเป็นที่จะต้องเรียนภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสามารถนำความรู้มาใช้พัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน (Jeremy Harmer. 2007 : 11)

การเสริมสร้างสมรรถนะและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของคนไทยจัดเป็นความจำเป็นเร่งด่วนของประเทศไทยในปัจจุบันในสถานะที่ระดับความสามารถของคนไทยในด้านภาษาอังกฤษยังอยู่ระดับต่ำมากขณะที่ต้องเร่งพัฒนาประเทศให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและรองรับภาวะการลงทุน การเชื่อมโยงระหว่างประเทศ และการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางหรือภาษาที่ใช้ในการทำงาน การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นนโยบายสำคัญ (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2558)

การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Testing : O-NET) การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานเป็นการสอบความรู้รวบยอดปลายช่วงชั้น 6 ภาคเรียน ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยทดสอบความรู้ในกลุ่มสาระต่าง ๆ รวม 4 กลุ่มสาระ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558-2560 ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 40.31, 34.59 และ 36.34 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าสาระการเรียนรู้อื่น เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่าโรงเรียนขนาดเล็ก มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 35.07, 29.68 และ 31.18 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจำแนกตามรายสาระพบว่าวิชาภาษาอังกฤษ สาระที่มีคะแนนต่ำสุด ในปีการศึกษา 2558 และ ปีการศึกษา 2560 คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ย 39.16 และ 34.97 สาเหตุของความล้มเหลวของการสอนและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อาจเกิดจากคุณภาพของครูที่สอนไม่ตรงสาขาและไม่ได้รับการฝึกอบรม ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ รวมทั้งมีความสามารถที่หลากหลายในชั้นเรียนขนาดใหญ่เกินไป และขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน (Dhanasobhon. 2006; ONEC, 2003) ในขณะที่รูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารเน้นความจำเป็นในการสอนการฟังเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ แต่ข้อสอบมาตรฐานวัดไม่ตรงตามเกณฑ์การประเมินของรูปแบบนี้ (Zobler. 2010 : 6)

ดังนั้น ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพต้องคำนึงเสมอว่าก่อนสอนพูดหรืออ่านต้องสอนฟังก่อน ทักษะการฟังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมต่อไปสู่ทักษะอื่นๆ โดยเฉพาะผู้เริ่มเรียน สิ่งจำเป็นคือต้องสร้างความเข้าใจโครงสร้างของภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ (รูปทอง กว้างสวาสดี. 2559 : 30)

ความสำคัญของการฟังและการสอนฟัง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพต้องคำนึงเสมอว่าก่อนสอนพูดหรืออ่านต้องสอนฟังก่อน ทักษะการฟังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมต่อไปสู่ทักษะอื่น ๆ โดยเฉพาะผู้เริ่มเรียนสิ่งจำเป็นคือต้องทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ทักษะการฟังมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องมากขึ้นเพราะขณะฟังก็จะพยายามทำความเข้าใจและเรียนรู้ไวยากรณ์ไปด้วยทำให้ยังฟังบ่อยก็ยิ่งทำให้รู้ไวยากรณ์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียน พูด อ่าน และเขียนได้ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ด้วยเช่นกัน (รูปทอง กว้างสวาสดี. 2559 : 30)

การพัฒนาทักษะทางภาษาการฟัง-พูด จำเป็นต้องพิจารณาถึงธรรมชาติของการพูดคุยและความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูดใน 4 ด้าน คือ 1. ด้านสังคม 2. ด้านการสื่อสาร 3. ด้านวัฒนธรรม 4. ด้านความรู้ (Deborah Jones and Pamela Hodson. 2012 : 22) นอกจากการพิจารณาความสัมพันธ์ในการเรียนรู้แล้วเพื่อพัฒนาศักยภาพในการส่งเสริมทักษะฟัง-พูดในการเรียนภาษาต่างประเทศให้ประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นมากสำหรับการเรียนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเพราะว่ากลวิธีการเรียนรู้สามารถช่วยให้

ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ตลอดจนการทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา (Language Learning Strategies) ได้แก่ กลวิธีความรู้ความจำ (Memory Strategies) กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) กลวิธีด้านการทดแทน (Compensation Strategies) กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) กลวิธีด้านการเสริมแรง (Affective Strategies) กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) (Oxford. 1990 : 8)

ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อเป็นแนวทางที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือในสื่อสารเพื่อพัฒนาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่จำเป็นต่อการสื่อสาร โดยการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เน้นการปฏิบัติจริง การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน และการช่วยเหลือของครูต่อไป

ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ

ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนนี้ขึ้นตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้และแนวคิดการบูรณาการโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1. ทฤษฎีทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ตามแนวคิดของ แบนดูรา (Bandura. 1986) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต หรือ การเลียนแบบ เนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวอยู่เสมอ การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (Observational learning) ครูผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจตัวเองอย่างแท้จริงจนสามารถจดจำและสร้างสัญลักษณ์แทนพฤติกรรมของตัวเองได้ ประกอบกับการจูงใจ อย่างเหมาะสม และเพียงพอจะทำให้พฤติกรรมการเลียนแบบจากการสังเกตตัวเองเป็นไปด้วยดี จัดเหตุการณ์ให้เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจต้องการชี้แนะตนเองในการเรียนให้บรรลุตามเป้าหมายโดยใช้การกำกับตนเอง (Self-Regulation) เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับตนเองในการเรียนรู้ มีการเรียนรู้ที่มีระบบเพื่อที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น นั่นคือ ผู้เรียนมีความพยายามที่จะปฏิบัติให้บรรลุผลตามเป้าหมายโดยใช้ความคิด การกระทำและสร้างแรงจูงใจในตนเองอย่างมีระบบ สอดคล้องกับเงื่อนไขบริบทแวดล้อมผู้เรียนแต่ละคนที่เหมาะสม กำหนดเป้าหมาย เลือกกลวิธี วางแผน ตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนกลวิธีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ เชื่อมโยงกับการคิดและแรงจูงใจเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ผ่านกระบวนการสังเกต และนำเงื่อนไขดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการปรับเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมปฏิบัติให้ประสบ

ผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะได้รับอิทธิพลจากการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) ซึ่งเป็นความรู้สึกเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนที่รับรู้ว่าคุณสมบัติความสามารถในเรื่องดังกล่าว และเชื่อว่าตนเองสามารถที่จะปฏิบัติกิจกรรมและเรียนรู้ในข้อมูลความรู้เรื่องนั้นได้บรรลุผล เพราะจะเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้เรียนใช้ความพยายามและความมุ่งมั่นตั้งใจ ปฏิบัติงานการเรียนรู้ครั้งนั้นให้สำเร็จ ทั้งนี้ผู้สอนจะต้องจัดเนื้อหาบทเรียนและบริบทการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งบทเรียนควรมีความท้าทายในด้านความยากง่าย ความน่าสนใจและหลากหลายสำหรับผู้เรียนในแต่ละบริบท พร้อมกับสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเนื้อหากิจกรรมที่จูงใจและเสริมสร้างความกระตือรือร้นให้ประสบผลสำเร็จ

2. แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) ตามแนวคิดของ อ็อกฟอร์ด (Oxford, 1990) และโอโมลลี และชาโมต์ (O'Malley and Chamot, 2004) มีความเหมาะสมที่สามารถนำมาใช้กับการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะภาษาที่เป็นภาษาที่สอง หรือไม่ใช่ภาษาแรกของผู้เรียน การรู้จักใช้กลวิธีในการเรียนที่เหมาะสมจะมีผลต่อการเรียนภาษา กลวิธีการเรียนรู้จะช่วยในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารของผู้เรียนซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุดในการเรียน ช่วยให้การเรียนภาษาง่ายขึ้น เร็วขึ้น สนุกขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่ได้ง่ายขึ้น โดยผู้เรียนสามารถจัดการเรียนได้ด้วยตัวเอง ตลอดจนการทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนโดยใช้ทั้งกลวิธีการเรียนภาษาโดยตรง (Direct Strategies) และกลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม (Indirect Strategies) 6 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีความรู้ความจำ (Memory Strategies) 2) กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) 3) กลวิธีด้านการทดแทน (Compensation Strategies) 4) กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategy) 5) กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) และ 6) กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies)

วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งประกอบไปด้วยทักษะภาษาอังกฤษ 2 ทักษะ ได้แก่

1. ทักษะการฟัง คือ การที่นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า
2. ทักษะการพูด คือ การที่นักเรียนสามารถพูดได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล พูดแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูดแสดงความรู้สึกของ

ตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนฝึก (Pre-Stage)

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่นักเรียนโดยเริ่มจากครูและนักเรียนทักทายเป็นภาษาอังกฤษ ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้สื่อ รูปภาพ วิดีโอ การตั้งคำถามเป้าหมายของกิจกรรมเพื่อเรียกความสนใจของนักเรียน นักเรียนทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ การคาดการณ์เรื่องที่จะได้ดูหรือฟังจากการดูรูปภาพ การใช้สื่อต่างๆ เช่น รูปภาพ คลิปเสียง วิดีโอ ให้นักเรียนดูและฟังเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน การใช้คำถามเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้นใหม่ การใช้คลิปเสียงหรือวิดีโอเป็นตัวอย่างที่ดีให้นักเรียนสังเกต จดจำและฝึกการฟังและการพูดตามตัวอย่างซ้ำๆ จนคล่อง การนำเสนอคำศัพท์และไวยากรณ์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ มีความมั่นใจและพร้อมทำกิจกรรมขั้นระหว่างฝึกต่อไป

ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างฝึก (While-Stage)

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการฟังและการพูดโดยการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม เช่น ฟังแล้วเติมคำ ฟังแล้วจับคู่ สนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล เป็นต้น มีทั้งกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมคู่ ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการสอน ครูอธิบายจุดประสงค์และวิธีการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม นักเรียนสังเกตการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมของคู่หรือเพื่อนที่เก่งเพื่อเป็นตัวอย่าง ครูคอยสนับสนุนชี้แนะให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไขการพูด เช่น การออกเสียง น้ำเสียง สำเนียง ท่าทางให้ถูกต้อง ตรวจสอบและให้คะแนนร่วมกันกับนักเรียน ครูและนักเรียนกล่าวชมเชยนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องมากที่สุดเพื่อให้เป็นตัวอย่างกับนักเรียนและให้กำลังใจนักเรียนที่ทำคะแนนได้น้อย

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังฝึก (Post-Stage)

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาโดยจับคู่หรือแบ่งกลุ่มเพื่อทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม เช่น ฝึกการฟังแล้วเติมคำ ฟังแล้วจับคู่ การสนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล การวาดภาพ แพนผัง ตาราง แล้วแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน ครูอธิบายจุดประสงค์และวิธีการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม ครูหมุนวงล้อสุ่มให้นักเรียนแต่ละคู่/กลุ่มออกมาแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน นักเรียนสังเกตการพูดของเพื่อนเพื่อปรับปรุงการพูดของ

ตนเองให้ถูกต้องหรือดียิ่งขึ้น ครูประเมิน ตรวจสอบและแก้ไขการพูดของนักเรียน ครูให้นักเรียนโหวตเลือกคู่/กลุ่มที่แสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียนได้ดีที่สุดเพื่อให้รางวัลหรือกล่าวชมเชยเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียน

ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนฝึก (Pre-Stage)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูกล่าวทักทายนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ 2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ 3. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้นักเรียนดูรูปภาพ ฟังเพลง หรือวิดีโอเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน 4. ครูถามคำถามนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิม 5. ครูแจกใบความรู้จากนั้นเปิดคลิปเสียง วิดีโอ หรือ PowerPoint นำเสนอคำศัพท์และประโยคให้นักเรียนฟัง/ดู แล้วออกเสียงตามจนคล่อง 6. ครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ให้นักเรียนฟังและทำความเข้าใจ 7. ครูทบทวนคำศัพท์และประโยคแล้วตรวจสอบความเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์โดยถามคำถาม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนกล่าวทักทายครูเป็นภาษาอังกฤษ 2. นักเรียนทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ 3. นักเรียนดูรูปภาพ ฟังเพลง หรือวิดีโออย่างตั้งใจ 4. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามครูได้อย่างถูกต้อง 5. นักเรียนรับใบความรู้ จากนั้นฟังคลิปเสียง ดูวิดีโอ หรือ PowerPoint อย่างตั้งใจ จดจำคำศัพท์และประโยคแล้วออกเสียงตามจนคล่อง 6. นักเรียนฟังและทำความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ 7. นักเรียนตอบคำถามเพื่อทบทวนคำศัพท์และประโยคและตรวจสอบความเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์

ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างฝึก (While-Stage)</p>	<ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด เช่น ฟังแล้วเติมคำ ฟังแล้วจับคู่ สนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล โดยสามารถทำได้ทั้งงานเดี่ยว และงานคู่ ครูสังเกตการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน คอยชี้แนะให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไขการพูดออกเสียงให้ถูกต้อง ครูตรวจ/เฉลยคำตอบและให้คะแนน ครูกล่าวชมเชยนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องมากที่สุดเพื่อให้เป็นตัวอย่างกับนักเรียนและให้กำลังใจนักเรียนที่ทำคะแนนได้น้อย 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนทำแบบฝึกหัด เช่น ฟังแล้วเติมคำ ฟังแล้วจับคู่ สนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล โดยสามารถทำได้ทั้งงานเดี่ยว และงานคู่ นักเรียนสังเกตการทำแบบฝึกหัดของคู่หรือเพื่อนที่เก่งเพื่อเป็นตัวอย่างในการปรับปรุงแก้ไขการพูดออกเสียงให้ถูกต้องและตามที่ครูแนะนำ นักเรียนฟังครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องและตรวจสอบคำตอบกับคู่ นักเรียนกล่าวชมเชยเพื่อนที่ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องมากที่สุดและให้กำลังใจกันและกัน
<p>ขั้นที่ 3 ขั้นหลังฝึก (Post-Stage)</p>	<ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนจับคู่หรือแบ่งกลุ่มเพื่อทำแบบฝึกหัด/กิจกรรม ฝึกการสนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล การวาดภาพ แผนผัง ตาราง แล้วแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน ครูหมุนวงล้อสุ่มให้นักเรียนแต่ละคู่/กลุ่มออกมาแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน ครูประเมินทักษะการพูดของนักเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนจับคู่หรือแบ่งกลุ่มเพื่อทำแบบฝึกหัด/กิจกรรม ฝึกการสนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูล การวาดภาพ แผนผัง ตาราง แล้วแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน นักเรียนแต่ละคู่/กลุ่มออกมาแสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียน นักเรียนสังเกตการพูดของเพื่อนเพื่อปรับปรุงการพูดของตนเองให้ถูกต้อง นักเรียนรับการประเมินจากครู

ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
	4. ครูตรวจสอบและแก้ไขการพูดของนักเรียน 5. ครูให้นักเรียนโหวตเลือกคู่/กลุ่มที่แสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียนได้ดีที่สุดเพื่อให้รางวัลหรือกล่าวชมเชยเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียน	4. นักเรียนปรับปรุงการพูดของตนเอง 5. นักเรียนโหวตเลือกคู่/กลุ่มที่แสดงบทบาทหรือรายงานหน้าชั้นเรียนได้ดีที่สุดกล่าวชมเชยและให้กำลังใจกันและกัน

การวัดประเมินผลรูปแบบ

การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก เป็นการวัดและประเมินทักษะทางภาษาอังกฤษ 2 ทักษะ ได้แก่

1. ทักษะการฟัง หมายถึง การที่นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า
 2. ทักษะการพูด หมายถึง การที่นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล พูดแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว
- เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คะแนน ได้แก่
 - 1.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง Listening Test ส่วนที่ 1 จำนวน 15 ข้อ ส่วนที่ 2 จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน
 - 1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด Speaking Test ส่วนที่ 1 จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน ส่วนที่ 2 จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 30 คะแนน

2. แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) แบบวัดทักษะการฟัง Listening Test และแบบวัดทักษะการพูด Speaking Test ประจำหน่วยการเรียนรู้ 3 หน่วย หน่วยละ 50 คะแนน ได้แก่

2.1 แบบวัดทักษะการฟัง Listening Test ส่วนที่ 1 จำนวน 10 ข้อ ส่วนที่ 2 จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน

2.2 แบบวัดทักษะการพูด Speaking Test ส่วนที่ 1 จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน ส่วนที่ 2 จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 30 คะแนน

ภาคผนวก ง

แผนการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

แผนการจัดการเรียนรู้ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ป.6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Me & My Family เรื่อง Family Occupation 2 จำนวน 1 ชั่วโมง

ขอบเขตเนื้อหา

การเรียนรู้คำศัพท์และประโยคที่ใช้ในการพูดถามและตอบเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของสมาชิกในครอบครัว การฟังเพื่อจับใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังเกี่ยวกับอาชีพของสมาชิกในครอบครัว

ตัวชี้วัด

ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ต 1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ถามและตอบเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของสมาชิกในครอบครัวโดยการเล่นเกม กระดานได้
2. พุดรายงานข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของสมาชิกในครอบครัวของตนเองได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ student, teacher, doctor, nurse, policeman, soldier, farmer, chef, singer, dancer

โครงสร้าง Q: What do you do?

A: I'm a

Q: What does your do?

A: He/She's a

Q: What do yours do?

A: They ares

หน้าที่ทางภาษา การถาม-ตอบเกี่ยวกับอาชีพของสมาชิกในครอบครัว

การฟังจับใจความสำคัญเรื่องราวสั้นๆ (Listening for main idea)

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ภาพคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ
2. Memory Matching Game
3. ใบความรู้เรื่อง Asking & answering about family occupation
4. Power Point: Asking & answering about family occupation
5. ใบงานแผ่นเกมกระดาน Family Occupation Board Game

กิจกรรมการเรียนรู้

กระบวนการจัดการเรียนรู้	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
ขั้นก่อนฝึก (Pre-Stage)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูกล่าวทักทายนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ 2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ 3. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้นักเรียนดูภาพและคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ 4. ครูให้นักเรียนทบทวนความรู้เดิมโดยออกเสียงคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพจนคล่องครบทุกรูปภาพ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนทักทายครูเป็นภาษาอังกฤษ 2. นักเรียนทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ 3. นักเรียนดูภาพและคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพอย่างตั้งใจ 4. นักเรียนทบทวนความรู้เดิมโดยออกเสียงคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพจนคล่องครบทุกรูปภาพ

กระบวนการจัดการเรียนรู้	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
	<p>5. ครูให้นักเรียนเล่นเกมจับคู่ภาพกับคำศัพท์ Memory Matching Game โดยนักเรียนทั้งชั้นช่วยกันเล่นจนสามารถจับคู่ได้ครบทุกคู่</p> <p>6. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Asking & answering about family occupation ให้นักเรียนทุกคน แล้วเปิด Power Point อธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ให้นักเรียนฟังทำความเข้าใจและฝึกออกเสียงตามจนคล่อง</p> <p>7. ครูทบทวนคำศัพท์และตรวจสอบความเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์โดยถามคำถาม</p>	<p>5. นักเรียนเล่นเกมจับคู่ภาพกับคำศัพท์ Memory Matching Game โดยช่วยกันเล่นจนสามารถจับคู่ได้ครบทุกคู่</p> <p>6. นักเรียนรับใบความรู้เรื่อง Asking & answering about family occupation แล้วฟังครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์อย่างตั้งใจ ทำความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์จดจำคำศัพท์และออกเสียงตามจนคล่อง</p> <p>7. นักเรียนตอบคำถามเพื่อทบทวนคำศัพท์และตรวจสอบความเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์</p>
<p>ขั้นระหว่างฝึก (While-Stage) (จุดประสงค์ที่ 1)</p>	<p>1. ครูให้นักเรียนจับคู่เล่นเกมกระดาน Board Game โดยครูแจกแผ่น board game ลูกเต๋าและเหรียญเป็นหมากเดินให้นักเรียนแต่ละคู่ แล้วสาธิตวิธีการเล่นเกมดังนี้</p> <p>1.1 ทอยลูกเต๋าลงแล้วเดินหมากไปตามจำนวนแต้มที่ได้ เมื่อนักเรียนหยุดที่ช่องที่มีภาพและคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ ให้ผู้ดูเป็นคนถามและผู้เล่นเป็นคนตอบกัน เช่น</p> <p>Q: What does your mother do? A: She's a teacher.</p>	<p>1. นักเรียนจับคู่เล่นเกมกระดาน Board Game โดยรับแผ่น board game ลูกเต๋าและเหรียญเป็นหมากเดินจากครู จากนั้นดูการสาธิตวิธีการเล่นเกมจากครูอย่างตั้งใจ</p> <p>นักเรียนสามารถสอบถามคำถามข้อสงสัยและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่นเกมได้เพื่อให้เข้าใจวิธีการและกติกาในการเล่น</p>

กระบวนการจัดการเรียนรู้	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
	<p>1.2 ให้นักเรียนถาม-ตอบจนถูกต้อง จากนั้นจึงสลับกันเล่นจนถึงเส้นชัย</p> <p>1.3 ผู้เล่นที่ถึงเส้นชัยก่อนจะได้คะแนน 1 ดาวและให้เริ่มที่จุด START อีกครั้ง</p> <p>1.4 ผู้เล่นที่ได้คะแนนครบ 5 ดาวก่อน จะเป็นผู้ชนะ</p> <p>2. ครูให้สัญญาณเริ่มเล่นเกม</p> <p>3. ครูสังเกตการณ์พูดถาม-ตอบของนักเรียน ชี้แนะให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไขการพูดออกเสียงให้ถูกต้อง</p> <p>4. ครูให้สัญญาณหมดเวลาเล่นเกม ตรวจสอบคะแนนและผู้ชนะเกม</p> <p>5. ครูกล่าวชมเชยนักเรียนที่ชนะเกม และให้กำลังใจนักเรียน</p>	<p>2. นักเรียนตั้งใจเล่นเกมอย่างสนุกสนาน สามารถใช้ภาษาเป้าหมายในการถาม-ตอบเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของสมาชิกในครอบครัวได้</p> <p>3. นักเรียนสังเกตการณ์พูดถาม-ตอบของคู่สนทนา ปรับปรุงแก้ไขการพูดออกเสียงให้ถูกต้องตามที่ครูแนะนำ</p> <p>4. นักเรียนหยุดเล่นเกม ตรวจสอบคะแนนและผู้ชนะเกม</p> <p>5. นักเรียนกล่าวชมเชยเพื่อนที่ชนะเกม และให้กำลังใจกันและกัน</p>
<p>ขั้นหลังฝึก (Post-Stage) (จุดประสงค์ที่ 2)</p>	<p>1. ครูให้นักเรียนดูตัวอย่างแผนผังครอบครัวของเจนนี</p> <p>2. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้นักเรียนสร้างแผนผังครอบครัวโดยระบุบทบาท ชื่อ อายุและอาชีพของแต่ละคน และฝึกแสดงบทบาทสมมติเป็นสมาชิกในครอบครัว แล้วออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยหัวหน้ากลุ่ม</p>	<p>1. นักเรียนดูตัวอย่างแผนผังครอบครัวของเจนนี</p> <p>2. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ช่วยกันสร้างแผนผังครอบครัวโดยระบุบทบาท ชื่อ อายุและอาชีพของแต่ละคนและฝึกแสดงบทบาทสมมติเป็นสมาชิกในครอบครัว แล้วออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยหัวหน้ากลุ่ม</p>

กระบวนการจัดการเรียนรู้	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
	<p>เป็นผู้นำเสนอบทบาทของสมาชิกในครอบครัว เช่น This is my father. และสมาชิกในครอบครัวสามารถบอกชื่อ อายุและอาชีพของตนเองได้ เช่น My name is Peter. I'm 36 years old. I'm a doctor.</p> <p>3. ครูหมยวงล้อมให้นักเรียนกลุ่มแรกนำเสนอแผนผังครอบครัวและพูดรายงานข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของสมาชิกในครอบครัวของตนเองหน้าชั้นเรียน</p> <p>4. ครูประเมินทักษะการพูดของนักเรียน</p> <p>5. ครูตรวจสอบและแก้ไขการพูดของนักเรียน</p> <p>6. เมื่อนักเรียนนำเสนอครบทั้งสองกลุ่มแล้ว ครูสุ่มเลือกนักเรียนเพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของสมาชิกในครอบครัวของแต่ละกลุ่ม เช่น ครูชี้ไปที่สมาชิกในกลุ่มที่ A แล้วถามคำถาม Who's this? What's his name? How old is he? What does he do? เป็นต้น</p> <p>7. ครูกล่าวชมเชยและให้กำลังใจนักเรียนที่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น</p>	<p>เป็นผู้นำเสนอบทบาทของสมาชิกในครอบครัว เช่น This is my father. และสมาชิกในครอบครัวสามารถบอกชื่อ อายุและอาชีพของตนเองได้ เช่น My name is Peter. I'm 36 years old. I'm a doctor.</p> <p>3. นักเรียนนำเสนอแผนผังครอบครัวและพูดรายงานข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของสมาชิกในครอบครัวของตนเองหน้าชั้นเรียนนักเรียนกลุ่มที่สองสังเกตการพูดของเพื่อนเพื่อปรับปรุงการพูดของตนเองให้ถูกต้อง</p> <p>4. นักเรียนรับการประเมินจากครู</p> <p>5. นักเรียนปรับปรุงการพูดของตนเอง</p> <p>6. นักเรียนตอบคำถามของครู เช่น Who's this? = This is my brother. What's his name? = His name is Tim. What does he do? = He's a chef.</p> <p>7. นักเรียนกล่าวชมเชยและให้กำลังใจเพื่อนที่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น</p>

การวัดและประเมินผล

ประเด็นการวัดและประเมินผล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะการพูด	- ประเมินการพูดถามและตอบเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของสมาชิกในครอบครัวโดยการเล่นเกมกระดาน - ประเมินการพูดรายงานข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของสมาชิกในครอบครัวของตนเอง	- ใบงาน เกมกระดาน Board Game - แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษ	ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับพอใช้ขึ้นไป
ความรู้	ตรวจสอบความถูกต้องในการเล่นเกมกระดาน Board Game	ใบงาน เกมกระดาน Board Game	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	ประเมินความสามารถในการสื่อสาร การใช้ทักษะชีวิตและการใช้เทคโนโลยี	แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับพอใช้ขึ้นไป
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ประเมินความมีวินัย การใฝ่เรียนรู้และความมุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับผ่านขึ้นไป

กิจกรรมเสนอแนะ

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

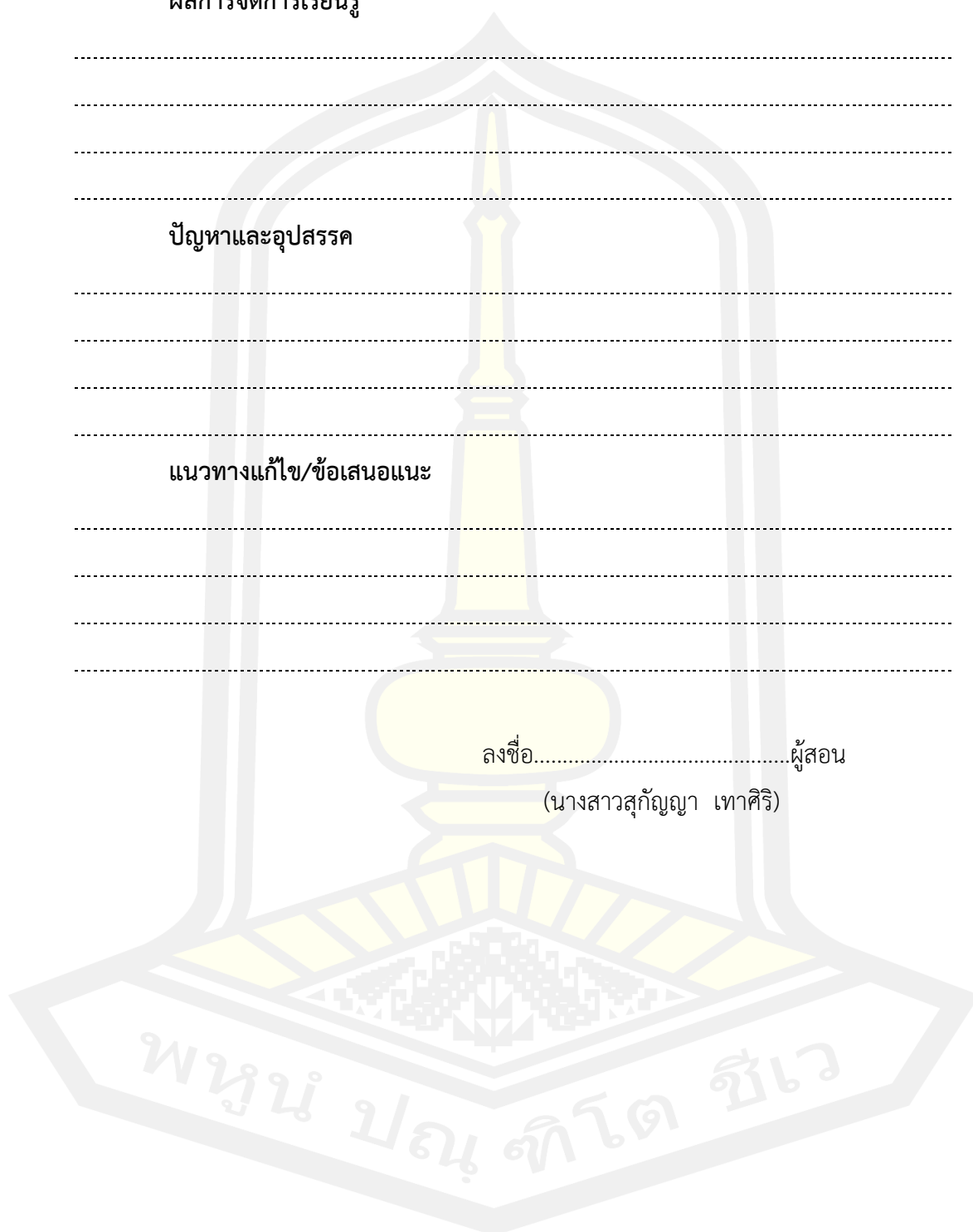
.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวสุกัญญา เทาศิริ)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Me & My Family แผนที่ 6 เรื่อง Family Occupation 2

ใบความรู้เรื่อง Asking & answering about family occupation

Structure: Asking & answering about family members

1. การถาม-ตอบเกี่ยวกับอาชีพ ใช้ประโยคคำถาม Wh-question และคำตอบใช้ Verb to be เช่น

Q1: What do you do? A: I'm a student.

Q2: What do they do? A: They're students.

Q3: What does he do? A: He's a student.

2. การใช้ do และ does ในประโยคคำถาม Wh-question

ประโยคคำถาม Question do ใช้กับประธานพหูพจน์ เช่น grandparents, parents, brothers, sisters, I, you, we, they	ประโยคคำตอบ Answer ใช้ Verb to be ในการตอบ เช่น I'm, They're, We're
1. What do you do?	I'm a student.
2. What do your grandparents do?	They're farmers.

ประโยคคำถาม Question does ใช้กับประธานเอกพจน์ เช่น grandfather, father, grandmother, mother, aunt, he, she	ประโยคคำตอบ Answer ใช้ Verb to be ในการตอบ เช่น He's, She's
1. What does your father do?	He's a policeman.
2. What does your sister do?	She's a singer.

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Me & My Family แผนที่ 6 เรื่อง Family Occupation 2
 ใบงานแผ่นเกมกระดาน Family Occupation Board Game

Name.....	
	10 points

Family Occupation Board Game

TEAM A	TEAM B
START	CHANGE PLACE
 grandfather	 aunt
 You	 Jenny
 Lisa	 Alex
GO TO START	+2 SPACES
 uncle	 father
 grandparents	 Mike and Paul
 sisters	 mother
 Tim and Lucy	 brother
 sisters	 sister
 Peter	 John
-2 SPACES	 Bobby
-2 SPACES	 FINISH +1 POINT
-2 SPACES	

ภาคผนวก จ

แบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) แบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) แบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test)

แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Me & My Family

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมีจำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Listen and match จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 - Part 2: Listen and fill จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุด
เพียงข้อเดียว

Part 1: Listen and match (1-10)

คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ

Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

- a. Good morning. My name is Lisa.
- b. Hi. My name is Jenny.
- c. Hello. My name is Tony.
- d. Good afternoon. My name is Nicole.

2.

- a. I'm from U.S.A.
- b. I'm from Thailand.
- c. I'm from Korea.
- d. I'm from Spain.

3.

- a. Where are you from?
- b. What's your name?
- c. Where do you live?
- d. How old are you?

4.

- a. I have a dog.
- b. I have a cat.
- c. I have a rabbit.
- d. I have a bird.

5.

- a. This is my mother.
- b. This is my father.
- c. This is my sister.
- d. This is my aunt.

6.

- a. This is my brother.
- b. This is my uncle.
- c. This is my father.
- d. This is my grandmother.

7.

- a. I have one sister.
- b. I have two sisters.
- c. I have three brothers.
- d. I have four brothers.

8.

- a. My uncle is a chef.
- b. My father is a doctor.
- c. My uncle is a policeman.
- d. My father is a farmer.

9.

- a. She is a dancer.
- b. He is a teacher.
- c. She is a singer.
- d. He is a nurse.

10.

I'm a teacher.

- Where are you from?
- What's your name?
- What does he do?
- What do you do?

Part 2: Listen and fill (11-20)

คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์

Instructions: Listen and complete the conversations.

11. **A: What's your name?**

B: My name is

- a. Peter b. Alex
c. Frank d. Jack

12. **My name is Bobby. I'm years old. I'm from Australia.**

- a. ten b. eleven
c. twelve d. thirteen

13. **A: brothers do you have?**

B: I have two brothers.

- a. Where are b. What is
c. How old d. How many

14. **I have**

- a. a bird, a dog and a cat. b. a bird, a cat and a dog.
c. a cat, a dog and a bird. d. a dog, a bird and a cat.

15. **A: Who is**?

B. This is my sister, Sally.

- a. these b. those
c. this d. that

16. This is, Kimberry.
a. my mother b. my father
c. my uncle d. my brother
17. A: Do you have or a small family?
B: I have a small family.
a. a big brother b. a big sister
c. a big family d. a big father
18. A: How many people are there in your family?
B: There are people in my family.
a. nine b. eight
b. seven d. six
19. This is my grandparents, Donald and Lucy. They are
a. teachers b. dancers
c. doctors d. farmers
20. A:
B: He is a singer.
a. What does your sister do? b. What do you do?
c. What does your brother do? d. What do your parents do?

เฉลยแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Me & My Family

ข้อ	เฉลยแบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Me & My Family
1	c
2	b
3	d
4	a
5	b
6	d
7	b
8	a
9	c
10	d
11	a
12	b
13	d
14	b
15	c
16	a
17	c
18	b
19	d
20	c

แบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Me & My Family

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 - Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบคำถามข้อละ 30 วินาที

เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อถัดไปจนครบทุกข้อ ดังนี้

ข้อ	คำถาม	แนวคำตอบ
1	What's your name?	- My name is..... - I'm
2	How old are you?	- I'myears old.
3	Where are you from?	- I'm from
4	Where do you live?	- I live in
5	What do you do?	- I'm a
6	How many people are there in your family?	- There are people in my family - people
7	Do you have any brothers and sisters?	I have brother(s).
8	What's his/her name?	His/her name is
9	How old is he/she?	He/She is years old.
10	What does he/she do?	He/She is a

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับ คะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	<p>ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ ถูกต้องทุกประโยค</p> <p>ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออก เสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์</p> <p>พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์</p>	<p>1. ความถูกต้อง</p> <p>2. การออกเสียง</p> <p>3. ความคล่องแคล่ว</p> <p>4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง</p> <p>ประกอบการพูด</p>
1	<p>ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ ถูกต้องเป็นบางส่วน</p> <p>ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออก เสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก</p> <p>พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ</p> <p>ขาดความน่าสนใจ</p>	
0	<p>ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหาและ ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง</p> <p>ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง</p> <p>ทำให้สื่อสารไม่ได้</p> <p>พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้</p> <p>พูดได้น้อยมาก</p>	

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Me & My Family

Part 1: Conversation

ชื่อ..... เลขที่.....	
	10

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	What's your name?		
2	How old are you?		
3	Where are you from?		
4	Where do you live?		
5	What do you do?		
6	How many people are there in your family?		
7	Do you have any brothers and sisters?		
8	What's his/her name?		
9	How old is he/she?		
10	What does he/she do?		
รวมคะแนน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวสุกัญญา เทาศิริ)

Part 2: Single Picture

คำชี้แจง : ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับรูปภาพที่กำหนดให้ โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการเตรียมตัว 1 นาที

เมื่อผู้คุมสอบให้สัญญาณ ให้ผู้สอบพูดเกี่ยวกับรูปภาพที่ได้รับ ภายในเวลา 2 นาที

ที่มา https://image.shutterstock.com/shutterstock/photos/564412786/display_1500/stock-vector-healthy-family-no-family-of-generations-564412786.jpg

ประเด็นเนื้อหาสาระ	แนวคำตอบ
การแนะนำตนเองและสมาชิกในครอบครัว 1. จำนวนสมาชิกในครอบครัว 2. บทบาท 3. ชื่อ 4. อายุ 5. อาชีพ - อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	Introducing yourself and family members - There are nine people in my family. - This is my father - His name is Tony - He is 30 years old. - He is a chef. - etc.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวม คะแนน
	(4)	(3)	(2)	(1)	(0)	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา ทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา เป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ไม่ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ไม่ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงเน้นคำ ประโยคได้ สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงแต่ส่วน ใหญ่ขาดการ ออกเสียง เน้นหนัก	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคไม่ ถูกต้อง ทำให้สื่อสาร ไม่ได้	2
ความ คล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำ ให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ ทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2
การแสดงท่าทาง น้ำเสียง ประกอบการพูด			แสดงท่าทาง และน้ำเสียง เหมาะสมกับ สถานการณ์	พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็น ธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ	พูดได้น้อย มาก	2

แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 My School

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมีจำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ประกอบด้วย
 Part 1: Listen and match จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 Part 2: Listen and fill จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

เดียว

Part 1: Listen and match (1-10)

คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ

Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

- a. There is a book on the desk.
- b. There is a schoolbag on the chair.
- c. There is a pencil case on the desk.
- d. There is a notebook on the chair.

2.

- a. There are books on the table.
- b. There are calendars on the table.
- c. There are notebooks on the table.
- d. There are dictionaries on the table.

3.

- a. There are three clocks on the wall.
- b. There are four clocks on the wall.
- c. There are five clocks on the wall.
- d. There are six clocks on the wall.

4.

- a. There are seven chairs in the classroom.
- b. There are six chairs in the classroom.
- c. There are five chairs in the classroom.
- d. There are four chairs in the classroom.

5.

- a. My favorite subject is English.
- b. My favorite subject is science.
- c. My favorite subject is math.
- d. My favorite subject is music.

6.

- a. My favorite subject is art.
- b. My favorite subject is social study.
- c. My favorite subject is computer.
- d. My favorite subject is Boy Scout.

7.

Days	9.00 a.m.	10.00 a.m.	11.00 a.m.
Monday			
Tuesday			
Wednesday			
Thursday			
Friday			

- a. I've got music on Monday at 9 a.m.
- b. I've got P.E. on Tuesday at 9 a.m.
- c. I've got English on Wednesday at 9 a.m.
- d. I've got Boy Scout on Thursday at 9 a.m.

8.

Days	9.00 a.m.	10.00 a.m.	11.00 a.m.
Monday			
Tuesday			
Wednesday			
Thursday			
Friday			

- I've got math on Friday at 9 a.m.
- I've got Thai on Friday at 10 a.m.
- I've got computer on Friday at 9 a.m.
- I've got science on Friday at 11 a.m.

9.

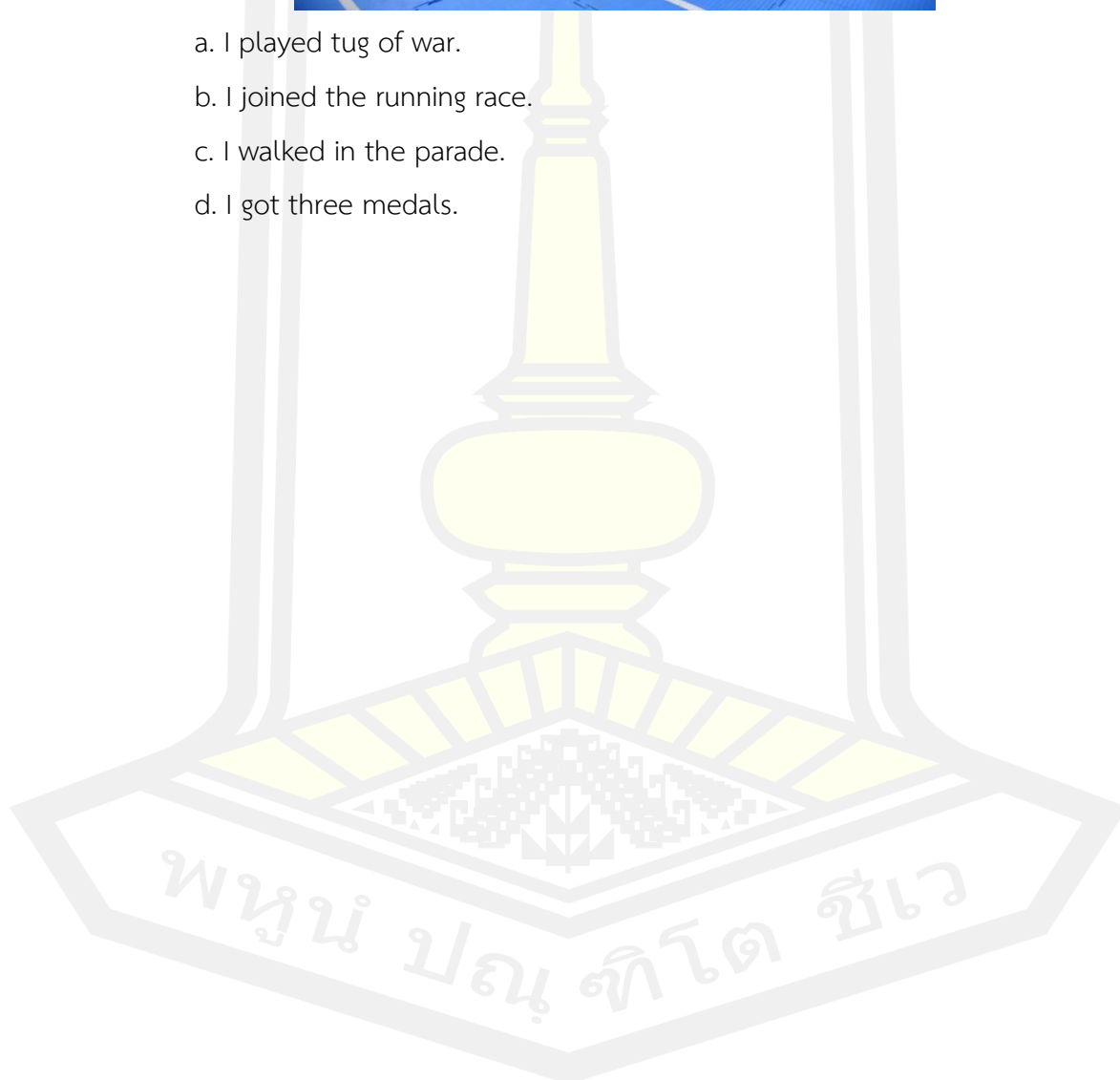

- We read and write Thai in Thai lessons.
- We sing and dance in music lessons.
- We draw and paint pictures in art lessons.
- We play football in P.E. lessons.

10.

- a. I played tug of war.
- b. I joined the running race.
- c. I walked in the parade.
- d. I got three medals.

Part 2: Listen and fill (11-20)

คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์

Instructions: Listen and complete the conversations.

11. **There is a..... on the teacher's table.**

- a. notebook b. book
c. computer d. dictionary

12. **A: How many correction pens are there.....?**

B: There are two correction pens.

- a. in the schoolbag b. on the pencil case
c. in the schoolbag d. in the pencil case

13. **There arein the classroom.**

- a. twenty desks and one table b. twelve desks and one table
c. twenty desks and ten tables c. twelve desks and ten tables

14. **A: How many English books are there under the desk?**

B:one English book.

- a. There are b. They are
c. It is d. There is

15. **.....is English.**

- a. My favorite pet b. My favorite subject
c. My favorite food d. My favorite sport

16. **A: What's your favorite subject?**

B: My favorite subject is.....

- a. P.E.
- b. music
- c. art
- d. computer

17. **I have got social study on.....**

- a. Thursday at 11.00 a.m.
- b. Tuesday at 10.00 a.m.
- c. Tuesday at 11.00 a.m.
- d. Thursday at 10.00 a.m.

18. **A: What have you got on Wednesday?**

B: I've.....

- a. math, science and music.
- b. science, math and music.
- c. math, music and science.
- d. music, science and math.

19. **Iin science lesson.**

- a. play football
- b. speaking English
- c. play computer games
- d. perform experiments

20. **A: What did you do on Sports Day last year?**

B:

- a. I played tug of war.
- b. I played volleyball.
- c. I played sepak takraw.
- d. I played football.

เฉลยแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 My School

ข้อ	เฉลยแบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 My School
1	b
2	d
3	c
4	a
5	b
6	d
7	a
8	b
9	c
10	a
11	b
12	d
13	a
14	d
15	b
16	c
17	c
18	a
19	d
20	c

แบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 My School

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 - Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบคำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อถัดไปจนครบทุกข้อ ดังนี้

ข้อ	คำถาม	แนวคำตอบ
1	How many books are there in your schoolbag?	There is/arebook(s).
2	How many computers are there on the table?	There is one computer.
3	How many desks are there in the classroom?	There aredesks.
4	How many clocks are there on the wall?	There is one clock.
5	What's your favorite subject?	My favorite subject is ...(a subject)...
6	What have you got on Monday at 10.00 a.m.?	I've got(a subject).....
7	What have you got on Tuesday?	I've got Thai, math and music.
8	What do you do in English lessons?	I speak English.
9	What do you do in music lessons?	I sing and dance.
10	What did you do on Sports Day last year? (At least 2 activities)	I was a cheerleader. I walked in the parade. I played football. I joined the running race. I got medals.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับ คะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	<p>ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและ ไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้ สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับ สถานการณ์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความถูกต้อง 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการพูด
1	<p>ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและ ไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการออก เสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ</p>	
0	<p>ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก</p>	

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 My School

Part 1: Conversation

ชื่อ..... เลขที่.....	
	10

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	How many books are there in your schoolbag?		
2	How many computers are there on the table?		
3	How many desks are there in the classroom?		
4	How many clocks are there on the wall?		
5	What's your favorite subject?		
6	What have you got on Monday at 10.00 a.m.?		
7	What have you got on Tuesday?		
8	What do you do in English lessons?		
9	What do you do in music lessons?		
10	What did you do on Sports Day last year?		
	รวมคะแนน		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวสุกัญญา เทาศิริ)

Part 2: Single Picture

คำชี้แจง : ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับรูปภาพที่กำหนดให้ โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการเตรียมตัว 1 นาที
เมื่อผู้คุมสอบให้สัญญาณ ให้ผู้สอบพูดเกี่ยวกับรูปภาพที่ได้รับ ภายในเวลา 2 นาที

ที่มา [Power Point: Single Picture](#)

พหุบัน ปณุ ทิโต ชีเว

ประเด็นเนื้อหาสาระ	แนวคำตอบ
<p>การพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ในห้องเรียน เช่น</p> <p>pen, correction pen, pencil case, book, notebook, dictionary, wall, board, calendar, clock, desk, chair, table, computer, schoolbag,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บอกชื่อสิ่งของเป็นภาษาอังกฤษ 2. บอกจำนวนสิ่งต่างๆ ในห้องเรียน 3. บอกตำแหน่งของสิ่งต่างๆ ในห้องเรียน 4. บอกสีของสิ่งต่างๆ ในห้องเรียน 5. อื่นๆ 	<p>Identifying classroom objects.</p> <p>Hello! My name is.....</p> <p>I would like to tell you about my classroom.</p> <p>It's very nice.</p> <p>There is a board and a clock on the wall.</p> <p>There is a calendar on the wall.</p> <p>There are nine desks and ten chairs in the classroom.</p> <p>They are new.</p> <p>There are four schoolbags under the desks.</p> <p>They are blue.</p> <p>There is a computer on the table.</p> <p>It's black.</p> <p>There is a pencil case on the table.</p> <p>There are two pens and a correction pen on the desk. There are two books on the desk.</p> <p>There are three notebooks on the desk.</p> <p>There are two dictionaries on the desk.</p> <p>That's all for now. Thank you.</p>

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวม คะแนน
	(4)	(3)	(2)	(1)	(0)	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา ทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา เป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ไม่ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ไม่ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงเน้นคำ ประโยคได้ สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงแต่ส่วน ใหญ่ขาดการ ออกเสียง เน้นหนัก	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคไม่ ถูกต้อง ทำให้สื่อสาร ไม่ได้	2
ความ คล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำ ให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ ทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2
การแสดง ท่าทาง น้ำเสียง ประกอบการ พูด			แสดงท่าทาง และน้ำเสียง เหมาะสมกับ สถานการณ์	พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็น ธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ	พูดได้น้อย มาก	2

แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Around Me

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมีจำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ประกอบด้วย
Part 1: Listen and match จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
Part 2: Listen and fill จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

เดียว

Part 1: Listen and match (1-10)

คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ

Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

- a. The weather is sunny.
- b. The weather is cloudy.
- c. The weather is windy.
- d. The weather is snowing.

2.

- a. It's cold today.
- b. It's snowy today.
- c. It's foggy today.
- d. It's cool today.

3.

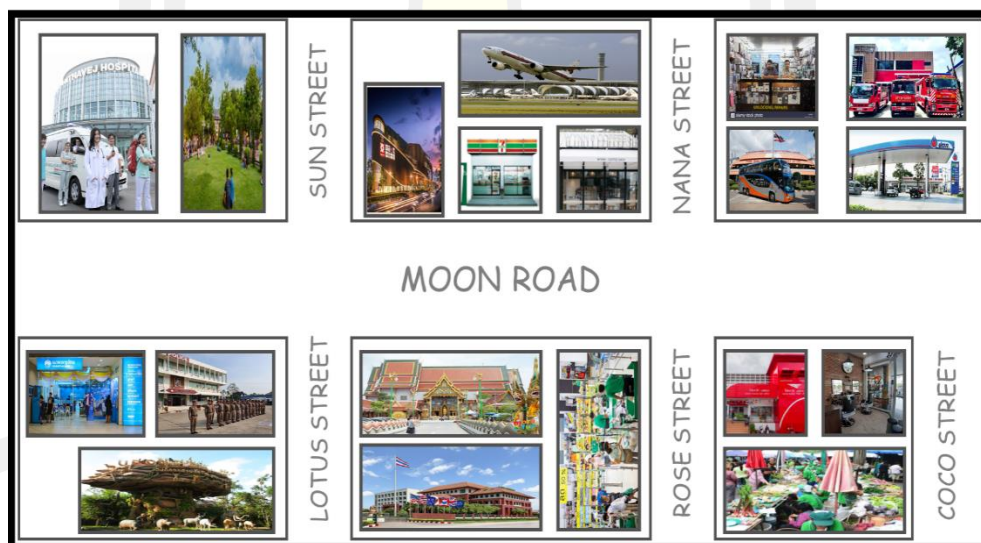
- a. There are four seasons in England.
- b. There are three seasons in Thailand.
- c. There are three seasons in England.
- d. There are four seasons in Thailand.

4.

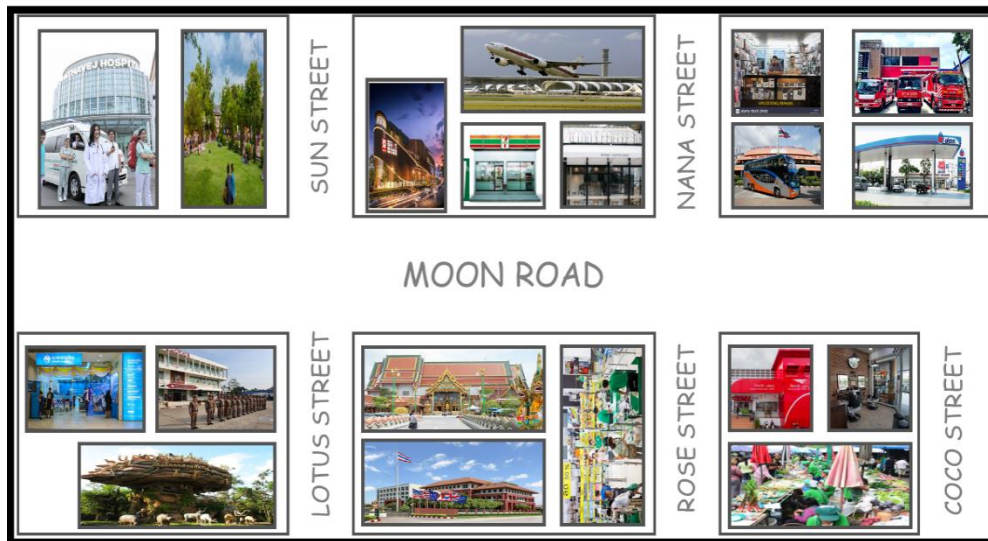
- a. I like summer because I can go to the beach.
- b. I like winter because I can make a snowman.
- c. I like autumn because I can go for a hike.
- d. I like spring because I can have a picnic.

5.

- a. The gas station is opposite the market.
- b. The gas station is in behind the temple.
- c. The gas station is next to the bus station.
- d. The gas station is near the bank.

6.

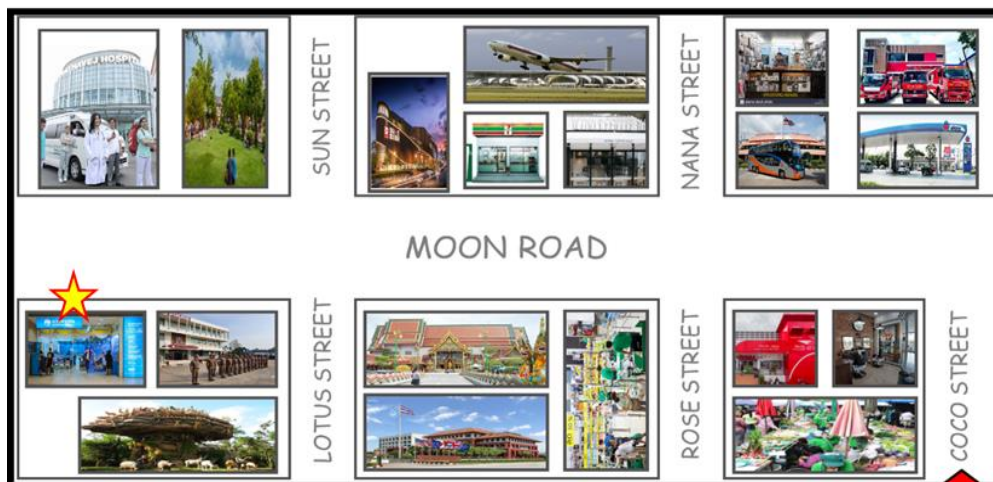
- a. The hospital is next to the zoo.
- b. The department store is opposite the airport.
- c. The police station is between the bank and the hospital.
- d. The school is behind the temple.

7.

- a. The bank is on your right.
- b. The airport is on your right.
- c. The zoo is on your right.
- d. The market is on you right.

8.

- Go straight on Moon road and go past the police station.
- Go straight on Moon road and turn right into Nana street.
- Go straight on Moon road and turn left into Lotus street.
- Go straight on Moon road and go past the park.

9.

- I buy a dozen of eggs at the supermarket.
- I buy some strawberries at the greengrocery's shop.
- I buy a bar of chocolate at the bakery.
- I buy some sweaters at the clothes shop.

10.

- a. What's the weather like today?
- b. How much is this?
- c. Where do you go shopping?
- d. What do you buy at the bookshop?

Part 2: Listen and fill (11-20)

คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์

Instructions: Listen and complete the conversations.

11. It wasyesterday.

- a. rainy and sunny b. cloudy and rainy
c. rainy and cloudy d. windy and cloudy

12. A: What will the weather be like.....?

B: It will be very hot.

- a. yesterday b. tomorrow
c. next week d. today

13. In Thailand, hot season starts from.....

- a. June to September. b. March to May.
c. December to February. c. February to May.

14. A: What season do you like most?

B: I like..... because I can go swimming.

- a. summer b. spring
c. hot season d. rainy season

15. The hospital is between.....

- a. the supermarket and the gas station. b. the market and the gas station.
c. the supermarket and the bus station. d. the market and the bus station.

16. A:

B: It's next to the airport.

- a. What is the department store b. Where is the police station
c. What is the police station d. Where is the department store

17. on Bamboo road. at Green street.

The temple is on your right.

- a. Go past/ Turn right b. Go past/ Turn left
c. Go straight/ Turn left d. Go straight/ Turn right

18. A: How do I get to the market?

B: Go past the school and turn right. It's the bank.

- a. opposite b. in front of
c. between d. next to

19. I buy a cooking magazine at.....

- a. the clothes shop. b. the bookshop.
c. the bakery. d. the coffee shop.

20. A: How can I help you?

B: I want to buy.....

- a. a bunch of bananas. b. a bar of chocolate.
c. a bag of rice. d. a bottle of water.

เฉลยแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Around Me

ข้อ	เฉลยแบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Around Me
1	c
2	a
3	b
4	d
5	b
6	d
7	c
8	a
9	d
10	c
11	a
12	d
13	b
14	c
15	d
16	c
17	a
18	b
19	c
20	a

แบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Around Me

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย

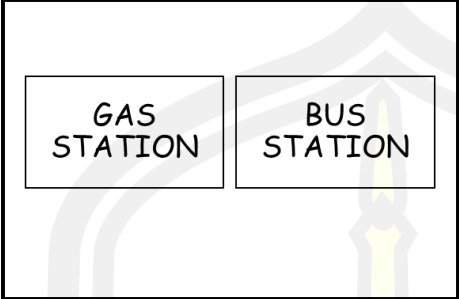
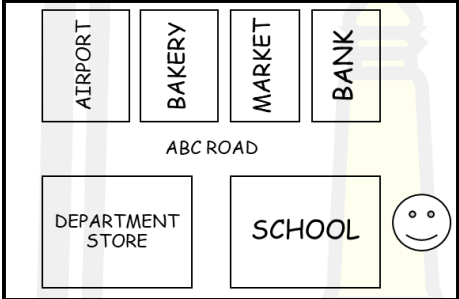
Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน	รวม 20 คะแนน
Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน	รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

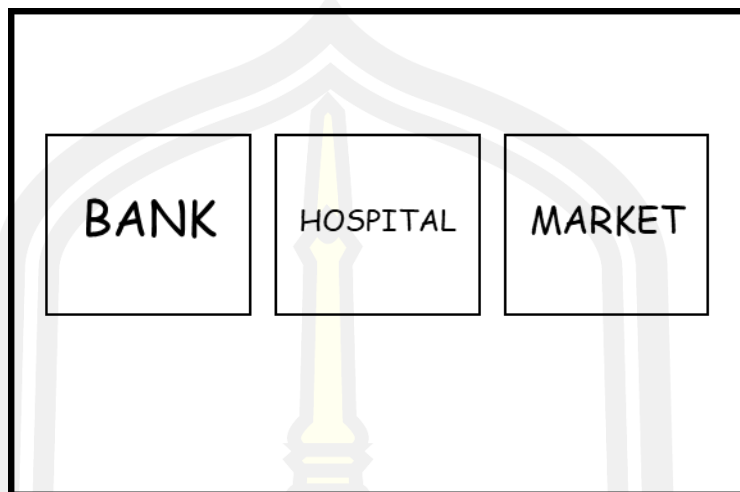
คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบคำถามข้อละ 30 วินาที

เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อถัดไปจนครบทุกข้อ ดังนี้

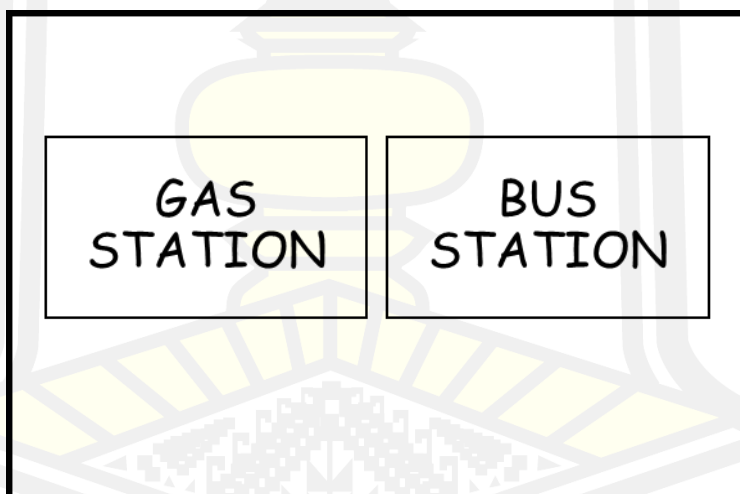
ข้อ	คำถาม	แนวคำตอบ
1	What's the weather like today?	It's sunny/ hot/ rainy/ etc.
2	What will the weather be like tomorrow?	It will be sunny/ hot/ rainy/ etc.
3	How many seasons are there in Thailand?	There are three seasons.
4	When does the rainy season start?	It starts from June to September.
5	Where is the hospital?	It's between the bank and the market.

ข้อ	คำถาม	แนวคำตอบ												
6	Where is the bus station? 	It's next to the gas station.												
7	How do I get the airport? 	Turn left. Go straight on ABC road. It's on your right.												
8	Where do you usually go shopping?	I usually go shopping at												
9	What do you buy at the clothes shop?	I buy T-shirts,												
10	I want to buy a piece of cake, a bag of rice and a bottle of water. How much are they? <table border="1" data-bbox="411 1435 858 1720"> <thead> <tr> <th>Items</th> <th>Price</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>a piece of cake</td> <td>15฿</td> </tr> <tr> <td>a bar of chocolate</td> <td>15฿</td> </tr> <tr> <td>a bag of rice</td> <td>39฿</td> </tr> <tr> <td>a bunch of bananas</td> <td>29฿</td> </tr> <tr> <td>a bottle of water</td> <td>10฿</td> </tr> </tbody> </table>	Items	Price	a piece of cake	15฿	a bar of chocolate	15฿	a bag of rice	39฿	a bunch of bananas	29฿	a bottle of water	10฿	They're sixty-four baht.
Items	Price													
a piece of cake	15฿													
a bar of chocolate	15฿													
a bag of rice	39฿													
a bunch of bananas	29฿													
a bottle of water	10฿													

ภาพคำถามข้อ 5

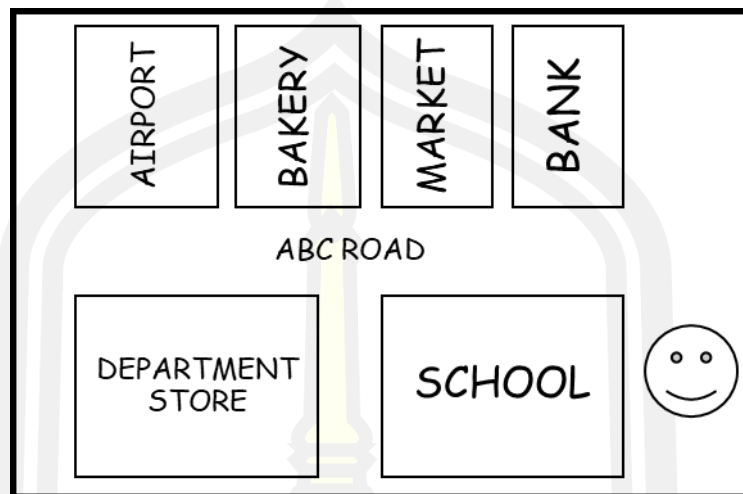

ภาพคำถามข้อ 6

พหุ ประถมศึกษา

ภาพคำถามข้อ 7

ภาพคำถามข้อ 10

Items	Price
a piece of cake	15฿
a bar of chocolate	15฿
a bag of rice	39฿
a bunch of bananas	29฿
a bottle of water	10฿

พหุบัน ปณุ ทิโต ชีเว

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับ คะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	<p>ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและ ไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้ สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับ สถานการณ์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความถูกต้อง 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการพูด
1	<p>ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและ ไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการออก เสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ</p>	
0	<p>ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก</p>	

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Around Me

Part 1: Conversation

ชื่อ..... เลขที่.....	
	10

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	What's the weather like today?		
2	What will the weather be like tomorrow?		
3	How many seasons are there in Thailand?		
4	When does the rainy season start?		
5	Where is the hospital?		
6	Where is the bus station?		
7	How do I get to the airport?		
8	Where do you usually go shopping?		
9	What do you buy at the clothes shop?		
10	I want to buy a piece of cake, a bag of rice and a bottle of water. How much are they?		
	รวมคะแนน		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวสุกัญญา เทาศิริ)

Part 2: Single Picture

คำชี้แจง : ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับรูปภาพที่กำหนดให้ โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการเตรียมตัว 1 นาที

เมื่อผู้คุมสอบให้สัญญาณ ให้ผู้สอบพูดเกี่ยวกับรูปภาพที่ได้รับ ภายในเวลา 2 นาที

SHOPPING LIST

Items	Price	Name		
		You	Father	Mother
a piece of cake	15฿	✓		
a bar of chocolate	15฿	✓		
a loaf of bread	29฿		✓	
a jar of jam	29฿			✓
a bag of rice	39฿		✓	
a dozen of eggs	39฿			✓
a bunch of bananas	29฿		✓	✓
a bottle of water	10฿			✓
a carton of milk	29฿	✓		
a can of coke	15฿	✓		
Total Price		74	97	107
			278	

พหุบัณฑิต ชีวะ

ประเด็นเนื้อหาสาระ	แนวคำตอบ
<p>การพูดรายงานการซื้อขายสินค้าโดยใช้ข้อมูลจากแบบรายการซื้อของ Shopping List</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บอกชื่อรายการซื้อของเป็นภาษาอังกฤษ 2. บอกผู้ซื้อ 3. บอกซื้อสินค้าเป็นภาษาอังกฤษ 4. บอกราคาของสินค้า 5. บอกจำนวนเงินที่ต้องจ่าย 	<p>Buying things from the shopping list</p> <p>Hello! My name is.....</p> <p>This is my shopping list.</p> <p>(1) I want to buy a piece of cake, a bar of chocolate, a carton of milk and a can of coke.</p> <p>They're seventy-four baht.</p> <p>My father (2) wants to buy a loaf of bread, a bag of rice and bunch of bananas.</p> <p>(3) They're ninety-seven baht.</p> <p>My mother wants to buy a jar of jam, a dozen of eggs, a bunch of bananas and a bottle of water.</p> <p>They're one hundred and seven baht.</p> <p>(4) I (We) have to pay two hundred and seventy-eight baht.</p> <p>(5) Thank you.</p>

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวม คะแนน
	(4)	(3)	(2)	(1)	(0)	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา ทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา เป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ไม่ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ไม่ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงเน้นคำ ประโยคได้ สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงแต่ส่วน ใหญ่ขาดการ ออกเสียง เน้นหนัก	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคไม่ ถูกต้อง ทำให้สื่อสาร ไม่ได้	2
ความคล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้ สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ ทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2
การแสดงท่าทาง น้ำเสียง ประกอบการพูด			แสดงท่าทาง และน้ำเสียง เหมาะสมกับ สถานการณ์	พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็น ธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ	พูดได้น้อย มาก	2

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการฟัง Listening Test
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมีจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Listen and match จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 - Part 2: Listen and fill จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

Part 1: Listen and match (1-15)

คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ

Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

ที่มา <https://www.crushpixel.com/big-static7/preview4/female-student-giving-presentation-high-235840.jpg>

- a. Hello. My name's Rebecca.
- b. Hi. My name is Robert.
- c. Hello. My name's Daniel.
- d. Hi. My name is Andrew.

2.

ที่มา https://traveljee.com/wp-content/uploads/2014/10/statue_of_liberty_new_york.jpg

- a. I live in Bangkok.
- b. I'm from Sydney.
- c. I live in New York.
- d. I'm from Tokyo.

3.

ที่มา <https://www.cdc.gov/ncbddd/tourette/images/family-4-posing-500px.jpg>

- a. There're seven people in my family.
- b. There're six people in my family.
- c. There're five people in my family.
- d. There're four people in my family.

4.

ที่มา : <https://previews.123rf.com/images/chai89/chai891908/chai89190800001/130470653-happy-asian-family-parents-help-care-daughter-to-grow-vegetables-in-farm-father-working-using-rake-i.jpg>

- a. My grandparents are teachers.
- b. My parents are farmers.
- c. My grandparents are farmers.
- d. My parents are teachers.

5.

ที่มา <https://c8.alamy.com/comp/X03GE9/portrait-of-a-girl-with-her-two-brothers-playing-in-a-garden-X03GE9.jpg>

- a. I have two sisters.
- b. I have three brothers.
- c. I have two brothers.
- d. I have three sisters.

6.

ที่มา <https://previews.123rf.com/images/poznyakov/poznyakov1906/poznyakov190600080/125662476-computer-education-for-children-use-computer-game-in-class-with-teacher-.jpg>

- a. There're two notebooks on the table.
- b. There're two computers under the table.
- c. There're two notebook under the table.
- d. There're two computers on the table.

7.

ที่มา https://27mi124bz6zg1hqy6n192jkb-wpengine.netdna-ssl.com/wp-content/uploads/2014/10/Dec-9-Classroom-Management-How-to-Regain-Control-of-a-Classroom_web-768x512.jpg

- a. There are six desks in the classroom.
- b. There is a whiteboard on the wall.
- c. There are six schoolbags in the classroom.
- d. There is a dictionary on the desk.

8.

Days \ Time	9.00 a.m.	10.00 a.m.	11.00 a.m.
Monday	Thai	math	English
Tuesday	music	science	computer
Wednesday	social study	music	art
Thursday	Thai	English	math
Friday	science	P.E.	Boy Scout

- I've got English on Monday at 11 a.m.
- I've got English on Wednesday at 10 a.m.
- I've got English on Thursday at 9 a.m.
- I've got English on Friday at 11 a.m.

9.

ที่ ๗ https://images.squarespace-cdn.com/content/v1/56b3314101dbae7dc58e4756/1462785100005-TXNYU8HB39GDJRSJ5T35/ke17ZwdGBToddI8pDm48kOouuPCRmzCdud9lOgByk8N7gQa3H78H3Y0txjaiv_0fBviviNZK_6JPv8QJncOi2GYU6Te-eEE9v54chXFDSUI95jn3cUdOF8a7Uj35EN6WkrCLSIWAQvdC7iWmC9HntRQ9xiYCO_4ze-uEG5pWLE5PyIijN0lqNchVNeAI1LPdcEfBX11reINB-q57hrjColw/image-asset.jpeg

- We tie scout knots in Boy Scout lessons.
- We sing and dance in music lessons.
- We perform experiments in science lessons.
- We play computer games in computer lessons.

10.

ที่มา https://www.bedales.org.uk/sites/default/files/galleries-imported/Pr040_DSC0471%2520%2528Large%2529.jpg

- a. I walked in the parade last year.
- b. I played volleyball last year.
- c. I joined the running race last year.
- d. I played tug of war last year.

11.

ที่มา Power Point: Asking for and giving information about seasons in Thailand and England

- a. There are three seasons in England.
- b. There are four seasons in Thailand.
- c. There are three seasons in Japan.
- d. There are four seasons in England.

12.

ที่มา [https://cdn.vox-cdn.com/thumbor/1BBphd_bKkYnxdQWCqavlpHxuHU=/0x0:6000x4000/1200x900/filters:focal\(2520x1520:3480x2480\)/cdn.vox-cdn.com/uploads/chorus_image/image/59798487/shutterstock_1135966448.12.jpg](https://cdn.vox-cdn.com/thumbor/1BBphd_bKkYnxdQWCqavlpHxuHU=/0x0:6000x4000/1200x900/filters:focal(2520x1520:3480x2480)/cdn.vox-cdn.com/uploads/chorus_image/image/59798487/shutterstock_1135966448.12.jpg)

- I like autumn because I can go for a hike.
- I like winter because I can make a snowman.
- I like summer because I can go to the beach.
- I like spring because I can have a picnic.

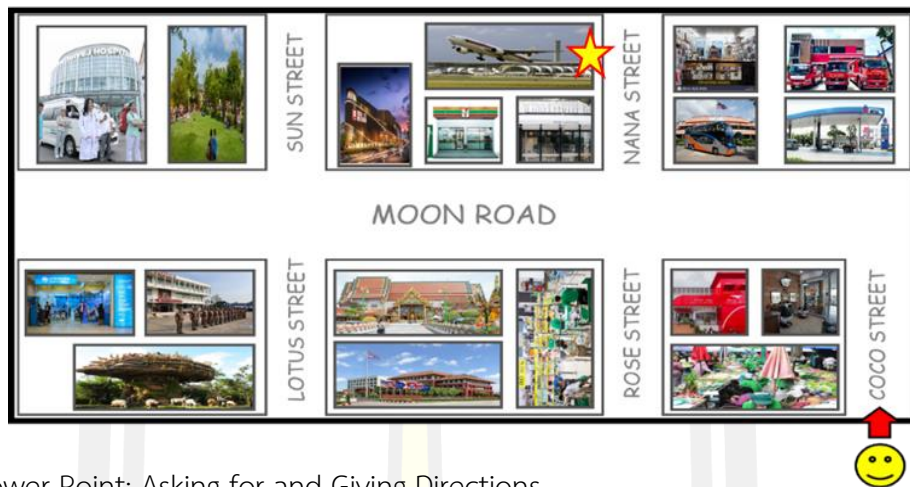
13.

ที่มา Power Point: Asking for and Giving Directions

- The hospital is opposite the temple.
- The hospital is next to the park.
- The hospital is in front of the airport.
- The hospital is near the market.

14.

ที่มา Power Point: Asking for and Giving Directions

- Go straight on Moon road and turn left into Lotus street.
- Go straight on Moon road and go past the police station.
- Go straight on Moon road and go past the park.
- Go straight on Moon road and turn right into Nana street.

15.

ที่มา <https://static.bangkokpost.com/media/content/20190603/3214000.jpg>

- I buy instant noodles at the supermarket.
- I buy chocolate cakes at the bakery.
- I buy a bunch of bananas at the greengrocery's shop.
- I buy new shirts at the clothes shop.

Part 2: Listen and fill (16-30)

คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์

Instructions: Listen and complete the conversations.

16. My name is Nicky. I'm _____ years old. I'm from Malaysia.

- a. eleven b. twelve
c. thirteen d. fourteen

17. A: _____ is this?

B: This is my brother, James.

- a. What b. Where
c. When d. Who

18. A: Do you have a big family or a small family?

B: I have _____.

- a. a big family b. a small father
c. a small family d. a big father

19. This is my grandparents, Jack and Ellie. They are _____.

- a. singers b. dancers
c. doctors d. farmers

20. A: _____?

B: He is a soldier.

- a. What does your sister do? b. What do you do?
c. What does your uncle do? d. What do your parents do?

21. There are _____ on the wall.
- a. a clock and a calendar b. two clocks and a calendar
c. two clocks and two calendars c. a clock and two calendars
22. My favorite subject is ____.
- a. Thai b. math
c. English d. science
23. A: What have you got on _____?
B: I've got music.
- a. Friday at 10 a.m. b. Friday at 11 a.m.
c. Monday at 10 a.m. d. Monday at 11 a.m.
24. I _____ in art lessons.
- a. paint and draw b. watch movies
c. play football d. read and write Thai
25. A: What did you do on Sports Day last year?
B: _____.
- a. I was a cheerleader. b. I joined the running race.
c. I walked in the parade. d. I played tug of war.

26. **A: What is the weather like_____?**

B: It will be very hot.

- a. next week
- b. tomorrow
- c. yesterday
- d. today

27. **In England, spring starts from_____.**

- a. June to August.
- b. December to February.
- c. February to May.
- d. March to May.

28. **A: Where is the bank?**

B:_____.

- a. It's opposite the bus station.
- b. It's in front of the gas station.
- c. It's opposite the police station.
- d. It's next to the hospital.

29. **I buy a piece of banana cake at_____.**

- a. the clothes
- b. the bakery
- c. the bookshop.
- d. the supermarket

30. **A:_____?**

B: I want to buy loaf of bread.

- a. How are you?
- b. How can I help you?
- c. How do you do?
- d. How do I get to the market?

เฉลย
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการฟัง Listening Test
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test)			
ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	a	16	b
2	c	17	d
3	d	18	c
4	b	19	a
5	c	20	c
6	d	21	b
7	a	22	d
8	a	23	a
9	b	24	a
10	c	25	c
11	d	26	d
12	c	27	d
13	b	28	c
14	d	29	b
15	a	30	b

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการพูด Speaking Test
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย

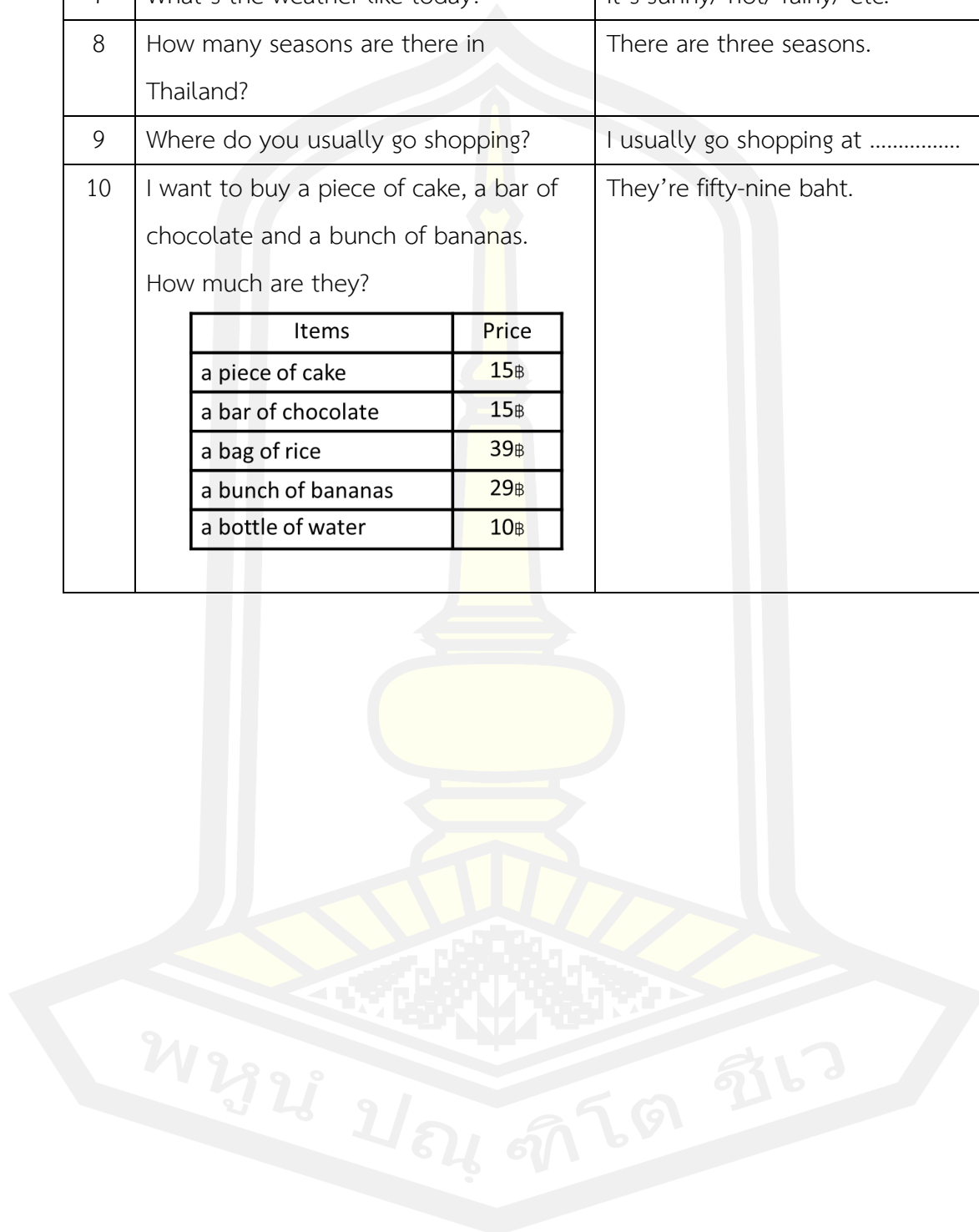
Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน	รวม 20 คะแนน
Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน	รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

คำชี้แจง : ผู้คุมสอบจะถามคำถามจำนวน 10 คำถาม โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการตอบคำถามข้อละ 30 วินาที เมื่อครบเวลา ผู้คุมสอบจะถามคำถามข้อถัดไปจนครบทุกข้อ ดังนี้

ข้อ	คำถาม	แนวคำตอบ
1	What's your name?	- My name is..... - I'm
2	How many people are there in your family?	- There are people in my family - people
3	What does your father/ mother do?	He/She is a
4	What's your favorite subject?	My favorite subject is ...(a subject)...
5	What do you do in lessons?	I
6	What did you do on Sports Day last year? (At least 2 activities)	I was a cheerleader. I walked in the parade. I played football. I joined the running race. I got medals.

ข้อ	คำถาม	แนวคำตอบ												
7	What's the weather like today?	It's sunny/ hot/ rainy/ etc.												
8	How many seasons are there in Thailand?	There are three seasons.												
9	Where do you usually go shopping?	I usually go shopping at												
10	<p>I want to buy a piece of cake, a bar of chocolate and a bunch of bananas.</p> <p>How much are they?</p> <table border="1" data-bbox="427 752 876 1037"> <thead> <tr> <th>Items</th> <th>Price</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>a piece of cake</td> <td>15฿</td> </tr> <tr> <td>a bar of chocolate</td> <td>15฿</td> </tr> <tr> <td>a bag of rice</td> <td>39฿</td> </tr> <tr> <td>a bunch of bananas</td> <td>29฿</td> </tr> <tr> <td>a bottle of water</td> <td>10฿</td> </tr> </tbody> </table>	Items	Price	a piece of cake	15฿	a bar of chocolate	15฿	a bag of rice	39฿	a bunch of bananas	29฿	a bottle of water	10฿	They're fifty-nine baht.
Items	Price													
a piece of cake	15฿													
a bar of chocolate	15฿													
a bag of rice	39฿													
a bunch of bananas	29฿													
a bottle of water	10฿													

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับ คะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	<p>ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและ ไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้ สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับ สถานการณ์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความถูกต้อง 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการพูด
1	<p>ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและ ไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการออก เสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ</p>	
0	<p>ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก</p>	

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ

ด้านทักษะการพูด Speaking Test

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Part 1: Conversation

ชื่อ..... เลขที่.....	
	10

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	What's your name?		
2	How many people are there in your family?		
3	What does your father/ mother do?		
4	What's your favorite subject?		
5	What do you do in lessons?		
6	What did you do on Sports Day last year?		
7	What's the weather like today?		
8	How many seasons are there in Thailand?		
9	Where do you usually go shopping?		
10	I want to buy a piece of cake, a bar of chocolate and a bunch of bananas. How much are they?		
รวมคะแนน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวสุกัญญา เทาศิริ)

Part 2: Single Picture

คำชี้แจง : ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับรูปภาพที่กำหนดให้ โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการเตรียมตัว 1 นาที
เมื่อผู้คุมสอบให้สัญญาณ ให้ผู้สอบพูดเกี่ยวกับรูปภาพที่ได้รับ ภายในเวลา 2 นาที

ที่มา <https://aplusstairlifts.net/wp-content/uploads/2019/04/picnic.jpg>

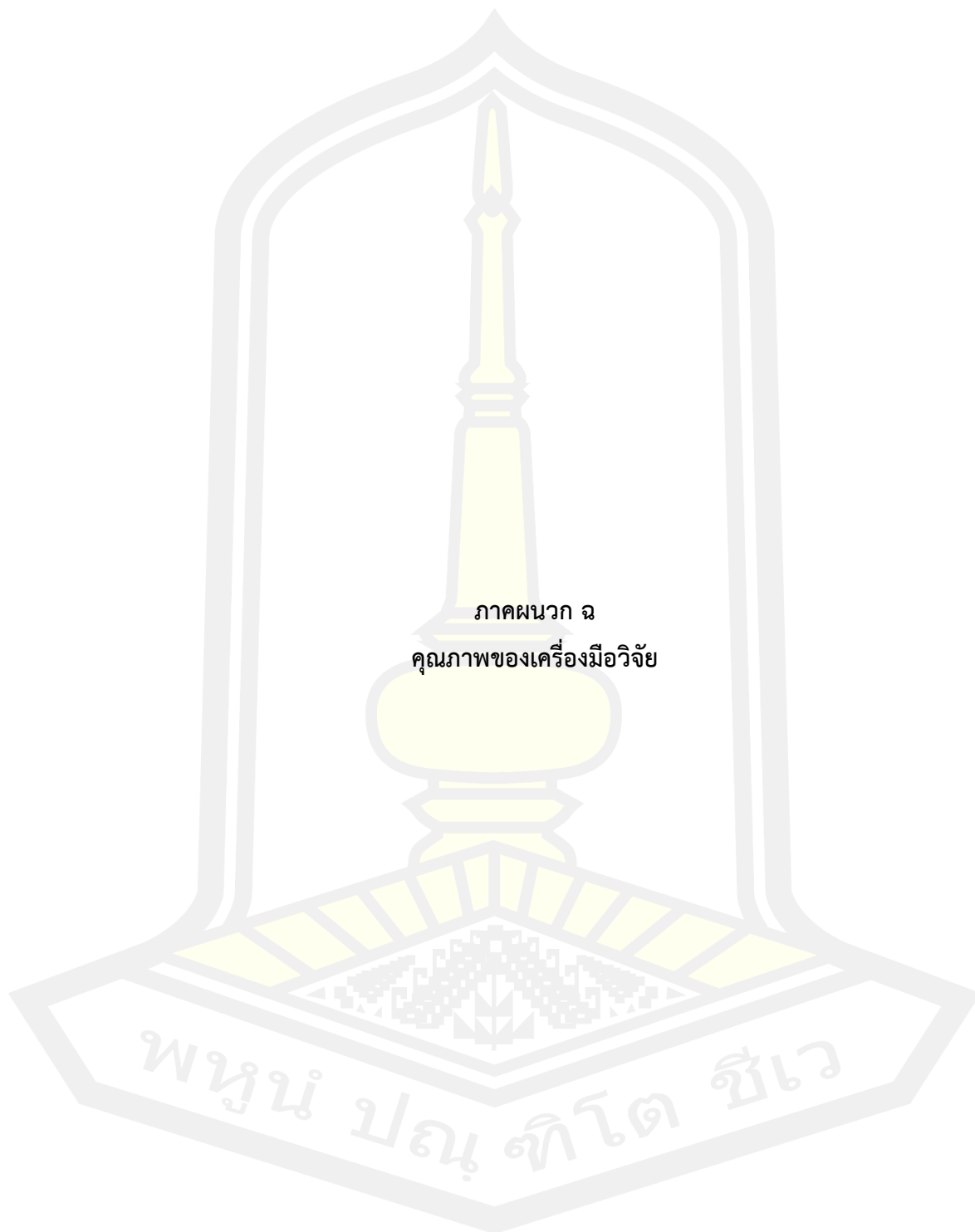

ประเด็นเนื้อหาสาระ	แนวคำตอบ
<p>1. การแนะนำตนเองและสมาชิกในครอบครัว เช่น จำนวนสมาชิกในครอบครัว, บทบาท, ชื่อ, อายุ, อาชีพ</p> <p>2. เรื่องเกี่ยวกับโรงเรียน เช่น วิชาที่เรียน กิจกรรมที่ทำในโรงเรียน</p> <p>3. การพูดเกี่ยวกับสภาพอากาศ การซื้อของตามร้านค้าต่างๆ บอกและสถานที่ตั้งของร้านค้าได้และการทำกิจกรรมกินข้าวนอกบ้าน (picnic) เป็นต้น</p>	<p>1. -There are six people in my family. -This is my grandfather. -His name is Joe. -He is 30 years old. -He is a chef.</p> <p>2. - I study atschool. There are ten desks and a computer in my classroom. My favorite subject is English I like to speak English in English lessons. I played football on Sports day last year. It's sunny today. I go shopping at the supermarket. It's next to the bank. I buy a loaf of bread, hamburgers, watermelons and a carton of orange juice. I have a picnic with my family in the park. I'm very happy. Thank you.</p>

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	(4)	(3)	(2)	(1)	(0)	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา ทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา เป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ไม่ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ไม่ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงเน้นคำ ประโยคได้ สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงแต่ส่วน ใหญ่ขาดการ ออกเสียง เน้นหนัก	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคไม่ ถูกต้อง ทำให้สื่อสาร ไม่ได้	2
ความ คล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำ ให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ ทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2
การแสดง ท่าทาง น้ำเสียง ประกอบการพูด			แสดงท่าทาง และน้ำเสียง เหมาะสมกับ สถานการณ์	พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็น ธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ	พูดได้น้อย มาก	2

ภาคผนวก ฉ
คุณภาพของเครื่องมือวิจัย

พหุบัณฑิตวิทยาลัย

ตาราง 20 ผลการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของข้อคำถามในแบบสอบถาม
 สำหรับใช้สอบถามสภาพการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและ
 การพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ข้อคำถาม	ความสอดคล้อง		ความเหมาะสม		
	IOC	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (ด้านความสนใจ)					
1. ครูยกตัวอย่างที่สามารถเข้าใจได้ง่าย	0.60	ใช้ได้	4.20	0.45	มาก
2. ฉันตั้งใจฟังเมื่อครูอธิบายบทเรียน	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
3. ครูสาธิตการสอนได้น่าสนใจ	0.80	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ครูสาธิตการสอนได้เข้าใจง่าย	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
5. ฉันเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
6. ฉันสามารถเข้าใจและปฏิบัติตามขั้นตอนที่ครูอธิบายได้	1.00	ใช้ได้	4.20	0.45	มาก
7. ในระหว่างการสาธิตของครูฉันได้ทำกิจกรรมนั้นไปด้วย	0.60	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (การจดจำ)					
1. ฉันสามารถจดจำรายละเอียดที่ครูสาธิตได้	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
2. ฉันสามารถจดจำรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงได้	1.00	ใช้ได้	4.20	0.45	มาก
3. ฉันสามารถจดจำองค์ประกอบที่สำคัญของทักษะการฟัง-การพูด ได้	0.60	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
4. ฉันไม่ลืมองค์ประกอบที่สำคัญที่ครูสาธิต	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
5. ฉันสามารถสร้างมโนภาพภายในได้	1.00	ใช้ได้	4.20	0.45	มาก
6. ฉันสามารถบอกรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมได้	0.80	ใช้ได้	4.20	0.45	มาก
7. ฉันมีวิธีการคิดที่ถูกต้องจากการสาธิตบทเรียนของครู	0.80	ใช้ได้	4.20	0.45	มาก
8. ฉันสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้	0.80	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อความ	ความสอดคล้อง		ความเหมาะสม		
	IOC	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (ด้านผลการเรียนรู้)					
1. ฉันสามารถใช้ทักษะการฟัง-การพูด ได้อย่าง คล่องแคล่ว	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
2. ฉันสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ที่มีในการแก้ปัญหา อื่น ๆ ได้	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
3. ฉันรู้วิธีการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่ใกล้เคียงได้	1.00	ใช้ได้	4.20	0.45	มาก
4. ฉันสามารถสาธิตการฟังและการพูดได้	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
5. ฉันไม่มีปัญหาในการใช้ทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ	1.00	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ฉันสามารถใช้ทักษะการฟังและการพูดในการ แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงได้	0.80	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ฉันรู้วิธีการจัดระเบียบและขั้นตอนในการเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนได้	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
8. ฉันสามารถพูดโต้ตอบ สนทนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในทักษะการฟังและการพูดได้	0.80	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
การเรียนรู้ผ่านการสังเกต (ด้านการสร้างแรงจูงใจ)					
1. ฉันมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูง	0.80	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
2. ฉันมีแรงจูงใจในการเรียนที่สูงตลอดการเรียนรู้อ	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
3. ฉันมีความตั้งใจสูงในการเรียนภาษาอังกฤษใน ทักษะการฟังและการพูด	1.00	ใช้ได้	4.20	0.45	มากที่สุด
4. การอธิบายและการสาธิตการเรียนการสอน มีความสำคัญมากสำหรับฉัน	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
5. ฉันคิดว่าการให้รางวัลมีความสำคัญในกิจกรรม การเรียนรู้	1.00	ใช้ได้	4.60	0.55	มาก
6. สถานการณ์ต่าง ๆ ส่งเสริมการเรียนรู้ของฉันได้	0.80	ใช้ได้	4.60	0.55	มาก

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความสอดคล้อง		ความเหมาะสม		
	IOC	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง					
1. นักเรียนสามารถฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และความแนะนำที่ฟัง	1.00	ใช้ได้	4.20	0.45	มาก
2. นักเรียนสามารถพูดเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
3. นักเรียนสามารถสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยไม่ต้องเตรียมตัว	0.80	ใช้ได้	4.20	0.45	มาก
4. นักเรียนสามารถเข้าใจและตีความจากเรื่องที่ฟัง จากสื่อประเภทต่าง ๆ ได้	1.00	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา ง่าย ๆ	0.80	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
6. นักเรียนแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด	1.00	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
7. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ กิจกรรม ต่าง ๆ ได้	0.80	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
8. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้	0.80	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
9. นักเรียนรู้สึกกังวลก่อนที่จะทำแบบทดสอบ	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
10. นักเรียนรู้สึกมีความประหม่าในระหว่างการสอบ	0.80	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
11. นักเรียนมีความรู้สึกสนุกสนานในการเรียนรู้ สิ่งใหม่ ๆ	0.80	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
12. นักเรียนฟังบทสนทนาทั้งบทก่อนแล้วจึงสรุปเรื่องที่ ฟัง	1.00	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
13. นักเรียนมุ่งหาจุดสำคัญของการเรียน	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
14. นักเรียนสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าแล้วเชื่อมโยง เข้ากับสิ่งที่เรียนรู้มาแล้ว	1.00	ใช้ได้	4.80	0.45	มากที่สุด
15. นักเรียนมีการวางแผน หรือใช้ปฏิทินในการจัด ระเบียบการเรียนรู้ และกำหนดเวลา	1.00	ใช้ได้	4.80	0.45	มากที่สุด

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ความสอดคล้อง		ความเหมาะสม		
	IOC	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง (ต่อ)					
16. นักเรียนใช้กลวิธีที่หลากหลายในการเรียนรู้ (เช่น การจดบันทึก การพูดเลียนแบบเจ้าของภาษา การแยกแยะส่วนประกอบของคำ)	0.80	ใช้ได้	4.80	0.45	มากที่สุด
17. นักเรียนรู้วิธีการทำงานที่ถูกต้องที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติภาระงาน	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
ด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้					
1. นักเรียนมุ่งหาจุดสำคัญของการเรียน	1.00	ใช้ได้	4.00	0.71	มาก
2. นักเรียนสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าแล้วเชื่อมโยงเข้ากับสิ่งที่เรียนรู้มาแล้ว	0.80	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
3. นักเรียนมีการวางแผน หรือใช้ปฏิทินในการจัดระเบียบการเรียนรู้ และกำหนดเวลา	1.00	ใช้ได้	4.20	0.45	มาก
4. นักเรียนใช้กลวิธีที่หลากหลายในการเรียนรู้ (เช่น การจดบันทึก การพูดเลียนแบบเจ้าของภาษา การแยกแยะส่วนประกอบของคำ)	0.60	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
5. นักเรียนมีการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ (เช่น นักเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาในชีวิตประจำวันให้ได้ภายในเทอมนี้)	1.00	ใช้ได้	4.80	0.45	มากที่สุด
6. นักเรียนมีการจัดระเบียบตารางเวลาในการเรียนรู้	1.00	ใช้ได้	4.80	0.45	มากที่สุด
7. นักเรียนส่งงานตามเวลาที่ครูกำหนด	0.60	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
8. นักเรียนใช้แผนภูมิหรือเว็บเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เรียนรู้	1.00	ใช้ได้	4.80	0.45	มากที่สุด
9. นักเรียนมีการจดบันทึกในระหว่างที่เรียน	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
10. นักเรียนแสวงหาโอกาสในการฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ	0.80	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อความ	ความสอดคล้อง		ความเหมาะสม		
	IOC	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (ต่อ)					
11. นักเรียนมีการวางแผนก่อนที่จะเรียนในชั้นเรียน	1.00	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
12. นักเรียนมีการให้รางวัลตัวเองหลังจากที่ประสบความสำเร็จในการเรียน	1.00	ใช้ได้	4.20	0.45	มาก
13. นักเรียนมีการศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่ทราบคำตอบในการทำแบบฝึกหัด	0.80	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
14. นักเรียนใช้วิธีการที่ต่างกันในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	1.00	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
โดยรวม	0.91	ใช้ได้	4.45	0.52	มาก

ตาราง 21 ผลการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ สำหรับใช้สอบถามปัญหาและความต้องการของครูในการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อคำถาม	ความสอดคล้อง		ความเหมาะสม		
	IOC	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1. สาขาวิชาที่จบ	1.00	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ขนาดของโรงเรียน	1.00	ใช้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
3. มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่ สอนมาแล้วกี่ปี	1.00	ใช้ได้	4.40	0.90	มาก
4. ท่านมีปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร	0.60	ใช้ได้	4.60	0.90	มากที่สุด
5. ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นปัญหาในด้านการจัดการเรียน การสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	1.00	ใช้ได้	4.40	0.90	มาก
6. ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นปัญหาของผู้เรียนในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ	1.00	ใช้ได้	4.40	0.55	มาก
7. ท่านมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไรบ้าง	0.80	ใช้ได้	4.80	0.45	มากที่สุด
8. ท่านมีความต้องการในการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหรือไม่	0.60	ใช้ได้	4.80	0.45	มากที่สุด
9. ท่านมีความต้องการสื่อและเทคโนโลยีช่วยในการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่	1.00	ใช้ได้	4.80	0.45	มากที่สุด
โดยรวม	0.90	ใช้ได้	4.60	0.63	มากที่สุด

ตาราง 22 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีปัญญา
 สังกมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

รายการประเมิน	ความเหมาะสม		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1. การอธิบายคำชี้แจงคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้ได้ละเอียด	4.40	0.55	มาก
2. การอธิบายความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ได้ละเอียด ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.40	0.55	มาก
3. การอธิบายความหมายของรูปแบบการเรียนรู้ได้ละเอียด ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.40	0.55	มาก
4. การอธิบายองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้ได้ครบถ้วน สมบูรณ์ เข้าใจง่าย และมีความน่าเชื่อถือ	4.20	1.09	มาก
5. การอธิบายการนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ มีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย และน่าเชื่อถือ	4.00	1.00	มาก
6. การอธิบายแนวทางการวัดและประเมินผล ตามรูปแบบการเรียนรู้ได้ชัดเจน และเข้าใจง่าย และน่าเชื่อถือ	4.60	0.55	มากที่สุด
7. การยกตัวอย่างการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบการเรียนรู้ได้ชัดเจน เข้าใจง่าย และน่าเชื่อถือ	4.60	0.55	มากที่สุด
8. โดยรวมคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้	4.20	0.45	มาก

ตาราง 23 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนรู้ตามแนว
ทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

แผนการจัดการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	4.70	0.43	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	4.82	0.38	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	4.76	0.43	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	4.74	0.42	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	4.69	0.42	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	4.71	0.43	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	4.66	0.44	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	4.73	0.31	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	4.75	0.23	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10	4.74	0.28	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11	4.64	0.41	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12	4.72	0.33	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13	4.70	0.40	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14	4.74	0.26	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15	4.59	0.42	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 16	4.52	0.39	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 17	4.72	0.25	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 18	4.55	0.36	มากที่สุด
รวม	4.69	0.36	มากที่สุด

ตาราง 24 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 1

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง			ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น		IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.45	ใช้ได้	11	0.80	0.45	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้	12	0.80	0.45	ใช้ได้
3	0.80	0.45	ใช้ได้	13	0.80	0.45	ใช้ได้
4	0.80	0.45	ใช้ได้	14	0.80	0.45	ใช้ได้
5	0.80	0.45	ใช้ได้	15	0.80	0.45	ใช้ได้
6	0.80	0.45	ใช้ได้	16	0.80	0.45	ใช้ได้
7	1.00	0.00	ใช้ได้	17	0.80	0.45	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้	18	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.80	0.00	ใช้ได้	19	0.80	0.45	ใช้ได้
10	0.80	0.45	ใช้ได้	20	0.80	0.45	ใช้ได้

ตาราง 25 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง
(Listening Test) หน่วยที่ 1

ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.62	0.25	ใช้ได้
2	0.62	0.25	ใช้ได้
3	0.38	0.25	ใช้ได้
4	0.75	0.50	ใช้ได้
5	0.75	0.50	ใช้ได้
6	0.62	0.25	ใช้ได้
7	0.62	0.25	ใช้ได้
8	0.63	0.25	ใช้ได้
9	0.62	0.25	ใช้ได้
10	0.63	0.25	ใช้ได้
11	0.75	0.25	ใช้ได้
12	0.62	0.50	ใช้ได้
13	0.75	0.50	ใช้ได้
14	0.75	0.25	ใช้ได้
15	0.62	0.25	ใช้ได้
16	0.62	0.25	ใช้ได้
17	0.63	0.75	ใช้ได้
18	0.63	0.25	ใช้ได้
19	0.62	0.50	ใช้ได้
20	0.75	0.25	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.78	

ตาราง 26 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 2

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง			ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น		IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.45	ใช้ได้	11	0.60	0.55	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้	12	0.80	0.45	ใช้ได้
3	0.80	0.55	ใช้ได้	13	0.80	0.45	ใช้ได้
4	1.00	0.00	ใช้ได้	14	0.80	0.45	ใช้ได้
5	0.60	0.55	ใช้ได้	15	0.80	0.45	ใช้ได้
6	0.60	0.55	ใช้ได้	16	0.80	0.45	ใช้ได้
7	0.80	0.45	ใช้ได้	17	0.80	0.45	ใช้ได้
8	1.00	0.00	ใช้ได้	18	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้	19	0.60	0.55	ใช้ได้
10	0.60	0.55	ใช้ได้	20	0.80	0.45	ใช้ได้

ตาราง 27 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง
(Listening Test) หน่วยที่ 2

ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.63	0.25	ใช้ได้
2	0.63	0.25	ใช้ได้
3	0.50	0.50	ใช้ได้
4	0.75	0.50	ใช้ได้
5	0.62	0.25	ใช้ได้
6	0.75	0.50	ใช้ได้
7	0.63	0.75	ใช้ได้
8	0.62	0.25	ใช้ได้
9	0.75	0.50	ใช้ได้
10	0.62	0.25	ใช้ได้
11	0.50	0.50	ใช้ได้
12	0.50	0.50	ใช้ได้
13	0.63	0.25	ใช้ได้
14	0.62	0.25	ใช้ได้
15	0.62	0.75	ใช้ได้
16	0.62	0.75	ใช้ได้
17	0.50	0.50	ใช้ได้
18	0.62	0.25	ใช้ได้
19	0.62	0.75	ใช้ได้
20	0.75	0.50	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.79	

ตาราง 28 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 3

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง			ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น		IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	1.00	0.00	ใช้ได้	11	0.60	0.89	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้	12	0.80	0.45	ใช้ได้
3	0.80	0.45	ใช้ได้	13	0.80	0.45	ใช้ได้
4	1.00	0.00	ใช้ได้	14	0.80	0.45	ใช้ได้
5	0.80	0.45	ใช้ได้	15	0.60	0.55	ใช้ได้
6	0.60	0.89	ใช้ได้	16	0.80	0.45	ใช้ได้
7	0.80	0.45	ใช้ได้	17	0.80	0.45	ใช้ได้
8	0.60	0.55	ใช้ได้	18	0.60	0.55	ใช้ได้
9	0.60	0.89	ใช้ได้	19	0.60	0.89	ใช้ได้
10	0.80	0.45	ใช้ได้	20	0.80	0.45	ใช้ได้

ตาราง 29 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง
(Listening Test) หน่วยที่ 3

ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.62	0.25	ใช้ได้
2	0.62	0.25	ใช้ได้
3	0.62	0.25	ใช้ได้
4	0.62	0.25	ใช้ได้
5	0.62	0.75	ใช้ได้
6	0.62	0.25	ใช้ได้
7	0.62	0.25	ใช้ได้
8	0.62	0.75	ใช้ได้
9	0.62	0.75	ใช้ได้
10	0.62	0.25	ใช้ได้
11	0.62	0.25	ใช้ได้
12	0.62	0.25	ใช้ได้
13	0.50	0.50	ใช้ได้
14	0.62	0.25	ใช้ได้
15	0.50	0.50	ใช้ได้
16	0.62	0.25	ใช้ได้
17	0.62	0.25	ใช้ได้
18	0.62	0.75	ใช้ได้
19	0.62	0.75	ใช้ได้
20	0.50	0.50	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.84	

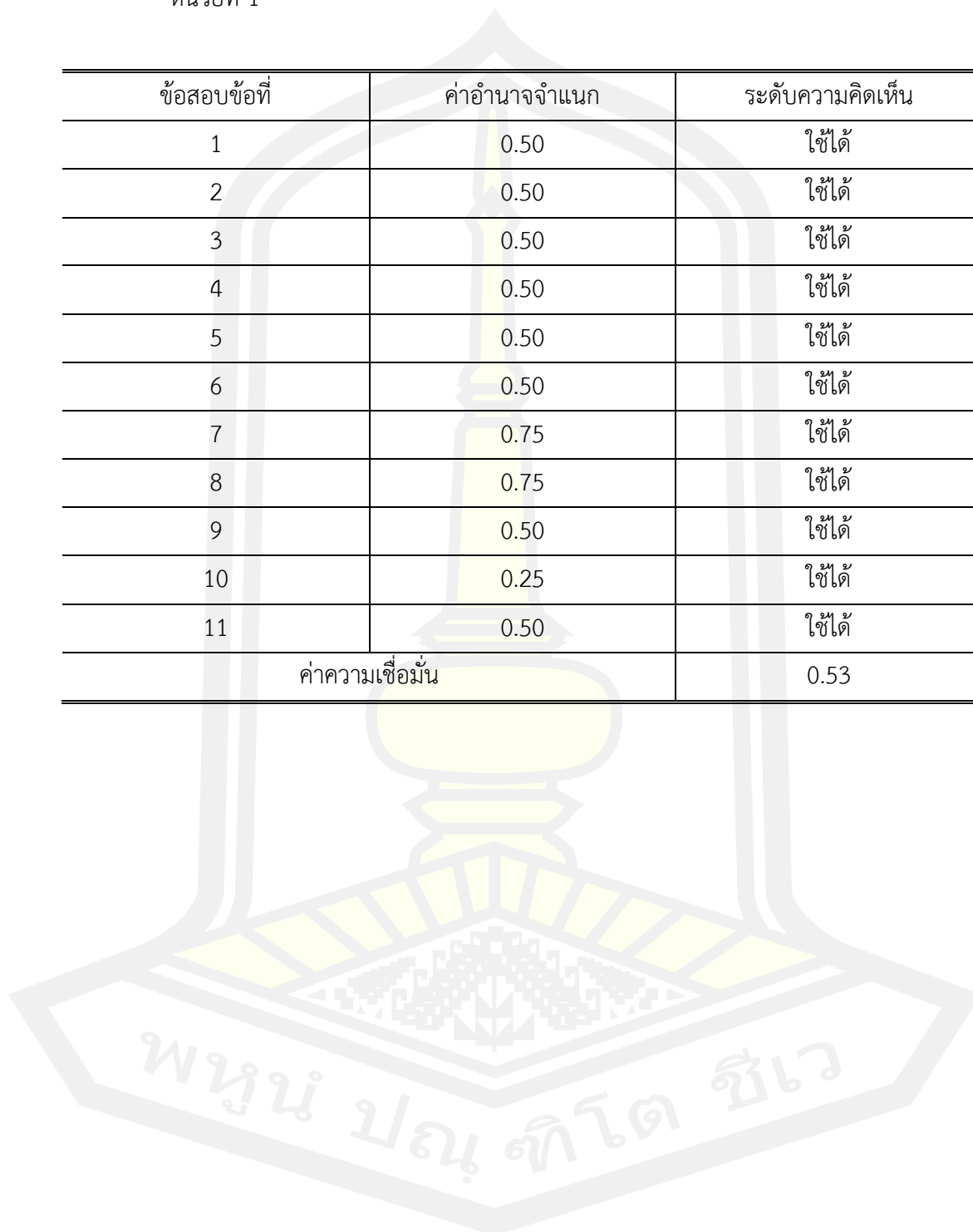
ตาราง 30 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 1

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.60	0.55	ใช้ได้
2	0.60	0.55	ใช้ได้
3	0.80	0.45	ใช้ได้
4	0.80	0.45	ใช้ได้
5	0.60	0.55	ใช้ได้
6	0.80	0.45	ใช้ได้
7	0.80	0.45	ใช้ได้
8	0.80	0.55	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้
10	0.80	0.45	ใช้ได้
11	0.60	0.55	ใช้ได้

ตาราง 31 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test)
หน่วยที่ 1

ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.50	ใช้ได้
2	0.50	ใช้ได้
3	0.50	ใช้ได้
4	0.50	ใช้ได้
5	0.50	ใช้ได้
6	0.50	ใช้ได้
7	0.75	ใช้ได้
8	0.75	ใช้ได้
9	0.50	ใช้ได้
10	0.25	ใช้ได้
11	0.50	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.53

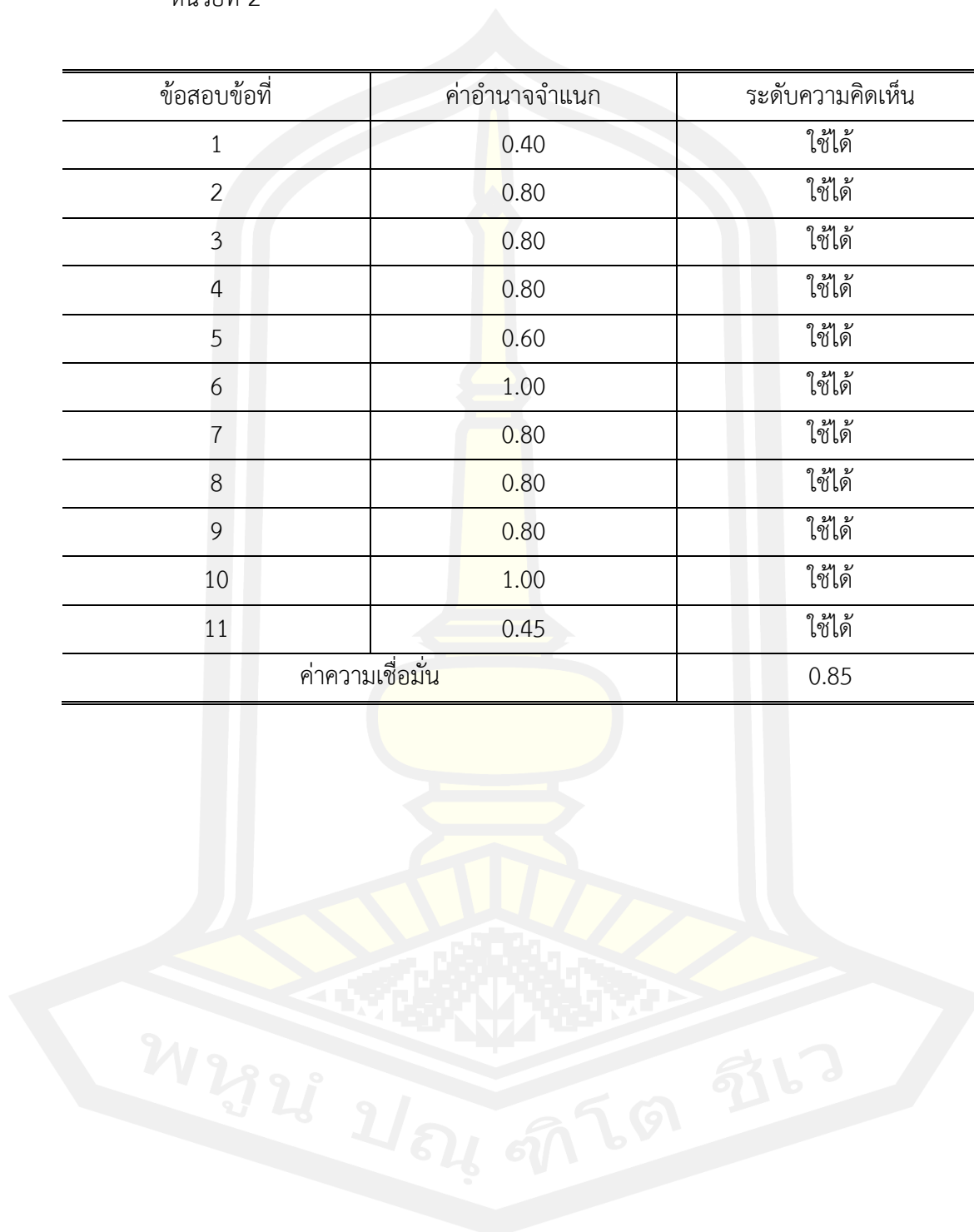
ตาราง 32 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 2

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.45	ใช้ได้
2	0.60	0.55	ใช้ได้
3	0.80	0.45	ใช้ได้
4	0.60	0.89	ใช้ได้
5	0.80	0.45	ใช้ได้
6	0.80	0.45	ใช้ได้
7	1.00	0.00	ใช้ได้
8	0.60	0.55	ใช้ได้
9	1.00	0.00	ใช้ได้
10	0.80	0.45	ใช้ได้
11	1.00	0.00	ใช้ได้

ตาราง 33 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test)
หน่วยที่ 2

ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.40	ใช้ได้
2	0.80	ใช้ได้
3	0.80	ใช้ได้
4	0.80	ใช้ได้
5	0.60	ใช้ได้
6	1.00	ใช้ได้
7	0.80	ใช้ได้
8	0.80	ใช้ได้
9	0.80	ใช้ได้
10	1.00	ใช้ได้
11	0.45	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.85

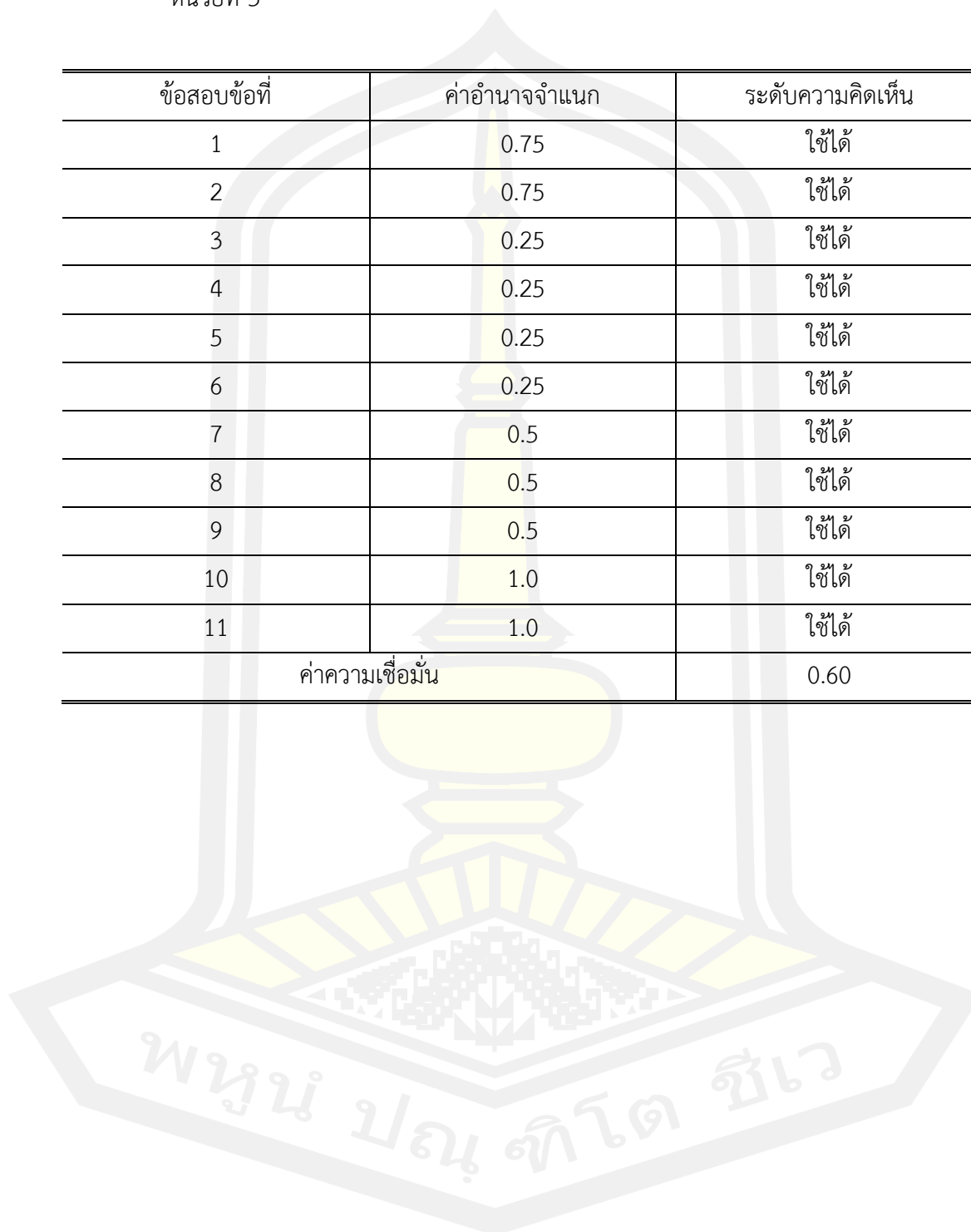
ตาราง 34 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 3

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.45	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้
3	0.80	0.45	ใช้ได้
4	0.80	0.45	ใช้ได้
5	0.60	0.55	ใช้ได้
6	1.00	0.00	ใช้ได้
7	0.80	0.45	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้
10	0.80	0.45	ใช้ได้
11	0.80	0.45	ใช้ได้

ตาราง 35 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test)
หน่วยที่ 3

ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.75	ใช้ได้
2	0.75	ใช้ได้
3	0.25	ใช้ได้
4	0.25	ใช้ได้
5	0.25	ใช้ได้
6	0.25	ใช้ได้
7	0.5	ใช้ได้
8	0.5	ใช้ได้
9	0.5	ใช้ได้
10	1.0	ใช้ได้
11	1.0	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.60

ตาราง 36 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test)

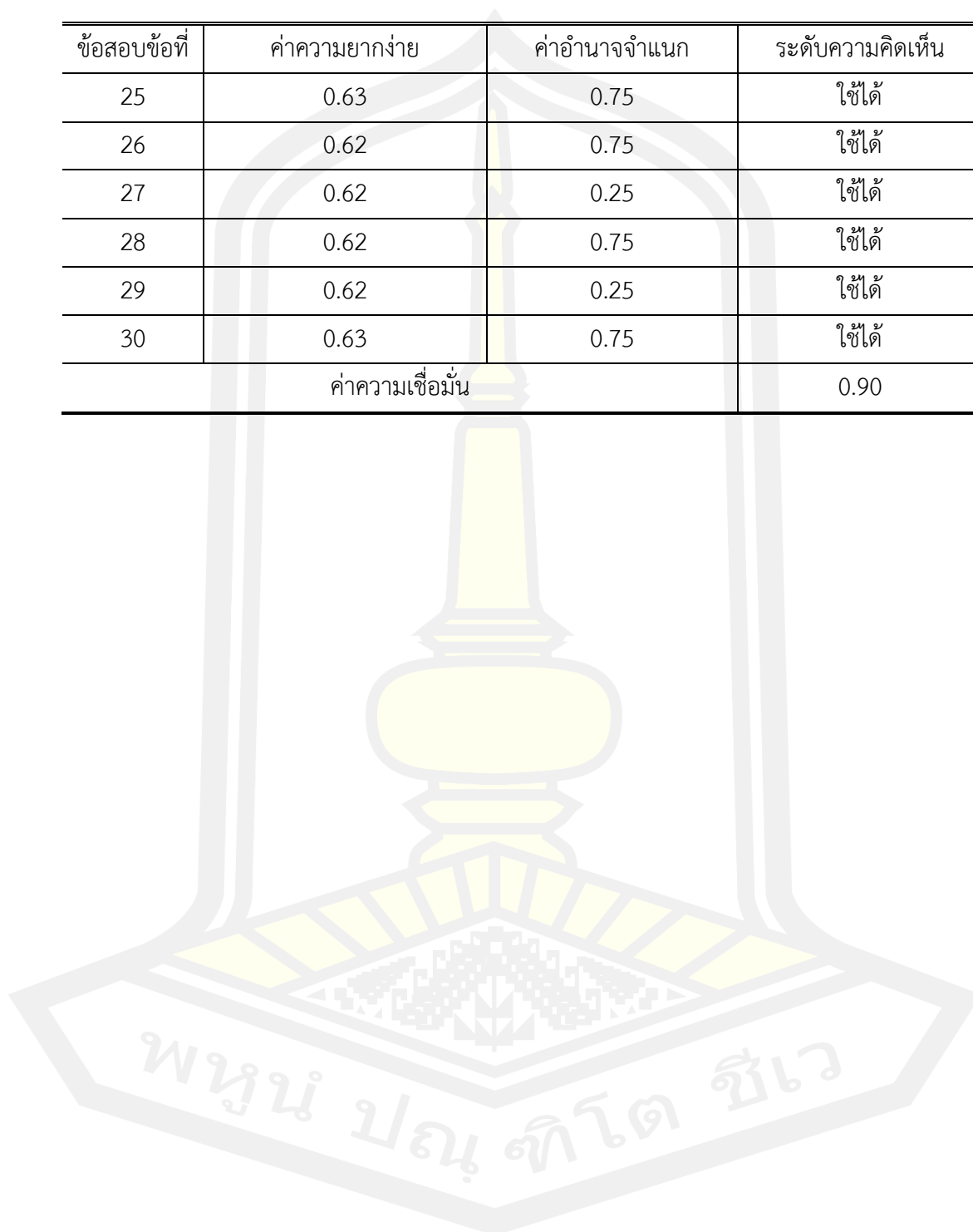
ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง			ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น		IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.45	ใช้ได้	16	1.00	0.00	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้	17	0.60	0.55	ใช้ได้
3	0.80	0.45	ใช้ได้	18	0.80	0.45	ใช้ได้
4	0.80	0.45	ใช้ได้	19	0.80	0.45	ใช้ได้
5	1.00	0.00	ใช้ได้	20	1.00	0.00	ใช้ได้
6	0.60	0.55	ใช้ได้	21	0.80	0.45	ใช้ได้
7	0.80	0.45	ใช้ได้	22	0.60	0.55	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้	23	1.00	0.00	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้	24	0.80	0.45	ใช้ได้
10	0.60	0.55	ใช้ได้	25	0.80	0.45	ใช้ได้
11	0.60	0.89	ใช้ได้	26	0.80	0.45	ใช้ได้
12	0.80	0.45	ใช้ได้	27	0.80	0.45	ใช้ได้
13	0.80	0.45	ใช้ได้	28	0.60	0.55	ใช้ได้
14	0.80	0.45	ใช้ได้	29	0.60	0.89	ใช้ได้
15	0.60	0.55	ใช้ได้	30	0.60	0.55	ใช้ได้

ตาราง 37 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test)

ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.50	0.50	ใช้ได้
2	0.63	0.25	ใช้ได้
3	0.62	0.25	ใช้ได้
4	0.62	0.75	ใช้ได้
5	0.62	0.75	ใช้ได้
6	0.75	0.50	ใช้ได้
7	0.62	0.25	ใช้ได้
8	0.75	0.50	ใช้ได้
9	0.63	0.25	ใช้ได้
10	0.62	0.75	ใช้ได้
11	0.62	0.75	ใช้ได้
12	0.62	0.75	ใช้ได้
13	0.62	0.25	ใช้ได้
14	0.50	0.50	ใช้ได้
15	0.63	0.25	ใช้ได้
16	0.62	0.75	ใช้ได้
17	0.62	0.75	ใช้ได้
18	0.50	0.50	ใช้ได้
19	0.62	0.25	ใช้ได้
20	0.62	0.25	ใช้ได้
21	0.75	0.50	ใช้ได้
22	0.63	0.75	ใช้ได้
23	0.62	0.25	ใช้ได้
24	0.62	0.75	ใช้ได้
25	0.63	0.75	ใช้ได้

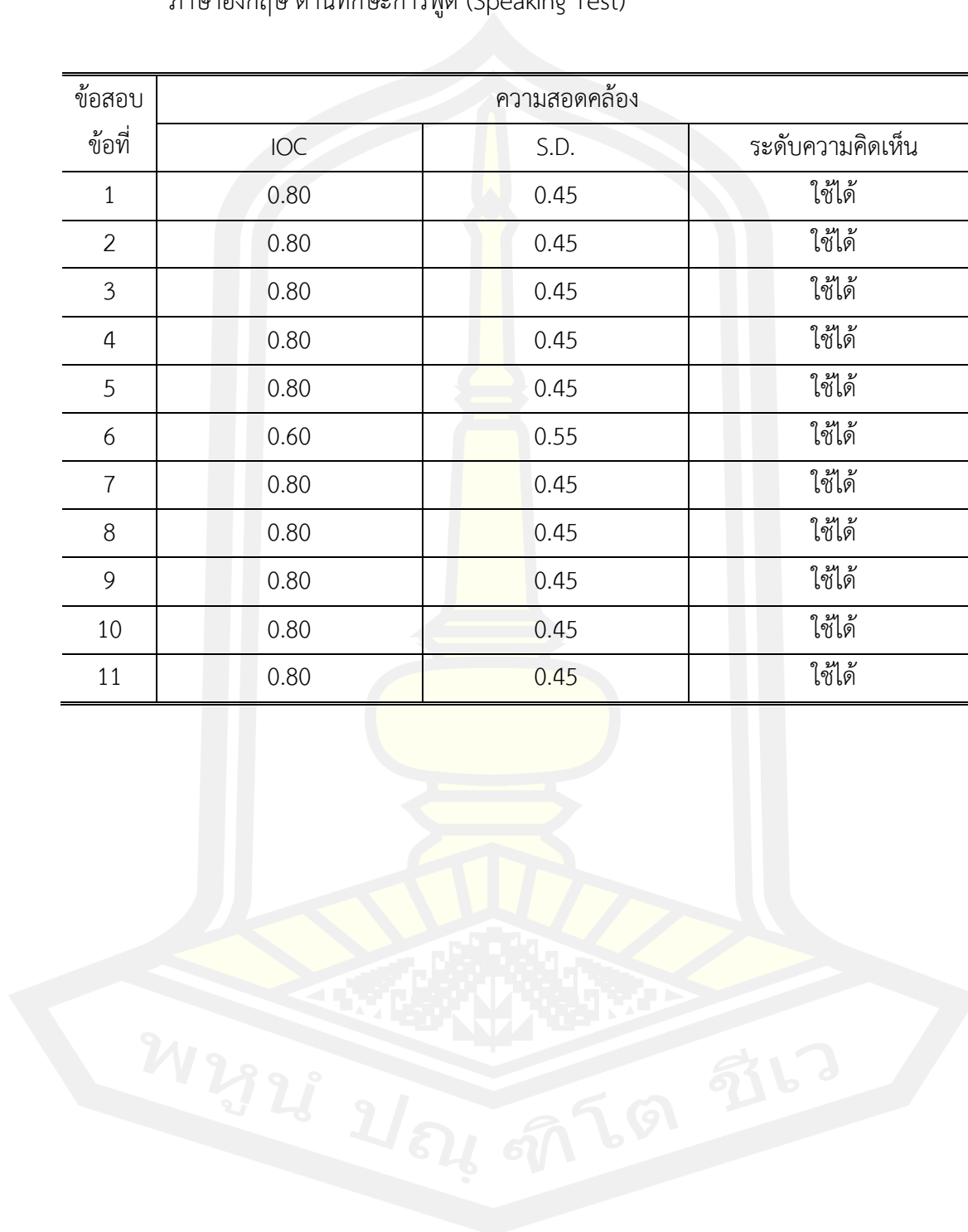
ตาราง 37 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
25	0.63	0.75	ใช้ได้
26	0.62	0.75	ใช้ได้
27	0.62	0.25	ใช้ได้
28	0.62	0.75	ใช้ได้
29	0.62	0.25	ใช้ได้
30	0.63	0.75	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น			0.90

ตาราง 38 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test)

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.45	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้
3	0.80	0.45	ใช้ได้
4	0.80	0.45	ใช้ได้
5	0.80	0.45	ใช้ได้
6	0.60	0.55	ใช้ได้
7	0.80	0.45	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้
10	0.80	0.45	ใช้ได้
11	0.80	0.45	ใช้ได้

ตาราง 39 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test)

ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.25	ใช้ได้
2	0.25	ใช้ได้
3	0.25	ใช้ได้
4	0.25	ใช้ได้
5	0.50	ใช้ได้
6	0.50	ใช้ได้
7	0.50	ใช้ได้
8	0.50	ใช้ได้
9	0.50	ใช้ได้
10	0.50	ใช้ได้
11	0.50	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.86

ภาคผนวก ข

หนังสือยินยอมให้ทำวิจัยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริม
ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนขนาดเล็ก

หนังสือยินยอมให้ทำวิจัยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎี
 ปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

เขียนที่ โรงเรียนราษฎร์ร่วมแรงรัฐ (กำจัดอุปถัมภ์)

ข้าพเจ้า.....เป็นผู้ปกครอง

ของ เด็กชาย / เด็กหญิง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราษฎร์ร่วมแรงรัฐ(กำจัดอุปถัมภ์) ได้ทราบรายละเอียดการ
 เก็บข้อมูลงานวิจัย เรื่อง รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการ
 ฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก แล้วจึง
 ยินยอมให้ นางสาวสุกัญญา เทาศิริ เก็บข้อมูลและเผยแพร่งานวิจัยเกี่ยวกับเด็กในปกครองของ
 ข้าพเจ้า เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

ลงชื่อ.....ผู้ปกครอง

()

วันที่

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ภาคผนวก ซ

ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญญาสังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวสุกัญญา เทาศิริ
วันเกิด	วันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2531
สถานที่เกิด	อำเภออุซันต์ จังหวัดศรีสะเกษ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 44 หมู่ที่ 2 ตำบลศรีตระกุล อำเภออุซันต์ จังหวัดศรีสะเกษ รหัสไปรษณีย์ 33410
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู วิทยฐานะชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนราษฎร์ร่วมแรงรัฐ (กำจัดอุปถัมภ์) ตำบลหนองเมือง อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี รหัสไปรษณีย์ 34140
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2550 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีตระกุลวิทยา จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2555 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) (เกียรตินิยมอันดับ 1) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง พ.ศ. 2558 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พ.ศ. 2565 ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ ทัโต ชีเว